

tionem hoies multis mendacijs adulant.

Pangito tas. i. sepe vel frequenter canere: et dicitur a pango gis pro cantare.

Pangitoziū: a pango pro cantare dicitur h pangitoziū rij: locus ubi multi simul canunt. s. chorus.

Pango gis. i. canere facit pteritū panxi et caret supino. Pango gis. i. pacisci siue pactū facio: facit pteritū pepigi et supinū pactū. Itē pango gis. i. impellere vel iūgere facit pteritū pegi et supinū pactū. vñ vsus: Panxi dic cecini: diūxi dic bñ pegi: Quicq; pactū feci dicitō tunc pepigi. Inueniēt ēt pango panxi pro palū figere vel plantare. Et nota qd antiq; dicebāt pango gis pepigi pro pacisci vbi nos dicim; pango pepigi. Itē scias qd pango. i. iūgo vel impello. et cōponit cūcō et dicitur cōpingo gis cōpegi cōpactū: depingo depegi depactū: expingo expegi expactū: impingo gis pegi pactū: repingo gis pegi pactū: et in p̄dicta significatiōe pango et ei; cōposita sūt actiua. Itē cōposita ei; i p̄nti mutāt a simplicis in i: sed p̄terita et supina simplicis retinēt imutata. Pango in alijs significatiōib; nō mutat litteratū in cōpositis si q; h; et pro pacisci est actiuū: pro cantare simpliciter neutriū. sed pro cantando dicere ve laudare vel narrare actiuū est.

Panceus: a panis dicitur h panicens et h cea ce qui vel q; facit panē. et panceus cea ceū: ad panē p̄tinēs vel de pane existens: sicut dicim; paniceas meas q; ad panē comedendū parant: vel que sūt de pane.

Panicū: a panis deriuat h panicū ci vel panicū cij: quoddā genus annone: qz in quibusdā locis eo hoies sustentant vice panis. vñ dicitur panicū qsi panis vitū: qz vice panis fūgat sū quosdā: et est ethymo.

Paniculus li dimi. paruus panis.

Panifex in panifico cas vide.

Panificiū: in panifico cas vide.

Panifico cas. i. panē facio. et cōponit a panis et facio: et cor. fi. et inde h et h panifex cis q; vel q; panē facit. idē et panificus ca cū: vñ in p̄mo Regū ca. viij. Filias quoq; vestras facient sibi vnguentarias et focarias et panificas.

Panis: a pan qd est oē vel totū dicitur h panis nis: qz cū oī cibo apponit: vel qz oē aīal eius appetat. et fit actūs pluralis in es tñ: et gñs pluralis in um nō in iū: h nō singulari desinat in is et hēat pares syllabas in nō et in gñ singulari sicut iuuenis et canis. vñ vsus: Is par p̄stat iū iuuenis canis excipe panis. Ista enī faciūt gñ pluralē in um iuuenū canū panū. vñ dicēdū est: Uideo tris canes comedentes tris panes. et vt dicitur in historijs sup exodū: Panes p̄positiōis vocantur duodecim panes azimi d filia mūdi valde q; ponebant sup mensa seni altrinsec: et stabāt singuli d duab; decimis ephi. et singul; supponebat patena aurea et sup patenā pugill; thuris. in diluculo sabbati recentes et callidi panes iponebant mensē: et erāt ibi imoti vsq; ad sabbatū sequens: tūc illis sublati et thure incenso sup altari noui cū alio thure sustituebant. sublatos vō soli sacerdotēs comedebāt. Dicebant ēt panes p̄positionis: qz p̄positi erāt corā dño in memoriā sempiternā duodecim tribuū filioꝝ israel vel porro positi. i. a lōgo tpe positi: qz p̄ totā hebdomadā vel in eternū p̄p̄ successiōz ponēdi sūt.

Pannicul li: paruus pannus.

Pannosus: a pann; dicitur h pannosus sa sū. i. cincinnotus vlib; pannis indut; et cōparat: vñ h pannositas tatis. Itē pannosus pōt dici plen; et abundans pannus.

Pannuci: a pann; deriuat pannuci; cia cū. i. pannosus vlib; pannis indutus. et h p̄nucia cie dicitur qdā vestis: qz fit de diuersis pannis abscissa.

Pannus: a pan qd est totū vel oē deriuat h pannus ni: qz ab oī hoīe appetit. vñ de panno nas.

Panoti: pan qd est totū cōponit cū ota vel otis qd est aur; et dicitur panotius tia tū: vel panoti; sū quosdā panotij in scythia ferunt esse qdā hoies monstruosi: cū diffusa magnitudine aurū: vt oē corpus ex eis cōtegant.

Panselenos. i. tota lux noctis. s. luna plena vel plenilunū. et

dicitur a pan qd est totū: et selenos qd dicitur lux noctis.

Pansus sa sū. i. exptus: extēsus: diffusus. s. q; ambulat nudus pedib;. et dicitur a pando dis sū quosdā.

Pantapoles: pan qd est oē vel totū cōponit cū pole qd est vendere: et dicitur h pantapoles. i. negociator q; multa vendit q; latine seplastarius dicitur.

Panter teris actō panterē vel ra: et h pantera re penl. p̄dū genus lupi. et dicitur a pan qd est totū: vel omē: qz omnū nūmū sit amicus nisi draconis: vel qz in sui generis societate gaudeat: et ad eandē similitudinē qd accipit reddit.

Pantheon: pan qd est totū vel oē cōponit cū theos qd est deus et dicitur h panthe; thei: de; in se oīa rep̄ntans qsi oīm deū. Idē q; et pan: et h pantheū vel pantheon: tēplū illi; dei vel tēplū oīb; dijs cōsecratū sic ē tēplū oīm sctōꝝ. Et vt referunt romani qū vniuerso orbi dñarent qdā tēplū maximū cōstruxerūt: i cui; mediū suū idolū collocantes oīm puiciarū simulacra p̄ circuitū statuerūt: respiciētia rectis vltib; idolū romanōꝝ. Si qñ at aliq; puincia rebellaret continuo arte diabolica illi; puincie simulacrū idolo romanōꝝ posteriora voluebat tāq; inuēs q; ab ei; dñio recedisset. Locitati ḡ romani ad ipsā puiciā copiosū exercitiū destinabāt: et ipsā suo dñio subiugabāt. vcz n̄ suffecit romanis q; oīm puiciarū simulacra i vrbe sua haberent: q; poti; fere singulis dijs tēpla singula cōstruxerūt tanq; eos oīm puiciarū victores et dños effecissent: sed q; oīa idola tēplū ibi hēre n̄ poterāt: ad maiore; sue vesanie ostentationē vñ tēplū ceteris mirabili; et sublimi; in honore deoꝝ oīm erexerūt et p̄theon qd sonat totū de; nūcupauerūt. P̄tifices enī idoloꝝ ad maiore; ppli; deceptionē finxerūt: q; sibi a cibeles quā oīm deoꝝ matrē appellabāt fuit imperatū: vt si de oīb; gentib; vellēt victoriā obtinere filijs suis tēplū magnū fabricarent. De hoc ēt tetigisse supra in colloseum.

Pantomim: a pan vel paton qd est totū et minus cōponit h pantomin; ni. i. p̄ oīa ioculator.

Pannucula le: in pannus est.

Pan. a pann; dicitur h panus ni: virgula illa circa quā tramas inuoluit. idē et cānell; dicitur: qz et de cānis fit in quibusdā locis vñ Lucilli; Intent; mōstret rect; sub tegmine pan;. et dicitur a pann; qz eo p̄n; textat. vñ h p̄nucula le dimi. nuncula texticū: qz ei; discursu p̄ni textant. et dicitur a p̄n; vel pan;. et vt dicitur P̄rif. in. iij. li in fine. P̄nucula nō seruit gen; primitiu;: qz pan; est maf. ge. panucula vō fe. ge.

Panix est pteritū de pango gis.

Papa pe. i. admirabilis: a papa qd ē iteriectio admirat. q; aut dicitur papa qsi p̄ patrū ethy. est. et hinc h et h papalis et h le. et h papale lis. et h papat; tus tui. S; cōsuevit q̄ri: in voto cōtinētie possit papa dispensare? Ad h; dicitur qd q; votū cōtinētie nō ē essentialit annexū ordini sacro: s; p̄ statuto ecclie: vñ videt; q; p̄ eccliaz possit dispensari i voto cōtinētie solēnizato p̄ susceptiōz sacri ordinis. Quā at votū cōtinētie essentialē sit statui religiōis p̄ quā hō abrenūciat seculo totalit dei seruitio mācipat; qd nō pōt filia re cū m̄rimonio in quo incūbit necessitas p̄curade plis vxoris: et plis: et familie: et rerū q; ab h; requirunt: vt dicitur Aplūs p̄ma ad Corint. vij. Qui ē cū vxore sollicit; ē q; sū mūdi: quō placeat vxori et diuisus ē: vñ nomen monachi ab vnitāte sumit; p̄ oppositū ad diuisiōz p̄dictā: videt; q; in voto solēnizato p̄ cōfessionē religiōis nō possit p̄ ecclia dispensari. Et rōnē assignat decretalis: qz castitas anexa ē regule monachali: vide ēt in bigamus.

Papalis in papa est: et p̄dū. penul.

Papas a papo pas dicitur h papas papantis. i. gnatio: qz circūculinas papando incedit. vel papas dicitur pedagog; cui infantis disciplina cōmittit. Iuuenalis: Timidus p̄gustat pocula papas. S; h papas patis dicitur grece quoddā gēlini candidi et mollissimi.

Papauer a papo pas dicitur h papauer ueris: qz semen eius papatur. vel dicitur a papo qd est pinguedo: qz crassum habet liquorē: et est herba sonozifera: ex qua profluit succus

qui op
ter pen
Pape inte
Pabus i
sepe inu
tur pap
Papia a p
pensis
dicebat
Papias
sue ve
Papilio
nō m
ad flitu
nō m
Papilla a
cū qsi pa
nis. sed p
gli;: De
Papyrius
Papa; a p
ba vel g
eo q; in
rus char
ad papy
pyre; re
his papy
mū; de
sū histo
pyris. i.
mū; ab
reis. i. p̄
scribant
et animā
Papo a po
pueros
pueris p
Papula le
vicia q;
re. Virg
do: Ad
dicit carn
vñ h pap
e papule
idē qd p
Papulentu
Para paro
q̄ri ad fi
sunt q; in
Par cōp
i. d̄ffilis
a pari. i.
ritas: cōp
cū oīb; s
ape nub
ge. vt vñ
Para p̄posi
Itē para
Parabola v
canē eo q;
et imagin
ta pte in
Paracinon
anon no
quasi ign
et inctide
Paracylis
Paracyl;?
no. Et fr
in oīb; a

qui opion appellat. vñ papauerinus na nū. z pdu. papa
 ner penul. in ntō. sed in gtō eam cor.
 Pape interiectio admirantis.
 Paphus insula est veneri cōsecrata. vñ paphi⁹ pbia pbiū qđ
 sepe inuenit p venere⁹ rea reū. z inde quedā oliue dicitur
 paphie. z est fe. ge. paphus.
 Papia a papa dñ h papia admirabilis ciuitas. vñ h z h pa
 piensis z hoc se. z dñ papia quasi paupib⁹ pia. Dec olim
 dicebat ticinū.
 Papias pie nomen cuiusdā auctoris z cōsequenter libri sui
 sine voluminis.
 Papilio a pape dñ h papilio onis qđā auicula q̄ in suo ad
 ventu meref admirationē. vñ papiliones dicitur tentoria
 ad similitudinē illi⁹ auis volāt. he auicule lumie accēso cō
 uenit z circūvolātes ab igne. primo interire cogunt.
 Papilla a papo pas dñ h papilla le caput māmille: qz pueri
 ei qđi papant dū lactent. Māmilla est oīs eminētia vber
 nis. sed papilla est illud breue vñ lac trabit: z cor. pa. Uir
 gil⁹: Hasta sub exerta donec plata pupillā zc.
 Papyrius ria riu: in papyrus est.
 Papyr⁹ a pyr qđ ē ignis dñ h papyr⁹ ri penl. pdu. qđā her
 ba vel gen⁹ uici vt dicitur. z dñ papyr⁹ qđi parās pyr. i. ignē
 eo qđ in cereis z lāpadib⁹ ponit ad ardēdū. Dñ ē h papy
 rus charta bōbiciuata siue bombicina. vñ papyr⁹ ra rum
 ad papyrū ptinēs: vel de papyro existēs. Dñ ē p eodē pa
 pyr⁹ rea reū: Jsa. xvij. Qui mittit in mare legatos in va
 sis papyreis vel papyri sup aqs. in vasis papyreis. i. in na
 uib⁹ de papyris. i. iucis q̄ papyri tante sūt magnitudinis
 fm hystoriā Alexādi vt naues fiant ex eis. vel i vasis pa
 pyreis. i. in chartis de papyris factis q̄s egyptij p legatos
 mittebat duab⁹ tribub⁹ eūtes sup aqs: vel in vasis papy
 reis. i. pigidib⁹ de papyro factis in qb⁹ continebant vel de
 scribant eplē misse ab egyptijs p legatos ad exhortādū
 z animādū duarū tribuū iudeos.
 Papo a popa dñ papo pas pauu pare. i. comedere qđ tñ ad
 pueros ptinet. Et ponit pñqz p noie. Persi⁹: Et filis regū
 pueros papare minutū. sed manducare ad viros ptinet.
 Papula le fe. ge. i. carbūcul⁹. Sunt enī papule minutissima
 vlcera q̄ nascunt in cute: z dolorē afferūt z scabiē z ardo
 rē. Uirg. i. georg. Ardētes papule atqz imūdus olētia su
 do. Mēbra sequat zc. Vel dicunt a papo pas: qz corro
 dit carnē. vñ papulosus sa sū. i. papulis plen⁹: z cōparat
 vñ h papulositas tatis plenitudo z abundātia papularū.
 z papulēt⁹ ta tū i eodē sensu. z cōparat. vñ h papulātia tie
 idē qđ papulositas.
 Papulentus ta tū in papula vide.
 Para paro ras deriuat h z h z h par paris qđtū ad vocē. h
 qđtū ad figtionē deriuat a cōparo paras. pprie enī pares
 sunt q̄ in se cōpari pñt. vñ parit aduer. z h paritas tatis.
 Par cōponit vt cōpar cōpar. i. coeqlis cōsilis. dispar ris
 i. dissilis. Jmpar ris. i. nō silis: nō par. Separ ris. i. seorsū
 a pari. i. dissilis. Suppar ris. i. subiect⁹ pari. Et hic dispa
 ritas: cōpitas: iparitas: separitas: suppitas: z ē par ois ge.
 cu oib⁹ suis cōposit⁹: z cor. pa. vñ Ouidi⁹ epi. Siq̄ voles
 apte nubere nube pari. Inuenit ē h par paris tñ i neu.
 ge. vt vñ par boum: duo paria caligarū.
 Para ppositio greca. i. iuxta vel apud: vel re vel pter vñ trās.
 Jte para ē vñ impatiui modi: h tūc nō acuit in fine.
 Parabola vt dicit Pāp. parabole grece: latine puerbia vo
 cant eo qđ in ipsis sub cōpatiua similitudine figure verboz
 z imagines veritatis ostendunt. de h ē supra dixi in q̄r
 ta pte in ca. de tropis.
 Paracanon pir cōponit cū acinon qđ est incus. z dñ h para
 canon nonis: faber iouis fulminū eius fabricator. z dñ sic
 quasi ignea inc⁹: ab igne z incude: qz semp sit iuxta ignē
 z incudem.
 Paraclysis grece: latine dñ aduocatio vel cōsolatio.
 Paraclyt⁹ a paraclysis qđ ē cōsolatio: dñ h paclyt⁹ ti. i. cōsola
 tio. Et fm h spūscūs dñ paclyt⁹. i. cōsolator: qz cōsolat nos
 in oib⁹ angustijs nris. Jte paclytus grece dñ aduocatio.

vñ paclyt⁹. i. aduocat⁹: z fz h uenit filio: qz ipe p nobis
 iterpellat apud p̄ez. Pōt ē spūscūs cōgrue dici paclyt⁹
 i. aduocat⁹ z cōsolator: qz p nobis aduocat z nos cōsolat
 vt dicā in spūs. De paclyto aut spūscō dicit dñs i Joā
 ne. Paraclyt⁹ aut spūscūs quē mittet p̄ in noie meo il
 le docebit vos oia. Et tāgunt in hac auctoritate sex cause
 missionis spūscū. Primo nāqz missus est sup aplos ad
 cōsolandū mestos: qđ notat cū dñ paclyt⁹: qđ ē idē qđ cō
 solator. Scōo ad viuificandū mortuos: qđ notat cuz dñ
 spūs: qz spūs. est q̄ viuificat. Tertio ad scificādū imūdos
 qđ notat cū dñ scūs. sic enī dñ spūs qz viuificat: ita scūs
 qz scificat z mūdāt. vñ scūs idē est qđ mūd⁹. Quarto ad
 cōfirmādū amorē int discordes z odiosos: qđ notat in h
 qđ dñ p̄. Pater enī dñ eo qđ nālī diligat nos. Quinto ad
 saluādū iustos: qđ notat i eo qđ dñ: In noie meo qđ ē ies
 sus q̄ sal⁹ interptat. In noie ḡ iesu. i. salutis p̄ misit spū
 scū: vt oñderet qđ ad saluādas gētes venit. Sexto ad do
 cēdū ignaros qđ notat in eo qđ dñ: Ille vos docebit oia.
 Paradigma exponit in q̄rta pte: in ca. de tropis.
 Paradisus dñ mas. ge. vñ Ben. ij. Plātauerat aut dñs de⁹
 paradisu voluptatis a principio in quo posuerat boiem
 quē formauerat. Est aut paradisus loc⁹ i oriētis ptib⁹ cō
 stituit. Et dñ paradisus grece ort⁹ latine: eden hebraice: qđ
 latine delicie iterp̄tat. Cōiūcta h duo sonāt ortū delicias
 rū. Est enī oī genere ligni pomiferarū arborū cōst⁹: hñs ē
 lignū vite: z dñ paradisus qđi parās dei visū: vel qđi paratis
 dans visū: z ē ethy. fz Dug. Nota h qđ paradisus credit
 esse qđā loc⁹ terrestris z corpalis in determinata pte terre
 sit⁹: tpatissim⁹ z amen⁹: vt hō nullis pturbatiōib⁹ ipedi
 tus spūalib⁹ delicijs quiete frueref. Dñc at locū estimāt
 sub eqnoctiali esse versus pte oriētālē: eo qđ locū illū qđā
 pbi tpatissimū afferūt. Ex quo ē loco nil⁹ vñ de q̄ttuoz
 fluminib⁹ paradisi fluere videt. vñ fm Bedā volūt in oriē
 tali pte esse paradisu longo interiacēte spatio vel maris vel
 terre a regionib⁹ q̄s incolūt hoies secretū vel in alto sitū.
 vñ nec aque diluue illuc puenērūt. Sz cōsuevit q̄ri: Quō
 intelligat illud qđ dicit dñs in cruce latroni: Amē dico
 tibi: hodie mecū eris in paradiso: Ad h pōt dici qđ h nō est
 intelligēdū dñ paradiso terrestri: qz passio xpi nō reducit ad
 illū paradisu: sed ad celestē. Qui qđē paradisu pōt accipi
 duplici. i. fm glām fruitionis: z sic statim moriēs in padi
 so latro fuit: vel qđtū ad locū glie uenientē: z sic null⁹ pa
 disū intrauit añ ascensionē. Quare aut de⁹ ccessit hoī vt
 comederet de oī ligno paradisi: excepto ligno scie boni z
 mali: dixi in obedio dis. vide ē in rūphea.
 Paradox⁹: doxa grece: latine glā cōponit cū paro as: vñ pa
 ra ppositioe greca qđ est iuxta vel ad: z dñ padoxus. i. ad
 mirabilis: vel qđi par⁹ ad vanā gloriā hui⁹ mūdi. vñ h pa
 doxa re mulier talis: z adiectiue pōt declinari padox⁹ ra
 xū. vñ qđā liber Tullij intitulat Tulli⁹ de padoxis qz in
 eo tractat de padoxis. z dicitur ibi padoxe dicta vel sine
 ad mūdā gloriā ptinētēs qđi laudes glīose vel parate.
 z inde hec paradoxia re talis gloria vel laus.
 Paraemenon cōponit a para z emenon: qđ est dies vel tē
 pus. z dñ paraemenon quo noie vocat apud grecos p̄tes
 ritū impfectū qđ designat rem paulo ante pfectā qđi adia
 cens tps. Quidā dicit paraemenon.
 Parafemū exponit in dos dotis.
 Parafastes. a para qđ est iuxta: vel a paro ras: z frasis com
 ponit h parafastes stis. i. loquax: qđi iuxta loquelā vel lo
 cutionē: vel par⁹. i. p̄mpt⁹ ad loquēdū. vel parafastes dñ p
 prie nō disertor: nō bon⁹ sed mal⁹ interpres. vñ parafastes
 fm quosdā dñ q̄ min⁹ bñ interptat: q. s. nō trāffert lraz ex
 lra: sed sensū ex sensu. vñ parafastes locutor: iuxta sensū: h
 nō fm lraz. vñ Hiero. in plogo regū: vel interptē me esti
 mato: si grat⁹ es. vel parafastē si ingrat⁹ quāqz mibi oīno
 cōsciū nō sumutasse me quippiā de hebraica veritate.
 Paragoge exponit in quarta parte in ca. de methaplastico:
 z acuit in fine.
 Paraganda oznamētū pallij vel vestis qđ vulgo friseū dñ.

- Paragozia:** in paragozias exponit.
- Paragozizo zas.** i. mitigare: lenire: oblectare tpare. vñ h̄ paragozia rie. i. mitigatio: z q̄dā medicina sic d̄r: qz lenit.
- Paragraphus.** a para q̄d ē iuxta: z graphus scriptor v̄l scriptura cōponit. vt h̄ pagraphus v̄l pagraphū phi nota sic facta. s̄. q̄ apponit ad sepandas res a reb̄ que in cōnexu concurrunt: z cor. gra.
- Paragus gi:** auis mali ominis: vt dicunt.
- Paralellus.** a para q̄d est iuxta d̄r h̄ parallela le. Parallele dicuntur linee eque distātes: q̄ q̄uis ī infinitū ducāt nūq̄ occurrit: q̄d nō fieret si vna lineaz ad aliā plus ex vna pte q̄ ex alia accederet. Et h̄ paralell̄ li: z h̄ paralellū li: circulus eque distans ab alio z sunt circuli illi q̄nqz in spha q̄ paralelli vocantur: q̄si eque distantes: nō qz eq̄lis sit distātia inter quoslibet sibi p̄ximos: sed qz qlibet paralell̄ a sibi p̄ximo fm̄ oēs suas ptes equaliter distat.
- Paralypomenon.** a paron q̄d est iuxta: z emenon q̄d ē dies vel tps: cōponit h̄ paralypomenon nomē cuiusdaz libri: q̄si sermo diez. Vel ex para q̄d est p̄ter v̄l re: z bypos q̄d ē sub: z mene q̄d ē defect̄ cōponit palypomenon grece: q̄d nos p̄termissoz v̄l reliquoz dicē possum̄: qz ea q̄ ī lege v̄l libris regū v̄l omīssa v̄l nō plene relata sūt ī isto sub l. postea sumatiū z breuī explicant. vñ Hiero. ī epla ad Paulinū. c. vij. dicit: Paralypomenon liber inst̄i veteri epitome: talis ac tant̄ ē vt absqz illo si q̄s sciam scripturā rari sibi voluerit arrogari seipsū irrideat. Per singla q̄p̄pe noīa iūcturasqz v̄boz z p̄termisse ī libris regū tāgunt h̄storie: z innumerabiles explicāt euāgelij q̄stiones. vide ēt in epitoma: z acūī in fine paralypomenon.
- Paralysis** a para q̄d ē re: z lysis cōponit h̄ palysis sis. i. resolutio. s̄. morb̄ quo mēbra dissolunt. vñ palytic̄ ca cū q̄ talē patit infirmitatē fm̄ Dug. quidā dicūt qz cōponit a para z lesio. z dicit mgr̄ z bñ. qz paralysis pdu. ī ante s̄ z nō dz accentuari in fine sicut nec hypocrisis.
- Paralyticus penul. cor.** in paralysis est.
- Paralogism̄.** a para q̄d est iuxta z logos cōponit h̄ palogism̄ mi. i. sophistica argumētatio: q̄si iuxta rōnē vel dif finitiōz sylogismi. vñ palogistic̄ ca cū: z paralogizo zas i. palogismū facere: vel paralogistice loq̄: v̄l paralogismo cludere vel decipere.
- Paranetic̄** ca cū. i. interposit̄: z d̄r a paranimph̄. vñ q̄daz ode Horatij intulant paraneticē. i. interpositiue.
- Paranimpha.** a para q̄d est iuxta: z nimpha sp̄sa cōponit h̄ panimpha phe. i. p̄nuba q̄ viro nimphā iūgit. z h̄c panimph̄. i. iternūcī inē sp̄sū z sp̄sā. s̄. q̄ viro nimphā cōiūgit: sicut bñs Joānes d̄r paranimphus d̄ni.
- Paranomasia** exponit in q̄rta parte in ca. de scemate.
- Paranomeon** est in quarta parte in ca. de scemate.
- Parapsis.** a par z ap̄sida q̄d est latus cōponit vt h̄ parapsis fidis. i. dis̄. vñ Juuenal: Qui m̄lra magnaqz parapside cenat. Et d̄r parapsis vas q̄drāgulū z q̄drilaterū q̄si pib̄ absidis. i. laterib̄. z mutat b̄ in p: z scribit p̄ pl.
- Parasceue.** Paro ras cōponit cū cena: z d̄r h̄ pasceue ues. i. p̄paratio cene. Hoc noīe dicebat̄ feria sexta sabbati: in q̄ p̄parabant̄ necessaria sabbati fm̄ Dug. In h̄storijs aut̄ d̄r: Parasceue grece latine p̄paratio. Sic dicebat̄ feriā sextā: qz in ea p̄parabant̄ necessaria sabbato: sic z in deserts to duplex colligebat̄ māna: grecis ad admixti iudei: grecis coutebant̄ vocalibus.
- Parasitaster:** in parasitus vide.
- Parasit̄.** Parapsis cōponit cū sit̄: z d̄r h̄ parasit̄ ti: q̄si ī papside sit̄. i. leccator. vel parasit̄ cōponit a paro ras z sit̄ tus tui. Inde d̄r parasit̄ leccator vel ioculator: q̄si parās i. representās sit̄. i. cōpositiōes z gest̄ diuersoz. s̄. q̄ scit suo gestu representare gest̄ z cōpositiōes m̄ltoz. vel para. i. iuxta: sit̄ v̄ter: ide parasit̄. i. iuxta ventrē. vel para. i. iuxta v̄l apud sitos. i. frumētū. vñ d̄r sitozū vas vbi cib̄ de frumēto solet reponi. vñ parasit̄ q̄si ad aliquē frumētat̄. i. nutrit̄ z pastus. vñ h̄ parasitul̄ li dimi. z h̄ parasitaster stri: z h̄ z h̄ parasita te: z parasitula le dimi.
- Parastrata.** par cōponit cū sto vel stans: z d̄r h̄ parastrate: Parastrate stipites sunt pares stantes quibus arborum nauis sustinet̄.
- Parca** ce a parco cis d̄r parca ce furia infernalis. Et dicitur parce a parcēdo p̄ s̄ruū: qz minime parcāt: q̄s tres esse m̄luerunt: vna q̄ vitā hoīb̄ ordinet: alterā q̄ otexat: tertiā rūpat. Incipim̄ enī cū nascimur: sum̄ qum viuim̄: vel nim̄ qum interim̄. vñ h̄ z h̄ parcalis z h̄ le fm̄ Dug. Pap̄. v̄o dicit: Parce fata dicta sūt a paganis: q̄ q̄dē ma esse dicūt cloto: lathefis: atropos: dicta p̄ cataantifrasim: qz nemini parcāt. vñ d̄r: Cloto colū baiulat: lathefis trobit: atropos occat.
- Parcitas** a parc̄ ci addita tas fit h̄ parcitas tat: z desigat q̄nqz virtutē: q̄nqz vitiū.
- Parco** cis pepci vel parsi sū: parcere. i. donare nō multū pendere: misereri: dimittere. Parco cū oib̄ suis cōponit siq̄ h̄z ē neutrū fm̄ Dug. Prisci. et dicit in. x. li. tractas de verbis tertie diuigationis desinentib̄ in co. In co: r̄ arm cedēte vñ inueni: parco pepci q̄d z parsi facit p̄teritū. infra dicit: pepci vel parsi facit parsi supi. fm̄ in si terminatiū regulā ī in um. vñ parsi p̄ticipiū futuri tps. pepci tñ magis nunc est in vsu q̄z parci.
- Parcopollex** cis: pollex cōponit cū parco cis: z d̄r h̄ parco pollex cis. i. tramellū: qz parci pollici.
- Parcus** a parco cis deriuat̄ pcus ca cū q̄ q̄nqz signat atarū q̄nqz inter auarū z pdigū: plus tñ accedit atarū q̄z pdigo sic ecōtrario: larḡ pl̄ accedit pdigo q̄z auaro. vñ q̄d Prodiḡ est animi: vitiō retinēda p̄fundēs. Larḡ q̄d pt̄ facit ex rōne libent̄. Parc̄ nō retinet q̄cqd nō p̄ferat vsus: Nā retinet cupide q̄d res deposcit auar̄. Et cōparat̄ parc̄ cioz fm̄. vñ parce sius sine aduer. Parco cōponit q̄z parc̄: p̄parc̄. i. valde parc̄ fm̄ Dug. Pap̄. v̄o dicit: Parce: honeste: moderate: nō nimīū. pcus. i. frogs q̄d ē moderator: seruatoz: z abstīnēs alieno: suo otentia vel parc̄ nimis tenax: sordidus. vide in pdigus.
- Pardus** di bestia varia est z velocissima. z inde cōponitur leopardus di fm̄ Dug.
- Parens** a pario ris deriuat̄ h̄ z h̄ parens tis duū generū p̄r z m̄r: z facit ḡtus pluralis parentū. Inuenit̄ ēt parentiū q̄d p̄bat̄ p̄ actiū pluralē q̄ desinit in es vel in is q̄ p̄ prius est in iū terminatiū ḡtū: sic dixi ī tertia pte v̄boz de otō plurali tertie declinatiōis. z dicunt̄ p̄r z m̄r parentes a pariēdo: z nō a parēdo: q̄d p̄bat̄ in h̄: qz pareo fm̄ pdu. s̄z parēs in p̄dicta significatiōe p̄mā cor. Parens ē accipit̄ p̄ sanguineo v̄l affine. vñ h̄ parētela le. i. cognatio: sanguinitas: germanitas: tribulitas. z h̄ z h̄ parētalis z h̄ le. vñ parētali aduer. z h̄ parētalitas tatis. i. sanguinitas. Inuenit̄ ēt parēs tis. ge. ois. i. obediēs a pareo res: z tūc p̄ducit̄ p̄mā. vñ vsus: Nō sum p̄le parēs sum nisi pario parēs: vide in honoro.
- Parentalia** a parens deriuat̄ h̄ z h̄ parētalis z h̄ le: z h̄ parentalia liū vel lioz: dies festus paganoz q̄ sacrificabāt aiabus parentū fm̄ Dug. Papi. v̄o dicit: Parētalia ois festi paganoz p̄pinq̄itas.
- Parentela** le penul. pdu. in parens exponit.
- Parenthefis** quidā tropus est: de quo dixi in quarta parte in ca. de tropis.
- Parēticida** a parēs z cedo dis cecidi cōponit h̄ z h̄ parēticida de penul. pdu. q̄ v̄l q̄ parētē occidit. vñ h̄ z h̄ parētidalis z h̄ le: z h̄ parētidū dij. i. occisio parētū.
- Parēto** tas. i. p̄rem vel matrē imitari: v̄l sacrificare vmbri parētū z tūc deriuat̄ a parēs. Inuenit̄ ēt parētare. i. sacrificare mortuis: p̄mā pdu. z tūc deriuat̄ a pareo res: vt parētare vmbri vel tumulis mortuoz frequēt̄ patere obsequi vel ministrare.
- Pareo** res rui. i. obedire z parere. i. apparere. Parere p̄ obedire caret supino. p̄ apparere inuenit̄ paritum tu: sed ruro. In hac significatiōe pareo componitur vt apparere res rui ritū. vñ Ap̄ls: Apparuit gr̄a saluatoris nostri. Lō pareo res rui. i. simul parere. vñ in Besi. xxxvij. ca. Puer

nō cōparet: et ego quo ibo: Pareo in vtraq; significatiōe cū suis compositis est neutri: et pdu. hanc syllabā pa. vñ Quidi? de reme. Que nimis apparēt rhetia vitat auis: et in hęcisimo: Apparēs paret et q; bñ paret obedit. Parere qñ est infinitiuus de pario ris tertie coniugationis cor. pen. ml. Qñ vō est infinitiu? de pareo res scōde coniugationis. i. obedire vel apparere: pdu. penul.

Paries a par dñ h paries etis: qz sp sunt duo parietes: vela latere vel a fronte q; aspiciūt se: aliter structura deformis esset: et cor. penul. tā in ntō q; in gtō. et est mas. ge. vñ psal. Tanq; parieti inclinato.

Parietina a paries deriuat h parietina ne penul. pdu. et ē parietina parietū ruina. i. vbi parietes stāt sine tecto et habitantibus. vñ de Ezech. xxxvi. Montibus et collib? val libusq; desertis parietinis.

Parieto a paries deriuat parieto tas. i. parietes aptare. vñ de parieto tas: et disparieto tas: et exparieto tas i eodez sensu. i. parietes auferre: et cor. e ante t.

Parietulus li dimi. parius paries.

Parilis a par deriuat h et h parilis et h le. i. equalis. vñ pariter aduer. et h parilitas tatis. i. equalitas similitudo: et cor. penul. parilis: h; desinat in ilis. et deriuat a noīe fm Pzif.

Parilitas tatis cor. li: in parilis exponit.

Parioris pepi ptū vel pitū: pere. i. partū facere. laborare: ac q̄rere. Et est h significatio tracta ex alia: qz cū mulier parit acq̄rit et in labore est: h; postea nō meminere laboris ppter gaudiū: qz natus est hō in mūdū. Et erat olim hoc verbū q̄rte coniugationis. vñ Qui. Qua parire solet genus peninis decoratū. vñ et cōposita ab eo sūt q̄rte coniugationis Pario cōponit cū ab vela: et dñ apioris rui: et cū con et dñ cōperio ris cōpi cōpertū. i. inuenire. Itē cū ex et dñ expioz nis expertū verbū cōe. i. pbare vel pbari. Itā cū ob et dñ operio ris rui. Itē ex ob et pario et cōponit operioz ris opus sum deponētale. i. expectare: et pdu. pmā. sed opio poti? primā cor. Itē cōponit cū re et dñ reperio ris reppi qd duplicat p in p̄terito: qum diminuit p̄ma syllaba respectu p̄ntis. Pario tertie coniugationis est et neu. et vt dictū est facit supinū ptū tu: qd pbat p partus tus tui: et p ptus no. et silr facit paritū tu: qd pbat p paritur? ra rū. Cōposita ab eo sunt q̄rte coniugationis: et oīa faciūt supinū in ptū et p̄teritū i rui: et mutata a in e p̄ter cōpio et repio: q; faciūt cōperi repperi: et oīa sūt actiua p̄ter expioz cōe: et opioz deponētale p expectare fm Dug. Et scias q; partū deberet esse supinū eius: h; inueniat paritū. vñ dicit Pzif. in. x. li. In rio vnū inuenio tertie coniugationis pario peperit. vetu sissimi tñ fm quartā coniugationē h; ptulisse inueniunt. Qui. Qua perire solet gen? peninis decoratū. supinū ptus d; eē. vñ et part? et pturio ris meditatiuū: et parito frequē. Mḡr aut bñ fm modernos mell? declarat dicēs: Pario tertie coniugationis facit p̄teritū in ri: p̄ma syllaba geminata: vt pepi et sup. ptū qd antiq; dicebāt et pitū. vñ paritur? Lū suis aut cōpositis redit ad q̄rtā. et facit p̄teritū in ui diuisas vt apio ris rui aptū: p̄ter repio ris: et cōpio ris cū oī bus suis cōpositis h; r ante tū in supi. vt apio apertū. Itē scias q; cōsuevit h mutari in p: vt opperio. Sed in operio et opioz abijciūt sicut d in opio. vñ cor. primā pario. vñ q; dā: Nemo sit p̄ceps causas apire latentes. Itē: Vir generat mulierq; parit: sed gignit vterq;. De h; et dixi in apio: et oīa in repio ris. et vt dicit Pzif. in. x. li. Faciūt p̄cipia in sus verba q; in li vel in ri: vel in ti termināt p̄teritū acti uoz: vt pepuli pullus: p̄culi p̄culus. suffero sustuli: anoz malū est et sublatus facit: excipit peperit ptus differentie cū: pepci enī parsus facit.

Paris buius paris vel paridis: fuit filius priami q; helenaz rapuit: cor. penul. paridis.

Pariscus. a paro ras dñ h parisc? sci q̄stor q; clamat in foro.

Paritonius ni penul. cor. i. cantor q; parit tonos: a pario et tonus cōponit.

Parius. a paros insula dñ pari? ria rui: et qz i illa insula mar mor abūdat: iō qñq; pari? ponit p marmore?. Qñq; et

pari? plan? vñ alb? ad modū marmozis dñ. vñ iuenit mar mor paritū. et in p̄mo Esdre dñ pariostratū lapide.

Parma. a parius dñ h parma me letie scutū qñ parua. Et q; libet leuia arma possūt dici parme qñ parue. Itē parma est dictus qdā fluius a paruitate a quo ciuitas adiacēs dñ h parma me: et est p flumio mas. ge. p ciuitate se. ge. vñ h et h p̄mensis et hoc se.

Parneus mei: ptus means: a partus et meo as.

Parasus a par et nasus qd est elatio cōponit vt h pnasus si: qdā mons qz pares hēat nasos. i. duas elationes. i. elis conē et aceronē vel citheronē fm Dug. Sed si pnasus vt dicit Dug. cōponit ex duob? rectis. i. integris. i. par et na sus d; h; Pzif. declinari ex vtraq; pte: declinat tñ ex fine tñ. et ppter h qdā dicit cū qd? ego q; pnasus nō est cōpo sitū: qz fuit ipositū a grecis q; nūq; habuerūt respectū ad noīa latina par et nasus: et h vult mḡ bñ. et pdu. penl. pna sus: Et q; dñ pnasus qñ pares hēat nasos: et hymo. est.

Paro ras rui. i. p̄parare: ornare. vñ paratus ta tū nomen. et cōpat: vt parat? tior sim? vñ parate tus sine aduer. Itē a paro h paratus tus tui. Paro cōponit vt apparo ras. i. valde et diligenter parare. vñ h apparatus tus tui. Itē cō paro ras: disparo ras. i. spectare: diuidere. Itē imparo ras p̄pararo ras. i. ante vel p̄re alijs parare. reparo ras. i. iterū vel retro parare: separo ras. i. diuidē. Itē paro ras actiuū est cū oībus suis cōpositis: et cor. pa. Vñ Quidi. de reme. Bella mihi video bella parant ait.

Paro paronis mas. ge. nauis pyratarū: et dñ a pyrata. vide in mioparo.

Parochia. a paro qd est iuxta: dñ h prochia chie. i. adiacēs dom? dei vel incolat? vel dioecesis. vñ prochian? na nū. i. de prochia existēs: prochian? et et prochi olim dicebant qz legatis reipublice iter facientibus necessaria p̄bebāt.

Paroemia exponit in quarta pte in ca. de tropis.

Parophonista: paro ras cōponit cū phonos qd ē son? et dñ h et h parophonista ste. i. cantator qñ parans. i. incipiēs phonos. i. cantus.

Parotida. a para. i. iuxta: et ota qd est auris: cōponit h parotida de globus q; nascit in aure. vñ parotid? da dū: qui globos h; in aure: et cor. ti.

Paroximū mij. i. cōmotio febris vel et alterius rei.

Parricida: a parenticida: abijciunt e et n: et mutat t in r: et dñ parricida. vel cōponit a p̄re vel a pari vel a p̄ria. i. q; occidit p̄rem: vel parē vel p̄riam pdidit. vñ h et h parricidal? et h le: et h parricidiū et h parricidia die lex de parricidio q; et parenticidia dñ fm Dug. et vt di. Pzif. parricida siue a pari siue a p̄re siue a parēte cōponat dicēda est parricida p̄ geminū r. Et P̄ap. di. Parricida p̄prie dñ q; parētē occidit. quē qdā veteres parētici dā dixerūt: qñ parricidiū in quocūq; intelligi possit qum sint hoīes hoībus pares. Et scias q; antiq; dixerūt patricida de: q; p̄rem occidit vñ in eplā prima ad Thimo. inuenit patricidis et matricidis. P̄ap. et dicit patricida et patricida q; parentes occidit: et h verū est fm antiquos. Nā fm modernos et Pzif. dicendū est parricida: siue a pari siue a p̄re siue a parente cōponat vt dictū est: et pducit ci.

Parricidia: in parricida est.

Pars: a partioz tiris deriuat hec pars ptis. vñ ptim aduerbiuz. Pars componit vt comps tis: expts tis: p̄ceps pis imps oīs ge.

Parfi est p̄teritū de parco: vt habes in parco cis.

Parfimonia. a parfi p̄terito de parco cis dñ h parfimonia nie. i. abstinētia. i. mēsurā refectiōis nō excedēs: et est virtus fm Dug. P̄ap. vō dicit: parfimonia frugalitas t̄pantia: parcitas: pietas: modica cōtinentia.

Parfum su est supinū de parco cis.

Parthus. h partha the est qdā puincia. vñ parthus tba thū parthicus ca cū. vñ de in Actibus aploz: Parthi et Med di et Elamite.

Partialis. a pars dñ hic et hec partialis et hoc le. vñ partialitas tatis: et partialiter aduerbiū.

- Particeps.** a capio et ps componit h et h et h pticeps pis. i. capies pte: sors scius adiutor soci. Propba: Particeps ego su omniu timetiu te: qz charitas oia bona q sunt in eclesia facit esse coia: et cor. penul. ta in ntō qz in gto.
- Participiale:** in participiu vide.
- Participiu.** a pticeps dī h pticipiu pij: qsi pticipiu: qz ptem suoz accidētū capiat a vbo et pte a noie. et inde h et h pticipialis et h le: et dī nomē pticipiale illud qd a participio descendit: vt amās amator amatrix et amatus: inde amatio fm Prif. De pticipio supra dixi in. iij. pte in tractatu de participijs: et in edifico.
- Participo pas verbū actiuū.** i. ptez cape vel dare: et cor. ci: et deriuat a pticeps pis.
- Particula le:** a pars dī hec particula le dimi. vii h et h particularis et h re. vii particulariter aduerbiū.
- Partic** a ps deriuat h ptic. i. negociator pticulas vedēs
- Partioz tiris partit** sū. vii h ptioz tozis. Et scias q antiqui dicebāt ptio tis tiri. vii et cōposita inueniunt tā deponētia fm nos qz actiua s; antiquos i eodē sensu. vt biptioz tiris: et biptio tis. i. in duas ptes diuidere triptioz tiris: et tripartio tis: quadripartioz tiris: et quadripartio tis. quinquipartioz tiris: et quinquipartio tis. id est in tres vel in quattuor vel in quinque ptes diuidere. impartioz tiris: et impartio tis. Et scias q oia verba qz te diugationis olim faciebāt futurū in bo. et in boz. vii adhuc i theologia inueniūt ptiboz et metiboz: sed h antiquitas absoluit: sicut dixi in tertia pte vbi egi de pteritis qz te diugationis in fine. Itē nota q partioz d; scribi p t. qd pōt dinosci ad secundā et tertiā psonā pntis indicatiui: et accipit t sonū de c.
- Particio onis se. ge.** et h partio p syncopā: et h partitudo. i. partitio. et format particio a partitus ta tū partiti addita o fit hec particio.
- Partitiuū** qd sit nomē partitiuū est dictū in tertia parte in ca. de suplatiuis: in tractatu de speciebus nominū.
- Partitudo** dinis in partitio est.
- Parturio** a pario ris pepi partū tu addita rio fit pturio ris verbū meditatiuū: et cor. ii. anter. et ponit qnq; p suo primitiuo vt ibi: Parturient montes: nascent ruidiculus mus i. parient. A parturio dī hec parturitio onis.
- Partus** a pario ris deriuat h part. tus tui actus vel passio pariendi: et id qd parit. i. puer soboles: et desinūt otūs et abltūs plurales in ubus ad differentiā ablatiui de ps tis partibus. Itē partus ta tū adiectiue. i. acquisitus. Quidi. Non minor est virtus qz querere parta tueri.
- Paruipendo** dis dere a paruo et pendere et dī paruipendere parū appreciari: et tēnere: nullius ponderis vel valoris estimare. Et nota q paruipendo: vilipendo: floccipendo: et nauipendo: nihilipendo: idem signant.
- Parū partū syncopaf** fm qz d; poni aduerbialit et dī parū p parū. vii Prif. qum deberet exemplificare q nomen ponit loco aduerbij exemplificat de parū nō q velit paz esse nomen: sed qz parū obtinet locū nois parū: fm qz d; poni aduerbialit. Sed si non poneret sic pculdubio nomen loco aduerbij tunc nō poneret. Parū cōponit cū p: et dī parūper. i. valde parū. Inuenit et parūante: sed potius sunt due dictiones.
- Parūcul** li. i. pua nauticula piratarū: et ē di. d. paro paronis.
- Paruus** a purus deriuat parū uā uū: et cōparat vt paruus uioz uissim. vii parue inuis sine aduer. et h paruitas tis. et paruul. la lū. et dī parū qsi parū valens: et est ethymo. Parū cōponit vt paruipendo dis: paruifacio cis. i. paz appreciari: vilipendere fm Hug. Sed cōiter dī q irregulaliter cōparat: vt paruus minor minimus.
- Pascha** a phase dī h pascha sche: qd interpretat transit qsi pascha. Tūc enī dīs nī a morte transiuit ad vitā de mundo ad ptem. Pascha enī fuit qn iudei egyptū exeūtes mare rubrū trāsierūt: et post transitū leticie canticū cecinerūt et pascha tūc pmiū celebratū est. vii h et h paschalis et h le. et pascho as. i. pascha celebrat. Et nota q pascha declinat irregularit fm gen. vel fm declinationē. Qum enī sit pri-
- me declinatiōis in a desinēs nō deberet esse neu. ge. qum sit neu. ge. nō deberet esse prime declinatiōis et desinat in a g deberet regulariter declinari h pascha paschatis: nō h pascha pasche. Sed mō declinat extra regulā: h pascha pasche. vel forte hebreā est declinatio fm tingu. vide i phase. Quare aut nullū nomē latinū neu. ge. ueniat in prima nec in quāta declinatiōe ostendi in tēpore in ca. de declinatiōe noiu. Et scias q fm btiū Aug. pascha hebreū est: et dī transit in lingua sua: ppter ea tūc primū pascha celebratū popul. dei: qn ex egypto egredientes mare rubrū trāsierūt. Itē dicit btiū Aug. i quodā sermone pasche: Uidef mibi dies h ceteris dieb. lucidor: sol mūdo clarioz illuxisse: astra queq; oia vel mēta letari: et q patiente dño pprium lumē detraxerūt noluerūt creatorē suū respicere crucifixū esse nūc viciū illo et ab inferis resurgente: nouo claritatis suo puocato obsequo. Itē in cōmēdatiōe pasche dicit btiū Grego. quodā homelia: Sicut in sacro eloquio scā sctōz vel cantū cāticōz p sua magnitudine dicunt: ita h festiuitas pot dici solēnitas solēnitatū. Ex hac qppe solēnitate et emplū nobis resurrectionis datū est: spes celestis patrie: et facta supni regni. iā presūptibilis gloria. Perbi electi q qz in tranquillitatis sinu tū apud iferni claustra tenebant ad paradisi amena reducti sūt. Itē scias q pascha septē modis dī: Primo tota septimana azimoz q incipiebat qrtadecima die aprilis in vesperis: et durat septē diebus. s. vsq; ad vigesimāprimā diē aprilis: sic Exo. xij. et Leui. xxij. Sic et accipit Actu. xij. Volēs p pascha pducere eū pplō. Scōdo hora diei. s. vespa qrtacime lune q debebat comedi agnus incipiebat festiuitas sic accipit Matth. xxvi. Scit qz post biduū pascha sic Et Leui. xxij. Mense pmo. s. aplis qrtadecima diei sis ad vesperā phase. i. pascha dñi est. Tertio ipse agnus paschalis q tūc imolabat. sic accipit Lu. xxij. Uenit dies azimoz in q erat necesse occidi pascha. Quarto prima dies azimoz post imolationē agni. s. qndecima die q erat solēnis. Jo. xij. Ante diē festū pasche et. Lu. xxij. Appropinqbat dies festus azimoz q dī pascha. Quinto panes azimi q comedebant in illis dieb. Job. xvij. Tū introierūt in pretoriū vt nō staminarent: sed vt manducaret pascha. i. panes paschales. Sexto festiuitas epistol. ij. Paral. ca. penul. Nō fuit phase filē huic in israel a rebus samuelis pphē. Septimo signat pagnū paschalē. xps: Lorint. v. Pascha nfm imolat est xps. De p dōta significationib. nota vsus: Hebdomas: hora dies: epistol. pec. azima: xps. Accipit et vsualit pascha p resurrectionē xpi: qz tūc transiuit de morte ad vitā impassibilē. Quāto et die martij vel aprilis celebrandū sit pascha. i. xpi resurrectionis: p in lineis infra positis in fine. Itē de termino pasche dicā i septuagesima. De scurrētib. habes i suo loco.
- Pascilis** a pasco scis deriuat hic pascilis lis aīal vel auis i manu pasce: et cor. ci.
- Pasco** scis pauu pascere pastū. i. dare pastū: vt pastor pasce oues. i. dat pastū ouibus. Ponit et qnq; p depascere: ouis pauit pratū. i. depauit et corrosit. Pasco componit vt depasco depauu depastū. i. valde pascere vel corrodere et est actiuū cum oibus suis cōpositis. Et nota q passus istius verbi exigit actū: qz in eo intelligitur actio relata ad illud cui verbū illud attribuit: vt capra pasce filias. i. pascendo corrodit.
- Pascua** a pasco scis deriuat hec pascua scue. vnde in psal. In loco pascue ibi me collocauit. sed in plurali est neu. ge. s. hec pascua ozum. vii Ezech. xxxij. Nōne satis erāt vobis pascua bona depasce. Inuenitur etiam in semi. ge. hec pascue arum. vnde idem propheta in eodem capim. Insuper et reliquias pascuarum vestrarum conculcatis pedibus vestris. Idem in eodem ca. In montibus excedis israel erunt pascue earum.
- Pasillus** li dimi. paruus palus vinearum.
- Passer** a paruus dī hic passer passeris: qz paruus est. vii hic

Passerculus li dimi. et passerin⁹ na nū: et h⁹ passerinus ni-
 p filio passeris. vel d^r passer a patiēdo libidinē: qz per
 mīa. i. luxuriosum animal est.
Passerculus in passer est.
Passerinus in passer vide.
Passibilis a patioz teris deriuat h⁹ et h⁹ passibilis et h⁹ le: pe-
 cul. cor. vii passibiliter aduer. et h⁹ passibilitas tatis. et cō-
 ponit h⁹ et h⁹ impassibilis et hoc le. vnde impassibiliter ad-
 uerbiū. et hec impassibilitas tatis.
Passim aduer. i. vbiqz a passus suis sui: vel a pateo pates d^r.
Passionariū. a passio onis deriuat h⁹ passionariuz rij: liber
 exans passiones scōz: vel passiones. i. morbos.
Passimacula le dimi. parua passio.
Passiuū sicut dicitur P^ris. illud v⁹ū est passiuū ge. qd⁹ i or des-
 mens descendit ab actiuo p assumptionē r: et pprie illa pnt
 bre pūmā et scōz psonā passiuoz: i qd⁹ et fateri pnt eedē
 pōne qd⁹ in se fit: vt ē amo te: osequit vt ille ad que dixi
 ostendo id qd⁹ a me audiuit dicat: amo a te: De h⁹ pleni⁹
 dicit in tertia pte vbi egi de vbo in ca. de generibus vboz
 Dic nota qz si verbū passiuū cōstruit cū abltō: cōsiderandū
 est vtrū ille abltūs denotet cāz efficientē v⁹ aliā. si enī effi-
 ciētē denotat: tūc d^r ponit cū ppositione: vt diligor a pla-
 tone. Si at denotat cāz mālē: vel aliā pter efficiētē nō d^r
 ponit cū ppositiōe. vñ male d^r verberor a baculo: vel spo-
 hor a pbedā: qz sequeret iā qz posset fieri ouersa locutio
 vt diceret pbedā spoliat me qd⁹ est cōtrariū rōni.
Passiuū ē supinū de pando patioz et pateo. vide et i pādo dis.
Passus a pateo tes d^r passus sa sū nomē et participiū. i. spar-
 sus diffusus patēs extensus: et h⁹ passus suis sui nomē ver-
 bale: qz pateat in itinere. vñ passus⁹ ta tū. i. hñs magnos
 passus fm⁹ Dug. Tñ scias qz passus est supinū triū ver-
 boz vt dictū est in pando dis: et sic passus sa sum a quolibet
 dei predictoz verboz supino in diuersis significat. omib⁹
 descendere potest.
Pastillus. a pasco scis d^r hic pastus stus: et h⁹ pasta ste. vñ h⁹
 pastillus li dimi. quidā paru⁹ pastus ex pasta: vbi piscis
 vel caro vel aliū cibū includit. Dora. Pastillus rufill⁹
 olet orgonius hircum.
Pastinaca ce a pasco vel a pastus d^r h⁹ pastinaca ce: queda⁹
 herba cuius radix fit precipuus pastus hoīs. vnde pastus
 naceus cea ceum.
Pastino. a pasco scis: vel a pastus d^r pastino nas natū nare
 i. colere: fodere: plantare: et pprie p̄tinet vincis plantādis
 vñ h⁹ pastinatu⁹ ti vinea nouella. Pastinatu⁹ et vocat agrū
 cole ferramentū bisculū quo semina aptant et infodunt
 Pastino cōponit vt repastino nas. i. iterū pastinare. pro-
 pue quidē repastinari dicunt vinee veteres que refodi-
 untur: et cor. sti.
Pastoforiū grece: pua cella latine: et thalam⁹ d^r vel atriu⁹ tē-
 plū: vel gazophilaciū: vel puū sacrariū qñ tēplū. Et videt
 dicit pastoforiū qñ postoforiū: qz foris sit positū s⁹ Dug.
 flo. aut sup. i. Macha. ca. iij. dicit: Pastoforia grece: lati-
 ne dicit thalami v⁹ cubilia i qd⁹ leuite excubabāt i atrijs
 domus dñi: quoz cōmemoratio fit in vltima visione Da-
 nielis pphete. In historijs aut sup. ij. li. Re. ix. d^r: In poz-
 tub⁹ laterū erāt pastoforia. i. loca sepata ad comedendū
 in quib⁹ sacrificantes de p̄tibus sacrificioz q̄ eos ctinge-
 bant vescebant corā dño. Itē scias qz pastoforia Amos
 locunt loca pastoz pascendis aialibus apta.
Pastor. a pasco scis deriuat h⁹ postoz ozis: a quo pastorcul⁹
 li dimi. et pastozius ria riū: et pastozicus ca cū: et hic et hec
 pastozialis et hoc le in eodē sensu.
Pastozculus li dimi. paruus pastoz.
Pastozicus: in pastoz vide: et cor. ri.
Pastozius. a pastoz ozis d^r pastozius ria riū: et pastozic⁹ ca
 cū: et hic et h⁹ pastozialis et hoc le: oia in eodē sensu.
Pastos. i. spacium.
Patagiū: a pateo tes d^r h⁹ patagiū g. i. gula ad sumū tunis
 ce vel mantelli assuta: vel palliū auro vel argento purpur
 rag variatū.

Patella: in patina vide.
Patena: a pateo tes d^r h⁹ patena ne. i. operculū calic: qz sic
 patens et diffusa. et videt qz deberet pferri penul. cor. sed
 vsus h⁹ nō recipit: sed oīno repugnat: vñ eā producas.
Patenula le dimi. parua patena.
Pateo tes tui: sū tere. i. apiri: videri: manifestari: vel manife-
 stū esse: vel diffundi. et d^r patet qñ palā tenet. et est ethy.
 vñ patēs tis oīs ge. Et cōparat patēs tior sim⁹: vñ patent
 si⁹ sime aduer. et h⁹ patētia tie. Itē a pateo pateo scis in-
 choa. et ē pateo neu. cū oib⁹ suis cōpositis siq⁹ bz: et cor. pri-
 mā. Prosper: Nō pateat faciles senis rumorib⁹ aures.
Pater: greci dicunt patir. Inde fm⁹ Dug. nos dicim⁹ h⁹ pater
 qz aut d^r p^r qñ panthotir. i. seruās oia: a pan qd⁹ est totū:
 et thotir qd⁹ ē seruās: ethymo. est. Et d^r p^r multis modis
 d^r enī p^r nā: Itē filitudine cure: Itē p^r formalis vel do-
 ctrinalis: Itē p^r etate: Itē p^r reuerentia et dignitate. Pat
 d^r nālis q̄ generat. P^r filitudine cure d^r q̄ qlem curā p^r
 gerit filij: talē ille gerit alteri. et q̄lē curā p^r impedit filio
 talē ipedit ille alteri. P^r formalis v⁹ doctrinalis d^r mgr
 q̄ informat discipulū bonis morib⁹ et disciplinis. P^r eta-
 te d^r senex. tales enī p^res appellare solem⁹. P^r reuerētia
 vel dignitate d^r que reueremur. Nā cui reuerētia et ho-
 norē impendim⁹ sepe p^rem vocare solem⁹. Et a p^re h⁹ pa-
 tercul⁹ li di. et patern⁹ na nū. et h⁹ et h⁹ paternalis et h⁹ le. vñ
 paternitas tatis fm⁹ Dug. v⁹ dic qz p^r i sacra scriptura qu
 qz modis d^r. i. nā: imitatiōe: adoptiōe: doctrina: et et p
 honore: reuerentia: et etate. Nā vt abraā fuit pater Isaac.
 Imitatiōe: vt in euāgelio dñs dicit: Si filij abrae essetis
 opa abrae faceretis imitādo. s. fidez eius. Itē vos ex p^re
 diabolo estis: et desideria p^ris v⁹ vult⁹ facere. s. imitādo
 ei⁹ maliciā. Adoptatiōe: sicut quū aliq⁹ hūana cōsuetu-
 dine adoptat al: que in filiū: et sic nos deo nō nā sed ado-
 ptione dicim⁹: P^r n⁹ q̄ es in celis. Doctrina: sic Ap⁹ls ad
 Gal. ait: Filij mei quos iterū pturio donec formet xps
 in vobis. Itē p honore: reuerētia: etate: sic i li. Re. ca. iij.
 Serui ad Naamā dixerūt: P^r etiā rē grandē dixiss⁹ tibi
 ppha certe facere debueras et. De p̄dicti significatiōib⁹
 d^r in Grecis. Est p^r h⁹ cura: p^r est ali⁹ genitura. Sic p^r eta-
 te: p^r ille vocat honore. Ac sumū regē vocat ipsa creatio
 p^rez. Et scias qz qñ latinū ē prozūsus eiusdē significatiōis
 cū greco noīe vel hebreo nō est ibi deriuatio: sed solū mō
 qdā detorsio vni⁹ lingue ad alterā: vt Jacob ide Jacob⁹
 et iō pprie loquēdo de⁹ nō deriuat a theos: nec p^r a patir
 nec m^r a matros. qz idē sūt nec differūt in signif. catione:
 nec in mō significandi: vt plen⁹ dixi in tertia pte vbi egi
 de specieb⁹ noūz: vbi qñui an translatio sp faciat deriua-
 tiōē. P^r cōponit cū h⁹ g⁹ greco familias: et acuit i fine
 h⁹ p^rfamilias: hui⁹ p^riffamilias. et d^r p^rfamilias: qz oib⁹
 in familia sua positus: tā seruus qz filijs p^r pari deuotione
 cōsult: sed q̄cūqz dñat seruus h⁹ noīe nō d^r appellari. Et in
 eodē sensu inuenit p^rfamiliarū vel p^rfamilie fm⁹ Dugu.
 vide in materfamilias: et in honoro ras. Et scias qz pprie
 p^rfamilias qñ est vna dictio signat illū q̄ est dñs heredi-
 tatis de iure: et si nō esset nat⁹ dūmō esset viuus in vtero
 m^ris. sed qñ sūt due ptes signat illū cui⁹ ples iā ē vna fa-
 milia. Itē nota qz vtile cōsiliū dat patrib⁹: Eccl. xxxij. Si
 filio inq⁹ et mulieri: frī: et amico: nō des ptatē sup te in vita
 tua: et non dederis alijs possessionē tuā: ne forte peniteat
 te: et depreceris p illis. Melius est enī vt filij tui te roget
 qz te respicere in manus filioz tuoz.
Patera a pateo tes d^r h⁹ patera re magn⁹ et patēs ciph⁹ fm⁹
 Dugu. Papi. vō dicit: patere pbiale sūt dicte: qz in iphis
 potare solem⁹: v⁹ qz patētes sūt: dispassi: sqz labris: et cor.
 penul. vñ qdā: In fundo patere: scio turpia m^rta patere.
Paterculus li dimi. paruus pater.
Paternalis in pater est.
Paterniani qdā heretici a paterno sunt exorti: q̄ inferiores
 ptes corporis a diabolo factas opinat.
Pater noster expositū inuenies in petio.
Patesco scis inchoa. a pateo tes addita o fit patesco.

- P**atibulū a patior teris deriuat h̄ patibulū li. i. tormentū: et pprie furca quasi ferēs caput. et est patibuli minor pena q̄ crucis: qz patibulū statim exanimat appensū: sed crux affixos diu cruciat: et cor. bu.
- P**aticus a patior teris d̄r paticus ca. i. sodomita in bone sta et turpia patēs fm̄ Dugu. Papi. v̄o dicit patici patici entes libidinē. nā patos grece passio d̄r: et cor. ti.
- P**atiens tis ge. oīs est p̄icipiū de patior teris: et p̄t esse nomē. et fm̄ h̄ cōparat patiens tior tissim⁹: vñ patienti tuis sine aduer. et h̄ patientia tie: et format a d̄o patiēti addita a: et ē patiētia animi vigor: aduersitates fortune: et verborū asperitates equanimit̄ portās. pprie tñ patiētia cor̄ poris est: tolerantia animi. Et cōponit̄ vt impatiēs tis. i. nō patiēs sine freno. et cōparat: vñ impater tuis sine aduerbiū. et hec impatientia tie.
- P**atiginarius a pateo tes d̄r hic patiginarius rij. i. iamitor qui ianuā facit patere.
- P**atina a pateo tes d̄r hec patina ne: sartago vel scutella: qz fit patens. vñ h̄ patella le dimi. et cor. penul. patin⁹. Perfitus: Sed grandes patine.
- P**atinarius a patina d̄r patinarius ria riū ad patinā ptinēs vel in patina coctus. et h̄ patinari⁹ rij q̄ facit patinas.
- P**atinula le dimi. parua patina. i. patella.
- P**atior teri passus sū pati: deriuat a patos greco: qd̄ latine d̄r defectus vel passio. Et cōponit̄ cū con et d̄r cōpatior teris: et cū p et d̄r p̄petior eris p̄pessus sum. Et est deponē tale patior cū oīb⁹ suis cōpositis: et cor. pa. Esopus: Uulnera ne facias que potes ipse pati.
- P**atos grece latine d̄r defectus vel passio.
- P**atratio omis in patro tras vide.
- P**atrens a pater d̄r h̄ patrens trei. i. vitricus: et h̄ patrinus et hic patriaster p̄ eodem.
- P**atria a pater deriuat patrius tria triū: et h̄ patria tric: qz cōis fit oīb⁹ q̄ nati sunt in ea. et est pprie patria ciuitas h̄ q̄q̄ ponat̄ p̄ regione vel puincia. vñ patri⁹ honoz. i. honoz patris: vel honoz patrie.
- P**atriarcha p̄r cōponit̄ cū archos qd̄ est p̄nceps. et d̄r h̄ patriarcha che. i. sumus et p̄nceps patrū qz p̄ximū. i. apl̄cū retinet locū: sic roman⁹ antiochenus: alexandrin⁹. et inde h̄ patriarchatus tuis tui: eius dignitas: vel eius district⁹. et h̄ et h̄ patriarchalis et hoc le: fm̄ Dugu. Papi. aut dicit: Patriarcha grece sumus patrū: pater interpretat̄: qz p̄ximū. i. apostolicū tenet locū sicut romanus: antiochenus: et alexandrinus. Sūt enī auctoritate beati Petri apostoli instituti: Prima quidē petri apl̄i sedes romana: Scda apud alexandriā beati petri noīe a Marco eius discipulo et euāgelista cōsecrata: Tertia apud antiochiā beatissimi Petri habet̄ honozabilis eo qd̄ illic p̄iūsq̄ romā uenisset fuit: et illic p̄ximū nomē xp̄ianorū nouelle gentis exortū est. Quis aut̄ p̄ orbē diffuse ecclesie catholice unis talam⁹ xps̄ sit: sancta tñ romana ecclesia nullis iudicib⁹ cōstitutis ceteris ecclesijs prelata est. Aliter sumūt quidā nomen patriarche: et dicūt qd̄ patriarche sūt minores papa. maiores at̄ metropolitanis. et dicūt qd̄ hec noīa patriarcha p̄imas p̄ eodē supponūt. nā inter patriarchā et p̄matē nō est realis differentia: sed vocalis. vel pprie dicūt̄ patriarche quattor p̄incipales. s. Cōstātinopolitan⁹ Alexandrinus: Antiochenus: Hierosolymitan⁹. Alij v̄o dicunt̄ pprie p̄imates: sic Aql̄legiensis: Beandensis: Birturiensis: h̄ et isti q̄q̄ se noīent patriarchas.
- P**atriciani sunt qdā heretici a quodā patricio dicti: qz substantiā humane carnis a diabolo conditā dicunt.
- P**atricida in parricida vide.
- P**atricius a patre d̄r siue deriuat patrici⁹ cia ciū. i. nobilis et de genere patrū natus. vñ patricij dicunt̄ qd̄ p̄uidēt reip̄ publice: sicut pater filio. et cor. i. añ c. et format a patri d̄atiuo addita eius.
- P**atricus a pater d̄r patricus ca. i. paternus.
- P**atrimēs a pater d̄r h̄ patrimēs mis. i. puer sup̄stes defuncto p̄re. vel patrimēs d̄r puer patri filis. et cōponit̄ a p̄re et imitor taris. inde patermes quasi patrē imitans.
- P**atrimoniū nij d̄r hereditas patris: et deriuat a patre.
- P**atrimus a pater deriuat hic patrim⁹ mi qd̄ cum sit pater habet auū uiuū. et pdu. tri.
- P**atrinus a pater d̄r h̄ patrinus ni qd̄ leuat aliquē de sacro fonte vel intromittit in ecclesiā. vñ sacerdos d̄r patrinus vñ hic patrinus: vitricus: et hec patrina ne sacerdotissa vel vxor sacerdotis vel matrona. et pducit penl. patrin⁹. vide in frater et in cōmater. Sed p̄t q̄ri vtrū aliq̄s laicus vel clericus in minoribus ordinibus cōstitutus possit patrimoniū cōtrahere cum illa quā suis manibus baptizauit. Dico qd̄ nō: qm̄ ei⁹ filia sp̄ialis ē sicut et illa quā suscipit. Sed si cōtractū fuerit patrimoniū inter eos nunq̄d sine separandi: Sunt utiq̄: qz nec ēt filius sacerdotis p̄t cōtrahere cū illa puella quā p̄r baptizauit: vt dixi supra i. ff.
- P**atripassiani sunt quidā heretici qd̄ dicūt deū patrē suū le passum. vñ dicit beatus August. Erubescant sabelliani qd̄ dicūt ipsum patrē esse qui est filius cōfunderes p̄sonas: qui et dicti sunt patripassiani: quia dicunt patrem suū le passum: et produ. penul.
- P**atrisso a pater d̄r patrisso sas. i. patri ass̄ milari: patrē imitari in dictis vel in factis: sicut a mater d̄r matrisso sas: et possunt dici huiusmodi verba moralia vel imitativa: sic dixi in tertia parte: intractatu de v̄bis: in ca. de specieborū verborū. et format patrisso a patre et mutata in is: et addita so fit patrisso.
- P**atro a pater d̄r patro as auī are. i. facere: p̄ficere: vñ cōmitere: vel generare. Dicit tñ Serui⁹ qd̄ patrare est opus uenerē cōsumare. vñ hec patratio omis operis uenerē cōsumatio. et hinc volunt dici p̄reni: qz patratiōe operis uenerē p̄creet filiū. Et cōponit̄ vt repatro tras. Itē cōponitur vt impetro tras: et perpetro tras: et tunc mutat a ure et h̄ patro p̄ximā nāliter breuē: et est actiuū cū oīb⁹ cōpositis. vñ Facet⁹: De facili lōga sine freno culpa patrat.
- P**atrocinos a patronus deriuat patrocinos nari: patrocinitus sum nari. i. defendere. et cōstruit cū d̄o. vñ hoc patrociniū nij. i. defensio. et cor. ci. vñ Facetus: Sic prohibent leges fraudē nō patrocinari.
- P**atronissa in patronus est.
- P**atronomicus. pater cōponit̄ cū noma qd̄ est nomē: et cōpatronicus ca. i. a noīe patris deriuatū nomē. De hoc dixi in tertia parte vbi egi de speciebus nominū in ca. de noīe patronomico: et cor. mi patronomicus.
- P**atronus a pater deriuat h̄ patron⁹ ni. i. defensor: qui talē affectū clientibus vel alijs exhibet vt quasi pater illos regat. vnde hec patrona ne. et hec patronissa se. et hic patronatus iustitui.
- P**atruelis. a patruus d̄r h̄ et hec patruelis et h̄ le: ad patruū p̄tinens. et hic et h̄ patruelis lis: fili⁹ vel filia patruū. Filij duorū fratrum sunt patruelis inter se fm̄ Dug. Diere. xxxi. Patruelis meus fili⁹ patruū mei. Et fm̄ Jfido. et by. viii. Patruelis sunt dicti eo qd̄ p̄res eorū germani fratres fuerunt inter se: Cōsobrini v̄o vocati qd̄ aut ex sorore et fratre aut ex duabus sororibus sunt nati: quasi cōsobrini. Sobrini: cōsobrinorū filij: et pducit e patruelis.
- P**atruus. a pater d̄r hic patruus trui: frater patris q̄si pater alius. vñ et moriente p̄re pupillū p̄ior patruus suscipit quasi filiū lege tuē: vt dicit Jfido.
- P**atulus. a pateo tes d̄r patulus la lū penul. cor. i. di ffusus: patens. Sed pprie patulū est qd̄ semp pater: vt auriscus: sus: naris: arbor: et filua. Sed patens qd̄ ad horā patet: et ad horā nō patet: sed occultat̄ vt oculus. et cōponit̄ vt patulus la lū. i. valde patulus et apertus.
- P**aucedo. a paucus d̄r paucedo dimis. et h̄ paucitudo dimis in eodē sensu. i. paucitas.
- P**auciens: in paucus est.
- P**aucitudo: in paucedo est.
- P**auculus: in paucus vide.
- P**aucus ca. i. d̄r respectu multi: vt ml̄ti hoīes: pauci hoīes et cōparat paucus cior finis. vñ pauce sius sine aduer.

magister in sententijs dicit qd hō post peccatū ante reparat
nonē pōt peccare: et nō pōt nō peccare ēt dānalit: sic dixi
in liber ra rū. Augul. etiā dicit in li. de pfectiōe iustitie in
fine. Quis nā negat nos orare debē ne intrem? in tētatoēs:
negat hō qd intēdit ad nō peccādū grē dei adiutorij hōi nō
ēē necessariū: s; sola lege accepta humanā sufficere volūta
tē. qd ab aurib; hominū remouēdū: et ore oīuz anathema
trāndū eē nō dubito. Quare aut de? nō fecit hoiez im;
peccabilem dicam in pscio.

Pecorofus. a pec? ozis deriuat pecorofus sa sum pecoribus
plur? vnde hec pecorofitas tatis. i. abūdantia pecor.

Pecten. a pecto ris dicit h pecten ctinis instrumentū pectē
di et texendi: qz fila telarū reddat pexa et impmat. Pecten
etiā dicit plectrū cithare: et inferior pubes viri et mulier:
et quidā piscis. Un̄ Horati? in sermonib;: Pectinub? ias
dent patulis se molle tarentū.

Pecticus ca cū. i. digestibilis: et deriuat a pectus.

Pectino. a pecten deriuat pectino nas penul. cor. i. pectere.
et h pectinariū rij loc? vbi pecten ponit. et h pectinari? et h
na qd vel qd facit pectines. et pectinari? ria rii.

Pecto ris xii xi vī etiā ctui fm antiquos: et h pterito mō nō
vitur: et raro pexi. et facit supi. pexū vel pectū. Et ē pectē
pectinare: pectine ornare. Pecto cōponit: vt compecto
ctis. i. sil pectere. depecto ctis valde vel multū pectere: vel
deorsum. repecto ctis. i. iterū pectere vī retro pectere. et est
pecto actiū cū oib; suis cōpositis.

Pectoralis. a pectus ctoris dicit h et h pectoralis et h le. i. ad
pectus ptinēs. et hoc pectorale lis zona circa pectus equi
vel mulieris vel alteri? animalis. Diere. ij. Salsie pector
ales. et producit ra.

Pectus. a pecto ctis dicit h pectus ctoris: qz mulieres in pe
ctore solent sibi pectere capillos. Vel dicit pect? a plecto
ctis. i. flecto: qz sit flexū inf eminetes māmillarū ptes. Un̄
dicit a specio ctis. Alia qdē aīalia pect? habēt ad terrā op
pectus et ab aspectu remotū: s; hoies patēs et erectū: vtpo
te plenum rōne: et iō nō decebat latere. Quā aut dicit pect?
qz pecti thoz? etymo. est. vnde pectoratus rea reū: et pectoro
sus sa sum magnū habēs pectus.

Pectusculū dimi. paruū pectus: et cor. scū.

Pecualis. a pecus coris dicit h et h pecualis et h le: et pecuo
sus sa sum. vnde hec pecualitas tatis: et hec pecuositas ta
tis abundancia pecudū.

Pecudari? a pecus cudis dicit hic pecudari? rij. i. pastor. et
pecudari? ria rii ad pecudes ptinēs.

Peculior. a peculiū deriuat peculior aris. i. peculiū facē vel
colligere. Et componitur: vt depeculior laris deuastare:
dilapidare.

Peculiū. a pecus cudis vel pecunia deriuat h peculiū. i. pe
cunia de pecudib; habita. vel qd veri? est peculiū est par
uus census extra corp? matrimonij posit? in potestate filij
et serui. Sup peculiū nō h; potestate paterfamilias: s; tñ
ille cuius est. et adeo propriū est peculiū qd licet filio de eo
facere quicqd vult pter volūtatē p̄ris. Un̄ dñs Exo. xix.
ad filios israel: Eritis mihi in peculiū de cūctis gētib;. Et
hic hic et hec peculiaris et hoc re ad peculiū pertinēs: vel
propri? priuatus vel familiaris. vnde peculiariter aduer
biū. et hec peculiaritas tatis.

Peculor. a pec? or peculor laris. i. rēpublicā furari. vñ h pec
ulatoz toz reipublice defraudatoz et furatoz. et h pecu
latus tus tui furtū de cōi pecore: et generalr de cōi re. et pe
culari? ria rii: et h peculiari? rij armētari? qui custodit pe
cua: vel ad pecua ptinēs.

Pecunia. a pecus cudis deriuat h pecunia nie qz pecunia:
qz ois substātia antiquoz in pecorib; vel pecudib; erat.
vñ et pprie or qd consistit in huiusmodi aīalib;. s; iam appel
latio istius noīs ampliata est ad alia. vnde pecuniosus sa
sum pecunia plen? qz pecudiosus. pprie quidē olim sic
dicebat qui plurimā habebat pecuniā. i. pecora: s; mō ad
aliud trāfferē. Et compaf: pecuniosus fior sim? vnde pe
cuniose sius sine aduer. et h pecuniositas tatis. Itē a pe

cunia h pecuniariū rij locus vbi pecunia reponit. et pecu
narius ria rii. et debet pecunia scribi p vñ c. cor. enī pri
mā. Un̄ Horati? in epi. Et gen? et formā regia pecunia do
nat. Et vt dicit in Eccle. vij. Sicut ptegit sapiētia: sic pte
git pecunia. vide in sapientia.

Pecus coris neu. ge. et pecus cudis se. ge. et h pecu indeclina
bile in singulari: s; in plurali hec pecua orū vel pecuū deri
uat a pascō scis. et dicim? pecus omne aīal qd humana ef
figie caret et humana lingua. s; pprie nomē pecorū his aīa
lib? accōmodari solet qd ad vsum hominū aliquo mō spe
ctant: sic qd sunt ad vescēdū apta: vt oues et sues. aut in vñ
hominū cōmodi: vt equi: boues: et olim pecora generalit
pro oib; animalib;: pecudes vō tñ illa aīalia qd edunt qz
vescudes. s; mō dicim? pecora maiora: vt boues: equos:
asinos. pecudes vō minora vt oues: capras: porcos. pecua
vō dicim? cōia aīalia. et cor. primā pecus. Un̄ Quidi? de
arte: Turpe pecus mutilum turpis sine gramine campus
Et in doctrinali dicitur: Dat pec? hec pecudis pecus hoc
pecoris sibi iungit.

Pecus cudis in pecus coris exponit.

Peda de dicit vestigiū humanū: et dicit a pes pedis.

Pedagogus. pedos qd ē puer cōponit cū ago: et dicit h pes
dagogus gi penul. pdu. qz semp puerū studentē ducit. s.
cui paruulus assignat. et dicit sic quia agat et ducat puer
rū vel lasciuientē: refrenat etatē fm Dug. Itē et Papi. vñ
hoc pedagogū gi. i. magisteriū vel officiū pedagogi cir
ca puerū: vel locus vbi puer crudis a pedagogo. Paulus
ad Gala. iij. ca. Lex pedagogus noster fuit in christo iesu
vt ex fide iustificemur. at vbi venit fides iam non sumus
sub pedagoga.

Pedalis. a pes or h et h pedalis et h le penul. pdu. ad pedē
ptinēs. Itē pedalis. i. mēsurā pedis habēs. et in hac signi
ficatiōe ponit Diere. ij. vbi or: Venit finis tuus pedalis
p̄cisionis tue qz diceret: Ita p̄cidet regnū tuū qz nec pas
sus pedis de terra remanebit tibi. Et cōponit: vt semipe
dalis. Papi. sic dicit: Pedalis qz mēsurā pedis.

Pedana. a peda de dicit h pedana ne. i. cathena circa pedes
s. compes pedis. Itē pedana ne dicit pedules nou? vī de
veteri pāno factus: qz calige veteri assuit. vnde pedano
nas pedanas caligis apponere. et dicit a pes.

Pedarius ria rii. i. nudis pedib; ambulans.

Pedellus li dimi. paruus pes.

Pedes. a pes pedis or h et h pedes det. i. pedester pedib; p
equo vtēs. Un̄ qdā: Et mō vadit eques qd solet ire pedes.
et cor. penul. gentiui ditis.

Pedester. a pes pedis dicit h et h pedester vel pedestris et h
stre. i. pedib; ambulans fm Dug. Papi. vō dicit: Dic pes
dester et h pedestris: et h pedestre. et illud magis tenēt mo
derni. Vide in campester.

Pedetētim. i. sensim: subtilit: gradatim: caute: cunctāter: qz
pede tētans fm Papi. Diere. in eplā ad Paulinū in ca.
vij. Laute. i. pedetentim tuas possessiūculas vēdideris.

Pedica. pes cōponit cū capio pis: et dicit h pedica ce penl.
cor. qz pedes capiens. s. cathena pedū vel quoddā instru
mētū capiēdi pedes aīaliū: vel laque?. Un̄ Job. xvij. Ab
scōdita est in terra pedica ei. vnde pedicat? ta tū. i. cathe
nat?: vel pedica capt?. Quidi? Methamor. xv. Retia cū
pedicis laqueos artesq; dolosas: Tollite.

Pedicatus in pedica vide.

Pediculosus in pediculus exponit.

Pediculus. a pes dicit h pediculus li. et dicit pediculus pe
nul. cor. illud qd sustinet fructū ad ramū. et etiā pedicul?
dicit v̄mis cutis: qz minimos et multos habet pedes. vñ
pediculosus sa sum plen? pediculis. Et compaf. vnde pe
diculose sius sine aduerbiū. et h pediculositas tatis. i. pe
diculorū plenitudo et abundantia.

Pediculus tua cui: et pedorofus sa sum qui sordidos habet
pedes: et dicit a pedor doz.

Pedissequ? qua quū qd seqt pedes dñi sui. et h pedisseq seq
p ipsa seruitute vel ancilla. et etiā h pedissequ? p seruo vī

- famulo. *Uñ in. iij. li. Reg. xx. ca. dicit: Per pedissequos principū puintiarū. z scribit p q cū componat a pes z seq quoz. nā si scriberet p c videret cōponi a pes vel pedes et ceco cas. vel dic qñ sequit e scribit p c: qñ sequit alia vo calis scribit p q. sic enī videt sonoz? vt dicit *Dug. s; tñ p q cōsuevit cōiter scribi.**
- Peditatus tus tui. i. peditū multitudo vel proprietates peditādi. z deriuat a pedes tis.*
- Pedito. a pedes tis deriuat pedito tas. i. pedib? ire vel trāsi re. z cori. di. Et vt dicit beatus Grego. sacra scriptura est quasi quidam fluuius planus z altus: in quo agnus peditat: z elephas natat.*
- Pedo donis dicit a pes: z est pedo vel pedes vel pediculus. vnde h pedūcū? li dōmi. Itē h pedo donis q̄ pedit vel facit bombū: z tūc dicit a pedo dis.*
- Pedo dis. a pedoz dozis deriuat pedo dis pepedi. i. pedozē facere: vel fetozē. Pedo cōponit: vt oppedo dis di. i. s; pes dentē pedere. z qz q̄tra pedentē pedit quodāmo ei cōtra dicit: ideo oppedere ponit pro contradicere. Itē qz q̄ op pedit quod pedens facit z ipse facit: ideo ponit pro cōsentire. repedo dis di. i. pedere iterū. suppedo dis latēter vel sub vel post vel remisse pedere. z est pedo neutriū cū oib? suis cōpositis: z caret supi. z geminat pteritū pedo in simplicitate: s; cōposita amittit geminationē pteriti fm *Dug. gui. sed fm *Dug. pedo primā pducit in presenti: z penul. in pterito. Dozati? in primo sermonū: Nō displosa sonat quantū vesica pepedit. Et Facetus: Deres post mortē pedit amore suo. s; pes pedis cor. primā. vñ vsus: Credim? eē pedis strepitū cū turgide pedis.***
- Pedoz. a pes dicit h pedoz dozis. i. pedū fetoz vel squaloz. Lucan? Lōgusq; in carcere pedoz.*
- Pedozā. a pedoz ozis deriuat pluraliter hec pedozā. i. peduz vel aurū sordes.*
- Pedozosus in peducius vide.*
- Pedos. i. puer: z actiū in fine.*
- Pedules. a pes dicitur hic pedules lis pars caligarum que pedem capit.*
- Pedulus. a pes dicit h pedulus li: z hic pedellus li ambo di minutina. i. paruius pes.*
- Pedū. a pes dicit hoc pedū di baculus pastoz recurū? a cōercēdis pedibus animalū sic dictus. Virgilius in buco. Et tu sume pedū.*
- Pedux cis videt cōponi a pede z capio. z sunt peduces las quei quib? pedes illaqueant.*
- Pegi gisti est pteritū de pāgo gis.*
- Pegina. a pūgo gis dicit h pegina ne. i. bacul? cū massa plūbi in sumitate pēdēte. z dicit pegina qñ ppugna: qd antiq̄ dicebāt. Iuuenalis: Et pegina z iam ad velaria raptos. z vt dicit *Lornut? tali baculo scenici ludebāt.**
- Peiero ras penul. cor. in iuro ras est expositū.*
- Peiozo. ab h z h peioz ris dicit peiozo ras penl. pdu. vñ actiū. z est peiozare peiozē facere.*
- Pelagaris. a pelag? dicit h z h pelagaris z h re: z h pelagiaris ris magna nauis pelago apta. z pdu. ga.*
- Pelagiani qdā heretici a Pelagio monacho exorti liberuz arbitriū diuine grē anteponūt dicētes sufficere volūtate ad implenda iussā diuina.*
- Pelagiaris in pelagiis exponitur.*
- Pelagin interpretat latitudo.*
- Pelagus interpretat latitudo. vnde h pelagus gi latū z pfundū mare: vel latitudo maris sine portu z litore. z est neut. ge. in singulari: s; in plurali ē mas. ge. hi pelagi: z cor. pmā vñ p vñ l scribi debet. vñ dicit in *Erucismo q; penit? la teat pelagus: mare cū sit amarū. Inuenit etiā h pelag? gi mas. ge. apud antiquos.**
- Pelasgus ga gi. i. grecus. z dicti sunt greci pelasgi a pelago: qz p pelag? pmo vt dicit *Varro ad italiā applicuerūt. Ut sic dicti sunt a Pelasgo Iouis z Larisse filio. vnde h pel lasgias adis. i. grecia.**
- Pelex. a pellicio cis dicit h pelex cis vno l subtracto. z dicit*
- pelex qz pelliciat. i. decipiat. Ut dicit pelex a pello lis ante vxorem pelex tenet: z postea veniēte vxore a domo pellit. vñ pelex dicit illa p quā vxoz de domo pellit filr a pello lis. D; aut dicit pelex qñ pelle decipiēs etimol. est fm *Dug. Quedā aut glo. dicit in secūda epla Petri ca. ij. Pellices dicunt meretrices a pollutiōe: vel a pellis formositate q̄ incautos alliciūt. z pdu. pe. Uñ *Quidi? in qnta epla Et mihi p dira pelice blanda fuisti. Itē in. vi. epla: Argolicas timui nocuit mihi barbara pelex.***
- Pelican? vt dicit *Isido. etymo. xij. Pelican? auis egyptiaca habitās in solitudine fluminis Nili: vnde z nomē sumpsit. nā z canapos egypt? dicit. Fert si verū est eā occidē natos suos: eosq; p tridū lugere: deinde seipm vulnerare: z aspione sui sanguinis viuificare filios suos. Aug. h narrat z addit q; vt dicit rostro occidit filios: z rostro sanguinē suū sup eos fundit z viuificat. Et est auis nimis maciei que habitat in solitudine. Sic xps solus de maria virgine nat? q̄ triduo. i. toto tpe luxit filios suos: qz passus sum ego: z in laborib? a iuuetute mea. iō ipse dicit p prophetā: Silis factus sum pelicano solitudinis. Et vt dicit *Dug. pellican? fm q; dicit a canapos cor. penul. s; fm q; cōponit a pelle z can? na nū eo q; canā habeat pellē pducit penl. z sic videt q; debeat scribi p geminū l. Quidā tū dicit cū quib? ego q; pelican? debet scribi p vnū l: z semp pdu. penulti. z est grecū origine: nec aliq; cōpositio supra assignata cōpetit. declinat aut grece pelican pelicanos: a greco grō pelicanos: latin? noiatū mutās o in u dicit pelican? in secūda declinatiōe. Multa enī greca h modo nobis nota sunt facta. Uñ *Dug. in. vi. li. dicit: In multis iuenim? a genitiuo greco factū latinū nomē: vt belephas belephātos: h belephas hui? belephātis: z h belephātos a genitiuo greco belephātos hui? belephāti. D; pelican? penul. pducit p3 p illū vsūm *Sozime: Pelican? ego nat? de virgine mera. D; aut dicit pelican? qz habeat pellem canā etymologia est.*****
- Pelicat? a pelex dicit h pelicat? tus. i. cōcubinatus. i. pōit qd cū pelice cōmittit. Itē a pelex dicit pelicat? ta tū. i. xuriosus pelice dedit? fm *Dug. Papi. vñ dicit: Pelicat? loc? cōcubine: cōcubinatus.**
- Pellacia. a pellax dicitur hec pellacia cie id est fallacia: pel laciis deceptio.*
- Pellax. a pellicio cis dicit h z hec z h pellax cis. i. deceptor fallax: fraudulēt? vnde pallacis vlixis. Et compaf pellicioz cissim? vnde pellaciter eius cissime aduer. z dicitur pellax a pelle. i. a vultu. fortis enī vt fallat arri det: s; in nequiciam gerit vt dolosus. D; aut dicit pellax qñ pel fallax etymologia est.*
- Pellectū est supinū de pellicio cis.*
- Pellexi est pteritū de pellicio cis.*
- Pellicea. a pelle dicit h pellicea cee quoddā indumentū qd de pellib? fit. z hinc pelliceat? ta tū. i. pellicea induit? qd a pellis dicit pellice? cea ceū. i. pellib? induit? vel magna grossam habens pellē. Inuenit etiā pellicia cie: z pellicea cū: z pelliciat? ta tū: ita q; i sit in penul. syllaba. s; mō dem dicit pellicea cee p e scriptū in penul.*
- Pellicio cis leri vel licui lectū vel licitū licere. i. decipere. z cōponit ex p z licio: z mutat r in l: z cor. li. D; aut dicit pellicere qñ pelle decipe etymol. est fm *Dug. Uide in licio cis. In secūda epla Petri ca. ij. dicit: Pellicietes aias instabiles. i. decipiētes: vel pelle. i. exteriori ouersatiōe alliciētes: z sub specie scitatis decipiētes. z deriuat pellicietis ge. ois a pellicio cis.**
- Pelliparius rj qui parat. i. preparat pelles: a pellis z par ras componitur.*
- Pelliris. a pelle dicit h pelliris liris galea ex corio vel pelle.*
- Pellis. a pello lis deriuatur hec pellis lis id est cutis: que externas iniurias corporis tegendo pellat. vnde hec pellula le diminutiū.*
- Pellito tas. i. frequēter pelleret: a pello lis dicit: z cor. li.*
- Pello las laui lare. i. vocare: z deriuat a pello lis. Et corpo*

nitur cū ad: et dicitur appello las. et cū con: et dicitur cōpello las. et cū inter: et dicitur interpello las. Pello las cū omnibus suis cōpositis est actiuū.

Pello lis pepuli pulsum vel pultū sicut antiquos. unde pultus tam tere frequē. sicut a pulsu fit pulso fas frequē. Pello lis cōponit cū ad: et dicitur appello lis appuli. et cū cō: et dicitur cōpello lis cōpuli. et cū de: et dicitur depello lis puli. et cū dis: et dicitur dispello lis dispuli. et cū ex: et dicitur expello lis puli. et cū in: et dicitur impello lis impuli. et cū pro: et dicitur pello lis propuli. et cū ob mutato b in p dicitur oppello lis oppuli. et cū re: et dicitur repello lis repuli. et cū sub et dicitur supello lis suppuli. Pello lis cū oib' suis cōpositis ē actiuū. Et scias quod pello in simplicitate geminat pteritū: ut pepuli: sicut in cōpositione nō. vñ facit pteritū in puli tñ: ut cōpello cōpuli repello repuli. et supinū facit in pulsi: in simplicitate et in cōpositione. Uide in repello.

Pelluuiū. lues cōponit cū pes: et dicitur h' pelluuiū iij. i. vas ad pedes abluendos et sordes pedū recolligendos aptum seu paratum. unde pelluuianus na nū. Et componit pelluuiū a pes et abluo.

Pelta te se. ge. scutū breuissimū in modū lune dimidie factū quo amazones vniū maxime. Uñ in. iij. Re. ca. x. dicitur: Fecit salomon. cc. scuta de auro puro. cc. peltas de auro pbato. et dicitur pelta a pello lis. Uñ quidā: A pello pelta: quia pellit fortiter ictus.

Peluis. pes cōponit cū lauo uas: et dicitur h' peluis hui' peluis vbi pedes lauant. sicut chonca vel aliud vas sicut Dug. Et Pap. dicit: Peluis vocat quia ibi pedes lauant. Quia autem dicitur peluis quasi pedū lanādoz vas etymo. est: et facit accusatiuū singularē in em vel in im. Uñ in euāgelio Joan. Posuit aquā in peluim. et ablatiuū in e vel in i: ut pelue vel pelui. et a pelui addita um fit genitiu' pluralis peluiū: et accusatiuū pluralē in es vel in is: ut pelues peluis.

Pelusiū sicut est oppidū alexandrinū fortissimū.

Pena deriuat a pēdo dis: quia penā quasi debitū pendim'. i. solnimus et sustinem' pro forficato. Et sunt octo genera penarū in legib'. sicut vincula verbera: talio: dānū: ignomina: seruitus: exiliū: et mors. Itē pena et suppliciu' differūt. Pena sine sanguine eē potest: sicut suppliciu' nō nisi cū sanguine. vñ suppliciu' dicitur pprie cū q's ita dānat ut ei' bona cōfiscetur et in publicū redigātur. unde h' et h' penalis et h' le. unde penaliter aduerbiū. et h' penalitas litatis. et scribitur pena pro de diphthongū sic poena: tñ taceat pma vocalis. sicut in pronūciatione. sicut in scriptura partim scribitur: et partim nō scribitur. unde fit in e quoddā signū ad h' notādū sicut moderis nos. Dic nota quod deus quinq; de causis aliquos in vita ista punit. Uel in hac vita quinq; modis flagella sicut pene contingūt. Primo ut iustis merita p patientiā augeant: ut patet in Job et in Tobia. Secūdo ad custodiā virtutū: ne supbia tenet: ut patet in b' Paulo. Nā ut ipse dicit in secūda eplā ad Corinth. Et ne magnitudo reuelationū extollat me: datus est mihi stimulus carnis mee angelus sabane qui me collaphiset. Tertio ad corrigēda pctā: ut patet in maria sorore moysi: quā ad tps facta est leprosa: ut habetur Nume. xij. ca. et ut etiā ostēditur quotidie in multis xpianis quos dñs flagellat ut ad eū conuertant. Quarto ad gloriā dei manifestandā: ut patet in ceco nato: de quo dicit xps in. x. ca. Jo. Nec h' peccauit nec parētes ei' ut ceus nasceret: sicut ut manifestarent opera dei in illo. Quinto ad initiū pene imperpetuū stinādē: ut patet in Herodes et sodomitis: quaten' vnde h' qd in inferno sequatur sicut illud: Duplici cōtrōie cōtere eos dñe. Ad multa etiā alia dei pene vel flagella ordinari in scriptura legunt: sicut ad pbatioēz et exēplū iusti iudicij dei. Sicut ista et cōsilia alia pnt ad p'dictos quinq; modos reduci: quia pbatio est ad augmentū meriti: exēplū vō iusti iudicij dei est ad dei gloriā. et sic de alijs. De p'dictis nota hos vsus: Pena pbat: purgat: inuitat: dat meliora: Lōseruat: durū facit: cruciamine torquet. Uolo etiā te scire quod sup illud Isa. xx. ca. Peccati ne erat spes nostra ad quos cōfugim' in auxiliū: ut libera-

rent nos a facie regis Assyrioz: sic dicit glo. Admiranda dei puidētia oīa regna cōtra se inuicē supbiētia destruxit Israel in decē tribub' iudeoz cōtra dei volūtātē delinquētium in damasco syrisq; sepauit: et iō vtriq; captiuati sunt ab assyrijs et chaldeis: Judas quoq; ab ethiopic' et egyptijs: et ipsi quoq; victi ab assyrijs et chaldeis. Assyrii quod de se psumpserūt a chaldeis perierunt. Chaldei et babilonij erecti cōtra dñm medis et persis subiugati sunt. Et hi Alexandro magno quod cū se tanq; deū extulisset veneno enectus est: et regnū ei' in ptes scissū: et postea romanis subiugatū. Romanoz imperiū quod quasi ferreis dētib' et vnguis carnes scōz lacerauit: ex maxima pte iam perijt: in fine ex toto peribit cū regnū dei illuxerit. Uide in egyptus et in babel. Sicut potest quiri vtrū oīs pena sit a deo: Ad h' dico quod oīs pene deus actor est: diuersimode vō diuersarū. Quedā enī est pena dāni: ut subtractio grē et huiusmodi. et harū penarū de' causa est: nō quod agēdo aliqd: sicut potest nō agēdo. ex eo enī quod de' gratiā nō influit sequit' in isto grē puatio. Et ad h' itelligēdū scias quod obduratio quinq; dicitur actus volūtatis obstinate in malū cui p' tinaciter adheret. sic cōstat quod obstinatiōis causa nō est de' sicut hō: sicut nec alicui' actus pcti inqntū deformis est. Quinq; vō obduratio dicitur puatio grē: quod etiā excecatio dicitur: quia grā ē quoddā lumē aīe: et pfectio quā dā hābitās ipsam animā ad bonū. Istū autē carere grā ex duob' contingit. tū quod ipse nō vult recipere. tū quod de' sibi nō infundit: vel nō vult sibi infundere. Horū autē duoz talis est ordo: ut secūdū nō fit nisi ex suppositione primi. cū enī deus nihil velit nisi bonū: nō vult istū carere grā nisi sicut quod est bonū. sicut quod ipse careat grā nō est bonū simplicit': vñ h' absolute cōsideratū non est volitū a deo. est tñ bonū carere grā si eā habē nō vult: vel si negligēt se ad eā habēdā preparat: quia iustū ē: et h' mō est a deo volitum. patet ergo quod huiusmodi defect' absolute causa pma est ex pte hoīs quod grā caret: sicut ex pte dei nō est cā hui' defect' nisi ex suppositiōe illi' quod est causa ex pte hoīs: quia p hūc modū inuenit quinq; de' dici causa excecationis vel obdurationis: nō quod imittēdo malitiā: sicut nō impartiendo gratiā quod in ipso est. Si enī nō necessario impartit in ipso est: et nō impartiri: vñ ei' quod est nō impartiri aliquo mō cā est. Quedā vō ē pena sensus quod p aliquā actionē infligit. et huiusmodi agēdo etiā de' actor est. sicut nō videt quod pena inferni sit iusta: et sit nō a deo: quia hō pro vno pctō mortali vna hora perpetrato eternaliter punitur. Hanc questionē beat' Grego. motet et soluit sic: Scire inq't Petrus velim quō iustū sit: ut culpa quod cū sine perpetrata est sine fine puniat: Et respōdet Grego. Hoc recte dicere si district' iudex nō corda hominū sed facta pensaret. Iniq' enī iō cū sine deliquerūt: quia cū sine vixerūt. nā voluissent vtiq; si potuissent sine fine viuere: ut potuissent sine fine peccare. Ostendunt enī quod in pctō semp viuere cupiunt: et nunq; desinunt peccare dū viuūt. ad magnā ergo iustitiā iudicātis p'inet ut nunq; careant supplicio: quod in hac vita nunq; voluerūt carere pctō: et nullus detur iniquo terminus vltionis quod quod diu valuit habere: dare noluit terminū criminis. De pena inferni etiā dicit beat' Berni. in. v. li. de cōsideratiōe: Quid tā penale quod semp velle quod nō erit: et semp nolle quod nunq; non erit: in eternū nunq; obtinebit quod vult: et quod nō vult i eternū nihilomin' sustinebit. horū reovermē mordacē: et mortē viuacē: h' ē vñis quod nō moris memoria pctōz: nec cessat rodere cōsciētā dū ea pastus ē esca vtiq; inconsumptibili ac perpetuat vitā. horreo incidere in man' mortis viuētis: et vite moriētis. h' est secūda mors quod nunq; poccidit: sicut semp occidit. Quis det illis semel mori ut nō moriant' in eternū quod dicūt mōtib' Ladite sup nos: et collibus operite nos: Quid nisi mortē mortis beneficio aut finire aut euadere volūt: Rō autē quod p'ctū mortale ad eternā penā obligat potest sumi ex trib'. Primo ex pte ei' in quē peccat quod est infinite bonitatis et potētie. sicut deus. vñ et offensa ipsi' infinita pena digna est: quia quāto maior in quē peccat tanto magis pctū puniet sicut

phm in. vi. et h. Et Chryso. dicit: Dis iniuria talis est qlis fuerit persona patientis iniuria. In magna eni psona etfi modica fuerit iniuria sca est magna. In modica aut psona etfi magna iniuria facta fuerit modica ee videf. Secundo ex pte peccatis. costat eni q peccas mortali finē dilectionis sue in eo in quo mortali peccat ponit: vt etiā deū pro illo tēnat. Costat eni q quicūq sume diligit aliqd sicut finē sue volūtatis: ex h ipse vellet sibi semp adherere Et iō peccas mortali illo actu volūtatis quo pctm mortale eligit eligit semp pctō adherēsi retrahet p accidēs: vltimore pene vel aliquo huiusmodi. sed si inulte adherere posset semp adhereret: et iō in suo eterno peccat: et propter h eterna pena est digna. et est rō bti Grego. vt dixi. Tertio ex ipso statu peccatis mortali q pctm gra priuat. vñ cū sine gra nō posset fieri remissio culpe siqdē aliqs in pctō mortali decedat semp culpa in eo remanebit: cū vlti nō fit grē susceptibilis. manēte autē culpa semp est obnoxus pene: als remaneret aliqd inordinatū in vniuerso: et iō talis in eternū puniet. Pctm vō veniale nec contra deū est: nec in eo finis constituit: nec gra priuat. et iō nō debet sibi pena eterna: s; tm tpalis. Ille tm q decedit cū mortali et veniali sil puniet in inferno pro veniali: et puniet in eternū: lōge tm min⁹ acerbā pena q illa q est pro mortali. s; h aut accidit veniali inqntū mortali iunctū est qd gratiā priuat sine q nulla pena pōt ee purgatiua vlt expiatiua. De veniali etiā reqre in suo loco. Utrū autē pena q debet pctō originali remaneat post baptismū dictū est in origine. An bona facta in mortali reuiuiscēt p penitētiā habes in charitas. Itē ad qd valeant opa in pctō mortali facta habes i opus. Itē pena pro deo est porta paradisi vt dicā in rom phea. Nā fm Aug. pena nō facit martyre s; cā. An pueri existētes in limbo penā sensibile habeant dixi in limbus Itē vt dicit phs in. ij. et h. pene medicine qdā sunt. Itē aīaduerte h q qñ qs detinet ad terminū vie nō pōt defleci ab illo sine cui adhefit: siue sit bon⁹ siue sit malus. Finis autē vie hoīs est mors sua. Finis autē vie angeli est termin⁹ sue electionis q bono adhefit siue malo. vñ sic hoīs post mortē in bono confirmat vlt in malo: ita angeli post auersionē vel ouersionē. Uñ eadē rō obstinatiōis inuenitur in hoīb⁹ dānatis: et in angelis peccatib⁹: qz fm Dam. qd est in angelis casus h ē in hoīb⁹ mors. Dat eni hoī lōgior via qz angelo: qz erat magis a deo distans: et oportebat q in ei⁹ cognitionē inqredo pueniret. Angelus autē statim deiformi intellectu sine inquisitione in diuina puenire potuit. Tñ vide q hō prim⁹ nō peccauit in termino vie sue: sicut angelus q ad primā electionē stat⁹ sue vie finitus est. et iō casus fuit irrepabilis: s; casus hoīs repabilis. et h rō sumit ex pte stat⁹ vtriusq; s; post mortē casus hoīs est irrepabilis: et p cōsequēs pena interminabil. De h etiā reqre in sapiētia: et in vbi. Quō intelligat q diues dānat⁹ rogauit pro fratrib⁹ dixi in infern⁹. Scias etiam q duplex pena in genere erit in inferno. s. pena dāni: et pena sensus. qs tāgit xps in. vij. ca. Mat h. vbi dicit: Dis arbor q nō facit fructū bonū excidetur: et in ignē mittet. vltimū est graue: secundū graui⁹ et amari⁹. Uñ dicit Chryso. Plurimi solā primescūt gehēnā: ego autē illi glie amissio nē multo amari⁹ qz gehēne dico ee supplicii. intolerabilis est gehenna: veruētā si mille ponat qs gehēnas: nihil tale dicet qle est a btā glia illa excidi: odio xpi haberi: aut dire non noui vos. et inde decē milia melius est sustinere fulmina qz faciē māfuetā a nobis videre auersam et tranquillū oculū videre nos non ferentē.

Penari⁹. a pen⁹ deriuat hic penari⁹ rij. i. cellari⁹. et penari⁹ ria riū ad penā pertinet.

Penates. a penit⁹ qd est secret⁹ dicit hi penates. i. dom⁹ interiores proprie: vel domestici et priuati dii domib⁹ p̄fidēs: quos antiq in domib⁹ colebat: et eoz ymagines in domo habebant. vnde et dicti sunt penates quasi penes nos nati. et est etymo. et facit genitiu⁹ pluralis in iuui penatiū: et p syncopā penatū. et pducit na.

Pendeo des pepēdi pensum a pendo dis dicit. et habet idē p̄teritū et idē supinū: qd pēdo dis. s. pependi et pensum: et significat passionē intrinsec⁹ natā. s. ee vel fieri pensum. vñ vsus: Pēdeo supēsus: pēdo dū subleuo pōdus. vel aliter: Pēdo do penā: dū pēdeo suffero penā. Idē pēdere secundū coniugatiōis pdu. penul. s; pēdere a pēdo dis tertie coniugationis cor. penul. Uñ qdā: Pēdere vult iustus: s; nō pēdere malign⁹. Pēdeo cōponit cū ad: et mutato d in p̄teritur appēdeo des. i. ab aliquo pēdere. Itē cōponit compēdeo des. i. sil pēdē. depēdeo des. i. deorsum pēdere. dispēdeo des. i. diuersis modis vel in diuersas ptes pēdere: ipēdeo des. i. iminere: ingruere instare. suspēdeo des. i. subpēdere. Pēdeo neu. est cū oib⁹ suis cōpositis: et nō geminat p̄teritū in cōpositi pēdeo: nec etiā pēdo dis fm Aug. Papi. vō dicit: Pēdet iminet: incōstās est: in incerto est: dubitat: suspēsus est. Pēdent suspēsi pēdunt q aliqd soluuunt vel ponderant.

Pendo dis pepēdi sum dere. i. suspēdere vel trutinare. Itē pēdere. i. exoluere: reddere: retribuere: vel sustinē. Et inde d̄r pēdeo des secundū coniugatiōis. s; differūt in significatiōe habēt tm ambo idē p̄teritū et supi. s. pepēdi et pensum. vñ dixi in pēdeo des. Pēdo dis cōponit cū ad: et mutato d in p̄teritur appēdo dis. i. suspēdere vel libzare. vñ h appēdo des. ris: et appēsozi⁹ ria riū. Itē cōponit cū cō: et dicit cōpēdo dis. Itē cū dis: et d̄r dispēdo dis. Itē cū de: et d̄r dependo dis di depēdere. i. psoluere: tribuere: vel valde vel decōpēdere. Itē cū ex: et d̄r expēdo dis di. Itē cū in: et d̄r impēdo dis di dere. i. exhibē. Itē cū pro: et d̄r propēdo dis. i. cōtēdere: dilatare. Itē cū p: et dicit perpēdo dis. i. p̄cipē. Itē cū re: et dicit repēdo dis. Itē cū sursum vel sussum: et dicit suspēdo dis. i. sursum pēdere. Cōponit quoq; nihilominus pēdo dis vilipēdo dis: puipēdo: floccipēdo: nauicpēdo: nihilipēdo: iuicpēdo: oīa pro tēnere: parū appropari. Pendo dis et ei⁹ cōposita sunt actiua: et oīa faciūt supi. in pensum: et p̄teritū in pēdi. simplex tm geminat p̄mā syllabā in p̄terito: et facit pependi: s; nullū ei⁹ cōpositū geminat in p̄terito syllabam.

Pendulus. a pendeo des dicit pendulus la lū penul. cor. qd pendet et est eleuatū.

Pene aduerbiū remissiuū est. i. fere. inde dicit penitus.

Penes p̄positio. i. apud: iuxta: prope. et cor. penl. Uñ Dou. in poetria: Quē penes arbitriū ius est et norma loquēdi. s; h penes nis. i. virile mēbrū. et pdu. pe. vñ vsus: Te sunt dāna penes dānat si tibi penes. S; meli⁹ d̄r penes penes. Et scias q penes p̄positio nō debet in fine acui qñ ponit significatiue: tm qñ ponit māliū acui in fine: qz regulā q p̄positiones p se plate acui in fine. Hoc sic intellige. s. qñ ponunt māliū: vt penes q pars est: Sed si dicā tu es penes me: nō acui vltima s; p̄ma.

Penetrabile in penetrabile est.

Penetral in penetrabile est.

Penetrale. a penetro tras d̄r h et h penetrabilis et h le: et h penetrabile lis: et hic et h penetrabilis et h le: et d̄r penetrabile qd penetrat vel aptū est penetrare. penetrabile vō est qd penetrat vel aptū est penetrari. Quāq; tm ponit vnū p altero vt frigus penetrabile. i. aptū penetrare. et h penetrabile lis: vel h penetral lis est secreta camera: secret⁹ interior locus in domo vel in tēplo vbi dabant oracula: et d̄r a penit⁹ penetro tras: et ponit quāq; pro domo. Penetrabilis cōponit: vt impenetrabilis le. et impenetrabilē aduer. fm Aug. In grecismo tales ponunt vsus: Qd leuit⁹ penetrari pōt penetrabile dices: Qd dom⁹ interior capit h penetrale vocabis. Uide de hoc in docibilis. Papi. etiā dicit Penetralia interiora secreta domoz dicta ab eo qd ē ponit. i. pene intus secreta. Et fm h videf q debeat dici in psal. in penetrabilib⁹ regū ipoz. Et in Amos. iij. ca. et vij. Mat. xxiiij. In penetralib⁹ debet dici: nō in penetrabilibus. et h maxime fm modernos. Dicūt eni quidā q penetrabile siue penetral ē qd penetrat: penetrabile vō ē qd penetrat. et fm h cōsuevit dici: Est penetral penetrās peno

trabile quod penetratur.

Penetro. a penit^o d^r penetro tras trati trare. i. p^rāfire: p^rof^r rare: penit^o intrare: vel pan. i. totū intrare. z est etymo. **Penetro** componit: vt impenetro tras: suppenetro tras. z est actiū cū oib⁹ suis cōpositis. z cor. p^rimā: s^r penl. h^r cōez: vt p^r in illo vsu: Qd leuiter penetrare pōt penetrabile dices. **Penicillū.** a pēdeo des d^r h^r penicillū li: z h^r peniculū li: z hec penicula le molle gen^o spōgie ad tergēdos humores z scutellas. z h^r penicul^o li deriuat a pān^o q^rsi pāniculus. i. q^rdā pāniculus de quo disci tergunt.

Peniculus li in penicillū vide.

Penis. a pēdeo des d^r h^r penis nis cauda eq^rna: q^r pēdeat: z suspēsa ferat. z h^r penis nis. i. p^riap^o. i. virile mēbrū: q^r pēdeat: v^r q^r suspēsus ferat. v^r penis d^r a penetro tras q^d ē officū ei⁹ circa iuncturā humani generis s^rm Hug.

Penitētia d^r q^rsi puniētia: dicta eo q^d ipse hō in se puniat penitēdo q^d male admisit. Vel d^r penitētia: q^rsi pene tētio: z est etymo. z scribit^r p^r oe diphthongū poenitētia. Et scias q^d a peniteo tes d^r penitēs tis ti: a quo addita a fit h^r penitētia tie q^rsi puniētia: in q^r aia cruciat: z caro mortificat. z est vera z pfecta penitētia mala pterita deplāgere: z planēda iterū nō cōmittere. i. ppositū cōmittēdi nō habere.

Tres aut sunt ptes integrales penitētie. s. cordis cōtritio: ois cōfessio: z opis satisfactio. q^r g^r trib⁹ modis deū offendim⁹. s. delectatiōe cogitatiōis: impudētia locutiōis: z superbia opis s^rm regulā: Ut s^ria s^rijs curent: trib⁹ modis oppositis satisfaciam⁹. Et scias q^d penitētie sunt arbitrarie: nō illud arbitrariū debet eē diuino instinctu regulatū q^d sacerdos opat^r in vsu clauū sicut instrumētū z mister. nullū aut instrumētū h^rz efficacie actū nisi s^rm q^d mouet a p^ricipali agēte: z q^r pene satisfactorie infligēde vt medicine sūt. Nā s^rm p^rim in. ij. et h^r. pene medicine q^dā sunt: sic medicine in arte determinate nō oib⁹ cōpetūt: s^rz variāde sūt s^rm medici arbitriū nō propriā volūtātē sequētis: s^rz medicine sciētia: ita pene satisfactorie in canone determinate nō cōpetūt oib⁹: s^rz variāde sūt arbitriū sacerdotis diuino instinctu regulatū. Sic aut medic⁹ aliqui prudenter nō dat medicinā efficacē q^d ad morbi curationē sufficiat ne pp debilitatē nature mai⁹ piculū oriat: ita sacerdos diuino instinctu mot⁹ nō semp totā penā q^d vni pctō debet inūgit ne infirm⁹ aliq^s ex magnitudine pene desperet: z a penitētia totalit^r recedat. Un⁹ dicit Chryso. Sic si fasces sup humeros adolefcētis quē non pōt baiulare posueris necesse h^rz vt aut fasce reiciat aut sub pōdere cōfringat. sic z bonū cui graue pōd⁹ penitētie imponis necesse ē vt aut penitētiā reiciat: aut suscipiēs dū sufficere nō pōt scāda ligat^r ampli⁹ peccet. Deinde si erram⁹ modicā penitentiā imponētēs: nōne meli⁹ ē ppter miāz rōnē reddē aut errare q^d ppter crudelitātē: q^r ibi ē p^rfamilias larg⁹: dispēsas nō nō d^rz eē tenax. Si de^r benign⁹ vt q^d sacerdos ei⁹ austerus: Un⁹ apparē sanctus: circa vitā tuā esto auster⁹: circa alienā aut benign⁹. audiant enī te hoies pua mādantē: z grādia videant facientē. Pic etiā nota q^d penitētia a sacerdotē iniuncta aut est maior: aut eq^rlis: aut minor. si maior tunc illud q^d penitēs plus fecerit cū morif cedit ei ad augmentū gl^rie. si eq^rlis: tūc sufficit ad dimissionē toti⁹ culpe z pene. si minor: tūc illud q^d restat supplebit^r in purgatorio ex virtute diuine iustitie. de^r enī q^d modos z mēsurā pctōz z penarū nouit addit penā sufficientē ne aliq^d spūitū pctū remaneat. Vide in clauis: z in excuso. S^rz forte dices sic dicit beat⁹ Hreg. Facilitas venie incētū p^rbet delinquēdi. s^rz de^r nō d^rz dare alicui occasionē peccādi: q^d nō d^rz dare locū penitētiā iterādi. Ad h^r nūdeo: Just⁹ de^r sic sūme iustitiā diligit: ita pctū sūme odit. z ita q^dntū ex ipso est parat⁹ ē ipm destruere semp dūmō ex pte hois nō remaneat vt penitētiā negligat v^r contēnat. nec obstat q^d q^dā ex h^r sumūt occasionē delinquēdi: q^r ex s^rio sumerēt occasionē despādi q^d eēt graui⁹. Pōt h^r igit^r q^rian penitētia possit iterari: Ad h^r dico Erroneū est dicē q^d penitētia nō possit iterari: z mie diuine s^riu. Lā aut q^rre ite

rat⁹ cū baptism⁹ nō iteret^r est q^ddruplex. Prima est q^r penitētia nō impmit caracterē sic baptism⁹. caracter aut inu^r debilis est. Secūda aut cā est q^r baptism⁹ ē s^r morbū non iterabilē. s. originalis pcti. penitētia aut ē s^r actuale pctū q^d iterat. Tertia aut cā est q^r baptism⁹ h^rz totā efficacīā a passiōe xpi sine actu n^ro. z iō q^r passio xpi est vna tm: q^r xps resurgēs ex mortuis iā nō morif: g^r z baptism⁹ ē vn⁹. s^rz penitētia etiā req^rrit actū nostrū: z iō rōne ei⁹ iterationē suscipit. Quarta cā est q^r baptism⁹ est gnatio spūalis: sed penitentia ē q^dā curatio spūalis. semel aut generat aliq^d s^rz pluries curari siue sanari pōt q^d diu in hac vita viuit. Et scias q^d beat⁹ Hiero. tractās illud euāgelij: Oēs vos scan dalū patiēmini in me: sic dicit: Oēs cadēt s^rz nō oēs iacēt. Carnale est cadē: s^rz diabolicū ē iacere. Vide in charitas. Itē dicit beat⁹ Hiero. Penitētia est secūda tabula post naufragiū: z d^r secūda tabula respectu baptismi q^d ē p^rma tabula. Ad h^r etiā facit q^d dicit beat⁹ Bern⁹. i. sermōe. lvij. tractās illud Lati. Tps putatiōis aduenit: Quis inq^r ita ad vnguē oia a se sup^rina refecant vt nil se habē putet putatione dignū. Credite mibi z putata repullulant: z effusa gata redeunt: z reaccēduntur extincta: z sopita denuo excitant. parū est g^r semel putasse: sepe putādū ē: imo si fieri posset semp: q^r semp q^d putari oporteat: si nō dissilas inuenis. Quātūlibet in h^r corpe manēs p^rfeceris: erras si v^r tia putas emortua: z nō magis cōp^ressa velis nolis intra fines tuos habitet hiesbe⁹: subiugari pōt: z nō pōt exterminari. Ad q^d aut opa de genē bonoz facta extra penitētiā valeant dixi in opus. Vide etiā in romphea.

Peniteo. a pena d^r peniteo tes tui: q^r pena agit vt peniteam⁹ mus. v^r penitē d^r q^rsi penā tenē. z ē etymo. Et peniteo cōstruit^r cū g^ro: vt peniteo pcti. v^r penitet ipsonale: z cōstruit^r cū actō z g^ro: vt penitet me pcti. i. penitētia pcti h^rz me s^rz q^r ponit^r cū infinitiuo req^rrit tm actū: vt penitet me peccare. z nō pōt adiūgi cū infinitiuo nisi impersonal^r: q^r ille infinitiu⁹ ponit^r loco g^ri: vt penitet me peccare. i. pcti: z iō nō poss^rz supponē vbo psonali. z idē itelligas de alijs ipsonalib⁹ q^d cōstruit^r cū actis z g^ris: vt tedet miseret piget z pudet. z scribit^r p^r oe diphthongū: vt poeniteo tes.

Penitudo dinis se. ge. i. penitētia. Reg. j. ca. xv. dicit: Penitudo nō flectet.

Penit⁹. a pene aduer. d^r penit⁹ aduer. intētiniū. i. oino ex toto. v^r penit⁹ ta tū. i. secret⁹ iterior intim⁹. v^r d^r penit⁹ q^rsi pene int⁹: vel poti⁹ q^rsi pan intus. i. tot⁹ intus. Et compaf penit⁹ tior tissim⁹. v^r penite tius tissime aduerbiū.

Penitus ta tū in penitus est.

Penna. a pēdeo des d^r h^r pēna ne q^r pēdeat. i. volet. q^r auxilio pēnarū mouent^r aues z volāt. v^r pēna d^r a pēnū q^d ē acutiū: quia acuta sit. vnde h^r pēnula le dimi. z pēnosus sum: z pēnatus ta tum.

Penno. a pēna d^r pēno nas. i. pēnis tegere v^r ornare. Et cōponit^r: vt depēno nas: expēno nas. i. pēnas auferre. impēno nas. i. pēnas imittere: vel pēnis implere.

Pennula. a pēna dicit^r hec pēnula le dimi. i. parua pēna. vel pēnū idem est q^d acumen. vnde h^r pēnula le. i. sūma pars auris: ab acumine dicta.

Pennū ni dicebāt antiq^d acutiū. v^r h^r pēnū d^r acumen vel extremitas ferri acuti.

Pensatiōes. i. p^rciū exolutio tributa liberatiōes. Paral. li. ij. ca. xxvj. Deditq^r eis pater suus multa munera auri z argenti z pensationes.

Pēsil. a pēdeo des d^r h^r z h^r pēsil z h^r le penl. cor. i. leuis. reci proca enī sūt pēsil z leuis. i. vnū ponit^r p^r alio vicissim. v^r pēsilif aduer. i. leuif. z h^r pēsilitas tatis. i. leuitas. Et cōponit^r perpēsilis le. i. valde leuis. vnde ppēsiliter aduer. z hec perpensibilitas tatis.

Pētio. a pēdo dis d^r h^r pētio onis. i. liberatio: eq^rtio: v^r pōderis eq^rlitas. z pētio p^rciū solutio: v^r ipm tributū: v^r p^rciū q^d dat^r p^r agro ad pētionē ptinēs: v^r q^d pētionē reddit s^rz Du.

Pensionarius in pensio est.

Pensius vide in pensus.

Penso fas verbū frequē. de pēdo dis pensum. z est pensare frequēter pendere vel equare. a quo pensito tas aliud frequē. Itē penso fas potest deriuari a pensum si: z tūc penso idem est qđ cogito: delibero vel pōdero: trutino: equo Sed fm̄ hanc significationē potest esse frequē. a pendo dis vt dictū est.

Pensum. a pēdeo des dicit h̄ pensum. i. deliberatio: cogitatio: cōsiliū: qz dū aliqd̄ deliberam̄ pēdem̄. i. in pēdulo z dubio sum̄. s; h̄ pensum dicit mulierū. i. lana vel linū ad opus datū: vel filatura. z dicit a pēdo vel a pōdus: qz ad pondus z mensurā dabatur.

Pensus. a pēdo dis deriuat̄ pensus sa sum. i. p̄solut̄ v̄l suspēsus: vel pōderatus: vel libzatus: equat̄. Et fm̄ h̄ compas̄ pensus sior simus. vnde pense sius sine aduer. Un̄ i epla Felicis pape: In episcopio positi sunt in celesti militia: q̄ pensus ponderanda est.

Penta grece latine quinq; dicit.

Pentacontarchus chi p̄nceps z magister sup quinq; hoies. Un̄ in. j. Mach. iij. ca. Constituit Judas duces ppli cētū riones z pentacontarchos. z d̄ a penta. i. q̄nq; : z archos p̄nceps. Un̄ vt qđā dicit̄ pētacontarchus dicit̄ q̄ q̄nq; ginta regit: s; pentarcha q̄ q̄nq;. Un̄ in Hecismo d̄: Quinq; ginta regens pentacontarcha vocat̄. Pentarchā dices q̄ sibi quinq; tenet. z hoc videt̄ verius. Et potest componi pentacontarcha a penta quod est q̄nq; : z costes decē: z archos p̄nceps: q̄si p̄nceps supra quinq; ginta. Pentarcha v̄o componit̄ a penta quod est quinq; z archos p̄nceps: q̄si p̄nceps supra quinq;.

Pentagam̄ ma mū penl. cor. q̄ vel q̄ cū q̄nq; nupfit. vnde h̄ pentagamia mie. i. quinq; nuptie: vel proprietas q̄ aliq; dicit̄ pentagamus.

Pentameter. a penta qđ est q̄nq; z meter tra trū cōponit̄ pētameter tra trū penul. nāl̄it̄ cor. i. v̄sus cōstās ex q̄nq; pedibus. Un̄ illud Quidij: Nil mihi rescribas att̄n̄ ipse veni.

Pentangulus. a penta qđ est q̄nq; : z angul̄ cōponit̄ pētangulus la lū. i. q̄nq; angulos h̄ns. vnde pētangulat̄ ta tū: z substātiue dicit̄ h̄ pētangulus li pro tali figura.

Pentaphilon herba a numero foliorum dicta. Hanc latini quinq;foliū vocant. Et componitur a penta quinq; z phi lon folium.

Pentapolis. a penta q̄nq; z polis ciuitas cōponit̄ h̄ pētapolis penl. cor. ciuitas h̄ns sub se q̄nq; ciuitates: vel regio in se cōtinēs q̄nq; regiōes. z hinc spāl̄it̄ qđā regio in cōfinio arabie z palestine sita dicta est pētapolis a. v. ciuitatibus impioy q̄ celesti igne cōbuste sunt. i. sodoma z gomorra: adama: zeboim z bale: ipsa est segoz. Est z alia pētapolis in libia filr̄ dicta a. v. ciuitatib;. Eadē etiā cā regio qđā dicta est tripolis a tribus ciuitatib;.

Pentaptotus ta tū penul. cor. nomen habens q̄nq; terminationes: vt d̄ns. z dicit̄ a penta quinq; z ptotos casus q̄si habens quinq; casus.

Pentarcha in pentacontarchus vide.

Pentateuch̄ chi liber distinct̄ in q̄nq; voluminib;. vt sunt quinq; libri moyfi. z cōponit̄ a pēta q̄nq; z teuchos volumen. Inde pētatench̄ penl. pdu. i. q̄nq; volumina: vel liber distinct̄ in q̄nq; voluminib;.

Pentecoste. a pēta q̄nq; z costes decē cōponit̄ h̄ pētecoste hui; pētecostes. v̄l h̄ pētecosten indecli. qz quinq; decē dies sunt a resurrectione d̄ni vsq; ad pētecosten vtr̄ oq; die incluso. z acuit̄ in fine. Et est equocu pētecoste ad quinq; genā: z ad solēnitatē septem dieb; p̄telatā. Un̄ in actib; aploz: Lū cōplerent̄ dies pentecostes. i. q̄nq; gesime. Illa enī dies erat q̄nq; gesima a resurrectione. z cū inchoarent̄ dies pētecostes. i. illi; solēnitatē septē dieb; p̄telade erat oēs discipuli in eodē loco in quo facta ē electio Matthe i. in cenaculo. Jō aut̄ in q̄nq; gesimo die missus ē spūscūs vt ostēdat̄ qm̄ a spū scō est legis p̄fectio: z pctōy remissio Legis p̄fectio qz fm̄ glo. a die agni imolati quinq; gesima die data ē lex i igne. In nouo etiā testamēto q̄nq; gesima die a pasca xpi descendit spūscūs i igne: lex in mōte synay

spūs in mōte syon: lex in sublimi mōtis loco: spūs dat̄ in cenaculo. vñ p̄ h̄ insinuat̄ qz ipse spūscūs ē p̄fectio totius legis: qz plenitudo legis est p̄fectio. Itē a spū scō ē pctōy remissio. vñ glo. ibidē dicit̄: iō in q̄nq; gesima die qz in die iudicij fiebat in iubileo: z p̄ spm̄ scm̄ pctā remittant̄: in spūscū iubileo rei soluit̄: debita dimittunt̄: exules in patriā reuocāt̄: hereditas amissa reddit̄ seruis. i. hoies pctōy remittunt̄: dati a iugo seruitutis liberant̄. vide in iubileo: z i p̄bal.

Penterus grece latine socer. Pentera v̄o socrus dicit.

Pentimemeris. Meris cōponit̄ cū penta qđ est quinq; hemis qđ est semis. i. dimidiū: z d̄ h̄ pentimemeris i. media diuisio vel media pars versus pentametri: q̄si semimētraria diuisio vel ps. vñ P̄ris. Est enī dimetrū i. ab iunctū pentimemeri heroice. Itē pentimemeris pōt̄ esse cōpositū a penta z meris: qđ ē idē qđ meris. Inde pentimemeris: q̄si q̄naria diuisio v̄l ps v̄sus cōstās ex q̄nq; pedibus. Itē pentimemeris d̄ qđā spēs cesure p̄ quā p̄ duos diuersos pedes in p̄ncipio tertij pedis syllaba nāl̄it̄ correpta pdu. vt p̄z in h̄ exemplo: Qui petit excellē vitare ruinā. ecce h̄ syllaba pdicit̄ quā sit nāl̄it̄ breuis: q̄si subleuat̄ qđā p̄ductiōe: z fit ad ondēdū qz h̄ ille duos syllabe. i. sa z de efficiāt vnū pedē: tñ nō sūt eiisdē diuisio nis. z d̄ pentimemeris q̄si diuisio sup q̄ntā syllabas: q̄ d̄ respectu duoy spōdeicoy pedū: qz si duo spondei p̄cedūt q̄ntuor syllabe p̄cedēt z erit diuisio sup q̄ntā syllabas: z si duo dactili vel dactilus z spondeus p̄cedant̄ semper duobus spondeis reputant̄. Pentimemeris cōponit̄ cōtra qđ est cōtra: z d̄ h̄ antipentimemeris: z cor. penul.

Penula. a pēdeo des d̄ h̄ penula le. i. palliū quoddā: z p̄ cū lōgis fimbrijs. vel d̄ a penis pplis: qz maxie tali vultu: z apud quos initū habuit. June. Et multo stillare penula nimbo. z inde penulat̄ ta tū illo pallio indur̄: illud palliū h̄ns fm̄ Dug. In secūda aut̄ epla ad Thimo ca. iij. dicit̄ Apl̄s: Penulā quā reliq; troade apud carpū n̄ niēs affer tecū z libros vbi sic d̄: in cōtinuo. h̄ penula fm̄ haymonē data fuit p̄ri pauli in insigne a romanis q̄si scept̄ ē in sociū z ciuē romanū. vñ z paulus se ciuē romanū appellat. Penula enī vestis erat cōsularis q̄ induebant̄ cōsules romani ingrediētes curiā. Hāc aut̄ penulā sine stē paulus post mortē pat̄r ob recordationē sibi retinuit. Uel penula h̄ dicit̄ volumen legis. Un̄ dicit̄ Hiero. Uel lumen hebreū replico: quod Paulus iuxta quosdam penulam vocat. z cor. iij.

Penulatus ta tū in penula est.

Penultim̄ ma mū. i. pene vltim̄. i. q̄ est in secūdo loco ant̄ vltimū. z cōponit̄ a pene. i. fere: z vltim̄.

Penuria. a pen̄ d̄ h̄ penuria rie. i. inopia: egestas: paupertas z pprie q̄ in penore est fm̄ Dug. Et scias qz pen̄ cor. p̄ h̄ penuria eā pdu. Un̄ Virgil. Enei. vj. Exiguā in ceteris penuria adedit̄. Et iō videt̄ quibusdā qz penuria dicit̄ q̄si a penurgia a pena z vrgeo: vel a pena z vrois qz pena vrens vel vrgens. Uel dic qz est etymologia.

Penus a peno grece latine dicit̄ nutrio. vñ h̄ pen̄ ni: z h̄ penū ni: z h̄ pen̄ nus nui: z h̄ penū indecli. qz pen̄ oris oīa in eodē sensu. i. cellariū: qz in eo reponit̄ vñ hoies nutriunt̄. Et nota qz penora etiā dicunt̄ res necessarie ad nutrimentū vel victū quotidianū fm̄ Dug. P̄ris. in. v. li. fere idē dicit. z cor. p̄mā pen̄ z penū: s; p̄ carthaginēsi pplō pdu. p̄mā. vñ v̄sus: Est ppl̄s pen̄ uat edenda pen̄. Et vt dicit̄ Papi Doen̄. i. afer p̄oe bis. s; pen̄ pro cellario sine o scribit̄.

Peon medic̄ quidā fuit a quo poenia herba p̄hibet̄ eē uēta. Itē Peon fuit qđā autor a quo qđā pes inuent̄ ctus est peon. z constat ex q̄ntuor syllabis quilibet p̄e. Sūt enī q̄ntuor peones: z sūt h̄ij epitricis. Peon p̄m̄ stat ex p̄ma lōga z trib; breuib; sequentib;: vt legitur Peon secūd̄ ex secūda lōga z ceteris breuib;: vt amabit̄ Peon terti; cōstat ex tertia lōga z trib; reliq; breuib; habitator. Peon quart; ex q̄rta lōga z p̄cedētib; breuib; vt habitas: humilitas. A peon dicitur poenius ma

peonicus ea cū. Et scias q̄ peones ab inuente nomen
sed ordinē ex situ longe syllabe sortiuunt. Nā prima lōga
facit primū peonē. scōa scōm: z sic de ceteris vt patuit.
Pepedi est p̄teritū de pedo dis. z pdu. penul.
Pepegi est p̄teritū de pango gis. i. pactū feci.
Peperi est p̄teritū de parioris.
Pepuli pli est matronale palliū ex purpura signatum: cuius
fimbrie aurei staminis sūmitate resplendent. z vt dicūt p̄
p̄rie capitis est.
Pepo onis mas. ge. idē est q̄b melo onis fm̄ Dug. z vt dicit
Pap. Pepo grecū est: z origo eius latina incerta: cuius
nā nimīū frigida difficile digerit: z crescit in similitudine
curbite: z dz pdu. penul. in. ij. numeroz pepones. vñ in
Auroza d̄r: Ollarū carnes peponū fercula porros: Lepas
p̄ māna turba gulosa perit.
Pepuli penul. cor. p̄teritū de pello lis.
Per prepositio aliq̄n p̄iuat: vt perfidus. i. qui non habet fi
dem. Itē iurat vel adiurationē signat: vt p̄ deū iuro. Itē
p̄oic cām: vt p̄ studiū fit hō sapiens: z p̄ virtutē laudabi
lis. i. causa studij: causa virtutis. Itē signat locū: vt per
italiā transiui. Et in Lucano: Bella p̄ emachios: plus q̄s
cuilia campos. Itē signat t̄ps: vt p̄ diem lego. Itē auget
vt perpulcer. i. valde pulcer.
Pera a peri q̄b est circū d̄r h̄ pera re. i. saccul⁹ q̄ tasca vulgo
d̄r: q̄ lata sit z sinuosa fm̄ Dug. vel vt vult Pap. Pera ē
pellis a collo pendēs p̄incta vsq̄ ad lūbos. Est autē habi
tus pp̄rie necessari⁹ ad opis exercitiū. Nec ē melotis d̄r
Itē pera sportella: sacculus pastoralis. i. mātica. vel vt d̄r
in hystorijs sup̄ primo Regū ca. xvij. Pera est vas in quo
mulget vel panis portat.
Perago gis egi actū. i. p̄ficere: ex p̄ z ago gis cōponit.
Peragro ab ager agri deriuat agro as q̄b nō est in vsu. S̄z
inde cōponit pagro gras. i. sine māfione certa huc z illuc
ire. vñ hic peragratōz tozis: pagratix: pagratio: z cor. nā
luter penul. peragro gras.
Peramplius in amplius pla plū vide.
Percello a p̄ z cello lis cōponit p̄cello lis p̄culi p̄culū p̄cel
lere. i. p̄cutere vel potius terrefacere. Percutere enī p̄ti
ner ad corpus. p̄cellere ad aiām fm̄ Dug. Et vt dicit ma
gister z bñ: cello facit ceculi: q̄b mō non est in vsu. a quo
deriuat celtēs z culpa. Lū suis autē cōpositis est in vsu: vt
p̄cello lis p̄culi p̄culū. Pap. vñ dicit p̄cello: occido: ob
rio: elido: p̄cutio: amputo.
Percensitus in censeo ses vide.
Percipio ex p̄ z capio cōponit p̄cipio pis pere. i. p̄fecte cas
pere vel intelligere: z cor. ci.
Percontoz taris vide in contoz taris supra in ca. lra.
Perculi penul. cor. p̄teritū est de p̄cello lis.
Percullus fa sum aiō cōmotus: p̄teritus: p̄turbatus: a p̄cel
lo lis culti culsum fm̄ Pap.
Percutio ex p̄ z cutio tis vel quatio tis cōponit p̄cutio tis
p̄cussi sū p̄cutere. i. ferire. z scribit p̄t p̄cutio in penul. syl
laba q̄b p̄t cognosci in scōa p̄sona p̄cutis z p̄cutitis: sed
taccipit sonū de c in p̄cutio. Et scias q̄ in diuina pagina
aliq̄n q̄s d̄r p̄cutere in ore gladij. i. p̄cutere in gladio z ē
modus loquendi scripture: z cor. cu.
Perditio a pdo dis: vel a p̄ditus ta tū pdidi addita op̄ for
mationē fit h̄ p̄ditio onis. i. amissio: vnde in Auroza d̄r:
Sunt tua p̄ditio nobis que dona parasti.
Perdius dia diū. i. iugis: otinuis: z est cōpositū a p̄ z diu z
cor. di.
Perdix a pdo dis d̄r hec perdix cis: z est promiscui ge. vñ
sub vna voce z vno articulo. s. feminino p̄prehēdit vtrū
q̄ sexū: z est adeo fraudulenta vt alteri perdiri oua depe
rens foueat: sed fraus fructū non habet. Nam quū pul
li vocem pp̄rie genitricis audierint: naturali quodā ins
tinctu hanc que fouent relinquūt: z ad eandem que ges
nuit reuertunt. P̄terea auis est adeo imūda q̄ mascul
lus in masculū insurgit: z obliuiscit sexū libido p̄ceps:
z si masculus nidū sue coniugis inuenit: destruit: z oua ei⁹

obsorbet. Dicit ergo perdix a p̄dendo: eo q̄ amittit oua
sua z altera foueat: vel q̄ destruat nidū. Vel dicta est p̄
dix a Perdico nepote Dedali quē fabule dicūt in illam
autem mutatā fuisse fm̄ Dugu. z pdu. penul ḡi perdicis
Isidorus aut. xij. ethymo. dicit: Perdix de voce nomen
habet: auis dolosa atq̄ imūda. Plinius etiā dicit hanc
perdicis esse naturā vt oua alterius perdicis vl̄ aliena fu
retur: z eis incubet foueat quecūq̄ fet⁹ adoleuerint auos
lare ab ea: z alienū parentē relinquere. vñ z Diere. dicit
ca. xvij. Perdix fouit que nō peperit: fecit diuitias z non
cū iudicio. in dimidio dierū suarū derelinquet eas: z in
nomissimo suo erit inspiēs. Diuiscemodi vt dicit Die
ro. sunt qui aliena diripiunt: z absq̄ recogitatione iudi
cij faciunt diuitias nō cū iudicio quas in medio tempo
rū derelinquūt subita morte subtracti q̄n d̄r eis: Stulte
hac nocte reputent aiām tuā a te que autē preparasti cui⁹
erunt. Nihilq̄ insipientius q̄ nō p̄uidere nouissima
z breuia putare p̄petua. Ambrosi⁹ vñ in hexameron dicit:
Perdicē ferunt astutā q̄ aliena oua diripiat: h̄ est p̄dicis
alterius z corpore fouet suo sed fraudis sue fructū h̄re nō
posse: q̄ dū eduxerit pullos amittit eos: q̄ vbi vocē eius
audierint q̄ oua generauit relicta ea ad illam se nāli quo
dam munere z amore p̄ferunt quā verā sibi matrē ouoz
generatione cognouerūt: significantis hanc nutricis fan
gi officio illā parentis. Itaq̄ incassum pp̄rios fundit la
bores: ac fraudis sue precio mulctat. vñ z Diere. ait: La
mauit perdix z gregauit q̄ nō pepit. i. oua cōgregauit z
clamauit q̄si ouans sue fraudis effectū: sed ledit opera q̄
impensio labore alij educit: quos ipsa diuturno fetu sedu
litatis aiaduertit. Diuiscemodi est diabolus q̄ genera
tiones creatoris eterni rapere p̄tendit: Et si quos inspiēs
tes z sensus pp̄rij carentes vigore potuerit gregare: for
uens eos illecebris corporalibus: sed vbi primū vox xp̄i
paruulis fuerit infusa discedūt atq̄ ad eā se p̄ferūt m̄rez:
q̄ pullos suos sic auis materno amore suo cōplectit. Lōs
gregauit itaq̄ diabolus gentiles quos xp̄s creauerat: sed
vbi i euāgelio suo vocē xp̄s emisit: ad eū se potentissimū
p̄tulerūt quos sub ymbra alarū suarū ipse suscepit: z m̄ri
dedit ecclesie nutriendos.

Perdo. ex p̄ z do das cōponit perdo dis pdidi p̄ditā p̄dere
i. amittere delere vel destruere. vñ versus: Amitto perdo
destruo: perdo notat.

Peredia. a p̄ z edax cōponit h̄ peredia die. i. edēdi. sup̄flua
tas: sicut bibula bibendi.

Perefluio is: in fluo is vide.

Peregre. a peragro gras d̄r peregre aduer. i. ad peregrinan
dū sicut in euāgelio d̄r: Homo quidā peregre p̄fect⁹ ē:
z signat de loco p̄ locū z in loco. vñ dicit P̄ris. in. xv. lib.
peregre cōe aduerbiū: vt peregre sum: peregre abeo: pere
gre aduenio: peregre transeo. Et scias q̄ peregre nō debz
acui in fine.

Peregrinus. a pegre d̄r pegrinus na nū: q̄si p̄gens longius.
vñ dicunt peregrini q̄si pegrantes. vñ pegrinoz naris de
ponen. i. exulare: z p̄ducit gri peregrinus:

Peremi est p̄teritū de perimo mis: z pdu. penul.

Peremptus ta tū. i. ociosus a perimo mis ni ptum.

Perendie aduer. tp̄is cōponit a p̄empta z vna z die: q̄si p̄
empta vna die. i. ista. i. in sero vel cras q̄b non credimus:
imo perēdie. i. post cras. sic enī p̄cedim⁹: bodie: cras: pen
die: postridie. Et d̄r perēdie quasi perempta vna die: q̄b
nō p̄t dici de hodierna die: quā d̄ ea nō restat spatiū vni⁹
die: sic ḡ de crastina intelligit. Est ḡ perendie idē q̄b p̄
cras. vñ Plautus Que cras veniet perendie foras effere
tur sozoz: Regū. xx. ca. Dñe israel si inuestigauero siniam
p̄ris mei crastino vel perendie. vñ perendino nas penul.
cor. i. morari p̄ vniū die. s. vsq̄ in tertū die. P̄onit tñ q̄n
q̄ simpliciter p̄ morari: z transitiue positū inuenit p̄
longare. vel cōponit pendie a peremi z die: inde perem
dinare. i. vniū diem vel plures in ocium trahere.

Perendino nas: in perendie vide.

- Perennis.** annus cōponit cū p r uerfa a in e d r h r h peni nis r h ne. i. iugis r qñ ppetu. vñ pennit aduer. i. iugit. r h pennitas tis. i. iugitas ppetuitas: r d3 scribi p duo n fz Dug. Papi. vō dicit: Perenni qñ perpetuus annus.
- Pereo.** ex p r eo is cōponit pereo ris iui: vel perij peritū: pe nul. cor. vide in eo is: r cor pe pereo. vñ quidā: Uestibus r peris flumine petre peris. r Qui. epi. Optima non vllō causa tuente perit.
- Perfectio.** a pfectio cis d r h pfectio onis: r format ab hoc gto pfecti addita o. Et scias q pfectio charitatis pōt intel ligi dupliciter: Uno mō ex parte diligibilis: Alio mō ex pte diligētis. Ex pte quidē diligibilis pfecta est charitas vt diligit aliqd qd diligibile est. Deus aut tñ diligibilis est quantū bonus est: bonitas aut eius est infinita. vñ in finite diligibilis ē. Nulla aut creatura pōt eū intelligere infinite qū qlibet virtus creata sit finita. vñ p hūc moduz nulli creature charitas pōt esse pfecta: sed solū charitas dei q deus seipsū diligit. Ex pte vō diligētis charitas d r esse pfecta: qñ aliqs fm totū suū posse diligit. Qd quidē cōtingit ou pliciter. Uno mō sic q totū cor hoīs actualitē semp ferat in deū: r h est pfectio charitatis patrie: q nō ē possibilis in hac vita: in q impossibile est ppter humane nature infirmitatē semp actu cogitare de deo: r moueri dilectione ad ipsū. Alio mō vt hō studiū suū deputet ad vacandū deo r rebus diuinis ptermittis alijs nisi quan tū necessitas pntis vite requirit. Et ista est pfectio chari tatis q est possibilis in vita nō est tñ cōis oib charitatez hntibus. Tertio mō ita q habitualit aliqs totū cor suuz ponat in deo: ita q nihil cogitet vel velit qd sit diuine dī lectioni trū: r h pfectio est cōis oibus charitatē hntib? vide in amor. Itē scias q vt d r in sententijs pfectū d r tri bus modis. Est enī pfectū fm tps: r est pfectū fm nām: r est vniuersalit pfectū. Scdm tps pfectū ē qd hz qdqd tps reqrit: r qd uenit fm tps hri. Et h mō angeli erāt pfecti añ cōfirmationē vel lapsū. Scdm nām est pfectū qd hz qd qd debitū est vel expedit nature sue ad glorificationē: r h mō pfecti fuerūt angeli post cōfirmationē: r erūt scī p r resurrectōz. Vniuersalit r sūme pfectū ē cui nihil vnqz de est: r a quo vniuersa pueniūt bona: qd ē soli dei. Duic cōsonat q pbs dicit in. v. metaphyice: illud ē pfectū sim pliciter qd hzin se oēs pfectiōes q in generib rerū inueniunt: r h pfectio vt dicit cōmentator est in deo. Prima igit pfectio est nāe cōdite. scda nāe gloriificate. tertia vō nature increate. De pfectione aut charitatis cōtum ad ini micos: dixi in inimicus. vide et in etas.
- Perficio.** ex p r facio cis cōponit pficio cis feci ctū cere. i. p fecte facere: ad finē ducere: r cor. fi. vñ pfectus cta tū: r h pfectio onis. vide in pfectio.
- Perfidus.** ex p r fides cōponit pfidus da dū. i. pdens fidez r cor. fi. r est mercatorz pprie cauponū. r cōparat: vt pfi dus dioz simus. vñ h pfidia die. r perfidiosus sa sū. i. ple nus pfidia. Itē pfidus pōt cōponi ex p r fid da dū. i. val de fidelis vel fidus: r tūc pdu. fi. vñ versus: Perfidus est nequā: pfidus corde fidelis.
- Perfodio** dis di fossū dere: ex p r fodio dis. vñ i Ezech. viij Sode pietē: r qū pfodissem pietem. i. pfecte vel valde fo dissem: r cor. fo in pnti r in futuro pdu.
- Perfringo.** ex p r frango gis cōponit pfringo gl egi pfractū i. pfecte frangere.
- Perfuga** ge cōis ge. q de vno exercitu fugit ad aliū: r d r a pfugio gis: r cor. fu.
- Perfugiū** gij. i. tuta latebra: locus refugij: r d r a pfugio.
- Perfunctori** ria riū. i. ad pfungendū apt: vel destructori? leuis: r transitori? vel imaginari?. vñ in Platone iuenit Perfunctoria forma mūdi. i. destructoria r trāsitoria: r d r a pfungoz geris: qd cōponit ex p r fungoz.
- Perfunctus** in fungoz geris vide.
- Pergama** moz sunt edificia troiana: qd cōponit a pyr qd ē ignis: r gomos qd est mulier qñ ignē r mlere destru cta. vel cōponit a p r gamos. vñ pgame? mea meū. i. troy
- ianus: r qz pgama altissima erant: iō oliuī oīa alta edifi cia vocabant pgama: r cor. penul.
- Pergamēnū** ni penl. pdu. i. charta: dictū a pgamo ciuitate qz ibi primo excogitātū fuit r inuentū. vñ adiectiue d r p gamentus na nū. i. res de pgameno.
- Pergamū** mi qdā ciuitas. vñ pgameus mea meū: r pgamo nus na nū. r h r h pgamentis r h se.
- Pergo** rego cōponit cū p: r d r pgo gis rexi ctū gere. i. ire. r cōponit a pede r rego. vñ d r pgo qñ pedē rego: hz pedē est ethymo.
- Pergulū** a pgo gis d r h pgulū li puū tuguriū i alto positū: h pgula le. i. famula: qz ad diuersa ppat officia: r cor. ga
- Perhibeo** ex p r habeo cōponit phibeo bes bui bitū: r d r phibere: oñdere: dare afferre: r cor. bi.
- Peri.** i. circū vel de: r acuis in fine.
- Periarchon.** i. de principibus: r cōponit a peri qd est de r archos qd est princeps.
- Peribol?** peri cōponit cū ambulo: r d r h peribol? li: r h peribolū li. i. deambulatoriū: deambulacriū: spaciatorū pambulatoriū. vñ in Ezech. xlij. Signat murū q erat ex rior ad deambulandū: r cingebat gazophiliaciū caritoz custodiendiū altare: r cor. bo.
- Perichelis** ex peri qd est circū r chele qd ē curuū cōponit h perichelis dis ornamentū mulierū circa brachia vñ pe tius circa crura quo gressus earū ornat fm Dug. Papi. ē dicit: Periscelides: armille pedū mlierū. Periscelides dicunt qd nō ornat gressus: r scribit Papi. periscelides p se sicut antiq cōsueuerūt scribere: sed moderni scribunt chelides p ch. In Hecicismo talis versus ponit: Atqz perichelides exornant brachia nimphis vide in tozqo tozqz.
- Periclitoz** taris in periculū est.
- Periclū** in periculū vide.
- Periculū** a perio ris pini derinat h periculū li. i. experimē tū. vñ Terenti? in eunucho: Fac periculū in litteris: faci palestra. r hinc periclitoz taris. i. experiri. vñ Plaut? in amphitrione: Periclitatus sū animū tuū. Itē hoc periculū li pōt deriuari a perio peris: r qñqz syncopat: r d r periclū cli: vñ periclosus sa sū: r periclitoz taris. i. periculū vel discriminē incurrere fm Dug. Papi. vō dicit: Peric lum a perio peris: qz pene perire faciat. i. discriminē vñ q perimentū.
- Perifrasticus** a perifrasis d r perifrasticus ca cū: vt iste loquit perifrastice. i. p perifrastim: vel p circūlocutionē. Et perifrasticus ca cū in eodē sensu: penul. cor.
- Perifrasis** qdā tropus de quo supra dixi in tractatu de tropis in quarta parte.
- Peribermēnias** hermene grece latine dicitur interpretatio vñ hec hermēnē interpretatio: r fm grecā declinatōz facit bermēnias gtūs qui ponit in intitulatione illius libri Aristotelis vbi habet: Incipit liber peribermēnias: r sunt due partes. Peri enī greci ppositio est: r tantū valet quantū de bermēnias est gtūs grecus. Est g sententia Libri peri bermēnias. i. de interpretatione. Hec enī ca rentes ablatiuo cōstruūt suas ppositiones cū gtūs loco ab latiuozū. Quidāz tñ nimis intelligentes vtunt h qñ noie cōposito. s. hec peribermēnē.
- Perimetrū** a peri. i. circū r metros mensura componit hoc perimetrū tri. i. linea circūcirca mēsurās: r cor. me nālū.
- Perimomism** mi peremptū perimere. i. occidere. r cōponit a p r emo emis: r cor. ri.
- Perinde** cōponit ex p r inde. i. taliter: r ē aduer. filitudinis vel qlitatis: r acuis in antepenul. r apocopat. r d r perin p perinde.
- Perio** ris pini pire peritū. i. docere: instruere: approbare: a quo dixerūt qdā esse cōposita aperio r cōperio r filia: q supra diximus esse cōposita a pario. sed h verbū iā abo luit. sed quedā ab eo deriuata ad huc retinemus. s. perit? r periculū r quedā alia: r cor. pe.
- Periodica** a peri circū r oda via cōponit hec periodica ce. Periodice febres sunt qz quotidianas: tertianas: qrtas

nas voc
pniue a
Periodus
cū: r d r
qñ circa
dus vlti
colū con
Peripateti
cans: r d
bulans
tione q
auctor e
ambulan
qd meli
Peripetasi
riū vel c
toū vel
cūtu fac
tius qu
limb? r
Pal. Ar
Peripetio
r acuis i
Peripleum
peri qd e
Peripfima
mus qd
matis. i.
purgamē
circūcir
d r quelib
dic esse p
mi. i. pur
cū. On
Periologi
cūtu de v
Perio tas
peritū u
Periomū
qd est in
Peritus a p
docus: u
vñ perite
perit? ta
is r tūc c
inde peri
roce nesc
tum post
andire p
Periurus r
vel pde
puro ver
verū est f
a quo pu
testē inu
ei testē i
veritate
puriū m
reuerenti
pitribus
aliqd illi
cie: sed fi
q: h non
Ille ē
elemosyn
defectu i
riū sed p
to cadere
pmitit
bica ddit

nas vocant sic dicte: qz certo tps circulo moueant: z nō
 prius affluant: z cor. di.
 Periodus oda qd est via vl finis cōponit cū peri qd est cir
 cū: z dī h period^o di penul. cor. qsi circuit^o vel ambit^o vl
 qsi circa finē. vel period^o. i. clausura. Itē fm Pāp. perio
 dus vltima distinctio q totā sniam claudit cuius ptes sūt
 colū coma: de quibus dixi in fine q̄rte p̄tis.
 Peripateticus peri qd est circū cōponit cū patos qd est cal
 cans: z dī peripateticus ca cū quasi circūcalcans vel am
 bulans. vel peripatetici dicti sunt quidā p̄bi ab ambula
 tione quasi circūcalcantes vel ambulātes: qz Aristoteles
 auctor eoz deambulans disputare solitus erat: vel qz p̄
 ambulans de schola ad scholā disputantes z inquirentes
 qd meli^o sue sine possent acq̄rere vel adiungere: z cor. ti.
 Peripetasma peri cōponit cū petasma qd est velū vel tento
 riū vel cortina. z dī hoc peripetasma matis. i. velū vl ten
 toriū vel cortina: vel potius quelibet adiectio eius in cir
 cū facta. vñ pp̄rie peripetasma dī superior pars in cor
 tinis que depicta est. Impp̄rie tñ dī peripetasma qñqz
 limb^o: z vt oñdi in tertia pte in otō tertie declinationis p
 Pāp. Antiq̄ dicebant h peripetasmātū ti.
 Peripetio incisio scripturarū: vel capitulū vl snia fm Pāp.
 z acut in fine.
 Peripleumonia nie vitiū pulmonis cū dolore. z cōponit a
 peri qd est circū z pleumonia.
 Peripsima a peri circū z simus ma mū qd est curuus: vel se
 mus qd est impfectus. vel seco cas cōponit h peripsima
 matis. i. purgamentū qd eicit de tritico qñ ventilat vel
 purgamentū pomoz z rasura z limatura cuiuslibet rei: q
 circa circa res semat. i. diminuat fm Dug. Peripsima et
 dī quelibet domoz q̄squilia. vñ versus: Qd purgas de re
 bic esse peripsima vere: Ut suber pomu: qui squilia sqz do
 mi. i. purgamentū vel sordes. Aplūs in prima ad Corint.
 c. iij. Omniū peripsima factus sum.
 Perisologia quoddā vitiū est de quo dixi in q̄rta pte in tra
 ctatu de vitijs annexis barbarismo z solecismo.
 Peritas frequenter perire penul. cor. a perio ris peritum
 peritu u in o fit perito.
 Peritomū mi. i. circūcisio: z componit a peri circū z tomos
 qd est incisio.
 Peritus a perio ris periti peritū deriuat peritus ta tum. i.
 doctus: unstructus: sapiēs. z cōparat vt peritus tior sim^o.
 vñ perite sius sine aduer. z h peritia tie. z cōponit vt im
 perit^o ta tū. z pdu. penul. z pōt eē peritū supinū de pere
 is z tūc cor. penul. Itē peritū pōt esse supinū de perio ris
 inde peritus: z tunc pdu. penul. Hora. in epist. Viuere si
 recte nescis disce de peritis. z qdā dicit: Ne tendas peri
 tum post xpm tende peritū. Non vadit peritum qui vult
 audire peritum.
 Periturus ra rū penul. pdu. a piuro ras dī piurus: qsi pdēs
 vel pdens ius. vñ h piuriū rij fm Dug. Pāp. vō dicit q
 piuro verbū nō hz u. Nā dicimus deiero z peiero: z hoc
 verū est fm vsuz modernoz. Tñ antiq̄ dicebāt piuro ras
 a quo piur^o. vide in iuro ras. Dic nota q iurare ē deū
 testē inuocare. Pertinet aut ad dei irreuerentiā q aliq̄s
 cū testē inuocet falsitatis: qz p h dat intelligere: vl q de
 veritatē nō cognoscat: vl q falsitatē testificari velit. Et iō
 piuriū manifeste est pctū religioni strariū: cuius est deo
 reuerentiā exhibere. vñ p̄cepit dñs in Leuit. ca. xix. Non
 perurabis in noie meo. Itē scias q ille q iurat se facturum
 aliqd illicitū: iurando incurrit piuriū ppter defectū iusti
 cie: sed si nō impleat qd iurauit: in h piuriū nō incurrit:
 qz h non erat tale quid qd sub iuramento cadere posset.
 Ille et q iurat se nō intraturū religionē vel nō daturū
 elemosynā: vel aliqd hmōi iurādo piuriū incurrit ppter
 defectū iudicij. z iō qñ facit id qd melius est: non est pi
 riū sed piuro strū. Contrariū aut ei^o qd facit sub iuramē
 to cadere nō poterat. vide in iuro ras. Itē cū qd iurat vel
 p̄mittit se facturū voluntatē alterius: intelligenda est de
 bita dditio: si. i. id qd ei mandat fit licitū z honestū z por

tabile: siue moderatū. Nota insup q ille q iocose peierat
 nō emittat diuinā irreuerentiā: sed qñ ad aliqd magis au
 get: z iō non excusat a pctō mortali. Et scias q sicut dicit
 Aug^o ad publicolā: Nunq̄ me in scripturis sc̄tis legisse
 memini ne ab aliquo iuratiōz accipiam^o. vñ ille recipit q
 nō peccat nisi forte pp̄rie sponte: qñ ad iurandū cogit eū
 que scit falsū iuraturū: z h intelligo de p̄sona p̄uata. Nā
 si aliq̄s exigat iuramentū tanq̄ p̄sona publica fm q exi
 git ordo iuris ad petitionē alterius nō videt esse in culpa
 si ipse iuramētū exigat: siue sciat ipsū falsū iurare siue vez
 qz nō videt ille exigere: sed ille ad cui^o substantiā erigit.
 Perizoma matis ge. neu. est qdā vestis hoīuz antiquissima
 i. succinctoriū femozale: quo tñ genitalia cōtegunt. Alij
 dicit q sit tunica solijs cōsuta: qualē dñs fecit ade post la
 psū: Gen. iij. Et cōponit a peri. i. circū: z zoma qd est coz
 pus: z deberet dici pissoma: sed p duobus f ponit sepe z
 sicut hic fm Dug. Itē p z ponunt duo si. vñ dicit P̄ris. i.
 i. maio. Sepe p z si solemus geminatū ponere: vt patrisso
 p patriso: z pdu. penul. nti perizoma: sed corri. penul. gti
 perizomatis.
 Perlego gis gi ere. i. p̄fecte legere: ex p z lego gis cōponit. z
 cor. le in p̄nti: sed in p̄terito pdu.
 Perlido dis: ex p z ledo dis cōponit: z pdu. li. vide in ledo
 dis.
 Pertisus sa sum pdu. penul. i. valde lesus: a plido dis dī.
 Perlitor. a perlino nis dī h perlitor toris. i. occisor. vide in
 lino nis.
 Perna ne. i. petaso vel bassa porci. vñ Pāp. dicit: Perna
 vulgo q bassa dī. vñ qdā: Esse vbi p̄naref: nec forsan toz
 quis habet.
 Pernicies. a p̄neco cas dī h p̄nicies ei. i. mors interitus. vñ
 p̄niciosus sa sū. i. mortifer: letalis. z cōparat. vñ p̄niciose
 sius sine aduer. z h p̄niciositas tis. Itē p̄nicies. i. veloci
 tas pedū: a p̄nix. i. velox.
 Pernicitas: in p̄nix vide.
 Pernix. a p̄neco cas deriuat h z h z h p̄nix nicis penl. cor.
 i. p̄niciosus: destructor. z cōparat p̄nix cior simus. vñ p̄
 niciter tius simus aduer. z h p̄nicitas tis: z hec p̄niciose
 tas tis. i. destructio: interitus. Itē a p̄nitioz teris qd cōpo
 nit ex p z nitioz teris deriuat h z h z h p̄nix cis penul. pdu.
 in obliq̄s. i. p̄seuerans in conatibus: vel velox: z pp̄rie
 in pedibus. z cōparat p̄nitioz sim^o. vñ p̄niciter citus sine
 aduer. z hec p̄nicitas tatis. i. velocitas sceleritas: z est p̄ni
 citas pedū: sed celeritas z velocitas p̄narū vel velox. ver
 sus de p̄nix: Pro p̄nice citū: p̄ p̄nice dico nociuū. P̄ni
 toz primū: p̄neco dat reliquū. Qui necat est p̄nix: festinat
 currere p̄nix.
 Pernocto. a p z nocto ctas cōponit p̄nocto ctas ctavi: z est
 p̄noctare qñ p totā noctē vigilare: sed ponit simplicit̄ p
 vigilare: vel vigilare nocte. vnde noctans tis: Luce. vi. Et
 erat p̄noctans in orōne dei. vñ p̄noctanter aduer. i. vigi
 lanter: z scribit p ct.
 Pernox a p̄nocto ctas dī h z h z h p̄nox ctis. i. vigilans: z
 pp̄rie nocte. vñ de btō dñico cantatur: Pernox cū xpo p
 p̄riū nō possidebat lectulū zc.
 Peroonis mas. ge. quoddā calciamentū rusticoz amplū z
 altū: qd alio noie dī culpone^o. z dī a peri qd est circū: qz
 p̄renimia amplitudine circūcirca vagat. vñ ponatus ta
 tū. i. peronib^o calciatus. vñ P̄erfius: Nauim si poscat: si
 bi peronatus orator.
 Perozo. ex p z ozo ras cōponit poro ras rauri: z est porare
 valde ozare: vel potius p̄fecte ozare: z cū p̄fectione z effe
 ctū. s. orōnis impetrare: qd petis ad effectū pducere: z pdu.
 penul. perozo.
 Perosus sa sū: in osus sa sim vide: z pdu. penul.
 Perpauc^o. ex p z pauc^o cōponit p̄pauc^o ca cū. i. valde pauc^o
 vñ ad Hebr. xiiij. Etenī perpaucis scripsi vobis zc.
 Perpello lis: perpult perpulsū lere. i. p̄fecte pellere: z com
 ponit ex per z pello.
 Perpēdiculū li: instrumentū est cementarioz qd alio noie

d' amissis & plūbatū: quod ipsi dimittūt ad ppendendū
 equalitatem muri. vñ h̄ & hec ppendicularis & h̄ re. Illa
 linea d' ppendicularis q̄ sursum vel deorsū recte dirigit vñ
 ppendiculū d' illud vñ lebetes ferunt & suspendunt. & in
 ista significatiōe d' ppendiculū a ppendeo des: qz in eo
 lebetes ppendēt. p̄ instrumēto aut cemetarioz d' ppendi-
 diculū a ppendo dis: qd̄ est intelligere: cōsiderare: aī aduers-
 tere: p̄cipere: trutinare.
Perpendo. ex p̄ & pendo dis cōponit̄ ppendo dis di: & est p̄
 pendere equiuocū ad plura. vide in ppendiculū.
Perpensilis penul. cor. in pensilis exponit̄.
Perpera. a puerto tis d' h̄ ppera re: puerus: prauus: nō res-
 ctus. vñ p̄pere aduer. q̄litas: puerse: male: prauē: nō recte
 p̄ quo sepe ponit̄ pperā: qd̄ non d'z acti in fine: sicut nec
 multifariā nec palā. Aplūs ad Lōzin. xiiij. Non agit per-
 peram: & cor. pe.
Perperam: in perpera exponitur.
Perpes perpetis ge. ois. i. ppetiuus a ppetioz teris: & cor. pe-
 nul. genitiui.
Perpeuius ua uū: qui frequenter aliqd̄ patit̄: & d' a ppe-
 tior ppetieris.
Perpeuius sa sū. i. valde vel diu passus: & est participiū de p-
 petioz teris: Mar. v. Et fuerat multa ppeuius a q̄ pluribus
 medicis.
Perpeti penul. cor. infinitiu' de ppetioz teris. i. tolerare diu
 vel valde pati.
Perpetim. a p̄pes d' ppetim penul. cor. aduer. i. plix: p̄pes-
 tue: continue.
Perpetioz. ex p̄ & patioz teris cōponit̄ ppetioz teris: p̄pes sus-
 sū: ppeti. i. diu vel valde patioz: & mutat̄ a in e' cor.
Perpetro. ex p̄ & patro tras cōponit̄ ppetro tras penul. cor.
 & est p̄petrare pagere: cōmittere: verbū actiuū: & p̄prie in
 malo accipit̄.
Perpetuus. a ppetioz teris d' ppetu' tua tuū: qd̄ nunq̄ ba-
 bebūt finē: sed habuit p̄ncipiū: vt aīe & angeli. vñ p̄petue
 aduer. & h̄ p̄petuitas tatis: status vite quā h̄ res aliq̄ ex
 eo q̄ habuit p̄ncipiū: sed nō sit habitura finem.
Perplexus plexus p̄ flexus cōponit̄ cū p̄: & d' pplex' ra rū.
 i. implicatus: irretitus: inuolutus: colligat': obscur'. inde
 h̄ pplexitas tat̄. Et scias q̄ pplexitas veritate inspecta
 nō est: nec pōt aliq̄s esse pplexus inter duo mala. i. neces-
 sitate astrictus: ad aliq̄d malū p̄petrandū. Aug. Clasis ire
 nunq̄ deus redderet interitū: si nō spontaneū hō inueni-
 ret h̄re p̄ctū. Quā ḡ q̄s posit' est iter duo mala: aut pōt
 vtrūq̄ vitare: aut alterū facere sine p̄ctō. Et quā oportet
 me alterū facere: debeo eligere iuxta cōsiliū b̄ti H̄reg. qd̄ p̄
 se cōsideratū est minus p̄ctū. vñ dicit b̄tus H̄reg' tractās
 illud Job: Nerui testiculoz ei' pplexi sūt: qz ḡ beemoth
 iste ita inexplicabilibus nodis ligat: vt plerūq̄ mens in
 dubio adducta vñ se a culpa soluere nitit̄: inde in culpa
 artius astringat: recte d' Nerui testiculoz eius sūt pple-
 xi. Et tñ qd̄ ad destruendas eius versutias vtiliter fiat: vt
 quā mens iter minora & maxima p̄ctā astringit: si oīno
 nullus sine p̄ctō euadendi aditus patet: minora semp̄ eli-
 gant: qz & q̄ muroz ambitu vndiq̄ ne fugiat claudat: ille
 se in fugā p̄cipitat: vbi breuior murus inuenit̄.
Perproperus a p̄pe deriuat̄. p̄perus ra rū penul. cor. i. festi-
 nus & citus: & cōponit̄ vt p̄properus ra rū: & p̄properus
 ra rum. i. valde p̄perus vel ante p̄perus.
Perquiro ris penul. pdu. i. p̄fecte vel valde quero ex per &
 quero is.
Perscrutor ex p̄ & scrutor taris cōponit̄ p̄scrutor taris. i. p̄fec-
 te scrutari. inde p̄scrutās tis ge. ois. i. p̄fecte scrutās: sub-
 tiliter inspiciens: inquirēs: inuestigās: & pdu. scri. Mas-
 cha. li. i. ca. iij. Perscrutans eos.
Persepe. i. sepissime vel valde sepe fm̄ P̄ap. & pducit se.
Persepolis a p̄sus & polis & ciuitas cōponit̄ h̄ p̄sepolis lis:
 penul. cor. quedā ciuitas quā p̄sus cōdidit.
Perseuerantia tie in p̄seuero est.
Perseuero a p̄ & seuero ras cōponit̄ p̄seuero ras penl. pdu.

i. p̄sistere: & in p̄posito p̄manere. vñ h̄ & h̄ & h̄ p̄seueran-
 tis. & cōparatur p̄seuerant' aduer. & a d'ō p̄seueranti ad-
 dita a fit h̄ p̄seuerantia tie. & vt dicit P̄ap. Perseuerantia
 est i virtute. p̄tinacia vō i vitio. Et scias q̄ b̄tus H̄reg. tra-
 ctans id: Sic faciebat Job cūctis diebus dicit: Incastus
 q̄ppe bonū agit: si aī terminum vite deserat: qz & frustra
 veloci' currit: q̄ postq̄ ad metas veniat deficit.
Perficenti penul. pdu. in p̄ficus exponit̄.
Perficus a p̄fis vel p̄fia ciuitate deriuat̄ h̄ p̄ficus ci quedā
 arbor inde p̄rimo aduecta: vel p̄ficus a p̄fio rege q̄ in egypto
 p̄mo inseruit illā. vñ h̄ p̄fici ci fructus illius. & h̄ p̄fici
 tū ti locus vbi p̄fici crescūt: & p̄ficarius ria rū. & p̄fice' ca-
 ceū. Itē adiectiue declinat̄ p̄ficus ca cū penul. cor. i. p̄fice'
 siue de p̄fide existens.
Persolentia a p̄soleo les qd̄ cōponit̄ ex p̄ & soleo les d' h̄
 bec & h̄ p̄solens tis ge. ois. & a d'ō p̄solenti addita a fit h̄
 p̄solentia tie assiduitas.
Persis p̄fidis mulier de p̄fida fm̄ P̄ap. & cor. si. vide i p̄fis.
Persoleo les penul. cor. in soleo les exponit̄.
Persolus a p̄soleo les deriuat̄ p̄solus la lū. i. assidu'. P̄lan-
 tus: Ebriose & p̄sole nuge nuge. & cor. so. Si aut̄ inueniat̄
 p̄solus cōpositū a solus: & tunc pdu. so.
Persona a p̄sono nas d' h̄ p̄sona ne. Et est persona rōnalis
 creature indiuidua essentia: & fm̄ h̄ d' p̄sona q̄si p̄ se vna:
 & ē ethymo. & fm̄ h̄ p̄sona videt̄ spectare ad deitātē. Itē
 p̄sona d' histrio: representator comediarū: qz diuersis mo-
 dis p̄sonat diuersas representādo p̄sonas: & h̄c p̄sona d' i
 grāmatica ipsū suppositū. q̄nq̄ p̄prietas suppositi. q̄nq̄
 p̄prietas vocis. q̄nq̄ ipsa vox. q̄nq̄ modus significandi
 & q̄nq̄ p̄sonalis p̄prietas. Itē p̄sona d' in ecclesia q̄
 gnitatē h̄ p̄re ceteris: & h̄ ab histriōne sumptū est q̄ diuer-
 sas p̄sonas representando diuersos solet accipere ornatu: &
 fm̄ dignitatē p̄sone quā habebat representare: & hinc tra-
 ctatū est vt p̄sona dicat̄ in ecclesia. nā fm̄ diuersos gradus
 dignitatis p̄sone distinguunt̄ in ecclesia. & hinc et̄ tractū
 est vt in grāmatica vna p̄sona dicat̄ prima: alta scōna: alta
 tertia: qd̄ fit rōne dignitatis: & deberet p̄sona penul. cor.
 dici. sed ad differentiā huius impatiui p̄sona p̄sonet: qd̄
 cor. penul. bec p̄sona p̄sone penul. pdu. vñ quidā: P̄ap.
 p̄sona: nō est mea p̄sona regi. Qz aut̄ d' p̄sona q̄si p̄ se lo-
 nans ethy. est. & hinc h̄ & h̄ p̄sonalis & h̄ le. vñ p̄sonaliter
 aduer. & h̄ p̄sonalitas tatis. Itē a p̄sona d' personatus ta-
 tū. & h̄ p̄sonatus tus tui dignitas vel officiū p̄sone fm̄
 P̄ap. vide et̄ in p̄son. Sic nota q̄ fm̄ theologos p̄sona
 d' de deo & de creatur': sicut de hoīe & de angelo: nō vno
 uoce nec equiuoce: sed fm̄ analogiā: & q̄tū ad rem signi-
 tā: qz prius est in deo q̄ in creaturis. Sed q̄tū ad modū
 significandi est econuerso: sicut est de oībus alijs noībus
 q̄ de deo & de creaturis analogice dicunt̄. Itē nota q̄
 p̄sona signat qd̄ distinctū in nā aliq̄: tñ nō est eadē rōna-
 ture in diuinis angelis & hoībus: qz fm̄ Richardū: in di-
 uinis est distinctio p̄ solas relatiōes originis: in angelis
 p̄ p̄prietates absolutas. in hoībus vtroq̄ mō. Nō tñ et̄
 hoc sequit̄ q̄ p̄sona p̄dicet̄ de p̄dictis equiuoce: qz rō p̄-
 sone importat distinctionē in cōi. vñ abstrahit a quolibet
 mō distinctiōis: & iō pōt esse vna rō analogie in his que
 diuersimode distinguunt̄. Itē cōuenit queri vtrū r̄ps
 fm̄ q̄ hō sit p̄sona: Dico q̄ in xp̄o nō ē nisi vna persona
 q̄ est eterna. nullū aut̄ eternū ouenit xp̄o fm̄ q̄ hō p̄prie
 loquendo. Vñ h̄ nō est vera: X̄ps fm̄ q̄ hō est p̄sona
 si replicet̄ suppositū hoīs vticat̄: X̄ps fm̄ q̄ iste hō est p̄-
 sona: hoc enī verū est. Et si dicas sicut dicit Boetius: Per-
 sona est rōnalis nature indiuidua substantia. sed xp̄s fm̄
 q̄ hō est rōnalis nature indiuidua substantia: ḡ xp̄s fm̄
 q̄ hō est est p̄sona. Dico q̄ xp̄s fm̄ q̄ hō ē substantia rō-
 nalis nature. sed fm̄ q̄ iste hō est indiuidua substantia rō-
 nalis nature. vñ sic fm̄ q̄ iste hō est p̄sona: sicut f̄z q̄ iste
 homo est deus. Utrūq̄ aīa sepata sit p̄sona dixi in aīa.
 Sic nota q̄ est vnus deus in essentia: & trinus in p̄so-
 nis qd̄ sic pōt p̄suaderi. Si enī duo eēt dii: vlt̄ vterq̄ vū

suffice-
 qd̄ hab-
 esset qd̄
 Intelligi-
 q̄ absq̄
 b̄re sap-
 intelligi-
 de trini-
 deus su-
 eni ap-
 q̄ nō i-
 sapiam:
 sapiam:
 sed sp̄s
 eius.
 coequa-
 lins: & p-
 de ad p̄-
 tris: & f-
 nitate: a
 facit illi
 cōmuta-
 sōis in v-
 & in aliu-
 q̄ si eter-
 tribus p̄-
 p̄ eterni-
 vnus et̄
 pluralit̄
 bitudin-
 dicit b̄ti
 gnū est
 in vnitatē
 temerita-
 ad quā
 Perpicar-
 Perpicio:
 re. i. p̄fec-
 uer. i. vñ
 p̄spectu-
 a p̄spicio
 fecte & p-
 a p̄spicio
 nif a p̄
 ter aduer-
 Perpicioz
 Perstringe
 tangere:
 nō h̄z u-
 Peris si q̄
 dicta ē p̄
 & p̄ficus
 Perterrefa-
 facio & f-
 reri: vel f-
 Perterreo:
 territi. i.
 nif vt in
 Pertersum.
 Pertinacia
 Pertinax. a
 pdu. in g-
 ourus: p̄-
 alis: obf-
 p̄seueran-
 Perseue-
 Pertineo ne-
 re: & cōp-
 gineo su-
 Pertusus: a

sufficiens esset: vel alter supflueret: qz si aliqd deesset vni
 qd haberet alter nō eēt sūma pfectio. Si vō vni nihil de
 esset qd haberet alter: qū in vno essent oīa: alē supflueret
 Intellegat g̃ mens rōnalis vni deū oīm auctore: z videat
 q absq; sapientia nō sit q̃si res fatua: z iō intelligat eum
 b̃re sapientiā q̃ ab ipso genita est. z qz sapiam suā diligit
 intelligat ēt ibi esse amorē. Nā sicut dicit Aug^o in. vi. li.
 de trinitate: si dei fili^o virtus z sapia dei est: nec vnq; fuit
 deus sine virtute z sapia: coetern^o est deo p̃ri filius. Dicit
 enī aplūs xpm esse dei virtutē z dei sapiam: aut igit fuit
 qm nō fuit dei filius: aut aliqñ deus nō habuit virtutē z
 sapiam: qd dementis est dicere. Constat enī qz sp̃ habuit
 sapiam: sp̃ igit habuit filiū. Itē p̃r semp dilexit filiū suū:
 sed sp̃sctūs est amor p̃ris z filij: igit semp fuit sp̃sctūs
 eius. Itē scias qz sicut fides catholica coeternas: ita z
 coequales tres p̃sonas asserit. eqlis est enī p̃ri in oīb^o fi
 lius: z p̃ri z filio sp̃sctūs. Et vt ait bt̃s Aug. in li. de fi
 de ad Petriū: breuiter aperiēs quō intelligat eqlitas pa
 tris: z filij: z sp̃scti dicit: Null^o horū aliū aut p̃cedit eter
 nitate: aut excedit magnitudine aut supat ptate. Ad h̃ ēt
 facit illud qd dicit bt̃s Leo papa: B̃ti inqt trinitatis in
 cōmutabilis deitas: vna est substātia indiuisa in ope: cō
 fors in volūtate: par in oī potētia: eqlis i gl̃ia. vide in vn^o
 z in aliis: z in pprietas: z in secund^o. Scire ēt te volo
 qz si eternus sumat substātie: tūc p̃dicat in singulari de
 tribus p̃sonis: z sic accidit Athanasius qū dicit: Eternus
 p̃r eternus filius eternus sp̃sctūs: z tñ nō tres eterni: s; v
 vnus etern^o. Sed si adiectiue sumat eternus: tūc p̃dicat
 pluralitē: sed coetern^o semp o; p̃dicari pluralitē p̃pter ha
 bitudinē p̃sone ad p̃sonā quā importat. Et scias qz vt
 dicit bt̃s Bernar. in. v. li. de cōsideratione: Sac̃m h̃ ma
 gnū est z qdē venerandū nno scrutandū: quō pluralitas
 in vnitāte: aut ipsa vnitāte sit in pluralitate. Scrutari hoc
 temeritas est: credere pietas est: nosse vō vita est eterna:
 ad quā deus trinitas nos p̃ducit. Amen.

Perpicax cis: in p̃spicio cis est: z cor. spi.
 Perpicio: ex p̃ z specio cis cōponit p̃spicio cis xi ctū: p̃spice
 re. i. p̃fecte intelligere: asp̃icere p̃pendere. vñ p̃spectim ad
 uer. i. visibilitē vel clare: z p̃spicu^o cua cū. i. clarus: lucid^o
 p̃spectui p̃reui^o. vñ p̃spicue aduer. z h̃ p̃spicuitas tis. Itē
 a p̃spicio d̃r h̃ z h̃ z h̃ p̃spicax cis. i. clarus: subtilis: vel p̃
 fecte z plura videns. z cōparat. vñ h̃ p̃spicacitas tis. Itē
 a p̃spicio cis oī p̃spicoz caris deponē. i. p̃spicere. vñ cōpo
 nit a p̃ z specio: vñ h̃ z h̃ p̃spicabilis z h̃ le. vñ p̃spicabili
 ter aduer. z h̃ p̃spicabilitas tatis: z cor. p̃spicio spi.
 Perpicor caris: vide in p̃spicio cis.
 Perstringo gis xi strictū: p̃stringere. i. p̃fecte stringere: leuic^o
 tangere: sumatim dicere: z a p̃ z stringo gis componit: z
 nō bz u in vltima syllaba.
 Perus si qdā rex fuit q̃ quādā terrā debellauit: z eius noīe
 dicta ē p̃sa sic: z h̃ p̃sis dis: z h̃ p̃sida de. vñ p̃seus sea seū:
 z p̃sicus ca cū: z h̃ z h̃ p̃sa se fm Dug.
 Perterrefacio: p̃terrefari: infinitiuus de p̃terrefacio cōponit cuz
 facio z fio: z d̃r p̃terrefacio cis: p̃terrefacio fis. i. facio p̃ter
 reri: vel fio p̃territus.
 Perterreo: p̃ cōponit cū terreo: z d̃r p̃terreo res: p̃terruī per
 terrū. i. p̃fecte vel valde terreo. vñ p̃territus ta tū: z cōpo
 nit vt imp̃territus ta tum.
 Peresum. vide in tedeo des.
 Pertinacia cie: in ptinax vide.
 Pertinax. a ptineo nes deriuat ptinax penul. cor. in ntō sed
 pdu. in g̃tō: ge. oīs. z ē ptinax valde vel impudentē tenēs
 ourus: p̃seuerās: impudens: cōstans: irreuocabilis: indo
 alis: obstinat^o. z cōpat: vñ h̃ ptinacitas tis. i. assiduitas
 p̃seuerantia: imp̃rudētia. idē z ptinacia cie. Et fm P̃ap.
 Perseuerantia est in virtute: ptinacia vō in malo.
 Pertineo nes nui tentū. i. attinere: vel p̃fecte siue valde tene
 re: z cōponit ex p̃ z teneo nes: z cor. ti. z h̃nt attineo z
 ptineo sup. sicut suū primitiuū: vt attentū z ptentū.
 Pertusus: a ptundo dis tūdi tusū: z d̃r ptusus sa sū. i. p̃fecte

fract^o: z pdu. tu. vide in tundo dis: Aggei. i. In sacculū
 pertusum.

Peruerto tis: in verto tis est.

Peruicax: vice cōponit cū p̃: z d̃r h̃ z h̃ puicax cis. i. impro
 bus: p̃teruus: importunus: z cōponit a p̃ z vice: qz vices
 suā obt nere vult: vel qz puertit vices rerū: qd bonū ē ius
 dicādo malū: vel ecōuerso. vñ cōponit a p̃ z vicio cias: qz
 in vicio p̃sistat: vel a p̃ z vicio z cadēs q̃si p̃ vitiū cadens:
 vel a p̃ z viribus z cadēs: q̃si p̃ suas vires cadens. z cōpo
 nit a p̃ z vitia: quā antiq̃ victoriā dicebāt. z inde puicax
 pprie q̃ in proposito suo ad victoriā p̃seuerat: z cōparat.
 vñ puicaciter eius siue aduer. z h̃ puicacia cie: z puicaci
 tas citatis fm Dug. P̃ap. vō dicit: Peruicax. i. p̃seuerās
 cōtumar: obstinat^o: durus: immobilis. z cor. penul. noīatiui
 z pdu. penul. genitiui.

Peruigiliū li. i. vigilatio: a puigil d̃r.

Peruius uia nū: p̃ qd via patet: z cōponit a p̃ z via.

Perula le dimi. parua pera: z cor. penul.

Perusū opidū in italia. vñ repusū na nū.

Pes: pos podis dicūt greci: z nos dicim^o h̃ pes pedis cum
 quo ambulam^o. vñ qdā similitudine pedes dicunt in vñb^o
 z metris: qz p̃ ipsos metra ambulant. Sicut enī nos pedi
 bus incendim^o: ita metra q̃si pedib^o gradiunt. z descri
 bīt sic: Pes est syllabarū z tēporū certa dinumeratio. Pe
 des autē q̃bus vtimur in heroico carmine duo sūt tñ. s. da
 ctīl^o z spondeus. Dactīl^o cōstat ex trib^o syllabis: p̃ma lon
 ga z duab^o breuib^o: vt carmina: z p̃t vbiq; poni nisi in
 sexto pede vel loco. Spondeus cōstat ex duab^o longis syl
 labis: vt estas: z p̃t vbiq; poni nisi in q̃nto pede. vñ vñs
 Sextū sperne pedē si sumis dactili sedē: Quinto sponde^o
 d̃r esse reus. Quidā volunt qz trocheus h̃eat locū in fine.
 Nos vō dicim^o qz finalis syllaba siue sit longa siue sit bre
 uis: semp accipit p̃ longa: vt apud Lucanū. Jusq; datus
 celeri: canim^o populūq; petētē. Itē pedes dicūt extremi
 anguli veloz vel poti^o illi duo in nati funes q̃ extremos
 veloz angulos tenēt. Pes cōponit vt h̃ z h̃ z h̃ bipes dis
 tripes dis: q̃drupes dis. i. b̃is vel aptū natū b̃re duos vñ
 tres vel q̃tuo: pedes. vñ bipedi^o dia diū. z h̃ z h̃ bipeda
 lis z h̃ le. z h̃ bipedalitas tatis. tripedi^o dia diū. z h̃ic: z h̃
 tripedalis z h̃ le. z h̃ tripedalitas tat. q̃drupedi^o dia diū
 z h̃ z h̃ q̃drupedalis z h̃ le: z hec q̃drupedalitas tatis. z
 q̃drupedās dantis ge. oīs. i. q̃drupes. Et scias qz vt di
 cit P̃zil. qz a pede vel a sedēdo cōposita p̃ dis nō p̃ tis est
 ferūt g̃tū: z a pede qdē seruā cōposita e. a sedendo vō cō
 posita mutant e in i: vt cōpes dis: deses dis. vide in apicu
 la. Itē scias qz pes aīe itelligit amor quo itur ad delecta
 tionē q̃ locus aīe est: qz amor cū prauus est d̃r cupiditas
 vel libido: qū vō rectus seu bonus d̃r charitas.

PESCO scis pescui deriuat a paciscoz sceris. z cōponit cū cō
 z d̃r cōpescio scis: z cū dis z d̃r dipescio scis: z cum de z d̃r
 depescio scis. vide ēt in depescio scis.

Pescui est p̃teritū de pescio scis.

Pessariū rij est genus medicaminis: qz intus iniat vel in
 tromittat: z d̃r a pessum.

Pessellū li. i. sera. vide in pessulum.

Pessimo mas. mal^o irregularitē cōpat: mal^o peior pessim^o.
 z a peior d̃r peioro ras. z a pessimus pessimo mas maui
 matū mare. i. pessimū facere: deteriorare: pessime tracta
 re: Ecclesiastes. xxxvii. Te ipsum pessimabis: z cor. si.

Pessulū li: z h̃ pessellū selli: sera lignea q̃ firmat ostiū: z d̃r
 a pello lis pulsū: qz pellit z repellit. qz aut d̃r pessulū q̃si
 pulsus sū: vel pellēs sū et h̃y. est. z cor. su. Lanti. ca. v. P̃es
 sulū ostij mei apui. P̃ap. vō dicit: Pessulū. i. ostiū a pes
 de dictū: bz enī inferiorē cardinē q̃si pedē.

Pessum aduerbiū loci. i. sub pedibus: a pes d̃r vel pessū. i.
 deorsum preceps.

Pessundo das: Do das cōponit cuz pessum. i. sub pedibus
 s. subtus. z d̃r pessundo das dedi datum. i. sub pedibus
 dare: vel conculcare: prostermere: supponere: fm Dugu.
 vide in do das. Papias vō dicit: pessundare: pedes surū

dare dū q̄s cadit: retro mergere: deprimere zc.
Pesti grece: latine d̄r humor: z acuit in fine.
Pesticula le dimi. parua pestis: z coz. penul.
Pesticus ca cū penul. coz. vide in pestuosus infra.
Pestilens. pestis cōponit cū lentos q̄s est plenu. z d̄r pestis
 lentus ta tū: z h̄ z h̄ z h̄ pestilēs tis. i. plen^o peste: z vtrūq;
 cōpat: vt pestilētiōz sim^o. vñ pestilēte z pestilēt ti^o fime
 aduer. z a pestilēti d̄r addita a fit h̄ pestilētia tie: z ē idē
 q̄s pestis. Sz pprie pestis ē nomē ipsi^o morbi. Pestilen
 tia vō est id q̄s ex se efficit morbū. vñ z d̄r pestilētia. fm
 quosdā q̄si pastilētia: qz sic incēdiū depascat dū descendit
 p totū coz^o fm Dug. z coz. sti pestilēs. z sūt tres modi pe
 stilētie: aut ex terra: aut ex aq: aut ex aere fm Papi.
Pestilentia in pestilens vide.
Pestilentus in pestilens est.
Pestis a pesti q̄s est humor d̄r h̄ pestis tis: ab hac peste: he
 pestes: harū pestiū: z facit actūs pluralis in es vel in is: pe
 stes vel pestis. z d̄r pestis q̄dā morb^o: qñ. s. mēbra dissol
 uunt z putrescūt: vel d̄r pestis q̄si pastis: a pascēdo: qz ve
 luti incendiū depascat dum descendit per totum cozpus
 z gignit ex corrupto aere: z eadē stagiū d̄r z stagio: a cō
 tingendo: qz quē stigerit polluit: vel qz tactu vni^o descē
 dit p oēs: Ipsa z inguina ab inguinū pcussione. Eadez z
 lues a labe vel luctu vel luendo dicta: q̄ tanto est acuta q̄
 nō habeat spatū t̄pis in quo vel vita speret vel mors. vel
 repentin^o morbus sil cū morte veniēs: z est q̄si idē q̄s pes
 tilentia pestis. vide et in pestilens.
Pestuosus a peste deriuat pestie^o ca cū: z pestuos^o sa sū: am
 bo p peste plen^o. vñ pestuose aduer. z h̄ pestuositas tatl.
Petalū a peto tis d̄r h̄ petalum li. i. forma marmorea: instar
 tessere q̄drata. vñ pauimēta tēploz vel domoz z palacio
 rū quondā sternebant. Joseph^o iii. viii. Stravit aut pau
 imētū tēpli petalis aureis. Itē petalū ē lamia aurea i fron
 te vel in pectore pontificis: q̄ illud nomen dei ineffabile
 tetragramaton: q̄ttuoz lris hebraice habebat scriptū. Itē
 a peto tis d̄r h̄ petalus li equus q̄ h̄z pedes albos.
Petaso a peto tis d̄r h̄ petaso sonis. i. pna porci. s. bacon^o su
 ue bafsa. z hinc h̄ petasuncul^o li dimi. Itē a peto d̄r h̄ pet
 asū si: z h̄ petasus si q̄dā calciamentū mercurij ad volā
 dū. vñ z d̄r petasus q̄si supiora petēs. vel d̄r petasus a pe
 to greco q̄s est volare. vñ Martial^o coquus: Petaso aut
 a talarib^o concitatis cepit p̄reire mercurius.
Petasticul^o li dimi. pius petaso: z format a petaso o mu
 tata in unculus vel in um z addita culus fit petasuncul^o.
Petasus in petaso vide.
Petaur^o peta cōponit cū aura: z d̄r h̄ petaurus: z d̄r petaur
 rus q̄si petens taur^o: vel d̄r petaur^o ri: q̄dā lud^o qñ hoies
 a tepetib^o mittunt in auras. In ap̄rica enī sunt q̄dā tau
 ri ita edocti q̄ cū cozūb^o emittūt hoies in aurā: z illesuz
 inter cozūna recipiūt. Et dicunt petauri q̄si petēs tauri
 vel petaur^o cōponit a peto greco q̄s est volare: z aura: qz
 quū hō in tali ludo emittit videt per aurā volare. Juue
 nalis: An magis oblectant animū iactata petauro.
Peticus cia ciū: in peticus est.
Peticus a peto tis d̄r peticus ca cū: z peticus cia ciū: q̄ petit
 vel qui amat aliquid petere.
Petilius lia liū: q̄ semp petit. z d̄r a peto tis.
Petitio a peto tis: vel ab h̄ ḡtō petiti addita o fit h̄ petiti
 onis. i. q̄stio vel postulatio. Et scias q̄ septē sūt petiti
 nes d̄nce orationis: q̄ otinent in p̄r n̄r. q̄s h̄ ad vtilitatē
 legētū exponā. Scias ḡ q̄ in hac orōne tria dicunt. Nā
 p̄mo ponit orōnis p̄fatio: siue beniuolētie captatio quī
 d̄r: P̄r n̄r q̄ es in celis. Sc̄do ponunt septē petitiōes ibi:
 Sc̄rificet nomē tuū zc. Tertio subiungit cōfirmatio vel
 conclusio quū subdit: Amen. Dec enī tria oratores facere
 s̄sueuerūt. P̄mo. s. ponere p̄fationē in q̄ captāt beniuo
 lētia iudicis cōmendādo eū a potētia: sapia: z bonitate.
 Deinde petit. Tertio cludūt dictū suū oñdentes q̄ peti
 tiōes siue vtilēs z iuste exaudiri d̄nt. Sic z x̄ps h̄ nos do
 cet orare deū trinū z vnū. P̄mo ḡ ponit p̄fatio in q̄

dei beniuolētia captat: z h̄ ex trib^o. P̄mo ex scia in hoc
 q̄ dicit P̄r: vt oridat sciens dare bona petentib^o se. No
 taf enī antiq̄tas in p̄re eterno: z p̄ sequēs sapia: qz Job
 xij. d̄r: In antiq̄s est sapia. Sc̄do ex amore z volūtate. vñ
 dicit N̄r: Qui enī dedit nobis filiū suū redēptorē: vt es
 frater n̄r: quō non cū illo oīa nobis donauit. Roma. viii.
 Itē ex potētia. vñ dicit: Qui es i celis. i. in domo tua spe
 cialiter: qz ibi magis in ope relucet dei potētia: scia: z bo
 nitas. Quidā enī altq̄n sciūt z volūt b̄nifacere amicis suū
 sed p̄ tūc nequeūt: qz extra terrā z bona sua sunt. sed nō ē
 q̄si diceret ita de te p̄r: qz in domo tua es i celis: in celis
 vbi est oīm bonoz abūdātia. Festinem^o ḡ mūc illuc
 vbi est p̄r n̄r: p̄ria n̄ra: p̄rimonū hereditatis n̄re. vbi enī
 est corpus illuc ḡrebabunt z aq̄le. Quī igit d̄ne de^o n̄
 possis: scias: z velis nos exaudire: z scire posse: z velle cō
 pleāt oēm actū: s̄fidim^o de tua misericordia qz n̄ras bo
 nestas petitiōes exaudias. Petim^o ḡ z dicim^o: Sanctū
 ces nomē tuū. Petitiones aut sūt septē q̄ sic ordinantur
 due sunt partes iusticie. s. facere bonū: z declinare a malo
 Et p̄mo petit vt de^o det nobis grām faciēdi bonū: z h̄ in
 q̄ttuoz p̄mīs petitiōib^o. Sc̄do q̄ det nobis grāy
 tandi malū in trib^o vltimis petitiōib^o ibi: Et dimitte nos
 bis zc. Bonoz aut q̄dā sūt spūalia q̄ p̄tinet ad aiām z h̄
 p̄mo petunt. Quoddā aut est tpale q̄ p̄tinet ad susten
 tationē cozpis: z h̄ petit sc̄do ibi: Panē n̄rū zc. Et pan
 ordo ex verbo d̄ni dicentis: P̄mū q̄rite regnū dei z iu
 sticia ei^o: z h̄ oīa adiciēt vobis. Bona aut q̄ p̄tinet ad
 aiām sūt tria. Noz aut quoddā p̄tinet ad futurā vitā aut
 gloriā: z istud p̄mo querit q̄s d̄r: Sc̄rificet nomē tuū
 Duo aut alia p̄tinet ad aiām in p̄nti. s. p̄seuerātia in bono
 z grā: z ista petunt sc̄do cū d̄r: Adueniat zc. Petit ḡ p̄
 mū bonū glorie q̄s ad aiām p̄tinet in futuro quī d̄r: Sc̄
 ficef nomē tuū. i. in nobis glorificet: vt te videam^o face
 ad faciē. q̄s in futuro implebit. Vel sc̄rificet nomē tuū
 nobis. i. firmet q̄s nō possum^o illud amittere. s. qz firmus
 filij tui p̄ gloriā in futuro: q̄s solū p̄ p̄ctū amittit: sed in
 futuro b̄nī nō peccabūt: nec peccare poterunt. z h̄ est pe
 titio s̄ supbos: qz tales dei veritatē z claritatē videre nō
 p̄nt: qz tumor mentis est obstaculū veritatis. Deinde po
 tit bonū p̄seuerātie quī d̄r: Adueniat regnū tuū. finalit. i.
 illud regnū militantis ecclesie veniat ad regnū triūphā
 q̄si dicat: da nobis grām vt possimus p̄seuerare in bono
 ita vt pueniam^o ad regnū tuū eternū. Qui aut sic petit
 lutē boiū postulat q̄s est s̄ inuidos q̄ de malo proximi
 gaudēt: z de bono dolēt. Nā fm poetā: Inuidus alteri
 marcescit rebus optimis. sed sc̄ti effectus in oī bono est
 fm Ambro. Tertio petit bonū grē: posset enī dici. In
 quo petis p̄seuerātia: n̄det i charitate z grā. vñ d̄r: Sicut
 volūtas tua sic in celo z in terra. i. da nobis grām: vt nos
 q̄ habitam^o in terra: ita faciam^o volūtātē tuā sic ciues ce
 lestes. vel sic volūtas tua fit in celo. i. a viris sc̄tis: ita fiat
 in terra. i. a peccatorib^o. Et scias qz volūtas dei duplici
 sumit: Vel pprie: z sic d̄r volūtas b̄nifaciti. Vel sumit
 metaphorice: z sic d̄r volūtas signi. Et h̄ est q̄ntuplex. s.
 p̄ceptio: phibitio: s̄filiū: p̄missio: opatio. vñ vsus: P̄cepti
 pit ac phibz p̄mittit s̄silit implet. Noz aut signoz d̄uer
 sitatis rō h̄ est: qz vel signū volūtatis est respectu p̄ntiū: z
 sic respectu bonoz est opatio respectu maloz p̄missio.
 Vel ē futuroz z sic respectu mali ē phibitio: respectu bo
 ni ad q̄s oēs tenent p̄ceptū: sed respectu p̄fectionis bo
 ni q̄s nō oēs attingūt est s̄filiū. D̄r aut deus aliqd velle
 metaphorice: eo qz ad modū volētis se h̄z in quātū p̄cipi
 vel s̄silit: vñ phibet: vñ aliqd h̄mōi facit. Volūtas b̄nif
 citi s̄sequēs sp̄ implet: s̄ volūtas signi nō. Nēc petitio ē
 s̄ iracūdos z indignos: q̄ nolūt maiorib^o obedire: s̄ sine
 iugo d̄natiōis esse volūt. Sic iā habem^o tres petitiōes
 q̄ p̄tinet ad bonū aiē q̄s tria vitia opponunt. s. supbia p̄
 quā hō p̄dit deū. Inuidia: p̄ quā hō p̄dit proxmū. Ira: p̄
 quā homo perdit seipsum: qz impedit ira animū ne possit
 cernere verum. Quarto docet nos x̄ps petere bonum

tpale q
 Et dici
 panis e
 alienū:
 comed
 cet tale
 Da nob
 vari: s̄
 non est
 sup su
 bis bo
 liū. Da
 riū ad s̄
 z cozpi
 exponit
 Idē vic
 dederis
 tino est
 panē: z
 ligat de
 in p̄re
 ne cozp
 cit b̄nī
 facim: z
 cet nos
 dinare a
 Et iō ter
 bis. Tol
 ant: duc
 phicis m
 li futuri
 in ipsā. z
 bis amo
 catores:
 mus qz
 li vō p̄
 mens z
 z ad b̄nī
 ueat ma
 n̄ra. i. pet
 offendit:
 cessit off
 nō soluet
 p̄pheta:
 bita n̄ra:
 p̄ua. z p̄
 cans q̄ p̄
 m̄: in no
 trib^o n̄rī
 am^o q̄ntū
 i. dimittit
 nos offer
 indulgere
 boi serua
 future ten
 i. n̄nos a
 mus ne te
 tatio enī
 vñ Jacob
 varias in
 exponit:
 z ludere:
 noie culp
 or: Sed l
 tant est cā
 no ebibit
 tes in h̄ m
 Boetius:
 cedo resp
 peccet dic

trale qd p̄tinet ad sustentatōz corpis q̄ d̄r: Panē n̄m rē
 Et dicit panē: qd ē d̄ delicatos qui nō sūt c̄nti cibo cōi
 panis enī cib⁹ cōis hoīm est. Nostrū. i. p̄ nobis factū nō
 aliū: qd ē d̄ auaros: vel d̄ illos q̄ de rapina vel de vsura
 comedūt 2 viuūt. Quotidianū dicit d̄ gulosos: qz videli
 cet tales nō panē quotidianū sed multoz dierū comedūt
 Da nobis: dicit d̄ hereticos q̄ ista t̄palia a deo nō credūt
 dar: s̄ a diabolo. Hodie addit vt doceamur de crastino
 non esse solliciti. Mattheus aut̄ in euangelio suo ponit:
 sup̄ substantialē: 2 p̄nt esse due p̄tes: vt est sensus: Da nos
 bis hodie. i. in p̄nti t̄pe: panē n̄m. i. xp̄m q̄ est panis fide
 liū. Da dico sup̄ panē. i. p̄ter panē: substantialē. i. necessa
 riū ad sustentationē: q̄si dicat: Da nobis vtrūqz panē aīe
 2 corpis. Lucas aut̄ posuit quotidianū qui t̄m de viatico
 exponit. Et intelligit p̄ panē q̄cqd est corpi necessariū.
 Idē videt̄ peti. xxx. Prouer. Diuitias inq̄t 2 paupertatē ne
 dederis mihi: s̄ t̄m victui meo tribue necessaria. Nec pe
 titio est d̄ reciduiātes: q̄ p̄dūt d̄m suū comedētes eius
 panē: 2 ipso derelicto adherēt inimico d̄m sui. Et si intel
 ligat̄ de pane sacrali cuius vsus quotidianus p̄ficit hoī:
 in pane intelligunt̄ oīa alia sacra. Si aut̄ intelligat̄ de pa
 ne corpali: p̄ panē intelligit̄ oīs suff̄cientia victus: sic̄ d̄
 cit̄ b̄n̄s Aug. ad Probā: Quia 2 eucharistia est precipiū
 sacm̄: 2 panis cibus precipiū. Et dimitte. Sic sc̄do doc
 et nos xp̄s petere ea q̄ p̄tinent ad alterā p̄tē iustitiē. i. de
 dinare a malo. Est aut̄ triplex malū: p̄teritū: p̄ns: 2 futurū.
 Et iōter i missa d̄r: agn⁹ dei q̄ tollit p̄tā mūdi misere no
 bis. Tollit: vt d̄c̄ Aug. dimittendo facta: adiūuādo ne fi
 ant: ducēdo ad vitā vbi fieri nō p̄nt. Et amotio istius tri
 plis malū petis̄ hic. Malū p̄teritū est malū culpe. Ma
 lū futurū est malū tentatiōis q̄ inclināt ad culpā: 2 est via
 in ipsā. Malū p̄ns est malū pene. Per h̄ q̄ petim⁹ a nos
 bis amoueri malū p̄terite culpe: ostendim⁹ q̄ sum⁹ pec
 catores 2 i mūdi. Per malū aut̄ future tentatiōis: indica
 mus q̄ sum⁹ infirmi: nō valētes p̄ nos resistere. Per ma
 lū vō p̄ntis pene inuim⁹: q̄ sum⁹ miseri: sed de⁹ est cle
 mens 2 misericors ad dimittendū: potens ad auxiliādū:
 2 ad b̄n̄ficandū copiosus. Petis̄ ḡ p̄mo vt a nobis amou
 ueat̄ malū culpe p̄terite quim d̄r: Dimitte nobis debita
 n̄ra. i. p̄tā n̄ra: p̄pter q̄ sum⁹ deb̄tores pene. nā q̄ aliquē
 offendit: eius debitor efficit̄. 2 fm̄ b̄n̄m Lhryso. q̄lis p̄s
 cessit offensio: talis d̄z seq̄ recōciliatio. q̄ at̄ h̄ debitor istud
 nō soluerit: in futuro illud soluere nō poterit: qz vt dicit
 p̄p̄eta: Mutuabit̄ p̄ctōz 2 nō soluet. 2 dicit signant̄ de
 bita n̄ra: qz culpa nō est a deo actore: sed a voluntate n̄ra
 p̄uaa. 2 p̄t̄ intelligi de trib⁹ debitis siue offensis v̄l pec
 catis q̄ petim⁹ nobis dimitti. nā peccam⁹ in deū: in p̄xi
 mū: in nosip̄os: iuxta illud p̄p̄eticū: Peccauim⁹ cū pa
 trib⁹ n̄ris in deū. i. In iuste egim⁹ in p̄ximū: In q̄tatē fe
 cim⁹ q̄ntū ad nosip̄os. Sequit̄: Sicut 2 nos dimittimus
 2 dimittem⁹ vel dimitte debemus. Debitorib⁹ n̄ris qui
 nos offenderūt 2 nobis satisfacere d̄nt. Nec petitio est d̄
 indulgere nolentes: sed v̄ralibus: qz Eccl̄. xxvij. d̄r: Nō
 boi seruat̄ iraz: 2 a deo q̄rit̄ medelā. Sc̄do petis̄ amotio
 future tentatiōis: q̄ d̄r: Et ne nos inducas in tentatiōz
 iane nos a tentatiōe vinci p̄mittas. 2 fm̄ Lhryso. nō ora
 mus ne tenemur: sed vt in tentatiōe nō inducamur. tan
 tatio enī rōne vtilitatis 2 victorie q̄ puenit inde bona ē.
 v̄l Jacob⁹: Oē gaudiū existimate fr̄es q̄ in tentationes
 varias incideritis. Nec petitio est d̄ illos q̄ se tentationi
 exponūt: vbi q̄ cū mulierib⁹ in locis p̄uatis volūt loqui
 2 ludere: et si sibi attineāt: qz d̄c̄ poeta: Cognate poterit
 noie culpa tegi. Tertio petis̄ remotio mali p̄ntis pene cū
 d̄r: Sed libera nos a malo. i. p̄ntis pene q̄ nobis humili
 tatis est cā: Job. vi. Sagitte d̄m̄ in me sūt: quarū indigna
 tio ebibit̄ sp̄m̄ meū. i. spirituositatē. Nec petitio est d̄ q̄rē
 tes in h̄ mūdo felicitatē qz nō p̄t̄ pura leticia hic esse: qz
 Doctius: q̄ multis amaritudinib⁹ hūane felicitatis dul
 cedo resp̄sa est. Sed p̄t̄ q̄ri: an ille q̄ nō h̄z p̄ctū aliq̄d
 peccet dicendo Pater n̄r: qz d̄fiteat̄ debita se h̄re q̄ nō h̄z.

Ad h̄ dico: qz h̄ nō p̄t̄ alicui eē certū qz oīno a p̄ctō saltē
 veniali: vel q̄ntū ad aliquē reatū imūnis sit: si t̄m p̄ reuela
 tionē sciat nō peccat dicens in p̄sona ecclesie. Itē q̄rit̄
 de illo q̄ debita nō dimittit: an peccet dicēdo P̄ n̄r: Dis
 co qz vel in p̄sona ecclesie dicit se dimittere p̄ctā: v̄l nō pec
 cat tūc h̄ dicēdo: sed remissionē nō d̄sequit̄ nisi dimittat
 vel si in p̄sona sua h̄ dicat: nō dicit q̄ntū ad illud qd agit:
 sed q̄ntū ad id ad qd optat puenire. P̄terea scias: qz in
 p̄dictis septē p̄titionib⁹ p̄nt̄ intelligi septē virtutes. v̄bi
 ḡra: Sc̄tificet̄ nomē tuū. p̄ fidē q̄ mentē purificat: vt h̄ p̄
 fidē deū cognoscamus: 2 in futuro p̄ spem. Adueniat res
 gnū tuū. 2 p̄ spem qz speram⁹ regnare. q̄ enī spe caret: non
 credit aliā vitā esse. Fiat volūtas tua sicut in celo 2 in ter
 ra. p̄ charitatē q̄ dei voluntas implet. Panē n̄m quoti
 dianū da nobis hodie. p̄ fortitudinem: qz panis cor hoīs
 d̄firmat. Et dimitte nobis debita n̄ra sicut 2 nos dimitti
 mus debitorib⁹ n̄ris. p̄ iusticiā: qz iustū est si dimittim⁹
 nobis debentib⁹ qz 2 nobis deus dimittat. Et ne nos in
 ducas in tentatiōe. p̄ t̄pantiā: q̄ tentatio refrenat̄. Sed
 libera nos a malo. p̄ prudentiā q̄ declinat̄ nociū. Ultio
 ponit̄ c̄clusio Amen: qz vere 2 iuste sūt p̄titiones ibi po
 site vel p̄p̄osite: exaudire nos digneris.

Peticioncula le: dimi. parua petitio.

Petitor: a peto tis tuū titū petitor: d̄r h̄ petitor toris. i. postu
 lator vel questor: 2 p̄ducit ti petitor.

Petitus: a peto tis tuū titū d̄r h̄ petitus tus tuū. 2 petitus ta
 tū. i. postulat⁹: 2 p̄du. ti. s̄ petito ip̄atiui modi t̄pis futuri
 cor. ti. v̄l vsus: Nō decet qd petito: si vis gaudere petito.

Peto tis tuū titū petere. i. q̄rere postulare. Et cōponit̄ cū ad
 2 d̄r appeto tis. Itē cū con 2 d̄r cōpeto tis. i. sil̄ petere: vel
 ouenire: cōgruere. Itē cū in 2 d̄r impeto tis. i. inuadere:
 ouenire: d̄ aggrēdi. Itē cū ob 2 d̄r oppeto tis. i. d̄ petere:
 vel oppeto tis cōponit̄ cū os oris 2 peto 2 tunc oppetere
 i. ore terrā petere: mordere: 2 ponit̄ p̄ mozi. Itē cōponit̄
 cū pre 2 d̄r p̄peto tis. i. p̄re alijs petere. Itē cū re 2 d̄r re
 peto tis. i. recolare: vel retro vel iterū petere: v̄l iterare. v̄l
 repetēd⁹ da dū. Itē cū sub 2 d̄r suppeto tis. i. sūministra
 re: vel supabundare. Peto 2 eius cōposita sunt actiua: p̄
 ter suppeto p̄ supabundare: cōpeto p̄ ouenire: q̄ sūt neu
 tra: 2 fm̄ h̄ faciūt ex se impersonalia. i. compet 2 suppetit.
 Itē oīa corripit̄ h̄c syllabā pe. 2 oīa h̄nt̄ p̄terita 2 sup̄
 na ad modū q̄rte coniugationis. Prosper: Angusto virtus
 limite celsa peti: sed petus ti p̄ducit pe.

Petoz: cū ci: quoddā genus currus: a peto tis.

Petra: a petros qd est durū d̄r h̄ petra tre: qz dura est. vide
 in lapis. v̄l petrin⁹ na nū: 2 petrosus sa sū: qz aut̄ d̄r petra
 q̄si pedibus trita: ethy. est: nō cōpositio. Et vt dicit Greg.
 in. xxxi. moral. In sacro eloquio: q̄ in singulari numero
 petra noīat̄: q̄s alius q̄ xp̄s accipit̄: Paulo testante qui
 ait. Petra aut̄ erat xp̄s. Quim enī petre pluralit̄ appellat̄
 tur mēbra eius. i. sc̄ti viri q̄ illius robore solidati sūt exp̄
 mit̄ quos nimirū Petrus apl̄us lapides vocat dicens:
 Vos tanq̄ lapides viui coedificamini domus sp̄uales. 2
 in Job de aquila d̄r: In petris manet.

Petrella le: dimi. pua petra.

Petro: a petra d̄r h̄ petro onis. sūt aut̄ petrones p̄ticule q̄ ab
 scindunt̄ de petris sicut de quibusquiliis dicimus inutilē
 materiā q̄ abradit̄ de lignis q̄ dolat̄.

Petros grece: latine d̄r durū.

Petraselinū. petros cōponit̄ cū selinū qd est apiū: 2 d̄r hoc
 petroselinū ni. qz silē apio. 2 nascit̄ in petris 2 in monti
 bus p̄ruptis: qd nos petrapū dicere possum⁹. selinū gre
 ce: apiū d̄r latine: 2 est genus apij. aliud genus iposelinū:
 tertiu est oleoselinū: 2 p̄du. li.

Petrus: a petra dictus est petr⁹ apl̄s: qz durus 2 firmus fu
 it in fide. vel petrus dictus est a petra. i. a xp̄o sup quem
 fundata est ecclesia fm̄ Dug. Et scias qz petrus interpretat̄
 agnoscens vel discalcians. Agnoscens: qz videlicet de ita
 tem xp̄i agnouit quim dixit. Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. Dis
 calcians vō interpretat̄: qz pedes affectū suoz ab oī opere

mortuo et terreno discauuit quum dixit: Ecce nos reliquimus omnia et secuti sumus te. et bene dicit omnia: quia deus magis considerat animam quam censum secundum beatus Hieronymus. Facilius enim secundum Hieronymum relinquitur sacculus quam voluntas. Istud autem nomen petrus christus primo sibi imponendo promisit quum dixit ei: Jo. primo: Tu vocaberis cephas quod interpretatur petrus et interpretatur et cephas caput vel petra: vel increpans ore. Caput fuit petrus ratione principatus in prelatione: sed petra ratione firmitatis in passione: increpans vero ore ratione constantie in predicacione. Secundo promissum imposuit: sicut dicit Marci. iij. Et imposuit symoni nomen petrus. Tertio impositum confirmavit: quum dixit Matth. xvi. Et ego dico tibi Tu es petrus: et super hanc petram edificabo ecclesiam meam: quod sic est intelligendum: tu es petrus dictus a me petra quem confessus es: vel a quo dictus es. Et super hanc petram. id est supra me edificabo ecclesiam meam. Hoc autem dico quia videlicet Petrus non est fundamentum ecclesie: imo christus. unde apostolus in prima ad Corinthios. ca. iij. Fundamentum aliud nemo ponere potest propter id quod positum est: quod christus iesus est. Et scias quod trina negatio Petri fuit incepta ante primum gallicantum: et consummata ante secundum unde tres euangeliste attendentes quod trina negatio fuit incepta ante primum gallicantum dixerunt simpliciter quod antequam gallus cantet: ter me negabis. id est. tertia inchoabis negationem. Marcus autem attendens quod ante secundum gallicantum fuerit consummata: dixit in. xiiij. ca. Primum gallus bis vocem dedit: ter es me negaturus. id est. trinam negationem consummabis. Ante igitur primum gallicantum tamen semel negavit: et post primum ante secundum bis. Et ut dicit beatus Hieronymus. Gallus cantat: Petrus ter negat. Gallus nuntius lucis spiritus sanctus est: cuius vocem in prophetis et apostolis nos de trina negatione quam dominum negauimus nosse: voce ancillarum exterriti: excitamur ad amarissimos fletus post lapsus: qui male cogitauimus de deo: male locuti fuimus ad primos et male fecimus ad nosmetipsos. Quare autem Petrus prelatum fuit vel sit ecclesie et non Iohannes? Ratio est ut dicit Hieronymus. Iohannem in primo libro. Inter duodecim unus eligitur ut capite constituto scissinatis tolleretur occasio. sed cur non Iohannes qui electus est virgo etati delatum est: quia petrus senior est: ne adhuc adolescens et pene puer progressu etatis hominibus preferretur: et magister bonus quam occasione iurgii debebat auferre discipulis: et dixerat eis: pacem meam do vobis: pacem meam relinquo vobis. Et qui voluerit inter vos maior esse minimus omnium fiat. ne in adolescentem quem dilexerat carum prebere videretur inuidie. Ut autem sciamus tunc puerum fuisse Iohannem manifestissime docet ecclesiastica historia: quod usque ad Traiani imperium vixit. id est. post passionem domini anno sexagesimo octavo dormierit: quod nos in libro de illustribus viris perstrinximus. ubi dixi in apostolo.

Petulantia: in petulorum laris vide.

Petulus: a petulorum laris dicitur petulus cum. id est. importunus in petendo. unde meretrices petulcas vocamus: et petulus dicitur luxuriosus: qui sepe petit coitum: quod proprie de animalibus irrationabilibus dicitur: et dicitur petulus quasi petens vlcus.

Petulorum: a petulus deriuatur petulorum laris. id est. importune petere: et proprie coitum. scilicet luxuriari: lasciuie animam dare. unde petulans tis ge. ois. id est. luxuriosus: lasciuus: importune petens: plus petens: unde et peccator dicitur: quia petulantia et peccata vicina sibi quadam mentis iunguntur insania: ut plus velut petulans temeritate: lasciuus ludo. Et comparatur petulans tior simus. unde petulans tior sime aduer. et habet petulantia tie a dicitur petulanti: addita a et cor. tu petulorum.

Petulus li: equus qui habet albos pedes: et dicitur a peto tis.

Petus: a peto tis deriuatur hic petus ti. id est. guelcus: strabo aliquid quantulum. scilicet. cuius oculi quadam felocitate cito voluunt huc illuc: et hec peta te. id est. guelca: et aliquantulum straba et pdu. pe: sed peto tis et peti infinitiuus corripuit pe. unde versus: Vult sibi strabo peti: se dicit nomine peti.

Peritas penul. cor. in pero est.

Peroras. id est. frequenter peccare. id est. pectinare: a quo peroras aliud frequenter. et format perox a pecto tis xum: u mutato i o fit perox.

Pexus. a pecto tis dicitur pexus xum: et inde perim' adter. ornate. et componit ut impexus xum. id est. non pexus. vel pexus pectinatus pectine ornatus.

P

ante

H

Pbeleti et cereti: nomina sunt indeclinabilia: et sonat pbeleti ad mirabiles: cereti exterminatores: et scribitur p l pbeleti: cereti p r. de h' et dixi in cereti: et accentuat in fine.

Pheton: a phos quod est ignis dicitur pheton tonitis: filius solis quasi totus ardens. ipse enim primo vocabatur Eridan' quod quum male regeret currum patris: fulmine a Ioue extinctus est combustus: a quo combustionem dicitur esse postea pheto. et quum cecidit in padum: inde postea padus dicitur esse Eridanus ab illo in eo submerso unde pheton teus tea teu. et hic pheton des de filius vel nepos illius. unde h' pheton tis dicitur: filia neptis pprie: et improprie soror illius secundum Iug.

Philantropos: herba est que dicitur lappa: quia vestibus hominum heret ob sui asperitatem. et componit a philos quod est amor et antropos quod est homo: quia quadam affectione videtur se bus hominum adherere.

Philistena: in philistin vide.

Philistin urbe dixerunt allofili que a colon nunc dicitur. unde philisteus tea teu. Philistei ipsi sunt et allofili. id est. alienigenae: semper fuerunt inimici israel: et ab eorum genere et societate pati: sed philistinum pro duo dicitur pro gente.

Philobistoricus: cum. id est. amator historiarum: penul. cor. componit a philos quod est amor et historia. unde dicit Hieronymus epistola ad Paulinum cap. vij. Et totius mundi philobistoricus.

Philostratos: proprium nomen cuiusdam viri: penul. pdu.

Phur. id est. fors: ut habet Hester. viij. unde phurim. id est. sortis. unde dixi in phase multe dictiones possunt scribi per ph quod supra posui in sexta littera. scilicet. in f: sicut phus: phenix: philos et multa alia. Tamen nota sicut dixi in principio sexte littere. scilicet. in his dictionibus ponimus: ut fama filius. in grecis uocationibus ph: ut orpheus: pheton. Item sicut dixi in principio huius littere p: apud hebreos per litteram non habet: nec ullum nomen est apud eos quod hoc elementum sonet.

P

ante

3

Piacularis: a piaculum dicitur hic et habet piaculari et habet re quod piaculum quod dignum est expiatione et piacularis dicitur hostia que offertur pro peccato.

Piaculum: a pio as dicitur habet piaculum li: culpa: peccatum: scelus: piandum fit: ut Ena intulit piaculum. id est. mortem: culpa: peccatum: piaculum dicitur quod piat. scilicet. sordis absolutio peccati et culpe: piaculum remedium culpe: ut Maria intulit piaculum. id est. vitam et remedium culpe. unde et quedam sacrificia dicuntur piacula.

Pica: a poeta vel a poetria dicitur habet pica ce quasi poetrica: quia pica verba in discrimine vocis exprimit: ut bos. et si lingua in sermone explicare nequeat sonum tamen humane vocis imitantur: et pdu. prima. sed obliqui de pice cor. pi. unde versus: Sunt nigra vasa picis: nostra redolentia picis. Nigra vna pice: pars altera candida pice.

Picens cea ceum: in pice exponit.

Picta ce: tinctura siue pictura: a pingo gis dicitur.

Pictacium: a pingo gis dicitur habet pictacium cy: epistola breuis et rhodica. Item pictacium dicitur cedula de membrana excisa. unde habet pictacium le. id est. membrana. Item pictacium dicitur illa corij plicula que solea repectate insuta est: et dicitur a pingo: quia sicut partes picture distincte in pavimento sunt: sic apparent pictata in calciamento. unde pictaciatum ta tu. id est. repectatum.

Pictaciuncula le: in pictacium est.

Pictauis indeclinabile fe. ge. quod antiqui dicebant habet pictacium quedam ciuitas. unde habet et habet pictacium et habet se. unde habet pictacium regio adiacens. et si inuenit pictacium nomen gentile fit per syncopam. Et scias quod penul. de pictacium inuenit pdu. unde quidam ait: Erige pictacium libera facta caput. Inuenit correpta: ut alter dicit: Pictacium inermis subigit sua rum nec ultra. Mihi videtur quod in talibus emulad' fit versus autem.

Pictim aduer. id est. pingendo coloratum: a pingo gis dicitur.

Pico. a qui v
Pictura
et h' p
tura
no ve
turo
Picus q
spiciti
Pierid
uicer
cas. l.
dicit
docin
Pietas i
Pietic'
Piga. a
nu vel
dicit
aut pi
Pigargu
qz for
ha. De
Pige gre
grecoe
Pigella.
gen' v
Pigeo ge
piger i
vulgo
et cor. p
mite fi
Piger. a
ei pige
incede
vt pigr
die: et h
tis. et p
boa. f.
impige
ras dar
Est pige
ger qua
leuare.
Pigmei. h
mei pe
les: qz ter
cunt pu
rat Iug
statura
montan
Pigment
Pigment
tonsum
fectio
ra. Item
gmentu
pigneta
i. pigme
Pignera i
Pignerati
Pignerati
dicit a p
ratis acc
Pignero r
Pignus or
amor: v
vbi acti
inuenit
re dat v

Picto. a pingo gis dicitur picto tonis. et inde dicuntur pictones qui videntur vincere in pictura.

Pictura. a pingo gis dicitur h pictor ctoris: et pictori⁹ ria riu: et h pictura re ymago exprimes spem alicui⁹ rei. et dicitur pictura quasi fictura: sicut pingere quasi fingere. et e ymago ficta non veritas. Et hinc picturat⁹ ta tu. i. pictura variat⁹. Et picturo ras. i. picturam facere: vel picturam variare.

Picus quedam avis a Pico Saturni filio dicitur qui eo in auspicis utebatur.

Pierides. Pierus fuit pater noue picarum que noue muse deuicerunt. unde hec pieris ridis filia vel neptis Pieri. et que eas. i. pierides muse deuicerunt: id ab illis muse pierides dicitur sunt. et cor. ri. Et pierius ria riu. i. musatic⁹. Un⁹ Uindocinensis: Pierijs tedet inseruisse stilum.

Pietas in pius est.

Pietic⁹. a pi⁹ dicitur pietic⁹ ca cu. i. pius: compassiuus sicut Dug.

Piga. a pige quod est depressum dicitur hec piga ge. i. sumitas natiui vel natis: quod depressa est. Unde depigis ois ge. Item piga dicitur bursa: et proprie testiculorum. Un⁹ Dora. Nemini peant aut piga aut denique fama.

Pigargus gi mal. ge. quedam avis: et dicitur a pige quod est depressus: quod forte avis parua est: et numerat inter aialia comestibilia. Deu. xiiij. Pigargon vel pigargu.

Pige grece dicitur depressum vel depressio latine. unde pige apud grecos dicitur fons: quod in depressis locis solet esse.

Pigella. a pige quod est depressio dicitur h pigella le quoddam genus vasis. i. artopta: quia depressa est.

Pigeo ges qui gere dicebat antiqui: sed iam aboleuit. unde piget impersonale. i. pudere: penitere: grauare: offendere: quod vulgo dicitur pelare. et ostruere cum actio et gto: ut piget me tui et cor. primam. Un⁹ Quidi⁹ de remedio: Si piget in primo limate fige pedem.

Piger. a piget dicitur piger gra gru. i. tardus: lentus: quod semper ei pigeat. et dicitur piger quasi pedibus eger. est enim tardus ad incedendum. sicut h nomen transferretur ad aialia et ad animas. Et copulatur ut pigrior gerrim⁹. unde pigre rius rime aduer. et h pigricia dicitur: et h pigritudo dinis quod est vigilantis: sicut torpor dormientis. et pigreo gres. i. esse vel fieri pigru. unde pigresco scis in dho. Piger copulatur: ut perpiger gra gru. i. valde piger. et impiger. i. non piger. et cor. pi. Un⁹ Quidius epi. Quid la. e ras danaas impiger hector opes: Et ut dicitur in Grecismo: Est piger pedibus sed iners prima ab arte. Et potest dici piger quasi penitus eger. videtur enim quod non possit manum ad os leuare. et est etymologia.

Pigmei. hec pigmea mee quedam regio est. unde pigme⁹ mea meum penul. pdu. et sunt pigmei ut dicitur Augu. semicubitalis: quod tertio anno perfecte etatis sunt: septimo senescunt. et dicitur autem pugnare cum gruib⁹: et armati deferri ab ipsis: sicut narrat Dug. Isidorus vero dicit. xi. li. etymo. In India est gens statura cubitali: quos greci a cubito pigmeos vocant. hi montana India tenent: quibus est vicinus oceanus.

Pigmentarius ria riu in pigmentum est.

Pigmentum. a pila dicitur h pigmentum ti quasi piligmentum. i. pila consumum: quod in pila pilo agunt. i. tundunt. et est pigmentum confectio ex vino et melle et diuersis speciebus suavis et odorifera. Item Re. iij. ca. xx. pigmenta. i. odoramenta sicut glo. A pigmentum dicitur pigmentaria riu ad pigmentum prinens. et h pigmentaria riu quod facit vel vendit pigmenta. et pigmentata tu i. pigmento mixtus vel conditus.

Pignera in pignus vide.

Pigneraticus in pignus est.

Pigneratus ta tum res que pro pignore ponitur vel accipitur. et dicitur a pignero ras. Amos. ij. Et super vestimentis pigneratis accubuerunt.

Pignero ras in pignus vide.

Pignus oris p o ge. neu. i. fili⁹: vel amor: vel indicium: vel signum amoris: vel confederatio: vel confirmatio amoris. unde pignoro ras ubi actiuum. i. confederare: confirmare amorem inter aliquos. Item inuenitur h pignus neris p e in obliquo. i. vadium: quod pro aliquo redat. ut postea recolligat. Un⁹ quedam: Pignora natoz dicitur

etiam pignora rerum: Pignus in o natu sicut in e facit esse vadium. Et hinc pignero ras p e in media syllaba. i. pro pignere ponere: vel in pignere habere. Et copulatur: ut copignero ras. i. sicut pignere: vel depignere extrahere: vel in pignere recipere. Oppignero ras. i. contra vel propter aliquid pignere vel subarrare: vel confirmare: repignero ras. i. iterum pignere vel depignere. Item a pignero ras dicitur pigneratus ta tu. Amos. ij. Super vestimentis pigneratis non accubuerunt. unde pigneraticus cia ciu: et pigneraticus ca cu: quod pro pignere ponitur vel accipitur sicut Dug. Papias etiam dicit: Pignora sunt rerum pignora filiorum et affectuum sicut confundunt. Pignero ras et pignoro ras cum suis compositis sunt actiua.

Pigra quedam medicina est: et interpretatur amara: quod ei gustus sit amarus: et pdu. pi naturaliter.

Pigreo gres grece in piger vide.

Pigritor. a piger dicitur pigritor taris. i. pigerere. Et copulatur: ut repigritor taris: et cor. pi: et naturaliter gri.

Piguus. a piger dicitur pigu⁹ gua guu. i. piger vel verecundus.

Pila. a pilus dicitur h pila pilocell⁹ cu quo luditur. quod fit pilis pleana. pila etiam dicitur taberna. pila etiam dicitur pes potis: vel quod sustinet parietem: vel effigies hominis in composita posita. et e pila instrumentum concanum in quo frumentum teritur: vel aliud in hac significatioue dicitur a pindo dis. et pila dicuntur tela romanos. Et scias quod pila pro taberna: et pro instrumento: et pro telis prima pdu. sicut in alijs significatiouibus eam cor. quod istis vobis distinguit: Est pila pes potis: pila ludus: pila taberna. Pila teritur pulles: in bellis pila ferunt. Pila pro pilocella copulatur cu ludus: et dicitur piludi⁹ dia diu: et ludipilus la lu quod cu pila luditur sicut Dug. Magis autem bene dicitur quod pila p ludo et p mensura rotunda. et pila p quedam ciuitate cor. prima. sicut h pilu et h pilus instrumentum terendi. et h pila p taberna et p vase piscandi: et p pede potis pdu. prima. unde illud vitiosum est: Est pila potis: pila ludus: pila taberna. Nam Virgi. in. viij. Enei. ita dicit: Saxea pila cadit logisq; mollibus ante. Cor rige g predictum vsu: et dicas Pes potis pila: pila ludus: pila taberna. et h credo veri⁹ quod. i. pila p pede potis prima pro ducatur: ut patuit p Virgi. Item de pila p taberna et p ludo dicitur quidam: Ludum laudo pile: plus laudo pocula pile.

Pilan⁹ ni qui cum pilo. i. telo graditur armatus: et dicitur a pilu li.

Pilasca pilasce. i. vas vinarum corio piloso opertum. et deriuatur a pilus.

Pilata. a pilu et lateo tes copulatur h et h pilata te ge. cois. i. fur sine latro. Et inde hoc pilatulum tale latrocinium: quod cum pilo. i. telo lateat.

Pilatus ta tu pilu habens. vel pilo armatus. et dicitur a pilo p telo. Item substantiue declinat h pilatus. et tunc dicitur a pilo las quod est in pilo tuderet: et interpretatur os malleatoris: quod dum xpm ore suo iustificat et odonat more malleatoris vtraque parte ferit. et cor. pi. Un⁹ in Aurora dicitur: Mutari titulum rogat hostis atque pilatus. Vel ut fertur pilatus fuit bastardus. unde legitur in quedam historia quod fuit quedam rex nomine Tyrus qui quedam puellam nomine Pila filiam cuiusdam molendinarii nomine Atus carnaliter cognouit: et filium de ea genuit. Pila autem ex nomine suo et nomine patris sui quod dicebatur Atus unum nomen composuit: et nato puero nomen imposuit Pilatus.

Pilax. a pilus dicitur h pilax lacis cattus: murilegus: quod multis pilis abundet: vel quod ei pilus est preciosus. Un⁹ in vita beati Samsonis legitur quod celerarius fecit venenum et pbauit p pilacem esse mortiferum.

Pilentium. a pila p instrumento terendi dicitur h pilentium ti quoddam genus curuum: quia terat terram.

Piluludius dia diu quod cum pila luditur. et copulatur a pilo pro pilocello et ludo dis.

Pilleo as ani atum pilleum induere: et dicitur a pilleus. Pilleo copulatur: ut depilleo as. expilleo as. i. pilleum auferre.

Pilleolus li dimi. paru⁹ pilleus. et hoc pilleolum li dimi. sicut. Vide in pilleus.

Pilleus. a pilis dicitur h pille⁹: et h pilleum quod de pelle fiebat: et est genus sacerdotalium vestimentorum in lege que sunt poderis:

abaneth: pilleū: machil: ephorb: legiū: petalū: bathin siue
feminalia. et est pilleū ex bysso rotūdū q̄si sphaera media ca-
put tegēs sacerdotale: et in occipitio vitta restrictū. h̄ greci
et nostri tiarū et galerū vocāt: s̄ mō pilleū generalit̄ p̄ ca-
pello. Uel pilleū dicit̄ a pilis q̄z pilos capitis tegat: vel q̄z
ex pilis fit. vnde h̄ pilleolus li: et hoc pilleolū li dimi. Uñ
Dora. Ut cū pilleolo soleas cōiua tribulis. Et pilleatus
ta tū pilleū habens: vel pilleo indutus.

Pilo las dicit̄ a pilus pro capillo: et est pilare pilos auferre.
Et cōponit̄: vt cōpilo las. i. sil̄ pilare: depilo las: expilo las
Pilo las actiuū est cū oib̄ suis cōpositis. et fm̄ h̄ac deri-
uationē cor. h̄ac syllabā pi. Itē a pila le pro instrumento
cōcauo in quo frumētū terit̄ vel aliud deriuat̄ pilo las. i.
pila tūdere: batare: terere: vel pilare. i. rapere. Et cōponit̄
pilo: et compilo las: aliena dicta suis intermiscere: depilo
las: oppilo las: repilo las. i. iterū pilare: supilo las. Pilo
las et ei⁹ cōposita sunt actiua: et p̄ducit̄ h̄ac syllabā pi fm̄
Dug. Quidā aut̄ dicūt q̄z pilo deriuat̄ a pilū li.

Pilosus. a pilus deriuat̄ pilosus sa suz. Et compaf̄ sior fm̄
vnde pilose sius siue aduerbiū. et h̄ pilositas tat̄. Et hinc
pilosi dicunt̄ q̄ grece panite: latine incubi appellant̄ siue
innij ab inuendo passim cū aialibus. vñ et incubi vel incu-
bones dicunt̄ ab incubādo. i. stuprādo. Sepe enī impro-
bi existunt mulierib̄: et earū pagūt cōcubitū: quos demo-
nes gallidusios nomināt: q̄z assidue h̄ac pagūt imūditā.
s̄ quē vulgus incubonē vocat: hūc romani faunūficariū
dicūt: hūc alij satyrū vocāt. Isa. xxxiii. Onocētaur⁹ et pilo-
sus. De h̄ etiā vide in succuba: et in fauni.

Pilū li in pilus est.

Pilumen. a pila le dicit̄ h̄ pilumē minis quicquid in pila tū-
ditur: vel poti⁹ quod p̄icit̄ a reb⁹ vel granis in pila tū-
sis. et producit lu.

Pilus. a pellis dicit̄ h̄ pilus li q̄si pellus: q̄z pelle p̄cedit.
Itē pilus dicit̄ instrumentū cū quo tūdit̄ et terit̄ in pila.
S̄z pilus p̄ instrumētō p̄mā p̄ducit̄: aliter eā cor. vñ vsus
Qui terit̄ est pilus: pilus est in frōte capillus. Itē dicit̄ h̄
pilū li quoddā gen⁹ teli: et est romanorū. et dicit̄ a pello lis
q̄z pelis. i. emittit̄ et torquet̄. et p̄du. p̄mā. Luca. in p̄mo:
Signa pares aquila: et pila minantia pilis. Itē h̄ pilū li
dicit̄ pro rasorio: et producit primā. vñ vsus: Ad tactū pi-
li mille ruere pili.

Pin grece latine dicit̄ altū.

Pina grece fames dicit̄. Et inde cōponit̄ hec propina ne.

Pinax. a pin⁹ ni d̄ h̄ pinax nacis pugillaris: ephimeris ta-
bula manualis ex pino facta. et pinax d̄ tabula in q̄ p̄bi
figuras faciunt in supposito puluere.

Pincerna ne mas. ge. d̄ vini disp̄sator: vñ poti⁹ p̄pinator q̄
porrigit ex officio poculū d̄no suo. et d̄ pincerna q̄si pen⁹
cernens. i. cellariū: q̄z semper habet oculū ad vinū suo tē-
pore propinandum.

Pindo dis in pinso sis vide.

Pingo gis xi ctū gere. i. depingere: picturā facere: vel picturā
rā representare. vnde h̄ pictor ctoris: et h̄ pictura re. i. ymas
go exprimēs speciē alicui⁹ rei. Pingo cōponit̄: vt cōpin-
go gis. i. sil̄ pingere. depingo gis valde vñ deorsum pingo
vel picturā deleo. repingo gis. i. iterū pingo. Et est actiuū
pingo cū oib̄ suis cōpositis. et scribit̄ sine u in vltima syl-
laba. et facit p̄teritū in xi antecedente n. et supi. in ctū ab-
iecta n. Et inde frequen. picto ctas: et per compositionē cō-
picto ctas. Et ab his alia frequentatiua picto ctas: et com-
picto compictas.

Pinguis ge. cōis: et h̄ pingue. i. crassus. Et compaf̄ pinguior
guissim⁹. vnde pinguit̄ gnus guissime aduer. et h̄ pin-
guedo dinis: et pinguo guas pingue facere. vñ pingueo
gues eē vel fieri pingue. Et cōponit̄: vt impingueo gues:
repingueo gues. Et hinc pinguesco: et p̄ compositionē: vt
impinguesco scis: repinguesco scis inchoa. Pinguo com-
ponitur: vt impinguo guas: repinguo guas. et est actiuū
cum omnib̄ suis cōpositis. Itē pinguis componit̄:
vt perpinguis. i. valde pinguis: depinguis: et pinguefas

cio cis: et pinguescio pinguefis.

Pinna. pin grece altū dicit̄ latine. vnde hec pinna ne sumi-
tas cuiuslibz rei: s̄z p̄p̄ie tēploz vñ muroz. vñ et pinna d̄
q̄d supeminet in dorso piscis: q̄d aliter d̄ notria. et inde
h̄ pinnula le dimi. Itē a pinna h̄ pinnaculū li cuiuslibet
dom⁹ vel tēpli fastigiū. Uñ illud: Et statuit eū sup pinnaculū
tēpli Mat. iiii. ca. Et sepe pro cuiuslibet rei fastigio
ponit̄ fm̄ Dug. Beda vō dicit̄: Pinna vel pinnaculū est
sumitas tēpli q̄ dicit̄ tabulatū. Et Ansel. dicit̄: Mos erat
in palestina q̄ tecta eēt plana et a latere q̄dā appodiano-
nes ne q̄s laberet incaut⁹. pinnaculū vō tēpli erat ei⁹ de
ambulatoriū q̄d erat tabulatū: plenū in sumitate tēpli in
quo p̄dicabāt sacerdotes fm̄ glo. de quo Mat. x. Qd̄ in
aure auditis p̄dicate sup tecta.

Pinnaculū li in pinna exponit̄.

Pinnirapus. pinna cōponit̄ cū rapio: et dicit̄ h̄ pinnirapus
pi. i. gladiator: q̄z rapiat pinnas. i. sumitates galearū a de-
uictis: q̄s colūnis in signū victorie suspēsas ferebāt. Uel
pinnirapus quasi pennirapus. s. qui plumat aues: vñ qui
rapit pennam de capite alterius. Qui enī se velocitate
ctabant pennā in capite suo ponebant in signū velocita-
tis. Deniqz si quis interueniret velocior rapiebat pennas
de capite ei⁹. Uñ Iuuenalis: Pinnirapi cultos iuuenes:
iuuenesqz laniste.

Pinnosus. a pinna dicit̄ pinnosus sa sum. i. altus: supb⁹: vel
laniosus. Et compaf̄. vnde pinnose sius siue aduer. et hec
pinnositas tatis altitudo vel supbia vel laniositas.

Pinnula le dimi. parua pinna fm̄ Dug. vñ in Leuit. o3 legi
pinnula illud p̄ q̄d piscis in altū leuat̄: s̄z q̄dā legāt ibi p̄
nule. Papi. vō dicit̄: Pinnula summa pars auris vel nar-
ris ab acumine dicta.

Pinniū p̄ duo n. i. acutū vt dicit̄ Papias.

Pinso sis sui sere pistū vel pinsum: panē facere: pastā deducere
vñ terere. et a pinsū su pinso sas frequē. a quo pinsio-
tas aliud frequē. Itē a pinso sis pindo dis di sum. i. pilo-
tondere: terere fm̄ Dug. P̄ris. autē in. x. li. dicit̄ q̄z a pinso
sis pinsu pistū debet eē supi. vnde pistor nomē v̄bale: s̄z
a pastū pastor: vñ vstor. Mḡ aut̄ bene. dicit̄ q̄z pinso sis
sui pistū est verbū desideratiū hui⁹ v̄bi pindo dis sum.
Dis visis videt̄ eē dicēdū q̄z pinso sis sui facit pistū. et si
inueniat pinsum potius est antiq̄tas. Itē vt patuit p̄ ma-
gistrū bene. pinso sis est desideratiū de pindo dis suz lu-
u in o fit pinso. et sic pinso a pindo dis: nō pindo descedit
a pinso. Papias etiā dicit̄: Pinso sis sui stū: quod est cō-
minuo. inde pistare.

Pinsus. a pinso sis dicit̄ pinsus sa sum. i. pistritus. Uel pin-
sus. i. tritus: tunsus: a pindoz deris. Itē a pinso sis h̄ pin-
sa se maius instrumentū piscēdi. Uñ quidā: Neqz pinsis
pinsui neqz molus molui. vnde h̄ pinsula le diminutiua
sicut dicit̄ Dug.

Pinus. a pia q̄d est altū d̄ h̄ pin⁹ nus nui: vñ pin⁹ ni q̄dā ar-
bor. vel pin⁹ dicit̄ a pinū q̄d est acutū q̄si ab acumine for-
lioꝝ: pinū aliā picin: aliā greci pecuen vocāt: quā nos pu-
ceam dicimus: q̄z defudat picē. vnde pinetus nea neu: et h̄
pinetū ti: locus vbi pini crescūt.

Pio as aut̄ are atūa pius deriuat̄. et ē piare mūdare: purga-
re. Et cōponit̄ cū ex: et dicit̄ expio as. i. expurgare.

Piper. a pir d̄ h̄ pip peris. et inuenit̄ in mas. ge. h̄ pip eris:
et dicit̄ a pir q̄z est calidū: vel q̄z ab igne denigrat̄. Et enī
natura illi⁹ alba: s̄z dū incēdunt̄ illa loca vbi est vt fugiūt
serpētes custodiētes filuā pipis. vt possit colligi fit m̄gnū
S̄z pipis diuersus est fruct⁹. nā q̄d imaturū est pip logū
vocat̄. incorruptū ab igne pip albū dicit̄. q̄d vō cute ru-
gosa et horrida fuerit ex calore ignis trahit colorē: et ex ca-
lore trahit nomē pip. si leue est vetustū est: si graue nouel-
lū. vitanda est in his mercatoꝝ fraus. solent enī vetustissī-
mo piperi humecto argēti spumā et plumbū aspergere vt
pōderosi⁹ fiat. et sunt folia ei⁹ ad similitudinē umiperi. vnde
piperat⁹ ta tū pipe cōdit⁹ vel c̄fect⁹. et h̄ pipata te q̄dā cō-
fectio ex pipe. et pipere⁹ rea reū: et piperin⁹ na nū: et h̄ pi-

pertinus ni substantiue quidam lapis subalbidus cū pi-
ctis venis nigris.

Piperinus ni in pip vide.

Piperatus ta tū in piper est.

Pipereus rea reū in pip est.

Pipio as resonare: clamare: accipitrū est vel pulloꝝ colūba-
rū. vnde h pipio onis pullus columbarū. z pipiuculus li:
z bec pipiuncula le. i. accipiter. z cor. cu.

Pipiunculus in pipio as est.

Piplee dicunt muse a pipleo fonte macedonie vñ mōte aut
a peplo veste fm Papi.

Pir grece latine dicit ignis. z est neu. ge.

Pira. a pir qd est ignis dicit h pira re. i. rogus vel cōgeries
lignoz in igne. s; rogus est dū nōdū est accensus: pira est
ex quo ardet: bustum postq arserit. Actuū. xxviiij. Accen-
sa enī pira reficiebant nos omnes propter imbrem. Vide
etiam in rogus.

Piramis. a pir qd est ignis dicit h pirama tis: z h piramis
midis qdā alta structura q fiebat antiq̄ supra sepulchrū
mortuozū. z talis edificatio surgit sic: vt a latitudine inci-
piat: z in angustū finiat sic ignis. nā apud maiores potē-
tes: aut sub mōtib⁹ vel in mōtib⁹ sepeliebant. inde tractū
est vt supra cadauera aut piramides fierēt: aut ingētes co-
line collocarent. Itē z piramis dicit qdā figura q in mo-
dū ignis ab amplo in acutū sic cōsurgit fm Dug. Quidā
dicit q piramis cōponit a pir z idos qd est forma. vnde
piramis qsi habēs formā ignis. z cor. penl. tā noiatiui q̄
genitiui. Unī in doctrinali dicitur: Pirula pirata fit: pira-
mis his sociata. Macha. li. i. ca. xiiij. Et statuit septē pira-
mides vnā ctra vnā. z est fe. ge. piramis.

Pirata. a pir z ratis p cōpositionē dicit bec pirata te penul.
pdu. i. marin⁹ latro: vispilio: quia semp ferat ignē in rate.
vnde piraticus ca cū fm Dugu. Papias vō dicit: Pirate
sunt predones marini ab incendio nauū vel insularū q̄s
capiabant dicti.

Piratica. a pirata dī h piratica ce latrocinū in mari.

Pirene. a pir deriuat h pirene nei: z hinc pirene es: mons
hispanie altissim⁹ sic dicit: vel qz igneus est: vel qz igni. i.
supiori elemēto est propinquus: z pdu. penul.

Piretrū tri. a pir dicit h piretrū tri vel piretron qdā herba q
babet radicē incendiosam.

Pirgus. a pir dicit h pirgus gi lignū vel tabula in alea sup
qd ponunt illa rotūda instrumēta. s; p syndochē qnq̄
ponit pro ipsa alea: vt cū dicit Iste amisit oīa in pirgo. et
dicit a pir: qz illud lignū est acutū in sūmitate ad modū
ignis. Vel pirgus dicit qsi pergus: qz p eū taxilli pergūt.
Pirgus grece dicit turris a pir qd est ignis: qz ad modū
ignis cōscēdit. z hinc pirgus dī: qz spēm turris habeat.

Pirit. a pir dī pirit⁹ ti qdā lapis aeris qlitate simulās sic di-
ctus qz plurimū ignis insit ei. Est ali⁹ pirit⁹ vulgaris quē
vniū lapidē dicit. s. petrā focarē: qz ferro vel lapide pcul-
sus scintillas emittit.

Piromantia. a pir z mantia qd est diuinitio cōponit h pi-
romantia tie. i. diuinitio q fit in igne vel in astris: z in scin-
tillationib⁹ ignis. vnde piromanti⁹ tia tū: z piromanti-
cis ca cū: z acuit ti.

Piropus. pir cōponit cū opos qd est visio: z dicit hic piro-
pus pi quedam species metallica ex tribus denarijs auri
z sex cris. vel quidam lapis flāmaticus sic dicitur quia vis-
ionem z colozem habeat ignis. Unī Quidi⁹: Flammas
imitante piropo.

Pirrichius chij quidā pes metricus constans ex duab⁹ bre-
uibus: vt legit: sic dicitur a Pirrho filio Achillis: q ad fu-
nus patris armatus eo metro salutauit. vnde z pirrichia
apud grecos salutatio dicit.

Pirrhos. a pir dicit h Pirrh⁹ rbi fili⁹ Achillis: qz igneos
z riphos habuit capillos. Itē pirrhos rex pirrhotarū: z
sic est nomē ononimū: z ponit aspiratio post r fm Pūf.
in primo libro maio.

Pirula le in pirus vide.

Pirus. a pir deriuat h pirus ri qdā arbor: qz ei⁹ fructus ab
amplo incipit: z in angustū finit: sicut ignis. vnde h pirū
ri fructus ei⁹. z h piritū ti loc⁹ vbi piri crescūt. z h pirula
le extremas nasi aut forma piri. z cor. pi fm Dugui. Pa-
pias autē dicit: Pirula dicitur extremas nasi a formula
piri: z corripit ru.

Pis grece latine dicit aurū.

Pisa. a pis grece qd latine dicit aurū dicit h pisa se quod
dā genus leguminis: qz ea pensabat aliqd auri minuti. z
peccat illi q dicit q pisa ē pluralis numeri: z neu. ge. s. h
pisa hozū pifoz. peccauit g q dixit Hec pisa sunt bona: sūt
quoz pingua: sūt sine lardo. A pis vel pisa dicta ē pisa
qdā ciuitas grece ab abūdantia auri vel illi⁹ leguminis.
vnde piseus sea seū. z pluraliter be pise pifarū qdā ciuitas
Tuscie: qz illi q hanc ciuitatē edificauerunt ab illa pisa ci-
uitate grece venerūt. Vel pise qsi pense a pensando z cō-
silio agit. vel pise dicunt a pis quod est aurum qsi auree.
Et a pise pisanus na nū.

Piscarius in piscis vide.

Piscatilis in piscor aris est.

Piscens a piscis deriuat. i. piscans vel piscator. z est ge. ois
indecli. Juuenalis: Tūc piscens accipe dixit.

Pisciculus li dimi. paruus piscis.

Piscina dicitur a pisce p contrariū: quia non habet pisces. z
dicit piscina penul. pdu. aqua collecta nō habēs pisces
Vide in probatica.

Piscis. a pasco scis deriuat h piscis hui⁹ piscis: qz fit pastus
hominū. vnde piscosus sa sum piscib⁹ plen⁹ abundās: qd
etiam piscolent⁹ ta tū dicit qsi piscib⁹ plen⁹. Et compas.
vnde piscolēte tius tiffime aduer. z bec piscolentia tie ple-
nitudo z abundātia pisciū. Itē apiscis piscari⁹ rij. i. pesca-
tor. s; piscator pprie q capit: piscari⁹ q vēdit. Inuenit h
paxis p r: s; aliud significat: z est fe. ge. vñ vsus: Dic edif
piscis: h seruat aromata paxis. Vide in tertia pte: in ca. de
genere epicheno. Itē in asin⁹: z in camelus.

Pisciuozus ra rū. i. pisciū vorator penul. cor. z componit a
piscis z voro ras.

Piscolentia in piscis vide.

Piscolentus ta tū in piscis est.

Piscator. a piscis deriuat piscor caris catus sum cari verbū
depo. vñ vado piscari. i. ad pisces capiēdos. Et inde pesca-
torius ria rii: z hic z bec piscabilis z hoc le. z h z h piscas-
tilis z hoc le penul. cor. Et cōponit: vt expiscor caris ex to-
to a piscibus euacuare vel acquirere.

Piscus sca scū. i. antiquus: z dicit a pisdem.

Pisantia est qdā figura de qua dixi in quarta parte in tra-
ctatu de colozibus rhetozicis.

Pissaigna. pissa qd dicit grece pix cōponit cū pigra: z dicit
bec pissaigna gre. i. pix liquida.

Pissaxera. pissa qd est pix cōponit cū xeros qd est durū vel
sicū. z dicit bec pissaxera xere. i. pix q dura est z sicca.

Piscacia cie qdā arbor a piscis vel pisticus: qz cortex pomi.
ei⁹ nardipisci odorē ferat.

Pisticus ca cū. i. fidelis. z dicit a pistis grece qd latine dī fi-
des. vñ nardūpisticū. i. fidele: purū: non adulteratū cōmis-
xtione aliarū rerū. z cor. sti.

Pistillū. a pindo dis vel pinso sis dicit hoc pistillū li: z h pi-
stellū li qd est mas. ge. Inuenit z h pistillus vel pistellus
cū quo pip terit vel aliud in mortario.

Pistis grece latine dicit fides.

Pistor. a pinso sis sui stū fm Pisci. hic pistor stozis qui pa-
nē facit. z pducit penul. genitiui: s; bec pistoris pro qdā
ciuitate cor. penulti. vñ vsus: Pistoris est rectus: pistoris
fit genitiuus.

Pistoriensis in pistoris vide.

Pistoris. a pistis quod est fides dicit bec pistoris hui⁹ pi-
stozis quedā ciuitas q a quibusdā mō dicit pistoria: ab
alijs pistoriū: s; h fit ex consuetudine vulgaris sermonis.
proprie enī dicit pistoris vt penul. cor. z noiatiū fit par-
genitiuo in syllabis. z h ponit Pūf. apte in tractatu de

nominatione. Si vobis ibi inueniat pistor pnotatio p dicitur
cti nois: dicendum est littera ibi esse corrupta. et dicitur sic a fidelitate
quae solebant habere. unde hic et hec pistoriensis et h
se. Quidam tamen dicitur quod pistoris sit dicta ab abundantia pistorum
rum. et ut dixi in pistor pistoris pro ciuitate cor. penul. s; gen
nitiuus de pistor pducit eam.

Pistorium rij in pistoris vide.

Pistricus. a pistris tris dicitur pistricus ca. i. mixtus ex di
uersis: sicut electuarii.

Pistrilla le in pistrinum vide.

Pistrinum. a pistro stris dicitur h pistrinum locus ubi pistrif. i.
molendinum vel furnus. unde h pistrilla le pro eodem. Vel pi
strinum quasi pilistrinum a pilo: quia pilo antea tundebar et finde
bar granum. vnde et apud veteres non molitores dicebantur sed
pistores quasi pinsores a pinendis granis frumeti. i. terren
dis. molarum enim usus noster erat: s; granum ibi pilo tundebar
et findebar. et hinc tractum est ut dicatur pistrinum pena seruilis
quia serui in pistrinum mittebantur ligati: et ibi ad modum iumen
torum molam traherent. Et sic h videtur pistrinum magis prope
dici molendinum quam furnus. usus tamen h; ut pistrinum vel pistril
la dicatur furnus potius a pinendo quam a pilo: et pdu. penul.
pistrinum. Hiero. in plogo Danielis: Quum me in lingue
huius pistrinum reclusissem.

Pistris. a pistris stris dicitur pistris tris tritici tritice panem fa
cere: pastam deducere. unde pistricus ca. i. et hec pistris
onis qui pistrif.

Pistris. a pistris stris dicitur h pistris stris femina que pinfit.
et h pistris stris quoddam monstrum marinum. s. balena ut di
citur. s; pistris huius pistris stri pro nomine fuit cuiusdam nauis
Enee. Vel pistris pro formatione potest descendere a pistor or
in rix: et penul. genitui pducit.

Pitiasis vrine feruor. vel pitiasis sunt furfures qui fiunt in
vrina.

Pitissima matis ge. neu. est genus ludi: quia mirabili arte vol
uitur et gyratur. Vnde Iuuenalis: Qui late demonio pitiss
mate lubricat orbem.

Pitissos fas in potissos fas vide.

Pituita te. i. humectatio siue illa infirmitas que ex abundantia
phlegmatis accidit: et facit capita gallinarum distorqueri. vnde
et ponitur pro vana gloria que meritum scie distorquet cum quis be
nefacta ad fauorem populi et ad oculos facit. S; quod an pri
ma corripit: et videtur quod sic: quia Hora. ita dicit: Precipue
sanus nisi cum pituita molesta est. s; dico quod prima non corripit
imo pducit: quia quartus pes est spode: et quintus pceleumas
tic. Quod enim prima pducit ostendit Persius ita dicens: Somnia
pituita que purgatissima mittunt. et cor. penul. ut patuit.

Pius pia pius religiosus: misericors: benignus: propitius. et com
paratur pro supplementatione: pius magis pius piissimus. unde pie
magis pie piissime. et pietas tatis. s. virtus pro qua patrie et be
nivolis et diuictis sanguine officium et diligens attribuit cul
tus: vel que sanguine diuicti beniuoli efficiunt. Pius com
ponitur: ut impius secundum Aug. Dic nota quod pietas dicitur aliqui
donum spiritus sancti: et tunc in hoc differt a misericordia quia misericordia studet ad re
uelandas miseras propter hoc quod sunt diuicti vel sanguinei
vel familiaritate: vel saltim nature similitudine in omnibus aliud
humanum pro mensura accipiens: sicut alie virtutes. s; pietas
donum mouet ad reuelandas eorum miseras ex aliquo diuini
no. s. in quantum sunt filii dei: vel diuine similitudine insigniti. vnde
et magis proprie nomen pietatis h; que diuinum quod sonat: quibus
et ipsa misericordia secundum Aug. x. de ciui. dei more vulgi magis pietas
dicatur: quod ideo accidit quia ea sibi deus quasi sacrificio plas
cari testatur. vnde et phis dicit in. iiii. eth. quod dona habet aliud
simile deo sacratis.

Pix. a pinus dicitur h pix cis quod ex pino fit: h a grecis dicitur doma
qua nos ramellam dicitur possumus. Et inde piceus cea ceu de
pice existens: vel ad piceum pinem: vel niger: vel obscurus. et h
picea cea quedam arbor de cuius succo pix efficitur. et piceo as
are aliud linire vel obscurare. Et notandum quod pix alio nomine
grece dicitur hec pissa se. Vnde secundum quosdam dicitur apud nos pix. Et
scias quod pix cis cor. i. ante c. s; pica pro aue pdu. pi. Vnde quidam:

Sunt nigra vasis picis: rostra redolentia picis.

Pixis. a pixos quod dicitur burus dicitur hec pixis pixidis. i.
bussula. s. vas ubi medici reponunt suas confectioes. s; et
mulieres etiam suas lauaturas. vel sic corrupte dicitur burus
s; seruantes eadem corruptione. quodam a burus dicitur h buris
buridis pro pixis pixidis. Et facit accusatiuum singularis
hanc pixidem vel pixida: et accusatiuum pluralis has pixides
vel pixidas. Vnde Quidius de remedio: Pixidas inuenies et
rerum mille colores.

Pixos grece latine dicitur burus: et acuis etiam in fine.

P

ante

L

Placeta. a placeo ces dicitur h placeta te. i. lybi: focacia: quia
placeat. unde h placetari: et h placetaria rie que vel que facit
placetas: quod etiam h placetin: h placetina ne. Item a placen
ta h placetia tie quodam ciuitas in Lombardia: quia ibi optime fiunt
placete. Et inde placetin: nam nomen patrii.

Placentinus de placencia. item qui facit placentas. De h vide
in placenta.

Placeo. a placo cas dicitur placeo ces cui esse vel fieri placidus:
vel placitum: aliter enim non placet. Et a placeo ces descendit
placet impersonale: et placitum ta tu quod placet vel placuit. Pla
ceo componitur: ut complaceo ces. unde complacet impersonale.
Perplaceo ces: unde perplacet impersonale. Placco cum cu
bus suis compositis est neutrum: et facit preteritum in cui. et supra
citu. Est enim regula: Dia vba neu. secunde coniugationis facit
tia preteritum in ui caret supra. secundum usum preter ista: careo: valeo
doleo: noceo: placeo: taceo: pateo: lateo: mereo: oleo: et
ceo. ista tamen duo non videntur esse ponenda in exceptione: quia ab
istis et multis alijs talibus neutris inueniuntur supina quibus
sed non sunt in frequenti usu. Item placeo ces cum suis compositis
corripit plac. Vnde Quidius de arte: Pessima sit nulli non
sua forma placet.

Placidus. a placor caris dicitur placidus da dum. i. mitis: mans
uetus: quasi placori datus. Et comparatur placidorum dissimulans.
unde placide diuis dissimulans aduer. et h placiditas tatis secundum
Aug. Papias vobis dicit: Placidus que omnibus placet: propter
serenus: quietus: tranquillus.

Placitum. a placeo ces dicitur hoc placitum tu pro antiphrasim: quia
displiceat. unde placitum tas vel placitorum tatis: et hinc plac
tator: vel placitatorum ria riu: et h placitatorum rij locus ubi
fit placitum.

Placo cas caui carui. i. humiliare: mitigare: exorare: pacificare
vnde placat ta tu. Et comparatur tior simus. Et componitur ut impla
cat ta tu: et h et h placabilis et h le. unde placabiliter aduer.
et h placabilitas. Et componitur: ut implacabilis le: implaca
biliter: implacabilitas. Placo componitur ut complaco cas
placo cas. et est actiuum cum omnibus suis compositis: et pdu. hanc
syllabam pla. s; places ea cor. Vnde quidam: Scorto nemo placet
nisi dextra munere placet. Item Quidius de arte: Placet
donis iuppiter ipse datus.

Placor. a placo cas dicitur h placor coris. i. tranquillitas: miti
gatio et pdu. pla. Eccl. iiii. Loplectif placore ei: et pdu. co.

Plaga ge. i. vulnus tuber quasi flagra: quia cum quodam strepitu. i. fla
tu: et flagris plage corporis infliguntur. vnde plaga dicitur quibus tra
ctus vel pars celi eadem et clima. et s; pro patria vel vitio alio
quo accipitur. et plaga. i. rete vel potius funis retis. proprie dicitur
plage sunt funes illi quibus retia tenduntur circa imam et summam
partem: s; ponuntur quibus pro ipsis retibus. Et nota quod plaga pro
vulnere pdu. prima. In alijs vobis significationibus ea cor. vnde
usus Vulnera sunt plage: regio plaga: fit plaga rete. Item a
plaga plago gas. Vide in plagari. Dic nota quod plage que
Pharaoni infligite fuerunt sunt decem: ut patet in his versibus: Sa
guis: rana: culex: musca: pecus: vlcera: grado: Bruceus cal
go: mors obtinere necedo.

Plagari vide in plagiari.

Plagella le dimini. parua plaga.

Plagiarius rij: et h plagitorum toxis in eodem sensu. s. veditor: bo
minum: vel seductor: hominum: vel deceptor. s. que seducit et so
licitat pueros et seruos alienos. s; pls in prima ad Thimo

ca. i. Plagiarijs mēdacib⁹ pūris. Uel plagiari⁹ etiā dicitur q̄ mācipiū aut pecus alienū seducēdo distrahīt. z dicitur plagiari⁹ vel plagiator a plagio. i. obliquo q̄ nō recta via gradit⁹: sed pellicendo dolis z donis pollicendo. Uñ Alexan. Qui pueros vēdis plagiari⁹ est tibi nomē. Item plagiari⁹ vel plagari⁹ dicit⁹ retiari⁹: vel plagas faciēs: vel curās: vt est medic⁹ q̄ si plagā agens. s; plagari⁹ magis est in vsu in ista significatiōe. Uñ Papi. Plagari⁹ plagas curans: plagari⁹ q̄ seducit pueros z sollicitat seruos alienos. Itē a plaga dicit⁹ plago gas: v; plagio as. i. vberare: vulnere: plagis affligere.

Plagilla. a plaga dicit⁹ h; plagilla le: z h; plagella le ambo dimini. i. parua plaga: z plagiosus sa sum: vel plagosus sa sum plagis plenus.

Plagiosus in plagilla vide.

Plagioripus. plaga cōponit⁹ cū ori: z dicit⁹ plagioripus. i. acutā plagā inferēs: h; noīe dicunt⁹ hominū venditores q̄ acuta inferūt vulnera. Cicero: Videte iudices quēadmodū flagioripus iste me tractauit.

Plagiogia giū. i. plagas faciēs: vel curās: vel obliquus: qz plage faciūt hominē obliquari.

Plagosus in plagilla vide.

Planca. a plan⁹ vel platos h; plāca ce qz plana fit z lata. i. tabula vel asser. vnde plācula le: z h; plācella le dimini. z plāc⁹ ca cū qui pedes habet planos z latos instar plance.

Plancella le dimini. parua planca.

Plancula le dimini. parua planca.

Planeta. a planos dicit⁹ h; planeta te: z hic planunta te. Planeta. i. errās planūta. i. errorē incutiēs. Dicunt⁹ ergo q̄daz stelle planete. i. errātes: qz singulis dieb⁹ mouēt ortū z occasum suū. be z dicunt⁹ planunte. i. errorē incutiētes quia singulis dieb⁹ ortū z occasum suū sic variādo hoīb⁹ incutiunt errorem: z faciūt eos errare. vñ fm Doza. nō debēt planete dici. i. errātes: s; planunte. i. errorē incutiētes. planete enī nō errāt: imo eūdē motū z eandē mouēdi legem nūc habēt quā ab initio sue cōditiōis habuerūt: sed errare vident⁹ mortalib⁹: cū ita variant ortus z occasus p diuersa loca. vñ poti⁹ debēt dici planunte. i. errare facientes qz planete. i. errātes. nō enī ipsi errāt: s; nos circa eoz motus errare faciūt. Itē planeta dicit⁹ febris erratica. Et planeta q̄dā vestis laxa circa oras: qz errātib⁹ oris euagatur. Et a planeta planeti⁹ ca cū: z h; z h; planetari⁹ z h; re. Et nota qz planeta est maf. ge. pro stella. in alijs vō significatiōib⁹ est fe. z pdu. penul. Et fm Papi. planetes grece ē maf. ge. vñ apud nos quoqz planeta ē maf. ge. Et sunt septē planete. saturn⁹: iuppit⁹: sol: mars: ven⁹: mercuri⁹: luna. Itē planeta grece latine dicit⁹ casula: qz totū tegit: z signat charitātē. A pdictis septē planetis denoīat septem dies septis mane vt dicā pleni⁹ in sabbatū. An iuppiter sit deus vide supra in iuppiter: z de eius effectū.

Plango gis xi ctū est cū lachrymis pectus aut faciē tūdere. vnde hic planctus ctus. i. tussio pectoris aut faciei cū lachrymarū effusione.

Planipes pedis ge. oīs. i. planos habēs pedes: vt funabulus vel recitator cuiusdā fabule q̄ planipedia dicebat⁹. z dicebat⁹ planipedia die tale gen⁹ fabularū: qz planis z nudis pedib⁹ recitabat⁹. z cor. penul. planipes.

Planitudo in planus est.

Planos grece latine dicit⁹ error vel vagatio.

Planta. a plan⁹ na nū dicit⁹ bec plāta te. s. planicies pedū: qz plante hominū nō sunt rotūde vt in q̄drupedib⁹: non enī hō cū sit bipes posset stare. z sunt plante anteriores ptes q̄ ex multis ossib⁹ cōstāt: calx vō posterior pars plāte sic dicit⁹ a collo quo qd plantat⁹: z ram⁹ arboz q̄ inserit. vnde h; plātula le dimini. z h; z h; plātaris z h; re ad plantā ptinēs z h; plātare ris: plāta arboz pprie. differūt trī: qz plante sunt rapte de summitate arboz: sed plantaria que cū radicibus z terra euellunt⁹: z alibi plantant⁹. z hoc plantorūz rj idem quod plantare.

Plantago. a planta pro ramo arboz qui inserit deriuat h;

plātago ginis quedam herba: quia planta eius adhereat terre. z producit ta.

Plantaris re in planta exponit⁹.

Planto tas taui dicit⁹ a planta: z est plantare plantas v; plātaria ponere: plātas inserere: implere. Et plāto tas p plantā decipe cōponit⁹: vt deplāto tas: cōplāto tas. i. valde plātare: vel plātas auferre. replāto tas: supplāto tas. i. decipe z proprie p plantā: qd fit cū latēter plantā ex trāsuerfo iacimus inter plātas alterius. Uñ Esau dicit de Jacob: Et supplantauit me altera vice.

Plantula le dimini. parua planta.

Planunta in planeta est.

Planus. a platos dicit⁹ plan⁹ na nū. Et compaf planior nissimus. vnde plane nius nissime aduer. z h; planitas: z bec planicies ciei: z h; planitudo. z dicit⁹ plan⁹ clar⁹: cert⁹: eq̄lis: manifestus: apertus: z pdu. pla.

Plasma matis in plasmomas vide.

Plasmo. a plasmos grece qd latine dicit⁹ formare dicitur plasmo mas maui mare. i. formare. Et hinc plasinator tozis: z h; plasmatore: z h; plasma matis cor. penl. gt. i. factura formatura. s. qd ē formatū v; forma. z qnqz ponit⁹ p quod dā electuario qd format vocē. Plasmo cōponit⁹: vt comas plasmo mas: replasmo mas. z ē actiuū cū suis cōpositis.

Plastes. a plasmo mas dicit⁹ h; plastes stis. i. forma vel formatio: v; figulus. Jsa. xlv. Ipse de⁹ formās terrā z faciēs eā ipse plastes ei⁹. z pōt dici h; plastes hui⁹ plaste: z inde plasticē. s. parietum ex gypso vel alio effigies. Jsa. xliiij. Plaste idoli omnes nihil sunt. Et declinantur ibi hic plastes huius plaste.

Plastographus. plastes cōponit⁹ cū graphos quod est scriptor: z dicit⁹ hic plastographus. i. falsus scriptor. vnde h; plastographia. i. falsa scriptura. z plastograph⁹ pha phū falsum scriptū. z cor. gra.

Platan⁹. a platos dicit⁹ h; platan⁹ ni qdā arbor a latitudine folioz sic dicta: v; qz ipsa arbor patula fit z ampla. nā platos greci latū vocāt. Expsit aut scriptura hui⁹ arboris nomē est formā dicēs: Ecē. xliij. Quasi platan⁹ exaltata sum iuxta aquā in plateis. z cor. penl. Uñ Ouidi⁹: Et platan⁹ byemalis atqz colorib⁹ impar.

Platea. a platos dicit⁹ bec platea tee. i. lata z spaciofa via. vñ h; z bec platealis z hoc le: z hic z bec platearis: z hoc plateare: z acuit penultimā.

Plato tonis qdā phs a platos qd est latitudo. vñ a latitudine argumētoz sic dicit⁹ ē. vnde platonie⁹ ca cū penl. cor. z h; z h; platonista ste q̄ sequit⁹ platonē: vel studet in eo.

Platonicus in plato est.

Platonista ste in plato vide.

Platos grece latine dicit⁹ latū vel latitudo.

Plaudibilis in plausus est.

Plaudodis si sum. i. man⁹ repcutere: man⁹ ex leticia claudē z in simul iūgere: manib⁹ sonū facere: gaudere. Et ponit⁹ sepe pro iūgere vel repcutere. Et pro au posita o dī plodo dis si dere p plaudodis. vnde plodus sa sum p plausus. i. repcusus v; clausus z cūctus. Plaudodis cōponit⁹: vt applaudodis alicui plausū facere. cōplaudodis vel cōplodo dis. i. sil plaudere: z in sil repcutere: v; claudere man⁹. z ponit⁹ simpliciter p iūgere vel cōcutere. vnde cōplodus sa sum cōcusus vel cūct⁹. displodo dis. i. man⁹ apire. z ponit⁹ pro aperire vel rūpere: discutere: quassare. vnde displodus v; disposus sa sum. i. destruct⁹: aptus: dirupt⁹. explodo dis man⁹ relaxare: apire: excutere: vel extra plausum facere et ponere vel eijcere: explere. Plaudē z plodere p gaudē manus repcutiēdo neutra sunt cū cōpositis. s; p iūgere vel claudere vel repcutere actiua sunt cū suis cōpositis q̄ hāc significatiōē redolent.

Plausidic⁹ ca cū q̄ dicit plausū: a plausus z dico q. z cor. di.

Plausific⁹ ca cū q̄ facit plausum: a plausus z facio: z cor. fi.

Plaustris stris exponit⁹ in plaustrū.

Plaustrū. a pila pro instrumēto terēdi: vel a pila ludo dī h; plaustrū q̄ si pilaustrū: qz voluit⁹: z est duarū rotarū. vnde

plaustellū li dimi. z mutato au in o dicit h̄ plostrū. vnde
plostellū: z h̄ z h̄ plastralis z h̄ le. vel plastrū a plauden-
do. i. a terra sepe repussa. vnde plastris is. i. resonare p
modū plastris: vel resonāte plastro fm̄ Dug. Itē vt di-
cit Papi. plastrū septērio dicitur: qz in modū vehicu-
li voluit mō tres ad sūma eleuat: mō q̄ttuor inclinat.

Plaustrus. a plastes vel plastro mas dicitur plaustrus sta stū. i.
formatus. Et componit cū prothos: z dicitur prothoplaus-
trus. i. primus formatus.

Plausus. a plaudis si sum dicitur plausus sus sui: manu-
pulsio: exultatio manū repcutiēdo. z plausus sa sum: z h̄
z h̄ plausibilis z h̄ le: z h̄ z h̄ plaudibilis z hoc le. Et cō-
ponit: vt plausidicus ca cū: z plausificus ca cū fm̄ Dugu.
Papi. etiā dicit: Plausus sus leticie iudiciū: fauor ppli. z
est quarte declinationis.

Plebanatus in plebes est.

Plebanus in plebes est.

Plebecula. a plebs plebis dicitur hec plebecula le dimi. par-
ua plebs.

Plebius in plebs plebis est.

Plebeo bes bui bere plebem imitari vel alloqui. z dicitur a
plebs plebis.

Plebes. a plebs bis pro collectione hominū dicitur h̄ plebes
bis pro ecclesia baptismali: z proprie in villis inter plebē
Unde dicitur sic a polis: qz a pluralitate populi. vnde ple-
banus na nū ad plebē ptinens. z h̄ plebanus ni dñs plebis
z h̄ plebanatus tus tui ei? dignitas: vel districtus plebas
ni. z dicitur proprie plebs hominū: sed plebes ecclesiarū.
vñ versus: Plebs hominū dicas sed plebes ecclesiarū. fm̄
modernos. antiq̄ tñ hec plebes bei pro populo dicebant.
Uide de hoc in plebs.

Plebesco scis inchoa. incipio plebere: a plebeo bes.

Plebecula le cōis ge. q̄ colit z amat plebē: a plebs z colo lis
componitur.

Plebisficio tas. i. plebē imitari vel alloq̄ vel vocare vel cōmo-
nere: z videt eē cōpositū a plebs z cito tas.

Plebisfictū ti dicitur qd cōi sensu plebis statuit z sancit. vñ z
dñs plebisfictū. i. scitū z statuit ppli: vel qz sciat a pplō. z cō-
ponit a plebs z scitū. z pdu. penul.

Plebs. a polis qd est pluralitas dicitur h̄ plebs plebis q̄si pol-
lebs: qz plures sunt plebei q̄ nobiles. est enī plebs colles-
ctio tñ ignobiliū. s̄ antiq̄ dicebat he plebes bei. Lucan⁹
in. iij. Potētes vulgus alunt nescit plebes ieiunia timere.
Unde hec plebecula le dimi. sed a plebs h̄ plebicula le di-
mi. z plebeus beia beiu: de plebe existēs: vñ ad plebē per-
tinens. s̄ rusticus. Et scias qz genitiuus plebei cor. penul.
quia est regula: Qñ genitiui z datiuu quinte declinatiōis
habēt tres vocales cōtinuas pducūt e ante i: vt dies diei
Si autē habeant sonantē ante ei cor. e ante i siue penul.
vt fides fidei: spes spei.

Plecta. a plecto tis pro flectere dñs h̄ plecta te quilibet nexus
ex virgulis vel papyro vel carecto factus. vñ cōfinos facie-
bant. vnde h̄ plectula le dimi. Josephus in. viij. Erant cra-
teres ex crispantib⁹ plectulis facte. Plecta etiā dicitur calix
duas ansas habens. idē z caracter fm̄ Dug. Glosa in. iij.
Re. vij. ca. sic dicit: Tabule quib⁹ bases facte sunt q̄drate
fuerāt in quib⁹ rotūde erāt formule: q̄ cornule siue plecte
appellant: circuli quidam erant.

Plectellū li dimi. parū plectrū.

Plecto ctis plexi plectū. i. punire: vberare: supplicio affligere
vel flectere: vel ex virgis aliqd cōponere. vñ h̄ z h̄ z h̄ plex-
ctens tētis. Vñ fm̄ Jo. xix. ca. in passiōe dñi legit: Et plex-
ctēs coronā de spinis iposuerūt capiti ei⁹. Plectētes. i.
cōponētes flectēdo circū circa spinas. vel fiat ista constru-
ctio: z plectētes. i. puniētes eū iposuerūt capiti ei⁹ coronā
de spinis. Et vt dicit in historijs asserūt iuncos mari-
nos fuisse: quoz acies nō min⁹ spinis dura est z penetra-
tiua. Plecto autē z ei⁹ cōposita actiua sunt siq̄ h̄ in o. am-
plector cōe est: cōplector depo. fm̄ Dug. Pzi. autē dicit
qz plecto facit plexi antiq̄: nūc vō cū suis cōpositis fit cōe.

Plexo autē dicitur Hug. qz plecto facit plexi in hoc cōcordat cū
Pzi. D. vō dicit qz etiā facit plexi hoc verū est fm̄ anti-
quos. Vñ in li. Judi. ca. xvi. inuenit: Lū licio plexueris.
Plectrū. a plecto ctis pro flere dicitur hoc plectrū tri. i. guber-
naculū nauis: vel lingua in corpore: vel poti⁹ vltima pars
lingue: z puzozū cithare: qz flectit huc z illuc. vel dicitur
a plecto pro punire vñ vberare: qz plectrū vberat z punit.
vnde hoc plectellū li dimi.

Plectula le dimi. parua plecta penul. cor.

Pleias. a pluuia dicitur h̄ pleias iadis quoddā signū celeste:
z sunt septē stelle. s̄ pleiades: z dicitur sic q̄si pluuia des: q̄si
pluuia dātes: qz eis oriētib⁹ abūdat pluuia. vel dicuntur
pleiades a pleone matre earum: vel a pluralitate. Sūt enī
septē s̄ nō apparēt nisi sex. Scōm enī fabulas poetarū sex
cōcubere cū dijs: s̄ vna tñ cū mortali: vñ pp̄ verecūdiā
apparere nō vult. Et nota qz pleias q̄nqz dicitur signū illud
z fm̄ h̄ caret pluralitate. q̄nqz vna illarū stellarū dñs pleias
Et fm̄ h̄ patet pluralitatē. Et p̄ syncopā inuenit plias dis
p̄ pleias iadis. Vñ Job. xxxvii. Nūquid cūiūgē valebis
micātes stellas plia des. z cor. penul. Das stellas dicit vul-
gus gallinam.

Plemina sunt vlcera z sulci in manib⁹ z in pedib⁹ callosis.
vnde plemino nas nau. i. replere fm̄ Dug. Et Papi. etiā
dicit Pleminare. i. replere: plenarie z p̄fecte cōplere.

Plenilunū. a plenus na nū z luna cōponit h̄ plenilunū nū
tps qñ luna ē plena. Et vt dicit p̄s noctes plenilunij sūt
calidiores. Uide in lux.

Plenus. a pleo ples qd nō est in vsu dicitur plen⁹ na nū. Et cō-
parat nior nissim⁹. vnde plene nius nissime aduer. z hec
plenitudo diuis: z plenarius ria riū: z p̄ cōpositionē semi-
plen⁹ na nū: z pdu. ple. Noza. Dē supuacū pleno de cor-
pore manat. Uide etiā in virtus.

Pleo ples pleui pletū nō est in vsu. Et cōponit cū cō: z dicitur
cōpleo ples pleui pletū. vnde h̄ cōpletoriū rij. Itē cū de: z
dicitur depleo ples. Itē cū ex: z dñs expleo ples pleui pletū.
Itē cū in: z dñs impleo ples. Itē cū ob: z dñs oppleo ples. Itē
cū re: z dicitur repleo ples. Itē cū sub: z dicitur suppleo ples.
Pleo cū oib⁹ suis cōpositis est actiuū: z faciūt p̄terita in
ui o mutata in ui: z supina ui in tum. vñ patet qz expletus
expletio: complet⁹ completio: suppletio: z huiusmodi scri-
buntur per t sine c.

Pleonasm⁹ ē quoddā vitiū de quo dixi supra in. iij. pte: in
ca. de vitijs annexis barbarismo z soleocismo.

Plerūqz. i. aliqui: frequēter: assidue fm̄ Papiam.

Plerus. i. frequēs: ex maiori pte a plurib⁹ deriuat. inde ple-
riqz. i. aliqui: nonnulli: multi fm̄ Papi. Et scias qz plerūqz
se. ge. acut penl. ppter cōsonantē mas. z neu. s̄ plerūqz z ple-
rūqz: q̄ de necessitate acut penul.

Pleumon grece latine dñs pulmo. vel videt dicitur a pneumon-
i. a spū p̄ quē mouet z agitatur: z apit pulmo z capiat flu-
tū. Et inde nos dicim⁹ hic pulmo monis: z h̄ pleumonia
nie dolor vel tumor pulmonis.

Pleumonia nie in pleumon vide.

Pleuresis. pleuron grece latine dñs lat⁹. vñ h̄ pleuresis dolor
lateris acut⁹ cū febre z sputo sanguinolēto. z hinc pleuro-
tic⁹ ca cū q̄ talē infirmitatē patit: vel ad pleuresim ptinēs
vt pleuretica passio.

Pleureticus ca cū in pleuresis est.

Plexibilis in plexus est.

Plexi p̄teritū de plecto ctis: z maxime fm̄ antiquos.

Plexuosus in plexus vide.

Plexus. a plecto tis plexi plectū dñs h̄ plexus rus xui. i. flexus
vñ punitio. vnde plexuosus sa sum. i. flexuosus vel punit⁹
z h̄ z h̄ plexibilis z h̄ le. i. habilis ad plectēdū. vnde plexi-
biliter aduer. Itē adiectiue declinat plexus plexa plectū.
Et cōponit: vt perplexus plexa plectū.

Plias adis in pleas exponit.

Plica ce deriuat a plico cas. Et cōponit cū sin: z dicitur sin-
plus pla plū. Itē a p̄cedentib⁹ numeris. s̄ duo tria q̄ttuor
q̄nqz zc. Et a plica cōponunt alia noia numeralia q̄ ponit

deralia dicuntur: ut duplus pla plū a duo et plica. vñ duplo plas: et duplico cas. i. duplū facere. triplus pla plū a tria et plica. et similiter componuntur similia que restant: ut quadruplus: quintuplus. et a singulis descendunt verba. s. quadruplare: quintuplare etc.

Plico cas cui vel cati plicitū. i. plicas facere: vel plicis aptare. Unde plica ce. Plico componitur cum ad: et dicitur applico cas cui vel caui applicitū vel catū. i. arriuare: ad ripam vel ad terrā venire. et cum con: et dicitur coplico cas cui vel caui citū vel catū. i. sil' plicare. Item cum dis: et dicitur displico cas. i. deorsum a plica ponere. Item cum duo: et dicitur duplico cas. Item cum ex: et dicitur explico cas. Item cum in: et dicitur implico cas. i. impedire. Item cum inter: et dicitur interplico cas. Item componitur multiplico cas. unde h' multiplicatio: et multiplex plicis oīs ge. Et compaf. unde multipliciter eius cissime aduerbiū. et h' multiplicitas. Item componitur a plico quadruplico cas: reduplico cas: supplico cas: triplico cas. unde triplex plicis. Plico cum oīs suis compositis est actiuū pter supposito quod est neu. s. m. q. o. struif. cum datiuo. Item plico facit pteritū in cui vel in caui: et supinū in citū vel in catū. Composita vero ab eo et aliquo nomine faciunt pteritū in caui: et supi. tñ in caui: ut multiplicauit caui: triplicauit caui. Sed composita ab eo et pponit' faciunt pteritū in cui et in caui: et supinū in citū et in catū. s. frequēt' in cui et in citū: et raro in caui et in catū: pter supplico cas quod facit tñ pteritū in caui et supi. in catū. et cor. hanc syllabā pli s. m. Dug. Prif. etiā in. ix. li. dicit: Plico cas plicui caui catū vel citū facit: quod magis in compositis dinoscitur. Nam cum pponit' magis pui diuisas: cuius nomine vero compositū p aui terminat pteritū pfectū. Inuenitur etiā cum pponit' in aui faciēs pteritū: s. in raro vsu: ut applicaui. Magister autem bene. sequens communē vsū modernorum quemuladus est dicit: Plico cas plicui facit. Composita vero a plico et nomine faciunt pteritū in aui: ut duplico duplicaui. s. composita a prepositione faciunt pteritū in ui diuisas: ut explico cui: pter supplico cui. Verbalia tñ q ab eo descendunt cūta retinet a: ut multiplicatio: supplicatio: explicatio: implicatio. et h' videtur magis s. m. vsus modernorum. Quod autem dicit Dug. et Prif. magis videtur respicere antiquitatem. et ex simili distinctione pnt solui multa q videntur contraria in hoc libro inter Prif. et Dug.

Plo do dis si sum exponitur in plaudo dis.

Ploro ras rati ratū rare. i. cum voce flere et lachrymas fūdere. vñ et ploro dicitur qsi p lumina rozo: et est etymologia. vñ h' et h' plorabilis et h' le. et plorabil' aduer. et h' plorat' tus tui et plorabūd' da dū. i. ploratu plen': et plorati filis. Ploro componitur: ut deploro ras. i. valde plorare: vel explorēdo aliquid petere: acquirere. exploro ras. i. inquirere: iuestigare. imploro ras. i. rogare: querere: vel impetrare. Ploro neu. est et eius composita silr que retinet eius significationē: aliter sūt actiua: et oia pdu. hanc syllabā plo. Cuius Iuuenal: Plorant lachrymis amissa pecunia veris s. m. Dug. Papias vero dicit Ploratus lachrymarū ē: planct' tñ vocū: fletus vero ad vtrūq; ptingit: q plerūq; confundit poete. De h' vide in fleo fles quid dicat Dug.

Plostellū li dimi. in plaustrū vide.

Plostrū stri in plaustrū est.

Plosus sa sum in plaudo dis exponitur.

Pluito tas penul. cozep. est verbū frequē. et format' a pluis secūda persona abstracta s et addita to. inde pluito tas. i. frequenter pluire.

Pluma. a pilus pro capillo dicitur h' pluma me qsi piluma: qz sicut pili in corpore quadrupedū: ita pluma in auib'. unde h' plumula le: et hec plumella le di. et h' plumatū ti cervical vel pluteū. et plumat' ta tū. i. plumis tect'. et plumosus sa sum. i. plen' plumis. Et compaf: ut sior s. m. unde plumositas tatis. et pdu. plu. Item a pluma dicitur plumari' ria riu ad plumas ptingēs. vñ h' plumariū rij dicitur opus in modū plumae factū et depictū s. m. Dug. In historiis autem sup Exo. dicitur q pluma lingua qdā dicitur acus. et inde dicitur h' plumari' rij mas. ge. i. opari' qcuq; opaf. cum pluma. i. cum acu. et inde

plumari' ria riu opus acupictū vel variatū.

Plumaciū. a pluma dicitur hoc plumaciū cij. i. certical vel scriptorium.

Plumarius ria riu in pluma vide.

Plumella le dimi. parua pluma.

Plumeo. a pluma vel plumo mas dicitur plumeo mes mui. i. plumas habere vel emittere. unde plumesco scis inchoa. Item a pluma dicitur plume' mea meū quod est de pluma.

Plumo mas dicitur a pluma me: et est plumare tegere pluma: vel pingere vel ornare. Et componitur: ut deplumo des plumas: explumo mas. i. plumas auferre. et pdu. plu. Unde in pluma.

Plumula le dimi. parua pluma.

Pluo is plui vbi defectiuū et excepte actiois: et dicitur a fluo fluis. et huiusmodi vba excepte actiois oia sunt pprie defectiua in pma et in secūda psonis: et in qlibet in plurali. et dicitur pluire qsi fluere: et caret supi. in frequēti vsu: s. inuenitur pluti. Et sic exponitur in constructioe pluit aquā: intelligitur deus. Inuenitur tñ p improprietatē aliquid pluit: et est sensus. i. pluedo cadit. Pluo componitur: ut copluo is. i. pluma irrogare. unde h' coplutio onis: et copluoz ris in passiuo. unde coplut' ta tū. Pluo siue sit defectiuū siue nō: neutrum est. et composita silr neu. sunt pter copluo quod est actiuū. et oia faciunt pteritū in plui: vel p syncopā in plui. Item oia faciunt supina in pluti: s. nō sit in vsu pcpue in simplicitate s. m. Dug. Et ut dicitur pluo est neutrum et absolutū. Aliquid tñ regit accusatiuum casum p intellectū alteri: ut pluet sup ptores laqueos ignis. i. pluedo emittere deus laqueos.

Pluralis. a plus derivat h' et h' pluralis et h' le. unde pluralit' aduer. et h' pluralitas tatis. Et format' pluralis ab h' genitiuo pluris is mutata in a lōgā et addita lis. unde vltima syllaba pl scribitur: et nō pr.

Plurim'. a plus dicitur plurim' ma mū. Et componitur: ut coplurim' ma mū: qsi plurim' ma mū.

Pluris. a plus dicitur h' et h' pluris et h' re. Et componitur: ut copluris re: copluris re: perpluris re: tampluris re: oia p valde pluris s. m. Dug. De h' tñ vide in plus.

Plus. a polis quod est pluralitas dicitur h' plus hui' pluris: et in nominatiuo accusatiuo et vocatiuo singulari neu. ge. i. alijs casib' taz in singulari qsi in plurali est cōis ge. in vna voce vel in diuersis. vñ vsus: Lū p tres casus neutrum genit' obtineat plus: Casib' in reliqs obtinet omne genit'. et definit ablatiu' singularis in e vel in i: ut plure vel pluri. Item notatiu' pluralis facit plures vel plura: et antiquitas pluria Item accusatiuus pluralis facit es vel is plures vel pluris. Item plus est compatiu' de mult'. Cuius dicit Prif. in. iij. li. Plus quoq; videtur eē compatiu' hui' nois mult': singularis notatiu' nō inuenitur nisi neu. ge. pluralis vero inuenitur etiā cōis ge. hi et he plures et h' plura: antiq' tñ pluria dicebant. Superlatiu' tñ ab h' ipso oīz generū inuenitur plurimus ma mū. Magister autem bene. dicit q plus in notatiuo et vocatiuo ē neu. ge. s. in alijs casib' h' tria genera. vñ facit ablatiuū casum tā in e qsi in i. Hoc autem ptingit qz nullū monasyllabū fe. ge. tñ reperitur desinens in us. vñ nullū monasyllabū in us potuit eē oīs ge. et qz compatiuū erat hui' nois mult' ta tū: oportuit q in reliqs casib' esset cōe triū generū: ut sui positiui generib' responderet. et ppter h' dicitur q fuit h' nomē plus oīs ge. in constructioe: s. neutri tñ in declinatioe: quia erat compatiuū ad tria genera: ut iste panis est plus illo: et ista farina ē plus illa: et h' frumētū est plus illo. Hoc de causa ptingit q in illis casib' q habent omne genus plus componitur cum cō ut copluris ri res: et nō in forma neutri: vñ nihil est coplus. et h' iō qz h' ppositio cō importat collectionē: et ob h' potuit cōuenire cum oī genere et non cum neutro: qz multitudo recipit collectionē: simplicitas vero nō. Et nota qz bene dicat Dic est plus vini qsi ibi. nō tā bene dicitur Egeo pluri vini qsi tu. Et si obijcias Quēcunq; casū regit notatiu' eundē et regit ei' obliq' sicut dicit Prif. dico q regula Prif. intelligitur de toto nominatiuo: et s. m. oēm sui terminationē et omne genus. vñ

si contingat quod aliquod nomen neu. ge. regat genitium: et masculinum et femininum suum non regat eundem casum: tunc illa regula non extenditur nisi in nominatio accusatio et vocatio: ut hic est plus vini: habeo plus vini. Quod multum vini: et sic male dicitur Loquor de plure vini. Idem dicimus de hoc nomine aliquid: et de minus.

Plusculus. a plus addita culus la lū dicitur plusculus la lū. i. parū plus. Et componitur: ut componitur plusculus la lū.

Plutei dei dicitur a plantis quae ibi substernuntur. i. tabulis ligneis a quibus libere sustentantur. et pluteum dicitur scriptorium super quod scribitur. Item pluteum dicitur tabulatum: vel cratis crudo corio intertexta quae in opere faciēdo ostio obijcitur secundum Hug. Papi. vō dicitur: Pluteus interior pars lecti scriptorium. Plutei sunt crates corio crudo extecte quae in opere faciēdo ostio iunguntur: sed magis est secundum usum neu. ge.

Pluto tonis deus inferni dicitur: pluto grece latine dis vel diues dicitur: quod infernum omnia recipit.

Plutu tu superi. vide in pluo plus.

Pluvia. a fluo is dicitur huius pluvia uie quasi flumina quae fluit. nascitur enim de terra et maris halitu: quae cum altius eleuata fuerit aut solis calore soluta: aut vi uentorum compressa stillat ad terram. et est pluvia lentis iugis aequa. unde huius et haec pluuialis et haec: ut tempus pluuiale. unde pluuialiter aduer. et pluuiosus substantiuum. unde pluuiose aduer. et haec pluuiositas secundum Hug. Dicuntur causa efficiens pluuie est frigidum expulsum in nubem a circumstante calido. et ideo frigidum tempus non pluit: sed pluvia post gelu signum est resolutionis aere. Est autem calidum istud in toto aere diffusum: et non in una parte eius: et ideo undique a se expellit frigidum quod in nubem ueniens comprimit nubem: et propter expulsionem cum impetu descendit aequa pluuie. sed uehementior est impetus in estate quam in hyeme: et tunc calidum uehementius expellit frigidum quod resoluit nubem in aquam. Et ideo etiam post serenum tempus impetuosiore sunt nubes quam alio tempore: quia in impetuosis pluuibus plus est de frigiditate expulsa ab aere. Frigiditas est qualitas mortificata: ideo uehementes pluuie non bene conueniunt plantis: sed potius pluuie suaves sine uolentia descendentes et sine uehementia quia in illis est plus de calido: et ideo similes sunt rozi: quia aut pluuia fit de uapore multum habente de terra restri. ideo cum suauis est aliquando pluuia generantur plurima animalia aquatica: sicut ranuli et uermes: et aliquando pisces paruuli. Cuius causa est quia calidum quod est in nube cum euaporare incipit secum trahit humidum subtile quod in se habet de subtili terreo bene commixto: et ideo est viscosum. Cum autem viscosum reducitur ad aere incipit durare scire et constare et conuertere se in pellem quandam in qua continue pulsans calidum efficit spiritum: cui additur anima sensibilis uirtute stellarum: et tunc fit animal. Causa autem quod haec animalia semper sunt aquatica est quia in tali pluuia uincit aqua. Signum autem huius est quod aqua pluuie hausta et custodita generat uermes. et cum diu steterit et subtile terroreum resederit efficitur clarior quam fuit. et quia tunc simplici aequae similior est uermes nutrire non poterit: et ideo tunc uermes moriuntur et resident ad fundum cum subtili terreo quod fuerat aequae permixtum. Item scias pro communitate ab Aristotele et ab alijs traditur quod materia prima pluuie est nubes aquosa: frigidum medium loci inspissata. Vide in ros.

Pluuialis le in pluuia est penul. pdu.

Pluincino nas uerbum excepte actionis. i. minutatum: parumpertinere: et dicitur a pluuia.

Pluuiole le penul. cor. dicitur parua pluuia.

P ante

Pochotrophium. Pochos quod est pauper componitur cum trochos quod est conuersio: et dicitur hoc pochotrophium phij in quo pauperes et infirmi paucuntur. unde hic et haec pochotrophita pochotrophite qui est dominus vel dominus talis loci: et producit phi.

Poculum. a potos dicitur hoc poculum quasi potulum. i. potus

vel uas cum quo bibitur. Et inde poculo las poculus dare: propinare.

Podagra. Pes componitur cum agros quod est tractus: vel agrios quod est ferum: agreste: imite: crudele: et dicitur podagra grece quod est infirmitas pedum: a retractioe pedum vel a fero dolore dicta. Nam omne quod imite est abusuue agreste uocatur. unde podagra gra gra: et podagricum ca cum. et secundum usum accentum ponitur super penul. in podagra.

Podaris. a pos quod est pes dicitur huius podaris ueris ueris sacerdotalis linea corporis penitus astricta: et usque ad pedes descendens. unde et camisia et subuncula dicitur: et dicitur podaris quasi pedibus heres. et cor. penul. Unde quidam: Talarum tunicam podarum censere memento.

Podex cis masculini. ge. culus: quod fetat: et dicitur a pedo doris. Iuuenalis: Sed podice leui.

Podio dias in podio est.

Podio. a pauio uis deriuatur huius podium diu. i. baculus super quem inuicimur cum quo sepe terram ferimus. unde et podium dicitur uerbum cumque inuicimur. et inde podio dias: quod componitur ut appodio dias: copodio as: suppodio as. omnia pro ualde inuicimur: et secundum huius sunt neutra et absoluta. Item prout est transitua actiua: ut podio te: appodio illum: suppodio istum: quasi podium supponere illi vel podio sustentare: vel podio facere inuicimur.

Poema. a poio deriuatur poema matis penul. pdu. in initio: et cor. in genitio. et est poema proprie opus unius: sed generaliter pro opere poete accipitur. et huius poematis ca cum. sed poesis est opus multorum librorum. vide in poesis.

Poemane. a poema et maneo nes componitur poemane neui. i. in poemate manes.

Poesis. a poio is dicitur huius poesis ipsa ars poetandi: vel firmatum. uel poesis est materia totius carminis in qua poeta uisat. uel poesis est opus multorum librorum. sed poema est proprie opus unius et pdu. e poesis et poema. Unde in grecismo dicitur: Arte poetria fungor dum fungo poema: Ipse poeta uocor sit fictio dicta poesis.

Poeta. a poio is dicitur huius poeta te. i. factor: et proprie carminis alta uerba loquens. unde huius poetissa se uxor poete: vel quae fingit. Eadem dicitur huius poetrida de: et inde poetridus da duza. poeticus. Item a poeta poeticus ca cum: et huius poetria tria ars poetica. unde a poeta poetor taris. i. carmina uel poemata facere: uel componere more poete. et potest dici uerbum morale uel imitatum: et format ab hoc ablatiuo poeta a mutata in or. et est grecum poeta: et ideo ex se facit uerbum: sicut et sophista: sicut dixi in tertia parte ubi egi de uerbis impersonalibus: in fine.

Poetissa se in poeta est.

Poetor taris in poeta uide.

Poetria tria uide in poeta.

Poetrida in poeta est.

Poio is in uerbo ire. i. fungo gis uel facio.

Pole grece latine dicitur uedere: et pdu. po.

Polemos et polementum. i. pugna siue bellum.

Polenta. a polis uel polen nis dicitur haec polenta te genus leguminis: uel farina subtilis de fabis uel de tritico: uel de ordeo. uel quidam cibus inde factus dicitur polenta secundum Hug. et cor. prima polenta. Unde Persi: Inungulat siliques et grandi pasta polenta. i. farina mixta aqua. In historijs autem super Josue dicitur: Polenta sunt grana tosta et manibus conficata ad modum grani pilo tonsi: unde dicitur polenta quasi pilenta. Quidam tamen tradunt polentas esse plantas de purgatissima farina factas: et dictam polenta a pollen quod est purgatissima farina.

Polia polie id est armentum uel grex: et quolibet pluralitas uel collectio equorum uel aliorum iumentorum: uel generaliter bestiarum dicitur polia. et dicitur polia a polis quod est pluralitas.

Poliandrum. polio lis componitur cum antrum: et dicitur huius poliandrum dri. i. cumulus terre: uel sepulchrum: uel cimiterium. et dicitur sic quasi politum antrum: quod ibi sepulchra mortuorum politum. et poliandrum interpretatur multitudo uirorum: a polis quod est

plura
ppte
Polict
lictoz
res su
erian
Polida
plura
multi
Ner
ru: ve
Polide
stine
tinen
Polilo
loqu
niloq
Polinia
moriz
corda
Polimi
natus
ta te
rotid
i. vari
ope po
in tali
sup
q cop
h pol
q a po
ma po
rotun
Polio li
re. vi
ponit
et est
Omne
ant
Poliono
berba
nares
Polios a
latinis
Polipod
nita vt
Poliptor
de scen
Poliptus
et of h
Sed p
p fetoz
centia
pisee q
Utiq
nit a po
du. pma
cimo d
piscis: p
Polis p
Urbs e
uitate
polis: n
nens ve
vel nou
scendit
m. i. o
gue ea
Polisyllab
est plur

pluralitas: et andros quod est vir: et secundum hanc proprietatem dicitur cimiterium propter multitudinem hominum ibi sepulchrorum.

Polictor tororis masculini generis. componitur a polis quod est pluralitas: et lictor oris quod est portitor cadaverum. Et secundum Dap. polictores sunt humectores ossium siue cadaverum sepulchrosos. Dicitur etiam polinctores.

Polidamas amans principio vel amo componitur cum polis quod est pluralitas: et fit hanc et hanc polidamas me: vel polidamatis. id est multigamus: et multigamus qui plures uxores habet sicut fuit Nero dictus. Nam polidamas dicitur fuisse vir omnium mulierum: vel mulier omnium virorum.

Polidectes polis quod est pluralitas componitur cum dectes quod est continens. et inde dicitur est polidectes vel polidectus. id est continens plura.

Poliloquus polis pluralitas componitur cum loquor et dicitur polis loquus qua quum penult. cor. id est multiloquus: verbosus: et multiloquus.

Polinia polis quod est pluralitas componitur cum meon quod est memoria. Et inde una musarum dicta est polimia. id est plura recordans.

Polimita a polus li derivatur polimitus tam: tertius: vel ornatus multis coloribus et rotundis imaginibus: et hanc polimitate quodam vestis sic dicta propter multos colores et imagines rotundas: quia polus a rotunditate dicitur. unde polimitari? ria riu id est variatus. unde in constructioe tabernaculi precipitur ut illa fiat ope polimitario: et hinc polimitarius sculptor vel pictor in tali ope vel qui operatur tales vestes: et pdu. pe. In Auroa super Beati. quod polimita fuit oscula danda pedi. Quidam dicunt quod componitur a polis quod est pluralitas et mitos licium penult. cor. hanc pol? pma pdu. polimita cor. sic patuit. unde magis videtur quod a pol? derivatur quod pma cor. Usus habet quod polimita vltima pdu. Dap. et dicit: Polimita vestis multi coloris a rotunditate dicitur quod est polus. et concordat cum Dugu.

Polio lis liti liti lire poliens. id est sculpe vel planare: vel ornare. unde hanc politor toris. et hinc politorius riu. Polio componitur ut depolio lis. id est valde vel deorsum polire repolio lis et est actiuum cum omnibus suis compositis: et cor. po. unde Esopus: Omne genus pestis superat mens dissona verbis. Lesentq; animum florida lingua polit. vide in munio nis.

Polionos a polis quod est pluralitas et dicitur hanc polionos quodam herba quam latini herbam sanguinariam vocant: quia mista in nares sanguinem vomit.

Polios a polis quod est pluralitas dicitur hanc polios quodam herba quam latinis dicitur oimozbia: quia multis morbis subueniat.

Polipodion dicta est quodam herba cuius radix est birca et circumnata ut est polipus a polipo pisce dicitur.

Poliptoton est quedam figura de qua dixi in quarta parte in ca. de scemate.

Polipus polis quod est ciuitas componitur cum pus quod est putredo et dicitur hanc polipus pi. id est fetor: et maxime quod solet esse in ciuitate. Sed ponitur pro quolibet fetore sicut in sermonibus Horatij pro fetore nasi ut ibi: Veluti balbinum polipus agne: et de licentia poetica producit prima. Item polipus ponitur pro quodam pisce qui multos habet pedes. unde Quid. in quarto methamoz. Utique sub equoribus depressum polip? hoste. Et tunc componitur a polis quod est pluralitas et pes pedis secundum Dugu. et pdu. pma: ut patuit pro Quidiu. et pro fetore cor. ea. unde in Brecifino dicitur: Est polipus naris: oscedoq; dicitur oris. Polip? est piscis: polipus fedatio naris.

Polis pro ciuitate prima cor. sed pro pluralitate ea pdu. unde versus: Urbs est dicta polis: dicunt plurima polis. Polis pro ciuitate componitur: ut hanc tripolis: tetrapolis: pentapolis: exapolis: neapolis: decapolis: undecapolis. id est regio in se continens vel ciuitas sub se habens tres aut quattuor quicquid vel sex vel nouem vel decem vel undecim ciuitates. Et a predictis descendunt adiectiua. scilicet tripolitanus na nui: et hanc tripolitanus n. id est dicitur vel eps illius ciuitatis vel puencie: et sicut distinguitur ea que descendunt ab alijs.

Polissyllabus ba bu. id est plurius syllabarum: et componitur a polis quod est pluralitas et syllaba: et cor. li. unde in doctrinali: Que po-

lissyllaba sunt breues balistae demes. Et in Brecifino: Est plurale polis: et ab hanc polysyllaba dicas. et ponitur hanc pro breue quum producat.

Polissyntheton est quedam figura de qua supra dixi in quarta parte in ca. de scemate.

Polissenus senus interpretatur sensus. et componitur cum polis quod est pluralitas: et dicitur hanc polissenus na nui. id est plurius sensuum vel significationum: ut hanc verbum cano est polissenus.

Polistoria polis quod est pluralitas componitur cum historia et dicitur hanc polistoria rie. id est pluralitas historiarum. unde quodam liber quem Solinus composuit ex multis historijs vel compilationibus polistoria dicitur est quasi pluralitas historiarum.

Politicus a polis quod est ciuitas dicitur politicus ca. id est ciuilibus. unde hanc politica ce dicitur scia que tractat de gubernatione ciuitatum: et hanc polico: ci. liber ubi describitur vita urbana: et politici dicitur cuius que valent in policia vel qui gubernant ciuitates: et cor. ti.

Polixenus. polis quod est pluralitas componitur cum xenos quod est sensus: et dicitur hanc polixenus na nui: quasi plurius sensuum vel significationum. Inuenitur quicquid polixenus ma nui in eodem sensu: sed littera corrupta est.

Pollen. a polleo dicitur hanc pollen nis: vel hanc pollenus ni: tenuis flos farinae: vel farina illa minuta que volat in molendino a mola. unde pollineus nea neu de polline factus: vel ad pollinem pertinens: et cor. li.

Polleo les lui lere. id est resplendere: florere: valere: excellere. Polleo componitur ut equolleo les. id est equalere: et pro polleo les: et est neutrum cum compositis suis: et caret superi. et facit preteritum in lui: et pdu. pma positione. unde quodam: Arte sua medic? pollet cunctis venerandus.

Pollex. a polleo les dicitur hanc pollex cis: grossior digitus: quia inter ceteros polleat virtute et prestante: et cor. li in obliquis.

Pollicens penult. cor. in pollicio exponitur.

Polliceor. liceor componitur cum porro vel post: et dicitur polliceor ceris lut? sicut ceri. id est promittere. unde pollicit? ta tu. unde Qui de arte: Pollicitis diues quilibet esse potest. id est promissionibus: sed pollicemur sponte promittimus rogati. unde: Pollicemur scriptura: promittimus verbo. unde versus: Ultro polliceor: promitto sepe rogatus. unde hanc et hanc et hanc pollicens tis. id est promittens.

Pollicitor taris. id est frequenter polliceri: et est frequenter de polliceor ceris.

Pollicitus tam: in polliceor est.

Pollinctor. a pollingo gis dicitur hanc pollinctor toris. id est sepulchrorum mortuorum quasi pollutoz victor. id est cadaverum cremator. Ezech. xxxix. Donec sepeliatur eum polinctores: et hinc pollinctorum riu: loc? ubi cadavera ponuntur: et pollinct? ta tu. id est fuerat? sepult? quasi pollutus victus. id est cadaver crematum.

Pollinctorum in pollinctor est.

Pollineus nea neu: in pollen exponitur.

Pollingo gis xi ctu gere. id est cadavera sepelire vel cremare quasi pollutos vngere. id est cremare mortuos. et componitur a polluo et vngo. unde Plaut? Sic pollinctor dixit que eum polluxerat.

Polliones: portitores mortuorum.

Polluceo. luceo componitur cum post: vel pcul: vel porro: et dicitur poluceo ces xi ctu cere. id est dono: promitto: quia promissis solentur polliceri et donis. vel pollicere est offerre: quia post sacrificium solent fieri oblationes: vel oblationibus lucem? unde hanc et hanc pollicibilis et hanc le. id est facilis ad donandum vel promittendum. et ut dicitur Psal. in. xx. li. Appolluceo xi ctu exigit ro in xi tenuis nantis preteritum: sed auctoritas deficit: et pdu. lu.

Pollucibilis: in polluceo vide.

Polluo. luo luis componitur cum pro vel porro: et dicitur polluo is lui lutu. id est deturpare: inquinare. unde pollutus tam tu. id est deturpat? inquinat? unde pollutio onis. id est deturpatio: inquinatio: maculatio. que accidit aliqui quando quis corrumpitur in sono: que pollutio ex diuersis causis accidere potest. Sed quia non ita de facili potest percipi ex qua contingat: ideo tunc est sepe abstinere a percipioe sacramenti eucharistie: nisi necessitas incubat. Sed aut abstinere ut dicitur versus ad. xxiiij. horas: quia in tali spatio non deordinata pro corpore immunditia et metis bebetatione ordinatur.

Pollutio onis: in polluo is exponitur.

- P**ollux cis qdā deus dī q̄ bonuz omen credebaf donare. z deriuaf a polluceo ces: z pdu. penul gti: qz hz u naturali ter longā ante x in recto.
- P**olofus fa sū: a pol^o li deriuaf. i. alt^o vel supb^o vel ornat^o.
- P**olubzū. Polio lis cōponif cum labzū: z dī hoc polubzū bzū. i. peluis.
- P**olus. a polio lis dī h̄ polus li. Poli pprie sunt due stelle capite axis: z dicunt a poliendo qz plani z rotundi sunt. Et ponitur pol^o qñqz p celo: qz politū z sculptū est varijs stellis. Itē polus a rotunditate dī. vñ p rotunditate ponif: z cor. po. vñ Uindocinensis: Jure poli non iure fori cōia constant: supple oīa.
- P**omariū. a pomū mi dī h̄ pomariū rij locus vbi poma reponunt vel reseruant: z h̄ pomariū rij: mollis z liquid^o cibus: vel poti^o ex pomis fact^o: z h̄ pomaria dea pōmoz.
- P**omellū li dimi. parū pomū.
- P**omeriū. a pomus dī h̄ pomeriū rij: z h̄ pometū ti p eodē i. locus vbi poma crescūt. vñ dī pomeriū qñ postmoeniū: vel qñ postmuriū qz post menia vel post muros positū ē: qz virgulta solent esse post muros.
- P**ometū ti penul. pdu. in pomeriū est.
- P**omilio. a pomus mi dī pomo onis: vñ pomilio onis. i. vñ ditor pomoz vel pomoz custos ge. cōis. Pomiliones ēt dicunt aquarū vel lignoz portitores: qz vili precio quasi pomo conducebant.
- P**omo onis cōis ge. in pomilio est.
- P**ompa pe fe. ge. i. laus: magnificentia: gloria: pcessio: q̄ sollet esse victozib^o in triūpho: vel obsequiū funeri. Et pompe dicunt ludoz imagines: z dī a greco pompeii. i. publice ostētari. Inde pōpa qñ publice ostensa. Et victoria p̄ cedit pompā: qz ituris ad certamē p̄miū z votuz victorie p̄mittebat. vñ pōposus fa sū. i. supb^o: alt^o magnific^o. z cōparaf: vñ pōpose sius sime aduer. z h̄ pōpositas tat. Itē a pompa dī pompaticus ca cū penul. cor. i. pomposus.
- P**ompator tozis: in pompo as vide.
- P**ompeius pei: quidā nobilis inter reliquos q̄ p̄cellens romanos: qz multotiens pompā duxit: sed postremo a cesare victus est fm̄ P̄ap̄.
- P**ompo as aui deriuaf a pōpa: z est pōpare supbire: gloria ri. z cōponif vt depompo as. i. vitupare: detestari. Itē z expompo as: z a pompo as dī h̄ pompator ozis: q̄ aliqd supbe vel p̄sumptuose agit.
- P**omposus fa sū: in pompa vide.
- P**ompula le dimi. pua pompa.
- P**ompulentus a pompa z lentos qd̄ est plenū cōponif: vt pompulentus ta tū. i. pompa plenus: pomposus. z cōparaf vt pompulentus tior sim^o. vñ pōpulent^o sius sime aduer. z h̄ pompulentia tie. i. supbia.
- P**omulū li dimi. puū pomū.
- P**omū. ab opimo. i. a copie libertate dī h̄ pom^o mi. i. arbor z h̄ pomū mi: fructus pomi arboris. Et notādū qz oīs fructus dī pomū: sed pprie corticē mollē habens: lz spāliter poma dicunt mala.
- P**ondero. a pond^o dī pondero ras. i. trutinare vel grauare. z cōponif: vt eq̄pōdero ras. i. eq̄pōderare. p̄pondero ras i. p̄ualere: p̄grauare: excellere: p̄re alijs pōderare: z cor. de
- P**ondo indecli. ge. neu. p quodā morbo: z p pondere: z deriuaf a pondus. Un̄ in vita beati Nicolai habet: qz auri pondo triū virginū adem̄ pudorē.
- P**ondus. a pendeo des dī h̄ pōd^o deris neu. ge. onus vñ grauitas: vel qd̄ trutinaf z mensuraf: z dī a pēdeo qz in statera libzarū pēdeat. hinc z pensū dī qñ pensū. Sed abusiue pond^o vna libra vel vnus as ē: z a pond^o dī h̄ pondusculū li dimi. z pōderosus fa sū. z cōparaf: vñ pōderose sius sime aduer. z h̄ ponderositas tatis. Et scias qz sūt diuersa noīa ponderū. i. trutina q̄ moneta dī. z statera: campana: examen: calculus: ceratin obolus: scrupul^o: dracma: colear: olche: ciatus. ocitabulū: denari^o: solid^o: sextula: statera: q̄drans: sichel: vncia: libra: mna: talentū: centenariū.
- P**ondusculū li: puū pondus.
- P**one. i. retro: vñ iuxta: postergū: aduer. loci. vñ Stati^o achi leidos: Done natāt: delētqz pedū vestigia cauda z acuf vltima ad differētiam de pone vbo: qd̄ circūflectit p̄mā.
- P**ono nis sui sitū nere. i. statuere: locare: plantare. z inde positiuus ua uū. Pono cōponif: vt appono is: cōpono nis: circūpono nis: depono nis. i. deorsū a sede vel dignitate ponere. dispono nis. i. ordinare: dispensare: z cōstruē cur actō z otō in eodē sensu: vt dispone domui tue: qz morie ris tu z nō viues: expono nis. i. extra ponere: explicare: et oluere. interpono nis. i. iter aliq̄ ponere. impono p̄pono nis. i. prius ponere. p̄pono nis. i. añponere: vel enūciare. ōpono nis. i. interponere: obijcere. repono nis. suppono nis. sepono nis. Pono z eius cōposita oīa actiua sūt p̄ter impono p̄ decipe qd̄ est neutrū: z oīa faciūt p̄teritū i supi. z supi. in sitū penl. cor. Antiq̄ tñ dicebāt posui in p̄terito z in supi. positū penul. vbiqz pdu. Impono tñ p̄ decipe facit impositū. Itē oīa qñqz patiunt syncopā i supi. vt repositū. Itē oīa in p̄nti pducūt hanc syllabā. f. po. sed in p̄terito eā corripit. vñ Doza. in p̄ma epi. Surge z inbiuane seniū depono camene.
- P**ons a pono nis dī h̄ pons tis: qz ad transmeandū ponaf qz aut dī pons qñ pedes omniū sustinens: ethy. est nō cōpositionis ostensio.
- P**ontellus li illud cui aliqd̄ inmitif. z dī a pons.
- P**onticulus li dimi. puus pons.
- P**onticus ca cū: in pontus vide.
- P**ontifex in pontico cas est: z cor. ti.
- P**ontifico. pons cōponif cū facio z dī pontifico cas. i. pontem vel pontatū facere. vñ h̄ z h̄ pontifex cis. i. ep̄s vel sacerdos: qñ pontē vel iter alijs faciēs: z h̄ pontificat^o tui eius dignitas vel officiū: z h̄ z h̄ pontificalis z h̄ le: z pontificoz caris. i. pontificatum regere: vel h̄re: vel mox pontificis se h̄re: z cor. fi.
- P**ontius interpretat̄ declinās cōsiliū. Fugit itaqz cōsiliū iudeozū: accepta enī aqua lauit manus suas dicēs. Innocens ego sū a sanguine iusti huius: z dī a pontus insula de q̄ oriund^o fuit. Et Nero tpe quo x̄ps crucifix^o est. puinae syrie p̄sidebat vide in pilatus.
- P**onto tas dī a pons: z est pontare pontē facere vel p̄parare: colligare.
- P**ontulus li dimi. in pontus vide.
- P**ontus ti. i. mare mal. ge. z dī a ponte p̄rlū: qz non possit p̄tari siue ibi pons fieri. vel dī pont^o qñ p̄ct^o a pōte. pprie enī pont^o dī mare breue: qñ ad modū puncti. vñ h̄ pontul^o li dimi. z h̄ pont^o ti qdā insula: qz sit i ponto. vñ ponticus ca cū: z h̄ pontica ce p̄ quadā gēma.
- P**opa pe. i. pinguedo. sed ponif qñqz p̄ pingui.
- P**opeanū a popa qd̄ est pinguedo dī h̄ popeanū ni quodā vnguentū vel medicamentū ad puocandū cutis caridore: z est crassū. vñ Iuuenalis: Parce timent facies: aut pingua popeana spirat. fm̄ Dugu. P̄ap̄. ēt dicit: popeana genus vnguenti: vel medicamenti.
- P**opellus li dimi. puus populus. Persius: Ante diem blando cuidā lactare popello. vñ h̄ popellus puus populus: a populo p̄ arboze.
- P**opina a popa dī h̄ popina ne. i. coquina: qz ibi tractatur pinguedo: z pdu. penul. vñ Iuuenalis: Sed qū p̄ vigiles placet instaurare popinas. vñ popinari^o ria rū ad popinā ptinēs. z h̄ popinari^o rij. i. coqui: z h̄ popinaria coq̄ vide ēt in ppina. Itē a popina dī h̄ z h̄ popino onis coquis vel leccator q̄ frequētat coquinā. vñ Doza. Imbecillis iners: siqd̄ vis addi popino.
- P**opino onis in popina exponif.
- P**opisma a popa deriuaf h̄ popisma tis z est idē qd̄ popeanū. vñ popisma est extrema pars coit^o dū pinguis erit: vel semen qd̄ emittit in coitu. z hinc ponif p̄ ipso coitu. Iuuen. Prebebit vati cerebrū popisma roganti.
- P**oples cis mal. ge. i. genu vel potius curuatura sub genu: z dī poples: qz post plicā. i. flexurā by: z cor. penul. gti. z est s̄ finalis l̄ra in ntō.

Popula
puli
ris ri
pular
tata u
cator
pbus
bitio
Popula
Popul
Populo
qz cre
ntas
i. Jun
Populo
pulo r
pulo a
cū oib
popul
uastat
tudo.
Populue
lus hu
cōione
ignob
biliū: z
les. vel
inhabi
Tribu
loz sic
partiti
bus m
populo
pulosi
pulatu
vñ bec
aliqd̄ d
h̄ popu
p̄mā. se
pulus c
lis qd̄ e
z cresci
gine rip
eodē sen
z h̄ pop
Porca a p
sulcos.
cū porca
alto noī
h̄ portio
cas oīa
vel aqu
porcus.
Porcastet
cis vbi
Porcitor. a
mē: vt h̄
Porco cas
Porcula le
Porcus. a p
nime sit
cus qñ si
imergit.
culus li:
la dimi.
bec porc
Porco gis
Porisma. a
tio sensu
ad aliqd̄

Popularis a populus dicitur hic et hec popularis et hoc re ad populum pertinens: vel familiaris. Et secundum hoc comparatur popularis rior rissimus. unde populariter riuus sime aduer. et hoc popularitas tatis. et format popularis ab hoc genitio populi in mutata in a longa et addita ris. Sapientia magis ampliat significationes huius nominis popularis dicens: Popularis. i. superbus: inflatus: ventosus: arrogans: imemor: incertus: ambitiosus etc.

Populatus ta tu in populus vide.

Populeus lea leu: in populus est.

Populona a populus per vulgo dicitur hec populona ne. i. Juno quia credebatur tutar populum: et hec populonia ne quedam ciuitas fuit ab abundantia populorum sic dicta: quia populona. i. Juno ibi colebatur.

Populoz a populus deriuatur populoz aris atus sunt lari. i. populo replere: vel destruere: dissipare. Et componitur ut depopulo aris. i. valde populari: destruere: et est deponentale cum omnibus suis compositis populoz secundum Dug. Sapientia vero dicit: populari: vastare: perdari: diuulgare. Populatio onis: deuastatio populi: vastitas: expugnatio: ruina grandis: solitudo. et dicitur a populus: vide in populo.

Populus a polis quod est ciuitas dicitur populus li. Est enim populus humane multitudinis ceteris iuris consensu et concordia cōione sociatus. vel populus est collectio tam nobilium quam ignobilium eiusdem ciuitatis. Sed plebs est collectio tantum ignobilium: et dicitur a pluralitate: quia plures sunt ignobiles: quam nobiles. vel dicitur a pleo ples: quia plebs replet. Uulgus est passim inhabitans multitudo a volendo: quia quisque facit quod vult. Tribus tantum dicuntur turme et aggregatiōes distincte populorum sic dicte: quia in principio romani fuerunt a romulo dispartiti trifarie. scilicet in senatores: milites: et plebs: que tantum tribus multiplicata persistunt retinent nomen. et a populus dicitur populosus scilicet sum. i. populis plenus. et comparatur unde hoc populositas tatis. i. populorum abundantia. Item a populus populatus ta tu. i. populo habitatus vel plenus. et comparatur: unde hec populatio onis populi abundantia vel proprietates que aliquid dicitur populatum. De hoc vide in populoz. Item inuenitur hoc populus li se. ge. per quadam arbore vel trunco: et tunc per dicitur. prima. sed per vulgo cor. ea. unde versus: Populus est arbor: populus collectio gentis. Populus per arbore deriuatur a polis quod est pluralitas: quia ex eius radice multitudo pullulat et crescit et nascitur. Qui. Popule viue precor: quia visita margine ripe. et inde populeus lea leu: et populinus na nu in eodem sensu. Gene. xxx. ca. Tollens Jacob virgas populeas et hoc populetum ti locus ubi populi crescunt.

Porca a por? ri dicitur hoc porca ce terra illa que eminet inter duos sulcos. Sed quod defossus est dicitur lyra: idem et sulcus: et dicitur sic: quia cum porca fit terra eleuatur: et ita aperitur et manifestatur. Nec et alto nomine dicitur crebro onis: quia aqua crebro per ipsum decurrat. unde hoc porticula le dimi. et porco cas. i. porcas facere vel porcas ostinguere. et componitur ut imporco cas in eodem sensu vel aquam in agros ducere. Item porca ce. i. sus: vide in porcus.

Porcistetu ti a porcus et sto stas componitur hoc porcistetu ti: locus ubi porci stant. scilicet stabulum porcorum.

Porcitor a porca dicitur hoc porcitor toris que facit porcas: et componitur: ut hoc imporcitor toris per eodem.

Porco cas: in porca est.

Porcula le dimi. parua porca. vide in porcus.

Porcus a purus deriuatur hoc porcus ci: cata antifrasis: quia minime sit purus. unde et dicitur porcus quasi puro carens. vel dicitur porcus quasi spurcus et imundus: quia ingurgitat se ceno et luto se imergit. unde dicitur porcus quasi pus custos: et est etby. unde hoc porculus li: et porcellus li dimi. et hoc porca et porcula et porcella dimi. Item a porcus porcinus na nu: et hoc porcarius rij: et hec porcaria rie custos porcorum.

Porzo gis: in porzo exponitur.

Porisma a porus ri dicitur hoc porisma tis. i. aptio. unde et illuminatio sensus dicitur porisma: et est regule que geometre supponit ad aliquid ostendendum dicuntur porismata: quia apertant et illuminant

net mentem lectoris. Porisma est dicitur questus vel lucrum.

Pormeus. Meo as componitur cum portus: et dicitur pormeus mei. i. portus ubi frequenter meatur. vel pormeus. i. naua que per vadum vel portum portat homines ultra fluuium: quasi portum meatur. unde et charon portitor aiaz ultra plaudem infernalium dicitur pormeus.

Pormina. i. fornicatio.

Porosus sa sum: in porus vide.

Porphirio onis: vel porphirius rij: per quo septuaginta interpretes transfulerunt pelicanum: auis quedam est que in lege comedere prohibebatur. et per dicitur penul. gti.

Porriginosus sa su: in porzigo nis est.

Porzigo. rego componitur cum porzo quod est longe: et dicitur porzigo gis ri cum gere: quasi percul extendere vel regere. Porzigo componitur cum ex: et dicitur exporzigo gis. et cum ob et dicitur opporzigo gis. i. extra vel iuxta porzigare. Porzigo est syncoptus: et dicitur porzo gis: per porzigo gis: et cor. ri. et facit peritum porzere.

Porzigo ginis dicitur a porcus. et est porzigo penul. per dicitur infirmitas que solet porcis contingere. vel dicitur a porzigo gis: quia de vno porzigit ad alium: et ponitur generaliter per morbo et vitio capitis carie faciente. scilicet per scabie. unde porzigenosus sa sum porzigue plenus vel scabiosus.

Porzo aduer. in porrum vide.

Porrum. a porzigo gis dicitur hoc porrum ri: sed in plurali hi porri et hoc porzo: quia in longum porzigit. unde hoc porrum li dimi. et porrosus sa su. i. porris plenus: et hoc porrarum rij: locus ubi porri crescunt et abundant: et hoc porrata te cibus de porris: et hoc porrum ri quedam infirmitas que fit in manibus vel in pedibus ad similitudinem porrorum: et porzo aduer. quia enim porri plantantur sequenter. scilicet vnum post aliud: idem inde dicitur id est sequenter aduer. ordinis. Porzo est dicitur certe vel valde vel longe vel sed: sed secundum hoc deriuatur a porrum secundum Dug. Et scias quia porrum dicitur proprie de maioribus: porri vero de minoribus et est ethroclitum genere. Sed potest queri an sit dicendum vnum porrorum vel vnus porrorum. Dico quia partituum de respicere genus quod ibi est: et sic est dicendum vnus porrorum: sicut dixi in tertia parte: ubi egi de genere incerto.

Porta. a porto tas deriuatur hoc porta te: que exportat et importat aliquid: et est proprie vrbium et castrorum. vel porta dicitur a portione aratri: et secundum hoc porta est proprie tantum vrbium: et est tractus a consuetudine antiquorum: sicut dixi in ianua.

Portella le dimi. parua porta.

Portendo. a porzo et tendo componitur portendo dis di tentum et tensum portendere. i. porzo vel longo tendere: signare: vel destinare: longe post ostendere. unde portendentes tis ge. ois. Zach. iij. Viri portendententes sunt Blosa. i. positi in signum futurorum.

Portensis sis mas. ge. i. ianitor: et dicitur a porta te.

Portentum. a portendo dis dicitur portentum ti. i. monstrum. unde portentuosus sa su. i. monstruosus: et comparatur. Et notandum quia portentum non est contra naturam naturam: ut Varro dicit. Nam nihil contra voluntatem dei que natura est omnium rerum potest fieri: sed est portentum non contra naturam: sed contra quod est natura. Portentus: prodigium: monstrum: et ostentum: differunt. Nam portentum dicitur: quia aliquid post ostendit: prodigium quia porzo dicat. i. futura prodicet. vel portentum in terra: prodigium in celo: quasi percul a digito vel portentum quod porzo futurum signat: prodigium quod deuastationem signat: monstrum quod statim monstrat quod apparet: ostentum quod aliquid futurum demonstrat. et hoc proprietates est: sed abusu siue autorum plerumque corruptis. Item differentia est inter portentum et portentuosum: quia portenta sunt que transfigurant: sicut fertur in libya mulierem pepisse serpentem. Portentuosus vero sunt que leuem sumunt mutationem: ut natus cum sex digitis. vide in monstro as.

Porticulus. a porto tas dicitur hoc porticulus li: baculum prius ad portandum habilis. et hoc porticulus vel portusculus li: malus leolus in nauis cum quo gubernator dat signum remigantibus in vna vel in gemina percussione.

Porticus. a porta te dicitur hoc porticus cuius cuius: et mutata ti ab latini in breuius: et addita bus: fit datiuus et ablatius pluralis porticibus. i. domus illa que preest foribus. et dicitur sic quia ibi

transitus sit et non sit ibi standum quasi porta. vel porticus dicitur quasi apticus: quia sit apta: et est se. ge.

- Portio.** a pars tunc dicitur hinc portio onis. i. pars vel partitio.
- Portitor.** a porta tunc dicitur hinc portitor oris. i. ianitor. Item portitor i. portator: et tunc dicitur a porto tas. Item a porto tas portatitum et tunc dicitur portito tas frequenter portare: et cor. ti.
- Porto tas tui tare tatum componit cum ad: et dicitur apporto tas. i. portare aliquid. Item cum ab et mutato b in s dicitur asporto tas. i. portare ab. i. longe: vel alioquin absentare: remouere. Item componit cum circum: et dicitur circumporto tas. Item cum con: et dicitur conporto tas. i. simul mouere vel sufferre. Item cum de: et dicitur deporto tas. i. deorsum vel de uno loco ad alium portare vel spaciari. Item cum dis: et dicitur disporto tas. i. diuersis modis: vel in diuersas partes portare. et componunt ista duo verba sepe per vituperare. Item cum ex: et dicitur exporto tas. i. in toto vel valde vel extra portare. Item cum in: et dicitur importo tas: intro vel valde vel extra portare. Item cum re: et dicitur reporto tas. i. iterum vel retro portare. Item cum sub: et dicitur supporto tas. i. subter portare: vel post vel latenter portare: vel sufferre: vel sustentare: vel auxiliari. Item cum trans: et dicitur transporto tas. i. ultra portare. Porto tas actiuum est cum omnibus suis compositionibus.**
- Portula** le dimi. parua porta.
- Portunus.** a porta dicitur hinc portunus nomen: quod dicitur deus marinus: qui portibus preest secundum fabulas. et portunus nomen. i. quietus quia portum habeat. et comparat. vnde hinc portunitatis. et per compositionem importunus nomen: et per ducit tu portunus.
- Portuosus.** a portus dicitur hinc portuosus sicut sicut. i. portus plenus et abundans. et comparat: vnde portuose sicut sine aduer. et hinc portuositas tatis: et per compositionem importuosus sicut sicut. et sicut comparat. vnde hinc importunitas tatis.
- Portus** a porto tas dicitur hinc portus. i. statio nauium tuta et continua. et dicitur sic a deportandis commercijs: que locus a baiulandis commercijs baias vocabant antiqum: et est proprie portus locus ab accessu ventorum remotus vbi naues hiemant et facit dactiuum et ablatiuus pluralis in ubi: portibus. et format ab ablatiuo portu addita bus. Luce. v. ca. Et in portibus morabatur. vide in statio.
- Portusculus** in porticulus exponit.
- Porus** ri minimus et subtile foramen in corpore: per quod sudor emanat. vnde porosus sicut sum: poris plenus. et comparat. vnde porose sicut sine aduer. et hinc porositas tatis sicut sicut. Sap. v. dicit porus meatus: quidam transitus vel vie in carne: vel osse: subtiliora foramina.
- Pos** dicitur dicitur greci: inde nos dicimus pes dis. Pos inuenit per potis: vnde Latho: Hoc bibe quod pos sis: si tu vis viuere sanus. et componit cum con: et dicitur compos. et cum in: et dicitur impositus. et cum pre: et dicitur prepositus. possum autem non componit a pos: sed a potis.
- Posco** scis poposci poscitur scere. i. petere: querere. Posco componit vt deposco scis: exposco scis: et est plus quam poscere: quia poscitur quod simpliciter petit: exposcunt quod desiderant: deposco scis. Posco et eius composita omnia sunt actiua: et faciunt preteritum poposci geminatum: vt deposco depososci: et supi. in poscitur. Et format supi. a pnti mutatione o in i. cor. et ad ditione tu: vt vult Pris. vt posco scitur: disco scitur. tamen p dicitur cor. supina non sunt in frequenti vtu.
- Positiuus** gradus dicitur eo quod ponatur prius in gradibus comparationis: quasi fundamentum graduum vel quasi depositiuus: quia deponit casum vt doctus cor simus. Et scias quod quicumque casus regit positiuum: eundem potest regere eius comparatiuum et suplatiuum. Item vbi in prima persona potest dici positiuum: vt dicit Origenes: tractans illud Joannis: In principio erat vbi. Et notandum quod in hoc loco non temporis: sed significationem substantie beatus euangelista insinuat per hanc vocem que est: erat: nam et positiuum eius. sicut sicut non inequaliter flectitur continens duplicem intellectum. aliqui quidem substantiam cuiuscumque rei de qua predicatur ablatiuus quod vltimo temporali motu signatur: id substantiuum verbum vocitatur. Alii qui temporales motus secundum aliorum verborum analogiam declarat. tale est quod ait: In principio erat verbum. ac si diceret aperte in patre subsistit filius.

Possessiuicula le dimi. parua possessio.

Possessiuum nomen est illud quod cum genitio plurali signatur aliquid ex his que possident. De hoc tamen dixi plenius in tertia parte in tractatu de speciebus nominum in causa de possessiuis.

Possideo a p vel a post et sedeo componitur: vt possideo des possedi sum. vnde hinc possessio onis: et hinc possessio soris: et possessiuus uauum.

Possim ex potis noie et sum es est componitur possum potest tui: posse vel potuisse potens: et facit preteritum perfectum subiectiuum potuerim. Format enim a potui: i in e addita rim: et cor. potes a possum prima. sed potes quum descendit a potestas pdu. po. vnde quod dicitur: Egrotare potes: nisi vinum post piram potes. Futurum autem indicatum facit poteris ris rit runus ritis potuerunt. Sic nota quod possum componitur ab hinc noie potis: et non ab hinc noie pos. et est ratio: quia nomen non potest venire ad compositionem verbi integri. Et dico integre propter possum quod componitur ex hinc noie potis et sum. Nec est vtius: et hinc idem: quia compositiones fiunt causa perfectionis: sed si ex nomen siue vtius et verbo perducere vnum verbum compositum: talis compositio de perfecto faceret imperfectum: quia nomen cum verbo vel est vtius cum verbo generat perfectum sensum: sed omnis dictio simplex siue composita in eo quod dictio hinc imperfectionem: et sic talis compositio consistere non possit: sicut dixi supra in tertia parte in causa de figura composita.

Post aduer. loci. hinc quicquid ponatur in vti temporis. et comparat: vt posterior postremus. Post componitur vt postquam. Item postheri i. hodie. Item postridie. i. post tres dies. Postpridie. i. hodie. Item et cum quibusdam alijs secundum Dug. Et signatur tria post. i. tempus: vt post annum venias ad me. Item loci: vt iste latet post montem. Item ordinem: vt post sapientiam diuitie querende sunt. Nam melius est philosophari quam vitari: nisi forte indigeris vnde versus: Dec tria post portat: sunt tempus locus et ordo. et est post prepositio potius quam regit casum.

Postea a post deriuatur postea aduerbiu temporis vel ordinis et componitur vt postquam. i. postquam. et postea loci. i. post illud locum: vel post illud tempus.

Postela post componitur cum telon quod est longum. et dicitur hic postela le. i. corrigia que sub cauda equi tenditur. sicut antela que ante attenditur. et dicitur postela quasi post sellam: et antela quasi ante sellam. Et secundum hoc potest dici sic quodlibet ornamentum equi ante vel retro: vel mantica que ante portatur vel retro: et per ducit. penul. vide in antela.

Posteriora a posterior dicitur. s. posteriora. s. podex: quia retro sunt et a vultu auersa: nedum illa purgamus inquinatum aspectu.

Posteritas a post deriuatur posterus rari. i. sequens. vnde hinc posteritas tatis. i. progenies vel propagatio filiorum in nepotes: vel nepotum in pronepotes. nam posteritas a nepote incipit: quasi postera etas.

Posterula in potis exponitur: et cor. ru.

Posterus a post deriuatur posterus rari. i. sequens. et componitur cum pre et dicitur preposterus rari. i. transuersus non rectus: non recto ordine depositus: quia qui debet esse posterior factus est prior. vnde prepostero rari. i. ordine peruertere vel transuerrere. s. quod debet esse posterius facere primum: et cor. ste.

Posthac quod dicitur vocum irregularis congeries seu aggregatio videtur esse: fungens loco vnius dictionis. i. post. vnde ad Hebreos. iiii. ca. Nunquam de hac loqueretur posthac die. vel sit ibi hac syllabica adiectio.

Postheptimemeris a post et heptimemeris componitur hinc postheptimemeris ris quod dicitur spes cesure: quia perducitur syllaba nam licet breuis per postheptimemerim in principio quinti pedis sicut per heptimemerim in principio quarti vt hic. Quod patet longa remisit arma bona reparabant.

Posthumus humus vel humatio componitur cum post et dicitur posthumus ma mui: et hinc posthumus mi: et hinc posthuma. i. que vel que nascitur post humationem patris. i. post obitum. Item a defuncto nomen accipit sicut lex voluit: et cor. penul. vnde quod dicitur: Posthumus est natus post exequias genitoris. Et Virgi.

in. vi.
Postic
rioz
uan
Dan
fm a
rioz
te fan
Postic
Postic
Postic
Postis
a pte
a pos
la le
Postlu
Postpr
Dug
Postre
mus
strem
quicq
simus
timu
Postrid
Postulo
posco
postu
cius
ponit
firis
Potato
Potatri
Potens.
tunc
aduer.
impo
oipote
Potenta
ptas
Potestas
pot: et
des di
tuit ill
pit: et
fani. D
cut sub
sum: vt
stanti
sed no
iectit
tia pfo
no hz i
tur bi
perit v
ptate r
tum vo
Potio he
ide qu
quod po
nas vel
Potiono
Potioz ti
tur cu
illa re.
ne potu
nit pot
tus ta
tionis.
gnifica

in. vi. Tu posthuma proles zc.

Postica a post dñ h postica ce latētes ingressus a pte poste-
riori: z h posticiū ci idē: z pdu. penul. vñ Hora. Atria ser-
uantē postico fallo clientē: z h posticiū cij p eodē. vñ in
Danie. viij. ca. Irruerūt famuli p posticiū vel preposticiū
fm aliā lra. Itē a post postic^o ca. i. vltior: vel a poste-
riori factus. vñ Persius: Occipitiq; ceco: postice occuri
te famule.

Posticiū cij vide in postica z in ianua.

Posticulū li dimi. paruus postis.

Posticiū ci in ianua vide z in postica.

Postis a post z dñ h postis huius postis. i. latens ingressus
a pte posteriori. z dicunt postes eo q post ostiū stent. z
a postis deriuat h posticulus z h postellus: z h posterus
la le oia diminutiua.

Postluniniū nij exponit in liminiū.

Postpridie. i. altera die post tertiā diem fm Papi. vel fm
Dugu. postpridie. i. bodie. z cōponit a post z pridie.

Postremus post cōparat vt posterior postrem^o. sed postre-
mus de multis: posterior de duobus dñ. vñ posterior po-
streme vel postremum. z h postremitas tis: z postremus
qñq; accipit in vi positiui. z cōparat: vt postremus mior
simus. vñ postreme minus sine aduer. z postremo. i. ad vl-
timū aduerbiū tps vel ordinis: z pdu. stre.

Postridie. i. post tres dies: a post z tris z die: z pducit e.

Postulo las lati deriuat a posco scis: z est idē postulo qd
posco. z hinc h postulator. i. rogator. z inde or in trix h
postulatrix cis: z postulatim aduer. i. rogant z postulati-
cius cia ciū: q frequēt postulat vl postulat. Postulo cō-
ponit: vt de postulo las: z est actiuū cū oibus suis compo-
sitis: z cor. stu.

Potator tozis: in potio tas est.

Potatricula le: in potio tas est.

Potens. a possū dñ h z h h potens tis pticipiū z nomen z
tunc cōparat: vt potens tior simus. vñ potenter tius sine
aduer. z h potentia tie. vide in ptās. Potens cōponit: vt
impotens. i. nō potens: z cunctipotens: z oipotens. vñ h
oipotencia: cunctipotencia: impotentia.

Potentatus. a potens dñ h potentatus tus tui. i. potentia vl
ptās dñatoris: opus pualidū.

Potestas. a possū dñ h ptās tis. i. qd qd pōt: z id p qd quis
pōt: z ille q pōt. vñ potestatiuus ua uū. i. potens: vel q vi-
det dign^o ptāte fm Dugu. Pap. vñ dicit: Ptās dñ qd pa-
tuit illi qd qd velit. Ptās ab eo qd est posse nomen acces-
sit: z vt dñ in Hecisimo: Si recte dicas solet esse potētia
sani. Dicq; ptātem digni: da posse cui vis. Et scias q si
cui substantiū recipit adiectiuū: vt bonus hō: ita h vbi
sum: vt sum bonus z sumus boni: ita q nullū aliud sub-
stantiū est ibi necessariū: z h in prima z in scda psona:
sed nō in tertia. Vñ pōt dici: ego ptās sū bonus: ita q ad-
iectiuū recipiat vbi tñ rōne suppositi signati: sed in ter-
tia psona male dñ: Ptās est bonus: qz verbū tertie psonē
nō hz in se suppositū finitū. Ptātes ē vt dicit Hreg. vocā-
tur bi angeli q hoc potentius ceteris in suo ordine rece-
perūt vt eoz ditioni virtutes aduerse subiecte sint: quoz
ptāte refrenant ne corda hoīum tentare pualeant quan-
tum volunt.

Potio hec potatio: z h potio onis p syncopā dñ: z est potio
idē qd potatio vel affectio ex vino z herbis: vel medicina
q potat. z dñ a potio tas tui tui: z a potio dñ potio no-
nas vel potio noz naris. i. potione dare.

Potio no nas: in potio est.

Potior tiris dñ a potis tis noie: z est potiri frui vti. z ostrui-
tur cū actō gto z abltō: vt potior illius rei: vel illā rem: vel
illa re. z inuenit fm antiquos fm tertiā z qrtā coniugatio-
nē potior tiris vel poteris: sed in infinitiuo fm qrtā inue-
nit potiri. supi. in itū potitū desinit penul. pdu. Impotis
tus ta tū sic dicit Pzif. Apō tñ modernos ē tñ qrtē coniuga-
tionis. Itē potior est cōparatiuū de potis fm vocē: qz si-
gnificatio mutat. vide in potis.

Potior ge. cōis: z h pote. possibilis vel potens. z cōparat: vt
potior simus. z h cōpatio est tñ fm voces qz significatio
mutat. potior enī z potissimus. i. melior z optimus: vñ
potiter tius sine aduer. z potissime qñq; ponit p maxi-
me vel precipue fm Dugu. Pap. vñ dicit: Potior melior:
superior: altior: valentior.

Potissimus ma mū: in potis vide.

Potisso. a potio tas dñ potisso fas fati sare. i. frequēt z pas-
sū bibere. z in eodē sensū dicebat antiquitus: potasso po-
tassas.

Potio tas tui tare. i. potū dare. vñ in psal. Potauerūt me as-
ceto. z potare. i. bibere. Et nota q supinū eius syncopat:
z dñ potū tu. z sepius inuenit syncopatiū qz integrum. vñ
verbalia z pticipialia ab eis formata inueniunt ēt sepi^o
syncopata qz integra. vt hic potator vel potoz: z hinc po-
tatorius ria riū. vel potari^o ria riū: z h potatrix vel potrix
vñ h potatricula le: vel potricula le di. z potatus ta tū: z
h potatus tus: z h potus tus tui: actus vel passio potandi
vel qd intra calicē dat. Itē a potio tas potio tas frequē.
Potio cōponit vt compotio tas. i. sil cū alio potare: epoto
tas. i. valde potare vel ex toto: repeto tas. i. iterū potare vl
retro. Potio p dare potū cū oibus suis cōpositis actiuū
est sed p bibere est neutru: z pducit po. vñ Qui. Euomit
epotas dira caribdis aquas. z vt dicit quidā: Bibere ē
natare: potare vñ luxurie est.

Potomiū mij: est nauigiū fluuiale tardū z graue qd nō nisi
remigio pgre di pōt hinc ēt traiectus dñ extensus: est enī
z latus.

Potoz tozis: in potio tas est.

Potuerint ē pteriti pfecti tps z modi subiunctiu de possuz:
tes. vel pōt ēt esse futurū subiunctiu: z qū potuero ris rit-
rimus ritis. rint. de h vide in possū tis.

Potus ta tū: vel h potus tus tui. vide in potio tas fm Dugu.
z Pap. ēt dicit: Potus p potat^o p syncopā pticipiū. i. po-
tus ta tū. z h potus tus tui. nomen.

Pragma mat ge. neu. i. cā. vñ pragmatic^o ca cū. i. causatiu^o
vel causidicus fm Dugu. Pap. vñ dicit: Pragma grece:
latine cā dñ. vñ z pragmatica dicunt negocia z actor cāz
z negocioz pragmaticus noiaf.

Prandeo: a prandiū dñ prandeo des di vel pransus sū dere
i. pradiū sumere: in tertia hora comedare. Et cōponit vt
cōprandeo des di vl cōpransus sum. z est neutru cū oib^o
suis cōpositis: z facit pteritū in prandi vel in pransus sū:
z supi. in pransū fm Dugu. z vt dicit Pap. Prandeo est
neutru nisi in tertia prandē. vñ Pzif. Prandē olus. vide
de in pransus.

Prandē dei: quedā zona ad prandiū dñ.

Prandi est pteritū de prandeo des.

Prandiū: a paro ras deriuat h paratus tus tui: z hinc hoc
prandiū dij: qsi paratū ab apparatu edēdi: qz plura in ma-
ne parūt qz in sero ad comedēdū. z olim pprie dicebant
prandia omniū militū. i. cibus añ pugna qsi cito paratus
sed nūc dñ comestio in tertia. vñ h prandiolū li dimi.

Pransito tas. vide in pranso fas: z cor. si.

Pranso fas. i. frequenter prandeo verbū frequē. de prādeo
des: a quo pransito tas: aliud frequē.

Pransoriū: a prandeo des dñ h pransoriū rij: domus vel lo-
cus vbi prandē.

Pransus sa sū accipit actiue. i. q prandē: z tunc descendit a
prandeo des di vel prāsus sū. Itē accipit passiue prāsus.
i. comest^o: sūptus: z tūc descendit a passiuo istius verbi
qd inuenit in tertia psona. i. prādeat prādebat prāsus ē vl
fuit. Silr itellige de oib^o vbis neutris q hnt passiuū i ter-
tia psona. i. q eoz pticipia pteriti tps pnt accipi actiue
vl passiue. Quāt accipiūt actiue: pticipia sūt neutroz. qū
vñ passiue sūt pticipia passiuoz. Pransus cōponit vt im-
pransus. i. nō comest^o vel nō prāsus: q. i. non comedit vel
nō prandē. Quidā tñ dicit q hmōi pticipia in prima z

scda psona signat actione: in tertia signant actione et passio-
 sione: vide in iuratus ta tu.
Prasus vl prasum grece latine dr viride. vn prasus dicit cre-
 ta viridis.
Prasius. a prasim dr prasius fia suu. i. viridis. et h prasus sij:
 quida lapis viridis.
Pratellu li dimi. paruu pratu.
Pratulu li dimi. paruu pratu.
Pratensis in pratu vide.
Pratu a prat ta tu dr h pratu ti: qsi paratu: qz paruu exigit
 labore culture. vn h pratellu et h pratulu li dimi. et h et hec
 pratensis et h se: et h pratu ti quoddam castrum: qz herba
 pratensis abundet: vel qz in prato fuerit constructu: vn h et h
 pratensis et h se: nomen gentile est.
Praucors dis in prauus exponit.
Prauus na uu. i. malus puerus: sed malus naliter prauus
 exercitio et vsu: et coparat prauior simus. vn prauus sius si-
 me aduer. et h prauitas tis: et prauo uas. i. prauu facere. Et
 coponit vt deprauo uas. i. valde ozanare. et e actiuu cu oi-
 bus suis copositis: et pducit hanc syllaba pra. vn quida:
 Opto placere bonis prauis odiosus haberi: Quis nisi fit
 prauis nemo placere pot. Prau coponit cu cordis: et dr h
 et h et h prauicors cordis. ge. ois: sic vnicozs et cozs secors
 et filia. Et dr prauicors vir prauus corde vel prauu cordis.
 Ecclesi. iij. ca. Prauicors in illis scandalizabit et. vel fm
 alia lram prauicordis et cor. iii. prauicors.
Preambulus. a pambulo las dr pambulus la lu. i. anteam-
 bulans: qd et substantiue pot poni.
Prebenda a pbeo bes dr h pbenda de. vn pbendarius ria-
 riu: qd pmet ad pbenda. et h pbendarius rij q dat pben-
 da: vel potius q recipit.
Prebendicula le dimi. pua pbenda.
Prebendula le dimi. pua pbenda.
Prebeo a pre et habeo coponit pbeo bes bui bitu. i. dare.
Precabundus in precor est.
Precapio. ex pre et capio coponit pcpio pis. i. an capio. in
 quo sensu inuenit pcpio pis.
Precarius a pre dr pcarus ria riu. i. pcabilis. vel pcaru dr
 qd pre obtinet: qsi pcaru: qz pre audif: et videt potius
 ethymo. qz copositio. vn pcarie aduer. i. pcabiliter: vel p
 pces: et p eo sepe iuenit pcario. vn Terenti in eunuchos:
 Jam vel pcario fac tardius: fm Hug. Pap. vo dicit: pcar-
 riū est cu pre: creditor rogat et pmittit debitoze in posses-
 sione fundi sibi obligati demorari: fructu cape: dictu qsi
 pcaru: qz pre audif.
Precator a pcor caris dr h pcor tozis: et oz in rix conuerfa
 dr h pcatix cis. vn Aug. Adhibe pcatores. i. rogatores
 et pdu. penul. tam in nto qz in gto.
Precatorius ria riu: in pcor caris vide.
Precaueo caues caui. i. an vel pre alijs cattere: verbu actiuu
 a pre et caueo ues coponit: et cor. ca. Sen. vij. Precauens
 in futurū. vide in caueo.
Precedo dis cessi su dere. i. an ire: ex pre et cedo dis cessi co-
 ponit. et ds dr aliqd pcedere qtuor modis. s. eternitate: et
 sic deus pcedit oia. Itē tpe: vt flos fructu. Itē electioe. vt
 fructu pcedit flore: Itē origine: vt sonus pcedit cantu. vn
 dicit Aug. in. xij. li. 2. fel. ca. viij. g. Qu vo dicit In forme:
 deinde formatu no est absurdū si mo idone: intellige ds
 pcedit eternitate: sicut deus oia et in oibus tpe: sicut flos
 fructu. electione sicut fructus flore: origine sicut sonu can-
 tum: quia no cantus formatur vt sonus fit sed sonus for-
 matur vt cantus fit. est autem cantus formatus sonus.
Precello lis pculi vel pcellui pculu vel pcellu pcellere. i. su-
 pare: et coponit a pre et cello.
Precendo a pre et candeo des coponit pcedo dis. i. ante vel
 valde accendere: vide in candeo des.
Precentor a pcano nis dr h pcentor tozis: q in ecclesia vocē
 pmittit in cantu. s. principalis cantor: et oz scribi p e et no
 p i: qz format a pcentu supi. u mutato in oz.
Precentus. a pcentor dr h pcentus tus tui. i. dignitas vl po-

testas pcentoris.

Preceptis. Caput coponit cu pre et dr pceptis tis ge. ois q cam-
 dit capite inclinato et corpore sequente: et cor. penul. gū.
 pceptis et dr vt ho oia sine mo et cu piculo faciens: et factu
 gtus pluralis pceptu.

Preceptor a pcpio is dr: vt h pceptor ozis: et h pceptus tus
 tui: et pceptoru ria riū qd pcpit.

Preceptu a pcpio pis deriuat: vt h pceptu ti. Et fm Pap.
 precepta sunt q an aliqd faciendū sit aut no faciendū doc-
 cent. Et scias q pcepta decalogi sunt decē q in his ver-
 sibus otinent: Idola sperne: dei no sit tibi nomē inane.
 Sabbata scifices: habeas in honore parentes. No occi-
 sor eris: mechus: fur: testis iniquus. Non alij nupta: nec
 rem cupias aliena. Numer. istoz pceptor sic accipi pot
 Prima tria pcepta q fuerunt scripta in pma tabula lapu-
 dea ordinat nos ad deu. Ordinat aut ho ad deu triplici
 Uno mo p meditatione cordis: vt dr in Psal. Vacate et
 videte qz ego sum de: et ad h dirigit tertiu pceptu. s. scifi-
 ficatio sabbati quo aliqd tps deputat ad vacandu diu-
 nis cessando ab oib q h ocuū pturbare possent. Alio mo
 p reuerentia ozis: qd fit qu deus laudat et nomē eius cu
 reuerentia tenet. Et qz pmo occurrit irreuerentia nois diu-
 ni vitare qz laudes debitas deo reddere: io i scdo pcepto
 ponit: no assumes nomē dei tui inuani. Tertio mo vt in
 ope seruituū debitū exhibeat qd latia dr: ad cuius actū
 pmi pceptu ordinat simplici p. phibitione cotrarij. Ad
 pmi at ho duplicif ordinat. Uno mo vt bnficiū ei im-
 pediat. Luce. vi. Que vultis vt faciat vobis hoies et vos
 eade facite illis qd maxime parentib faciedū est: vn in
 pmo pcepto secunde tabule honoz parentu pcpit: in quo
 intelligit oē bnficiū primo adhibendū. Honor aut iste
 no solu attendit in reuerentia sed in administratioe cog-
 q sunt corpi necessaria sic dixi in honore as. Alio mo vt
 prio nocumentū no inferat: fm illud Thob. iij. Qd ab
 alio oderis tibi fieri: vide ne alteri tu aliqn fecerit. et ad h
 ptinet sex pcepta q sequunt: q sic ordinant. Nocumētū
 nanq triplici pot primo inferri. Primo qstū ad cor. i.
 sic sunt duo pcepta vltima. s. no desiderabis vxore pxi-
 mi: et no cupisces domu pxi mi tui et. Et phibet h vo-
 luntas iniuriandi: et pcpue illa voluntate q est cupiditas
 q est radix oīz maloz. Et pmo phibet cupiditas aliore
 rei. q est diuncta qsi idē corpus secu: vt vxor. Secdo volu-
 tas aliore rei. q est no eade caro cu hoie: s. extra eū qui
 dr: no domu no agrū qstū ad res imoliles. no seruū no
 ancillā: no bouē et. qstū ad res mobiles. Itē nocumētū
 inferri pot primo ore vel verbo: et h phibet qnto pcepto
 s. no loqueris s. pxi mi tuū falsū testimoniū timore: rau-
 core: amore: munere: et h in pcepto phibet negatio: detra-
 ctio: obiurgatio et oia hmoi. Itē tertio inferri pot no-
 cumentū primo in ope: et h triplici. In se vel in psona
 ppriam: et h phibet qu dr: No occides. Vel in suos: et
 phibet cu dr: No mechaberis. Magnū eni nocumētū
 reputat sibi vir qn ds accedit ad vxore suā: qz no bn cu lo-
 cius regna venusq manet: Vel in sua: et h phibet qu dr:
 No furaberis. i. rem alienā no vsurpabis vsura: rapina:
 furtu: fraude: violētia. Et scias q pcta q committunt in
 primo sūt pefanda p se fm nocumēta q primo inferunt:
 qz ex h hnt rōne culpe. Tanto aut est maius nocumētū
 quāto mai bonū dimittit. Qu aut sit triplex bonū hois
 s. bonū aie et bonū corpi: et bonū exterior rerū. Bonum
 aut aie qd est maximū: no pot alicui ab alio tolli nisi oc-
 casionalit: puta p malā pūasionē: q necessitate no inferit.
 Sed alia duo bona. s. corpi et exterior rerū pnt ab alio
 violent auferr. s. qz bonū corpi peminet bono exterior
 rerū: sp gūora sūt pcta qd inferit nocumētū corpi qz
 ea qd inferit nocumētū exteriorib reb. Un iter cetera
 pcta q sūt i pxi mi: homicidiū gūū ē p qd tollit pxi mi
 vita iam in actu existens. Consequēt aut adulteriū qd
 est tra debitū ordinē generatiois humane p que est uo-
 troitus ad vitam. Consequēt aut sunt exteriora bonē

inter q
 bus bo
 diuitie
 qz furtu
 queri a
 pceptu
 car ro
 dari. p
 multi i
 scrip
 gebat
 legis o
 opa vir
 ni imp
 tius in
 tur esse
 pceptu
 cialia et
 ea mag
 cepta u
 los stat
 mobili
 deus ea
 na xpia
 noy elo
 qradix
 tari: et o
 pendet
 diuinat
 in diu
 Marti
 ni tota
 Steph
 men eg
 re poter
 vide in
 ritate et
 pfluā. I
 ritatis f
 scias q
 cepta p
 pceptu
 pces a p
 mis su
 Precidan
 Precido d
 do dis c
 supi. can
 qz: et tur
 Preciniū
 precino
 Precino n
 et copon
 Precioz: a
 coponit
 ponē. cu
 appreci
 Preciosus
 lens: vn
 vilib d
 gnū et p
 oñi erat
 vn pto
 Precipitiū
 Precipio:
 pni dare
 retinet a
 pcpio p
 Precipito
 re: et dr

inter q̄ fama p̄minet diuitijs eo q̄ p̄p̄inquoꝝ est sp̄iali
 bus bonis. vñ d̄r Prouer. xxi. Melius ē nomē bonū q̄
 diuitie multe. z iō detractio fm̄ suū genus ē magis pct̄m̄
 q̄ furtū: min⁹ tñ q̄ homicidiū vel adulteriū. Sed p̄t
 queri an fuit necessariū legē scriptā z maxime ista decez
 p̄cepta tradi: Ad h̄ dico q̄ necessariū fuit ea q̄ n̄alis di
 cat rō q̄ dicunt ad legē nature p̄tinere pp̄lo in p̄ceptū
 dari p̄pter q̄tuoz rōnes. Primo qz p̄traria c̄suetudinē
 multi in pct̄m̄ p̄cipitabant: nā apud mltos rō n̄alis in q̄
 scripta erat obtenebrata erat. Sc̄do: qz et̄ in aliquib⁹ vi
 gebat rō: tñ amor boni in eis deficiebat vñ q̄dā coactiōe
 legis obligatorie ad bonū inducendi erant. Tertio vt ad
 opa virtutis nō solū nā inclinaret: sed et̄ reuerentia diuini
 m̄ imperij. Quar to vt magis memorie tenerēt z frequē
 tins in cogitatiōe versarent. Et si dicas scriptura vide
 tur esse inuēta ad succurrēdū labilitati memorie: sed alia
 p̄cepta legis q̄ nō sūt ita scripta in corde hoīs sicut iudic
 alia z ceremonialia facilius poterant obliuioni tradi: q̄
 ea magis debuerūt in tabulis lapideis scribi. Dico p̄
 cepta iudicialia z ceremonialia erāt mutabilia fm̄ diuer
 sos status z c̄ditiones hoīum: sed p̄cepta legi nature im
 mobiliē p̄mansura erant in cui⁹ signū in tabulis lapideis
 deus ea scribi voluit. Dic nota q̄ Aug⁹ in li. de doctri
 na xp̄iana dicit: Totā magnitudinē z amplitudinē diuini
 noꝝ eloq̄oz possidet charitas q̄ deū p̄ximūq; diligimus
 q̄radix est oīuz bonoz. Si q̄ nō vacat oēs paginas p̄scr
 tari: z oīa i volucra sermonū euoluere tene charitatē vbi
 pendēt oīa: qz p̄fectio est z finis oīm. Itē Aug⁹ de laude
 diuinarū scripturarū dicit: Ille tenet z q̄d latet z q̄d patz
 in diuinis codicib⁹ q̄ charitatē seruat in moribus: qz d̄r
 Matth. xxi. In duob⁹ m̄adatis. s. in dilectiōe dei z p̄xi
 mi tota lex pendet z p̄phete: Fulgent⁹ et̄ dicit in sm̄oe
 Stephani. Charitas oīm fons est z origo bonoz: muni
 men egregiū: via q̄ ducit ad celū: in q̄ q̄ ambulat nō errat
 re poterit nec timere: ipsa dirigit: ipsa p̄tegit: ipsa p̄ducit
 vide in curiosus. Et si dicas si diuina eloquia oīa in char
 itate c̄tinent: videf̄ igit q̄ p̄lixitas sacre scripture sit su
 p̄flua. R̄s̄deo q̄ c̄tinent oīa diuina eloq̄a in p̄cepto cha
 ritatis sicut in radice: s; oportuit p̄ ramos distingui. Et
 scias q̄ c̄suetudo nō p̄t tollere ius n̄ale siue diuinū. i. p̄
 cepta p̄dicta: sicut dixi in c̄suetudo.

Preceptus in p̄ceptor est.

Preces a p̄cor aris d̄r: vt h̄ p̄rex cis: he p̄ces: harū p̄cei: sed
 n̄tis singularis nō est in vsu: z cor. p̄re. vide in Achilles.

Precidantus nea neū. i. apt⁹ ad p̄cidēdū: z d̄r a p̄cido dis.
Precido dis di dere cisū. i. antecedere: z cōponif a p̄re z ce
 do dis cecidi: z p̄ducit ci vbiq; Itē p̄cido dis p̄cidi dere
 sup̄. caret. i. ante cadere: vel in anteriore p̄tē: z cor. ci vbi
 q; z tunc cōponif a cado dis cecidi.

Preciniū nij. i. laus alicuius rei: vel laus antecedens: z d̄r a
 p̄cino nis.

Precino nis p̄cinoi centū. i. valde canere vel ante: z cor. ci
 z cōponif a p̄re z cano nis.

Precioz: a p̄ciū d̄r p̄ciōz aris deponentale. i. existimare: z
 cōponif vt apprecioz aris: deprecioz aris. z est p̄ciōz de
 ponē. cū suis cōpositis. Anti q̄ tñ dicebant p̄ciō cias: z
 apprecio cias in actiuo genere.

Preciosus: a p̄ciū deriuat p̄ciosus sa sum: multū p̄ciū va
 lens: vñ p̄ciosi lapides dicti sunt qz care valent: siue qz a
 vilib⁹ discerni p̄nt siue qz rari sūt: Dē enī q̄d rarū est mas
 gnū z p̄ciosū vocat: vñ in primo Regū. iij. ca. d̄r. Sermo
 d̄ni erat p̄ciosus. i. rar⁹. P̄ciosus cōparat p̄ciosior sim⁹
 vñ p̄ciōse sius siue aduer. z h̄ p̄ciositas tatis.

Precipitiū tij p̄rupta fasso vel rupes: z d̄r a p̄ceps.

Precipio: a p̄re z capio pis cōponif p̄cipio pi ceptū. i. p̄ce
 ptū dare. Itē inuenif p̄recapio pis silr ex p̄re z capio z
 retinet a: z est p̄capere antecape in quo sensu inuenif et̄
 p̄cipio pis: z cor. ci vel ca.

Precipito tas tare tani verbū actiuū. i. p̄cipitio aliq̄d obue
 re: z d̄r a p̄ceps tis z cor. pi.

Precipuus. i. maxim⁹ primus singularis senior fm̄ Papiā.
 Inde p̄cipue aduerbiū.

Precisio: a p̄cisus si addita o fit h̄ p̄cisio onis q̄si añ cisio.
 Itē p̄cisio est quidā color vide in quarta parte in tracta
 tu de coloribus rhetoricis.

Preciū. a p̄rex cis d̄r h̄ p̄ciū cij: qz cum p̄ce solet dari: vel
 p̄ciū cōponif a p̄re z do das vel vicis q̄si p̄datū vel q̄si p̄
 uiciū qz prius dat vt pro eius vice q̄d petif habeat. vñ h̄
 p̄ciolū li diminutiū.

Preclinis. i. inclitus: valde gloriofus: Nā grece cleos d̄r la
 tine gloria fm̄ Papi. Aug. vō dicit: a p̄cluo is d̄r h̄ z h̄ p̄
 cliuis huius p̄cliuis. i. celticus nobilis valde fulgens: z p̄
 ducit cli.

Precluo is: in cluo is exponif.

Preco a p̄cino nis d̄r h̄ p̄co onis qui quodā p̄conatu aliq̄d
 annūciat: z p̄co et̄ d̄r mercator q̄ quodā p̄conatu inuitat
 ad merces suas emendas. vñ hic p̄conatus tus tui talis
 annūciatio.

Precocia: a p̄coquo quis deriuat h̄ p̄cocia cie genus vini
 vel vuarū q̄si p̄coquo qz añ alias sole coquit z citius ad
 maturitatē venit. Et eadē d̄r p̄coqua que: z h̄ p̄coz cis.
 sed a grecis d̄r lageos qz velocitus currat ad maturitatez
 vt lepus: Et potest declinari mobiliē p̄coquus qua quū
 fm̄ Aug. Papi. vō dicit: P̄cocie genus vuarū dicte q̄si
 p̄coque quia ante alias maturescant.

Preconatus in p̄co est.

Preconiū. a p̄co d̄r h̄ p̄coniū nij: z h̄ p̄conatus tus tui. i. an
 nūciatio p̄conis. Itē p̄coniū d̄r laus vel annūciatio lau
 dis. Donif etiam q̄nq; simpliciter p̄ annūciatione sed
 pp̄rie in bono.

Precontrecto ctas in tracto tas est.

Precoquus qua quū in p̄cocia exponif z cor. co.

Precoz caris catus sū cari. i. rogare: vñ p̄cator⁹ ria riū: z h̄
 z h̄ p̄cabilis z h̄ le: z p̄cabūdus da dū filis p̄canti q̄si ad
 p̄candū habilis. P̄recoz cōponif vt deprecoz p̄caris: im
 p̄coz caris: z est p̄coz deponen. cū oībus suis cōpositis: z
 cor. hanc syllabā p̄re.

Precordia. p̄re cōponif cū cor z d̄r h̄ p̄cordiū dij q̄dā inte
 stinū qz p̄fit cordi: vñ h̄ z h̄ p̄cordialis z h̄ le q̄d q̄nq; po
 nif p̄ intimo secretoz z familiari fm̄ Aug. Ihdorus vō
 dicit P̄recordia sunt loca cordi vicina q̄b⁹ sensus p̄cipif
 dicta sic qz ibi sit principiū cordis z cogitationis.

Precoz cis in p̄cocia vide.

Precurso ris ex p̄re z curro cōponif z geminat p̄teritū p̄re
 curro p̄curri p̄cursum.

Preda de est de vicinis z c̄federatis: rapina de hostib⁹ vel
 p̄da de tota p̄ria: rapina de p̄te. Itē p̄da ex hoste est: Lu
 crū ex negociatione: Lōpendū pp̄rie ex pondere.

Predanus na nū. i. de p̄lio existens: z d̄r a p̄diū. vñ Ambro
 sius: Inter diuitia p̄danas epulas ructantē.

Predestino nas nam nare a p̄re z destino nas cōponif z ē
 p̄destinare ante vel ab eterno destinare: p̄uidere: p̄scire:
 sed p̄sciunt boni z mali: p̄destinant tñ boni fm̄ Aug. z
 cor. sti. Dic nota q̄ p̄destinatio ē p̄p̄atio grē in p̄nti z
 glorie in futuro. Sed c̄suetuit q̄ri an hi q̄ apud deū mas
 gnū sūt meriti obtinere aliq̄n possunt et̄ q̄ nō sūt p̄destina
 ta. Ad h̄ r̄idet Greg. in p̄mo Dialog. Obtinere nequaq; p̄nt
 q̄ nō fuerūt p̄destinata vt p̄cib⁹ obtineant: Nā ipsa
 quozq; penus regni p̄destinatio ita est ab oīpotenti deo
 disposita: vt ad h̄ electi ex labore pueniant q̄tenus postu
 lando mereant accipe q̄d eis oīpotēs deus añ secula oīl
 posuit donare. Itē scias q̄ numerus p̄destinatoroz certus
 est a deo: sed incertus a nobis nec tñ ista certitudo neces
 sitatē saluandis imponit vt z dicit Boe. Quāuis cāz tan
 te dispositionis ignores tñ qm̄ bonus mūdi rector tpat:
 recte fieri cūcta ne dubites. Quicq̄d enī circa sp̄ez videas
 geri rebus q̄dē rectus est ordo: opiniononi vō tue puerſa cō
 fusio. vide in p̄escio: z in scribo: z in charitas.

Prediatas. a p̄rediū d̄r hic p̄rediatas ti deus p̄redioz. s. Sa
 turnus vt dicunt.

- P**redico cas cani care cōponit a pre z dico cas z ē pdicare admonere vel ānunciare bona: vt ego pdico q̄si pre. i. sup alia bona enūcio: vñ trāsumptū est h̄ vocabulū in logica quā d̄r Senus predicat de specie: spēs predicat de suo iudiciū. i. enūciat vel inheret: z hinc v̄balia: z cor. di.
- P**rediolū li dimi. parū prediū.
- P**reditus ta tū. i. predijs datus vel pre alijs ditatus. z dicit a praes dis. vel predit? d̄r a predo dis qd̄ ē pre alijs dare Et est preditus fm̄ Pap. sublimat? ornatus clarus p̄clarus antepositus: z cor. di. vñ Theodolus Preditus ingenio decorauit menia templo.
- P**redū. a preda d̄r h̄ pdiū dij. i. possessio villa ager sed prozie aliodiū: z d̄r prediū a preda qz antiq̄ agros quos bello ceperant predo noie vocabant. vñ prediū d̄r: qz ex oib? partibus patrifamilias preuidetur. i. apparet. vñ d̄r prediū quasi preuidiū. vel prediū d̄r quasi pre alijs ditans a pre z dis dicit qd̄ est ditus: sed potius est ethymologia q̄z compositio.
- P**redo dis predidi tū dere. i. pre alijs dare honorare p̄rogare: p̄ponere: ornare: z cōponit a pre z do das.
- P**redo onis mas. ge. i. raptor z d̄r a preda vt dicit Pap. Predo vel predus d̄r q̄ predā h̄z vel scit.
- P**redoz daris dat? sū z d̄r a preda: z est predari pdā facere: dissipare. vñ h̄ predator z pdatorius ria riū: z pdabund? da dū: habilis ad pdandū: vel filis predati z h̄ z h̄ pdalis z h̄ le: z predat? ta tū qd̄ accipit in passiva significatione fm̄ q̄ antiq̄ dicebant predo das: z cōponit vt impredat? ta tū. Predoz cōponit cōpredoz daris: depredoz daris. z est deponētale cū suis cōpositis: z ostruit cū actō: z pdu. pre: vñ Hora. in epi. Singula de vobis āni pdant eutes.
- P**refatio. a prefatus ta tū: prefati addita o fit h̄ pfatio onis: z accipit t sonū de c. z est h̄ prefatio fm̄ Aug. plogus p̄locutio. vñ in missa d̄r prefatio: qz precinit āni sacm̄ cozpozis z sanguinis xpi. Pap. vñ dicit: Prefatio p̄locutio libroz que ante omnē narrationē fit ad instruendas audientia aures ad qd̄ aptat dicta pfatio: q̄si p̄locutio. i. prima locutio.
- P**refaciuncula le: dimi. parua prefatio.
- P**refatus ta tū. i. ante locutus: a prefor faris qd̄ est āni loqui z pdu. fa.
- P**refectura re: in prefectus est.
- P**refectus: a prefecio cis d̄r hic prefectus ti. i. alijs prepositus dignitatē designat. vñ h̄ prefectura re eius dignitas: z prefectorius ria riū: qd̄ ad prefectū pertinet. z est idem prefectus qd̄ pretoz.
- P**refica ce: cōis ge. i. sacerdos q̄ incipiebat cantus z preerat plangentibus. z d̄r a prefecio cis.
- P**reficio cis prefeci p̄fectū. i. prepono. vñ verbalia: z cor. fi. z cōponit a pre. z facio cis.
- P**refoco cas caui care. i. pstringere: strāgulare: q̄si fauces ab interiori pte capere z stringere. z est verbū actiuū: z componit a pre z faux cis: z pducit fo. vñ Qui. in ibim: Pro focent aie noxia mella viā. vide in suffoco.
- P**refozibus. i. ante ostiū fm̄ Papiam.
- P**regno nas naui nare. i. grauidare. vñ pregnās tis p̄cipiū Inuenit ēt pregnans p̄ grauida. sed pregnans est q̄ concepit. grauida quā vter grauidus p̄ximā ptui ondit. Et componit vt impregno nas: repregno nas. z est actiuum cū suis cōpositis.
- P**regredior deris p̄gressus sum: p̄gredi. i. precedere: preire: quod z p̄gradior deris inuenit. z componit vtrūqz a pre z gradior.
- P**rebedo dis est verbū simplex. z est eiusdē significatiōis cū predo dis. sed h̄z post e: z facit p̄teritū sine geminatione: sicut prebedo p̄bendi: z supino p̄bensum. z cōponit vt apprehedo dis: cōprehendo dis: dep̄hendo dis: reprehendo dis. z est actiuū prebedo cū oibus suis cōpositis. z facit p̄teritū in di: z supi. in sum.
- P**reudiciū. a preiudico cas d̄r hoc preiudiciū cij. z est preiudiciū causē impedimentū quasi supra alia iudiciū. i. dā
- P**natio alioz. vñ Seruius in cōmento sup Virgiliū: Quid qd̄ sit preter nām nō affert preiudiciū generalitate. vñ p̄ iudiciū. i. precedens iudiciū. vñ in p̄ma ad Thimo. ca. v. Nihil facias sine preiudicio. i. sine precedenti preiudicio in alterā partem declinando.
- P**reindico cas caui ex pre z iudico cas cōponit. z est preiudicare pre alijs iudicare. i. iudiciū alioz deprimere z dānare: quasi superiudicare. z est actiuū.
- P**reliares dies sunt q̄bus fas est hostē bello laceffere: sicut in li. Reg. legit: tpe quo reges solebāt ad bella p̄cedere.
- P**relibo bas bati batū bare: a pre z libo bas. z est prelibare p̄contingere: p̄gustare: vñ ante sacrificare: leuiter tangere parū gustare. z pducit li.
- P**relido dis a pre z ledō dis cōponit. i. ante ledere. z pducit li: z facit p̄teritū prelisi: z supinū prelisum.
- P**religo gis legi lectū. i. ante legere: ex pre z lego legis componit: z cor. li.
- P**reliolū li: dimi. parū preliū.
- P**reliū a premo mis deriuat h̄ preliū lij q̄si ab imprimēdo hostes. vel cōponit a pre z lite: qz preliū p̄prie p̄rimus cōgressus d̄r. vel preliū ip̄e cōflictus: bellū: ipsa guerra. vñ d̄r cū est. Romani sepe victi sunt in prelio sed nunq̄ in bello: qz sepe in cōgressib? vincebant: vel in ipsis cōflictibus sed nunq̄ in fine vel in guerra. Vel preliū cōponit a pre z luendo: vñ hoc preliolū li dimi. z preliozaris preliatū sum: preliari. i. bellare: preliū cōmittere. vide in bellū.
- P**reludiū dij d̄r paruus ludus ante maiorē fact? z d̄r preludo preludis.
- P**reludo dis. a pre z ludo dis cōponit preludo dis p̄ludi sup z est preludere ante ludere: z p̄prie ante maiorē ludū ludulū exercere. vñ Statius Achilleidos: Tibi preludit ingenus Achilles.
- P**relū. a premo mis d̄r hoc prelū li: trabs qua vne calcant: quasi p̄ffoziiū latū. z est ethymo. vel cōponit a pre z longū: qz pre alijs est valde longū. vñ in plogo sup puerbia dicit Hiero. Sed statim de prelo purissime cōmendata teste suū saporem seruauerūt. vide in p̄ffoziiū.
- P**relustris: a prelustro stras: qd̄ est pre alijs lustrare. z d̄r h̄ z hec prelustris z h̄ stre. i. p̄clarus: nobilis altus: q̄ pre alijs oibus lustrat z ambif. z pdu. li.
- P**remineo nes nui: a pre z maneo cōponit. z ē p̄minere supmanere: p̄tallere: p̄stare: p̄cellere. vñ p̄minēs tis ge. ois: z cōpat: p̄minentior sum? vñ p̄minētia tie: z cor. m.
- P**remiū. a premo mis d̄r h̄ premiū mij: qz p̄ premiū premo mus alios. z cōponit a pre z emo qd̄ est pre alijs emere. vel d̄r a pre: z muniū q̄si p̄muniū. i. p̄ officio datū. q̄ d̄r d̄r premiū q̄si pre alijs meū: ethymo. est.
- P**remo mis pressi pressum mere. i. stringere vel deprimere vel flectere. vñ pressum aduerbiū. i. strictū. Premo cōponit vt apprimo mis: cōprimo mis: deprimo mis: imprimo mis: opprimo mis: reprimo mis: supprimo mis. Et ē premo actiuū cū oibus suis cōpositis z cōripit hanc syllabā pre: quā cōposita mutant in pri z faciūt p̄teritū in di: z supinū in sum. vñ Pudenti? Magna cadunt: inflata crepant: tumefacta premunt.
- P**rendi disti in predo vide.
- P**rendo dis facit p̄prie p̄teritū preudi: o in i cōterfa: z supinū prensū. vñ Lucanus: Qd̄ prenderat besit. Inuenit tñ in diuina pagina in euangelia Joan. ca. xxi. Nihil preudiderunt. Idē: Afferte de piscib? quos preudidistis mē Sed h̄ nō est regulare. nā nullū v̄bū tertie coniugatiōis h̄z finalē geminatōz i p̄terito: nisi sit cōpositū a do das. preudo aut nō est cōpositū a do: imo ē simplex. Prendo cōponit vt apprendo dis: cōprendo dis: deprendo dis: reprendo dis. Hora. in. i. epi. Nō tua laudabilis studia aut alie na reprehendes. z est actiuū preudo cū oibus suis cōpositis z facit p̄teritū in di: z supinū in sū fm̄ Aug. z istud tenet grāmatici cōiter. Quidā tñ dicunt q̄ preudo dis cōponitur a do das: z facit preudidi preuditū.
- P**renomen. a pre z nomē cōponit h̄ p̄nomē minis. i. nomē

quod imponit alicui causa differentie vel causa amicitie: et pronome quod preponit proprio nomine. unde pronomino nas. i. pronome vocare: vel prenomini imponere.

Prepedio dis diui ditu dire. i. impedire vel deturpare: dena stare quasi pre. i. ante pedica ponere. et componit prepedio a pre et pedica ce. et cor. pe.

Prepes. a prepeto tis quod est pre alijs petere deriuat h et hec prepes petis. Prepetes dicitur quodam aues. Auium enim quodam diuinit oscines quod ore et cantu augurium faciunt: ut coruus: coruix et picus. Quedam dicitur alites quod futura volatu ostendunt: ut aquila: accipiter: quod si auerse sunt inbibe dicuntur quod inbibeant. i. vetent. si prospere prepetes. et dicuntur prepetes quia pre alijs petunt ad auguria. vel dicuntur prepetes quia oes aues pre. i. priora petunt volantes. et secundum hanc quilibet auis potest dici prepes. Item prepes dicitur velox quod perat anteriora. Sed proprie id dicitur prepes quod pre pedibus altera habet velocitate: ut auis que pre pedibus habet velocitate alarum: et tunc componit a pre et pes pedis. et cor. penulti. genitium prepes petis.

Prepolleo a pre et polleo les luti lere. i. valde pollere: et prefulgere: prestare: excellere. et est neu. et caret supi.

Prepos potis cois ge. i. valde vel pre alijs potes: a pre et potis componit. et cor. penul. genitium.

Prepositio. a prepono nis dicitur prepositus tamquam prepositi addita o fit hec prepositio onis. i. antepositio. unde prepositio dicitur quedam pars orationis que alijs partibus per appositionem et compositionem preponit. Uide in. iij. parte in tractatu de prepositione.

Prepositura re vide in prepositus.

Prepositus. a prepono nis dicitur hic prepositor totis: et hanc prepositus tamen proprie in ecclesia: sed pretor in ciuitate. unde hanc prepositura re eius dignitas. Item a prepono nis prepositus tamquam. i. ante positus.

Preproperus ra ru in properus vide.

Preputius tij dicitur anterior pars pellis priapi quod preputat et preindit iudeis. unde preputiat tamquam dicitur hanc preputium preputus: sicut iudei dicuntur preputiati. unde preputio as. i. preputium facere: pellem illam resecare. et dicitur preputium a preputio as quod est precidere preputium. Preputium etiam quicquid dicitur ipse priapus. unde preputiat dicitur magnam hanc preputium. i. priapi. et preputium aliquando ponit pro impreputia: tamen quod habet preputium non putatur: sicut sunt gentiles et oes alij a iudeis quod propter hanc a iudeis imundi reputantur. Item preputia dicuntur primi fructus qui imundi dicebantur sicut preputiati. Unde preceptum fuit filiis israel Leui. xix. cum intrarent terram promissionis ut auferrent preputia arborum quas plantarent.

Preruptus tamquam dicitur ante ruptus: vel ab anteriori parte ruptus a proprio pis pi ptu. Item preruptus dicitur in alto positus: preceptus: excelsus. et tunc dicitur preruptus quasi preruptus: quod pre alijs in altum rapit. Et scias quod rumpo facit supinum ruptum. unde diruptus preruptus per p in vltima: et sic penulti. positione producitur. sed ruo facit rui rutum sine p. unde erutum: dirutum penultima correpta.

Pres. a prediu dicitur hanc praes. i. diuites quasi predies: et proprie quod multa habet predia. Et pres dicitur medius vel mediator. et pres. i. fideiussor vel obfides. et sunt iste significationes tracte ex prima. Diuites enim solent esse mediatores inter aliquos: et solent esse fideiussores et obfides. Quod autem dicitur praes quasi pre alijs diuites et pre alijs ditans etymol. est. Et scribitur praes diphtogum. Unde dicitur Priscia. In aes diphtongum vnum masculinum reperit: ut praes dis.

Presagiū. a pre et sagio gis. i. diuinare componit presagio gis. i. prediuinare. unde presagus ga gum. i. presci futuroz. et hanc presagiū gij. i. diuinatio futuroz: prescietia vel annunciatio: et a presag dicitur presago gas. et a presagiū dicitur presagio as. i. presagire. et producit sa.

Presagus ga gum in presagiū vide. et pdu. sa.

Presbyter. a prebeo et iter componit hanc presbyter teri. et dicitur presbyter quasi presbens iter. Et secundum hoc presbyter est latinum. vel

presbyteri greci vocantur etate senioris: unde dicitur est presbyter grece: quod latine interpretatur senior: non modo propter etate siue senectute: sed propter honorem et dignitatem quam accipit presbyter vocatur. vel ideo quia illo vtili officio: et si non etate tamen sensu et discretione senior presbyter debet esse. Quod autem presbyteri sacerdotes vocantur: quod sacrum dant sicut episcopi: quod hanc sunt sacerdotes: tamen pontificatus apicem non habent: quod nec crismate fronte signant: nec paraclitum spiritum dant: quod solis debet episcopi. unde et apud veteres iidem episcopi et presbyteri fuerunt: quia illud nomen est dignitatis etatis et officij. Et a presbyter dicitur hanc presbyterculus li: et presbyterculus li dimi. et hec presbyteria re: et presbyterissa se vxor presbyteri vel sacerdotissa. et hanc presbyteratus tus tui: et hoc presbyterium rij. i. officium vel dignitas vel ordo presbyteri. Ad presbyterum autem pertinet sacrum corporis et sanguinis domini in altari dei conficere: orationes dicere: et dona dei benedicere. quod cum ordinatur inuigilatur ei manus ut intelligat se accepisse gratiam consecrandi: et charitatis opa debere ad oes extendere. Accipit etiam stolam que tenet vtriusque latus: quia debet esse munitus armis iusticie contra aduersa et prospera. Accipit etiam calicem cum vino: et patenam cum hostijs: ut per hoc sciat se accepisse potestatem placabiles deo hostias offerendi. hanc ordo a filiis Aaron sumpsit initium. Sumos enim pontifices et minores sacerdotes instituit deus per moysen qui ex precepto dei Aaron in summum pontificem: filios vero vixit in minores sacerdotes. Uide in missa: et in ordo: et in sacerdos. Hic potest queri an idem opus magis sit laudabile facere presbytero religioso quam seculari: Ad hoc dicunt theologij quod triplici ratione idem opus facere cum voto sicut faciunt religiosi melius et magis meritorium est quam sine voto sicut faciunt seculares. Primo quia vouere est opus patrie que est principia virtus inter virtutes morales. nobilioris autem virtutis est opus melius et magis meritorium. Secundo quod ille qui vouet aliquid et facit: plus se deo subijcit quam ille qui solum facit. subijcit enim se deo non solum quantum ad actum: sed etiam quantum ad potestatem: quia de cetero non potest plus aliquid facere. sicut plus daret homini qui daret ei arborem cum fructibus quam qui daret ei fructum tantum: ut dicit Anselmus in li. de similitudinibus. et inde est quod etiam permittentibus gratie augentur. Tertio quod per votum immobiliter voluntas firmatur in bonum. Facere autem aliquid ex voluntate firmata in bono pertinet ad perfectionem virtutis ut patet per philosophum. i. eth. sicut etiam peccare mente obstinata aggrauat peccatum: et dicitur peccatum in spiritu sancto. Uide de hoc in votum. Item potest queri an sacerdos siue religiosus eodem genere peccati grauius peccet quam secularis: Ad hoc dicunt doctores quod peccatum quod a religiosis committitur potest esse grauius peccato secularium eiusdem spiritus tripliciter. Uno modo si sit contra votum religionis: ut si religiosus fornicetur vel furetur: quod fornicatio facit contra votum continentie: et furado contra votum paupertatis: et non solum contra preceptum diuine legis. Secundo si ex contemptu peccat: quia ex hoc videtur magis esse ingratus diuinis beneficijs quibus est sublimatus ad statum perfectionis: sicut dicit Apolos ad Hebreos. x. ca. quod fidelis grauiora meretur supplicia ex hoc quod peccado filium dei contulcat per contemptum. Unde et dominus conqueritur per Diere. xj. ca. Quid est quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa: Tales enim efficiunt pessimi et maxime incorrigibiles. Unde dicit Augustinus ad Vincentium donatista: Ex quo domino seruire cepi: quod difficile exptus sum non meliores quam qui in monasterijs profecerunt: ita deteriores non sum exptus quam qui in monasterijs defecerunt. Hinc arbitror dictum in Apocalypsi. Justus iustificetur adhuc: et qui in sordibus est sordescat adhuc. De quo etiam videtur dictum illud Diere. xliij. Uide fictus bonas bonas valde: malas malas valde: quod comedi non potest eo quod sunt male. Tertio quod peccatum religiosi potest esse grauius propter scandalum: quod ad vitam eius plures respiciunt. Unde dicit Diere. xliij. In prophetis hierusalē vide similitudinem adulterij: et iter medacij: et fornicauerunt manus pessimorum: ut non ouertes res vnusquisque a malicia sua. Si vero religiosus non ex contemptu sed ex infirmitate vel ignorantia aliquod peccatum quod non est contra votum sue promissionis committit atque absque scandalo puta in

oculto leui⁹ peccat in eodē genere pcti q̄s secularis: quia peccatū ei⁹ si sit leue: q̄si absorbet ex multis bonis opib⁹ q̄ facit. et si sit mortale: facili⁹ ab eo resurgit. Primo prop̄ intentionē quā habet erectā ad deū: q̄ et si ad horā interrūpaf de facili ad pristina reparaf. Un̄ sup̄ illud Psal. Luz ceciderit non collidet: dicit Orige. Inustus si peccauerit nō penitet: et peccatū suū emēdare nescit. Justus autē scit emēdare et scit corrigere. sicut ille q̄ dixit: Nescio hoīem: paulo post dū respectus fuisset a dño flere cepit amarissimē. Et ille q̄ de tecto mulierē viderat et cōcupierat eā: dicē valuit Peccavi: et malū corā te feci. Inuat etiā a socijs ad resurgēdū fm̄ illud Eccl. iiii. Si vn⁹ ceciderit ab altero succietur. Ue soli: q̄ si ceciderit nō habet subleuantē se. vide in ordo: et vide in sacerdos.

Prescencia in prescio est.

Precido dis cidi scissum scindere. i. ante vel pre alijs scindē. et cor. penul. p̄teriti quia scidi habet p̄mā breuē. Un̄ Qui dius Metha. Nā celo terras et terras abscondit vndas. In uenit abscondo dis di media pduc. et tunc cōponit ab abs et cedo dis cecidi. Un̄ Quidius Metha. xij. Abscondit iugulo pectus humerūq; sinistrū. Et cōponit p̄scindo a pre et scindo dis scissum.

Prescio scis sciu scire. i. ante scire. vnde p̄scius scia sciu. et cōstruit tā cū genitiuo q̄ cū accusatiuo: vt p̄scius hui⁹ rei: et p̄scius hāc rem. Itē a p̄scio p̄scitus tā tū: et p̄sciens tis ois ge. vnde hec p̄sciētia tie. Dic nota q̄ sapiētia vel scia dei cū sit vna et simplex: tñ propter varios status rerū et diuersos effect⁹ et plura ac diuersa sortiunt nōla. Dicis enī non tñ sciētia s; etiā p̄sciētia v̄l p̄uidētia: dispositio: p̄destinatio: et p̄uidētia. Et est p̄sciētia siue p̄uidētia de futuris tñ s; de oib⁹: de bonis. s. et de malis: Dispositio v̄o de faciendis: P̄destinatio de hoīb⁹ saluādis: et de bonis quibus et hic liberantur: et in futuro coronabunt. P̄destinavit enī deus ab eterno hoīes: ad bona eligēdo: et p̄destinavit eis bona eterna p̄parādo. P̄uidētia autē gubernādoz ē q̄ vtiq; eodē modo videt accipi quo dispositio. Interdū tñ p̄uidētia accipit pro p̄sciētia: sapiētia v̄o vel scia de oib⁹ bus est. s. de bonis et de malis: et de p̄ntib⁹ p̄teritis et futuris. et nō tñ de tpalib⁹ s; etiā de eternis. S; q̄rit Grego. in xx. li. moral. Quō deus zelans est q̄ in custodiēda castitate nostra nullo mētis circuitu tāgit: Quō irascit q̄ in v̄l ciscēdis vitijs nostris nulla p̄turbatione animi cōmouet. Quō est penitēs qui id qd̄ semel fecerit fecisse se nequaq; dolet: Quō habet misericordiā q̄ cor miserū nequaq; h̄z: Quō est p̄scius cū nulla nisi q̄ futura sunt p̄sciant: Et scimus quia apud deū futurū nihil ē: ante cui⁹ oculos p̄terita vel p̄scita nulla sunt: p̄ntia nō trāscūt: futura nō veniūt. Quippe cū omne qd̄ nobis fuit et erit: in ei⁹ p̄spectu p̄sto est: omne qd̄ p̄ns est scire pōt poti⁹ q̄ p̄scire. Et de⁹ dicit zelans: dicit iratus: dicit penitēs: dicit misericors: dicit p̄scius. vt qz castitate aie vniuscuiusq; custodit: humano modo zelans vocef: q̄uis mētis cruciatu nō tāgat. Et qz culpas pcutit dicit irasci: q̄uis nulla animi p̄turbatione moueat. Et quia ipse imutabilis id quod voluerit mutat penitere dicit: q̄uis rem mutat: consiliū tñ nō mutat. Et cū miserie nostre subuenit misericors vocat q̄uis miser subueniat: cor miserū nunq; habet. Et qz ea q̄ nobis futura sunt videt: q̄ tñ ipsi p̄sto sunt p̄sci⁹ dicit: q̄uis nequaq; futurū p̄uideat qd̄ p̄ns videt: nā et quecūq; futura sunt in eternitate ei⁹ ideo vident qz sunt. Dū ergo ad v̄ba mutabilitatis nostre descēdit: ex eis q̄si quibusdā gradib⁹ factis ascēdat q̄ pōt ad incōmutabilitatē dei vt videat sine zelo zelantē: sine ira irascentē: sine dolore et penitētia penitentē: et sine miseria misericordē: sine p̄uisionib⁹ p̄scientē. In illo enī nec p̄terita nec futura inueniri queūt: s; cūcta mutabilia imutabiliter p̄durāt. et q̄ in seipsis fil existē nō p̄nt illi fil oia assistūt: nihilq; in illo qd̄ trāsit p̄terit: qz in eternitate ei⁹ modo incōp̄rehensibili cūcta volumina seculozū trāseuntia manent: et curretia stant. S; dum circa nos quedā p̄spera et aduersa variant: in eo qd̄ nos muta-

mur: q̄si ei⁹ circa nos mutatū animū suspicamur. Zēlans per Ben. xi. li. ca. v. sic q̄rit: Solet queri cur de⁹ hominē tari p̄miserit quē decipiēdū eē p̄sciebat: S; nō eēt laudabile huiusmodi si ita bene viuere posset: quia nemo male viuere suaderet: cū in natura velle haberet: et in potestate posse nō p̄sentire suadēti: deo iuuāte. Et est gloriof⁹ p̄sentire suadēti q̄ tētari nō posse. Mouent etiā qd̄ dicit cētes: Cur creauit de⁹ quos futuros malos p̄sciebat: et p̄uidit qd̄ boni de malis eoz eēt factur⁹. Si enī eos vult vt relinqueret eis vnde aliqd̄ facerēt. et si culpabiliter facerēt: illū de se laudabiliter opantē inuenirēt a se habere volūtātē malā: ab illo naturā bonā et iustā penā. S; tñ ergo dicit nō debere deus creare quos p̄sciebat malos futuros. sciebat enī bonos p̄fecturos: et iuste pro mala voluntate puniēdos. Addunt etiā: talē deberet hominē creare q̄ nollet oīno peccare. Lōcedim⁹ quidē meliōzē naturā eē q̄ oīno peccare nollet. ccedāt et ipsi nō esse malā q̄ talis facta est vt posset non peccare si vellet et iuste puniāt q̄ voluntate nō necessitate peccauit. Lū ergo h̄ bona sit: illa meliōz: cur nō vtrāq; faceret: vt vberi⁹ laudaret de vtrāq; la enī de scis angelis: h̄ de hoīb⁹ est. Itē inquit: si vellet et isti boni eēt. et h̄ quidē cōcedim⁹: s; meli⁹ vobis vt qd̄ vellent eēt: et boni quidē nō fructuose: mali vobis impuni eēt. Itē inquit: Posset de⁹ volūtātē eoz mutare in bonū qz oīpotēs est. posset reuera: cur nō fecerit noluit. cur noluit: qz ipse nouit. Nō debem⁹ plus sapere q̄ oportet: vt dicit Ap̄ls ad Ro. Uide in p̄destino: et pena: et in prophetia: et in videntia: et in deus.

Prescriptio. p̄scribo bis. i. ante scribere: p̄cedere: p̄struere vel ab aliquo spacio tpis aliqd̄ possi dēdo acq̄rere. v̄l p̄script⁹ tā tū: et h̄ p̄scriptio omis. i. acq̄sitio dominiū h̄ aliquā rem aliquo certo spacio tpis. et ē qd̄ p̄scriptio: gi tpis: vt decē annoz inter p̄ntes: vel viginti inter ablates. Alia lōgissimi tpis: vt. xxx. xl. vel centū annoz. Et as regulariter q̄ illud qd̄ nō pōt possideri nō pōt p̄scribi. Et est in p̄scriptioē necessaria cōtinua bona fides p̄ totius p̄s possessiōis. v̄n̄ abrogate sunt oēs leges q̄ admittunt p̄scriptionē. xxx. annoz cū mala fide: sicut dicit cōstitutio Innocēti extra de p̄scriptiōib⁹: qm̄ omne. Nec mirum qz ecclesia et iura et alia secularia pōt trahere etiaz dicit ad forū suū rōne pcti cui⁹ iudiciū et correptio ad ipsā p̄net fm̄ animā. Uide in bigamus.

Prescimen. a p̄seco cas dicit h̄ p̄scimen minis illud qd̄ p̄scindit fm̄ Dug. Dapi. v̄o dicit: P̄scimina prescōris incise. Uide de hoc in segmentū.

Presens. sensus cōponit cū pre: et dicit p̄sens tis ois ge. et dicit p̄sens quicqd̄ alicui q̄nq; sensuū subiectū est. v̄n̄ et p̄sens q̄si pre sensib⁹ positū. i. ante sensus: vel p̄sto sensib⁹ sicut oculo vel alicui sensui. Et dicit aliq̄n p̄sens. p̄sper et benign⁹ a propiti⁹: qz q̄ nobis p̄pitia sunt q̄si p̄ntia sunt. et aliquoz p̄sentia q̄si fauor ē: vt deoz. Et compaf p̄sentior simus. vnde p̄sentia tie. et hinc h̄ et hec p̄ntialis et h̄ vnde p̄sentia aduer. et hec p̄sentia litas tatis fm̄ Dug. Dap. v̄o dicit p̄sens dictū qz sit pre sensib⁹. i. corā oculis. P̄sens tps dicit illud instans punctū quod diuidi nō pōt: quod est finis p̄teriti: principū futuri. Est igit terminus viriusq; cōis. Itē p̄sens. i. p̄stans: supstans. et tūc dicitur a p̄sum p̄sens.

Presentaneus nea neu. i. in p̄ntia existēs: v̄l sepe rep̄sentia et dicit a presentia.

Presentialis in presens vide.

Presento. a p̄sens deriuat p̄sento tas qd̄ cōponit: vt rep̄sentato tas. et est actiū cū oib⁹ suis cōpositis.

Presepe in p̄sepiū est.

Presepiū. a p̄sepio pis qd̄ cōponit ex pre et sepio deriuat h̄ p̄sepiū pij: et h̄ p̄sepe pis loc⁹ p̄sepi⁹ in quo bestie rodūt. et facit ablatiū in i p̄sepi fm̄ quosdā.

Presertim. i. p̄cipue aduerbiū est teste P̄ris. et dicit a p̄sertim sic tractim a tractū. P̄sertu autē est supi. hui⁹ vbi p̄sertus: qd̄ ē ante vel pre alijs serere. Itē p̄sertim. i. p̄terea: dicitur

mo c
P̄res
P̄res.
dicit
Dug.
dicit:
sint. et
P̄residi
gu:
de
P̄residi
P̄residi
frequ
P̄residi
vbi vi
vne p̄
P̄restab
P̄restan
P̄restigi
ce arti
gēdo:
rerū m
et lapil
ponit
oculo
Mere
le. et p̄
re fm̄
daciū:
P̄restites
p̄stitea
P̄resto. a
p̄statiū.
dare v
moda
p̄stans
nor tifi
tū et p̄
ponis v
rit fm̄
cations
stati fa
in cōp
v̄t redd
lere: a
demos
tū. Un̄
cit: P̄
p̄stati⁹
corrigi
p̄sto: d
cōmod
P̄restolo
sim dep
sus exp
pducit
eo cōp
a p̄sto
nota q
uo. Ide
Multi
fis signi
cto: p̄sto
fm̄ isto
est miss
quod ef
P̄resul
P̄resulo.
p̄cesse a
minari.

io causalis. Itē p̄sertim: maxime: p̄me. Uñ dicit Papi.

P̄sertim: p̄terea: p̄cipue: maxime: p̄me.

P̄ses. a p̄sideo des q̄d est sup̄ alios sedere: p̄esse: defendē dicit h̄ z h̄ p̄ses fidis cōis ge. q̄ p̄fidet in aliquo loco fm̄ Dug. Et Papi. dicit: P̄sides rectores sunt puinciarum dicit: vel defensio p̄prie q̄ dat̄ a maiori. Itē p̄sidiū q̄ p̄sint. z cor. penul. p̄sides.

P̄sidiū. a p̄sideo des dicit h̄ p̄sidiū dij. i. auxiliū dicit̄ refu giū: subsidiū: locus refugij munit̄: ad quē q̄s p̄fugit vt se defendat ab hostibus.

P̄sistito tas in p̄sistito las est.

P̄sistito las est frequē. de p̄remo mis p̄ssi p̄ssum. a quo aliud frequē. p̄sistito tas. z cor. fi.

P̄sistitiū rij. a p̄remo mis p̄ssi dicit h̄ p̄sistitiū rij. i. torcular vbi vne p̄remunt̄ z calcant̄: z poti⁹ illud lignū lōgū quo vne p̄remunt̄. z idem dicit̄ p̄sistitiū.

P̄stabilis in p̄stato est.

P̄stans tis in p̄stato tas vide.

P̄stigiū. a p̄stringo gis dicit h̄ p̄stigiū gij q̄dā spēs magis ce artis. s. humanor̄ sensuū illusio. Et dicit̄ p̄stigiū a p̄stri gēdo: q̄z aciē oculor̄ p̄stringit. fm̄ p̄stigiū incredibiles rerū mutatiōes vidēt fieri: vt terre cumulus vidēt castrū z lapillus talentū: seges cohortis militū galeator̄. Uñ com̄ ponit̄ p̄stigiū a p̄re z stige: q̄z q̄dā stigialia facta p̄re. i. añ oculos faciunt. Hanc speciē artis magice dicit̄ inuenisse Mercuri⁹. vnde p̄stigiōsus sa sum: z h̄ z h̄ p̄stigialis z h̄ le. z p̄stigio as. i. ludificare: p̄stigio aciē oculorū obscuras re fm̄ Dug. Papi. vō dicit: P̄stigiū dolus: fraus: men dacū: fallacia: maleficiū.

P̄stites. a p̄sto aduerbio: vñ a p̄sto stas dicit̄ pluraliter hi p̄stites: p̄stitiū penl. cor. s. q̄ p̄sto erāt ad petitiōes hoīuz.

P̄stato. a p̄re z sto stas cōponit̄ p̄stato stas stiti stitiū: z raro p̄stati. i. ante stare vel p̄esse vel p̄cellere. z p̄stare. i. exhibē dare vel statuere. Inuenit̄ etiā p̄sto as statui statū. i. com modare vñ mutuare. z est simplex z actiuū. Et a p̄sto dicit̄ p̄stans tis. i. multū p̄cellēs: z p̄re alijs valens. Et compā nor̄tissim⁹. vnde h̄ p̄stātia tie: z h̄ z h̄ p̄stabil̄ z h̄ le mul tū z p̄re alijs valens. Itē a p̄sto as dicit̄ p̄sto aduerbiū tē poris vel loci. i. in p̄ntia sum: q̄si sto p̄re. P̄restolat̄ occur rit fm̄ Dug. P̄ris. etiā dicit: A sto cōposita seruant dupli cationē i p̄terito: vt resto restiti: p̄resto p̄stiti: vel sto steti statū facit sup̄. a cor. z dedi datū: a filr̄ cor. z eadē corripit̄ in cōpositione: vt circūdatū z p̄statū. vel mutat̄ in i breuē vt redditiū p̄stitiū: q̄z cōposita a sto varie vetustissimi p̄tu lere: astitū z astatū: p̄sto stitiū z p̄statū. Tñ scias q̄ fm̄ mo demos p̄sto cōpositū facit p̄stiti stitiū: z h̄z antiquos p̄sta tū. Uñ in. ij. Mach. ca. ix. inuenit̄ p̄staturū. Papi. vō di cit: P̄restans. i. ante stans: nobilis: p̄seuerās: p̄cipuus. vñ p̄stati⁹: signāt⁹: sublimi⁹: p̄clari⁹. P̄restat meli⁹ est: p̄est corrigit. In Grecismo autē hi versus ponunt̄: P̄reualeo p̄sto: dicas p̄sto quoq̄ dono: P̄resto quoq̄ sepe solet ac cōmodo significare.

P̄stolor. stolon cōponit̄ cū p̄re: z dicit̄ p̄stolor laris latus sum depo. i. expectare. P̄rope ille dicit̄ p̄stolari q̄ p̄mis sus expectat: h̄z gnālīē ponat̄ pro expectare. S; cū p̄stolor p̄ducat penul. mirū vidēt si cōponat̄ a stolon: cū eplā ab eo cōpositū penul. cor. Ideo alij dicit̄ q̄ p̄stolor cōponit̄ a p̄sto z olim: q̄z q̄ p̄stolat̄ aliū expectat eū dū p̄sto est. Et nota q̄ p̄stolor in eodē sensu cōstruit̄ cū datiuo z accusati uo. Idem enī est p̄stolor tibi q̄d p̄stolor te: ita dicit̄ Dug. Multi tñ dicit̄ q̄ p̄stolor pōt penul. cor. z pdu. in diuer sis significatiōib⁹. Uñ in grecismo dicit̄: P̄restolor expe co: p̄stolor q̄rere dico. Et h̄ ztingit ex diuersa cōpositiōe fm̄ istos. nā p̄stolor. i. expecto cōponit̄ a p̄re z stolon q̄d est missio. sed p̄restolor. i. quero componit̄ a p̄re z telon quod est longum.

P̄sul fulis in p̄sululo las est.

P̄sululo. solū componit̄ cū p̄re: z dicit̄ p̄sululo las laui lare. i. p̄esse alicui solo. sed ponit̄ simpliciter pro p̄esse z do minari. vnde h̄ z bec p̄sul fulis cōis ge. q̄ vel que p̄cest. z

cor. penul. genitiui. s. p̄sulis.

P̄sumptiu⁹ ua uū in p̄sumptuosus est.

P̄sumptuosus. a p̄sumo mis dicit̄ p̄sumptuosus sa sum q̄ p̄sumit vel p̄sumit̄: audax: impudēs. Et compā. vnde h̄ p̄sumptuositas tatis: z p̄sumptio: z p̄sumptiu⁹ ua uū. i. p̄ sumptuosus. z h̄ z h̄ p̄sumptibilis z h̄ le. vnde p̄sumptibi liter aduerbiū: z bec p̄sumptibilitas tatis.

P̄reterea aduerbiū est: z cōponit̄ a p̄ter aduerbio: z ea p̄no mine. P̄repositio enī p̄nomini sicut z p̄proprio noi p̄ ap positionē solū iūgit̄. Aduerbiū aut̄ potuit cū p̄noie cōpor ni: vt eccū z ellū: interea: p̄terea. z definit in a pdu. p̄terea sicut dixi plenius in tertia parte: in ca. de figura cōposita nominis g. z est p̄terea aduerbiū discretiuū: idēz q̄d p̄ter ista que dicta sunt.

P̄teregredior. p̄ter cōponit̄ cū gradior z dicit̄ p̄teregredior deris: z mutat̄ a in e cor. p̄tergressus sū p̄tergredi. i. iuxta gradi: vel transire: p̄terire.

P̄teritis q̄n est datiu⁹ z ablatiu⁹ pluralis de p̄terit⁹ ta tū penulti. cor. sicut p̄teritū supinū de p̄tereo q̄d cōponit̄ ex p̄ter z eo is iui itū. S; p̄teritis vñ p̄ntis t̄pis modi indis catiui p̄ducit̄ ri: sicut itis verbū. Uñ Luc. xi. debet p̄duci p̄teritis in penulti. vbi dicit̄: Et p̄teritis iudiciū z charitā tem dei. z producit̄ primā p̄teritis. Uñ quidā: P̄teriti non scire futura facit.

P̄retera. a p̄retereo ris quod est p̄re alijs vel ante alijs texere dicit̄ bec p̄texta te q̄dā vestis nobilū romanor̄. z dicit̄ sic q̄z p̄tebeat̄ ei q̄ ea p̄tebebat̄. z hac veste vtebant̄ pueri nobiles vsq̄ ad. xv. annos sub disciplina: postea vtebant̄ virili toga. vnde p̄teatus ta tum. i. p̄texta indutus vel ornatus. z bec p̄texta te. s. comedia de factis nobiliū: sed a latinis condita: que nullius precij erat. Horatius: Uel q̄ p̄textas vel q̄ docuere togatos fm̄ Dug. Papi. di cit q̄ dicebat̄ p̄texta: q̄z p̄tebebat̄ ei latior̄ q̄z purpura.

P̄retor. Torqueo cōponit̄ cū p̄re: z dicit̄ h̄ p̄tor toris. i. p̄po situs. s; p̄posit⁹ in ecclia: p̄tor in ciuitate. z dicit̄ p̄tores q̄z p̄sunt z torqueāt: vel q̄z p̄erāt tormētis. Uel p̄tores vñ cūnt̄ q̄si p̄positores: vñ p̄tores q̄si p̄ceptores ciuitatis z p̄ri cipes: ita q̄ p̄ceptor̄ fincoper̄: z dicit̄ h̄ p̄retor q̄si p̄ceptor̄ q̄z p̄cipiat. Idē z p̄fecti: q̄z p̄tozia p̄tati p̄sunt. Idē z q̄stor̄ res q̄si q̄stiores: q̄z p̄re oib⁹ q̄rūt. vñ h̄ p̄tura re p̄tozia di gnitas. z p̄tozi⁹ ria riū: z h̄ p̄toziū rij loc⁹ vbi p̄tor̄ residet ad discutiēdū: dom⁹ iudiciaria. z pdu. penul. gti p̄tor. vñ fm̄ P̄ris. p̄tor dicit̄ a p̄reundo.

P̄retoriolū. a p̄tozio dicit̄ h̄ p̄retoriolū li parū p̄toziū vñ pua domus in nauī.

P̄retoriū rij in p̄tor est penul. cor.

P̄retulit penul. cor. p̄teritū est de p̄fero fers. z fm̄ Papi. p̄tu lit. i. laudauit: erexit: p̄reposit.

P̄retura re in p̄tor toris vide. z pdu. tu.

P̄reuaricator. Clarico cas vel varicoz caris cōponit̄ cū p̄re: z dicit̄ p̄uarico cas: vel poti⁹ p̄uaricoz caris. i. trāsgredi: infringere. vñ h̄ p̄uaricator toris. i. trāsgrediēs. z h̄ p̄uari catrix tricis. z dicit̄ p̄uaricatores legis. i. trāsgressores le gis: q̄z p̄re alijs z plus q̄z debeant in legē varicāt. i. claudi cant vel claudicādo ambulant. z cor. ri.

P̄reuerto. ex p̄re z verto tis cōponit̄ p̄uertoz terj vsus sum vñ depo. i. p̄uenire: p̄terire: trāfire.

P̄renius. a p̄re z via cōponit̄ p̄ui⁹ uia uū in via p̄ambulās.

P̄rex precis: s; noiatiū nō est in vsu. vide in preces.

P̄riam⁹ mi penul. cor. d̄r a p̄riace q̄d est emere vel redimē: q̄si empt⁹ vel redēpt⁹. z a ḡtō p̄riami addita des fit p̄ami des: hui⁹ p̄riamide fili⁹ vel nepos p̄riami. z a ntō p̄riami des remota de syllaba fit h̄ p̄riamis p̄riamidis penl. cor. filia neptis p̄ami. Uide in tertia parte in tractatu de spe ciebus nominū: in ca. de patronomicis.

P̄riapismus mi in priapus vide.

P̄riapus. a p̄riace q̄d est redimere dicit̄ h̄ p̄riap⁹ pi. i. virile membrū: q̄z generis humani iacturā redimit. z dicit̄ de⁹ hortoz: z dicit̄ hortis p̄esse propter fecunditatē eoz: q̄z hort⁹ nunq̄ est sine fructib⁹. vnde h̄ p̄riam⁹ mi pudēdoz

tenfio vel passio. z pdu. penul. Quidi? in li. fastoz: At rus
bet hortoz deus z tutela priapus. Et qdā dicit: Ad formā
nafi cognoscit hasta priapi.

Priace grece latine dicitur emere vel redimere.

Pridem aduerbiū tps. Et compaf pridē prior prim?

Pridianus ni in pridie est.

Pridie. Die cōponit cū prim? vel prior: z dicitur p̄die. i. p̄mo
vel prior die aduerbiū tps. z inde pridianus na num. z
vt dicit Prif. a q̄nte declinatiōis noib? cōposita pducit e
vt pridie: hodie: posthodie: postpridie. z adiungit pridie
more prepositiōis accusatiuis: vt pridie kalēdas ianuarij
pridie nonas: pridie idus. i. a primo die ante idus. Un. ij
Mach. ca. vlti. Pridie Mardochei diem.

Primarius. a prim? dicitur primari? ria riu. i. primus.

Primas. a prim? dicitur h z h p̄mas tis q̄ prim? habet in po
pulo. vnde h primat? tus ei? dignitas vel magistrat?. De
p̄matu vide in honoro. Itē p̄mas designat q̄ndā dignitas
tē in ecclia: z tūc est maf. ge. z circūflectit vltimā p̄mas: sic
ostēdi in secūda parte vbi egi de noib? definentib? in as.
Et vt dicit Pap. Primas p̄matis inter reliquos maioris
dignitatis vel ptatis: z pdu. penul. genitiui. Inuenit pri
mas accusatiui casus: numeri pluralis: feminini gene. de
prim? ma mū zc. tunc non accentuat in fi.

Primeus. a primus z eū cōponit primeus na uū penul
tima producta. i. primus in etio: vel primi eui. i. senex: vel
primus vel antiquus.

Primiceri? a prim? z cereus cōponit h p̄miceri? rij q̄ p̄mū
cereū portat ante ep̄m vel regē de dignitate. vnde h p̄mice
ria rie eius dignitas.

Primicie. a prim? dicitur he p̄micie arū. z sunt p̄micie pprie
ex fructib?. vñ dū aliquos fruct? de ope nostro pri? capi
mus p̄mitias noiam? fm Papi. Hug. aut dicit q̄ p̄mitie
pprie sunt q̄ p̄mo de fructib? p̄cipiunt: vel q̄ deo p̄mo of
ferunt. vnde primicia? cia cia cū. i. p̄cipu?: z ante alios pri
mus vel maior. z declinant in plurali numero tm fm vsū
Inuenit etiā in singulari. vñ z sic describit Primicia cie
est p̄ma pars frugū dño offerēda. h aut debet ex p̄cepto
dñi q̄ in Exo. xxij. ca. p̄cepit: Decimas z primicias nō tar
dabis offerre dño. Et dicit h p̄ceptū ex toto fuit ceremo
niale. Sed p̄ceptū de decimis partim fuit ceremoniale: z
partim morale. Et dicit Hiero. Qui plurimū q̄dragesimā
partē dabant sacerdotib?: q̄ nimimū sexagesimā. Intē q̄dra
gesimā z sexagesimā licebat offerre quodcūq̄ voluissent.
z h i aridis z liq̄dis. In fetib? at vt aīal p̄mogēitū dabat.

Primipilaris in primipilus est.

Primipilus. a p̄mo z pilū qd ē telū: vel pilus fm antiquos
cōponit h primipilus li: z hinc p̄mipili? lij: z h p̄mipilar
in eodē sensu: vexillifer q̄ portat primū pilū. i. primū vexil
lū ante regē vl in bello. vnde h z h primipilaris z hoc re:
z primipilatus tus pilatū dignitas vel officiū primipili.
z producit pi.

Primitus. a prim? dicitur primit? aduerbiū ordinis. i. primo
vel in principio. z cor. mi.

Primiurgi? a prim? z virga cōponit primiurgi? gij q̄ pri
mā virgā fert ante regē.

Primogenit? a prim? ma mū z genit? cōponit p̄mogēit?
ta tū. i. p̄mo nat?: z post quē ali? vl alij. sic Esau dī p̄moge
nitus Isaac. Itē primogenit? dicitur ante quē nullus: nec
post quē ali?. z sic x̄ps iesus dicit p̄mogēit? virginis. vñ
dicit Hiero. Primogenit? dicitur ante quē nullus: nec post
quē ali?. z h sic p̄bat Nume. xvij. Pro p̄mogēito hoīs
preciū accipies: cui? redēptio erit post vñū mensem siclis
argēti q̄nq; p̄dere sanctuarij. Sz eē poterat q̄ nō seq̄ret
ali? secundogenit?: igit ille tunc nō diceret p̄mogēit?: vel
nō redimeret quousq; ali? nasceret: qd est falsuz. Scdm
aut Rabanū primogenitū dicit omne masculinū qd pri
mo aperit vuluā: siue seq̄nt frēs siue nō. Et dicit x̄ps pri
mogēit? fm Rabanū grā siue dignitate. Apocal. j. X̄ps
primogenit? mortuoz: z p̄nceps regū terre. Itē natura: z
h aut fm naturā de matre humanā: sicut Mat. j. dicit:

Donec pepit filiū suū primogenitū. Aut fm diuiniā a p̄e
Ecclastes. xxiiij. Ego ex ore altissimi p̄dij p̄mogēita an
oem creaturā. Itē scias q̄ p̄mogēita dicit ius p̄moge
niture. Un sup illud Gen. xxv. Partipēdens q̄ primoge
nita vēdidisset: dicitur in historijs: Erāt duo p̄mogēita
dignitates q̄s habuerūt primogeniti in cognatiōib? suis
vsq; ad Aaron. Habebat enī primogenitus vestē spālē q̄
induebat tm in sacrificio offerēdo: z receptur? finalē be
nedictionē a patre. Itē in solēnitatib? z cōiuijs benedi
cebat minorib?: z in duplicem cibozū portionem recipie
bat. Tradūt etiā q̄ in diuisione hereditatis semp duplici
recipet p̄mogēit?. Nota etiā q̄ p̄mogēita mors dicitur
superbia q̄ fuit p̄ma causa apostasie.

Primoz. a prim? dicitur h p̄moz oris. i. maior z dignior p̄plo.
p̄m? in ordine fm Hug. Papi. vñ dicit: Primozes penl.
pdu. sunt p̄marij: p̄mi viri: electi. Doza. in ser. Primozes
p̄li arripuit: populūq; tributim.

Primozculus. a prim? dicitur primozculus la lū. i. aliq̄ntulus
p̄moz. z cor. cu syllabam.

Primulus la lū dimi. de prim?: z inuenit pro prim?. z cor.
mu syllabam.

Primus. pridē compaf: vt pridē prior prim?. vnde pri? p̄me
aduer. z primitus. Primo primū noīa sunt: z ponunt q̄n
doq; aduer. Vide in prior.

Princeps. capio cōponit cū primū: z dicitur hic z hec p̄nceps
cipis q̄si prim? capiēs: vel q̄si primū capiēs. Qz aut dicit
p̄nceps q̄si primū caput etymol. est. Si enī cōpositū eēt a
caput faceret qdē genitiuū in tis. sz a capio cōponit fa
cit in pis: z designat ordinē z dignitatē p̄nceps. vñ h p̄n
cipiū fm Hug. Papi. p̄nceps dicit? ē qz prim? capiat sub
stantiā: locū vel dignitatē.

Principalis. a p̄nceps dicitur h z h p̄ncipalis z h le. vnde p̄n
cipaliter. i. p̄mo z maxime aduerbi. z h p̄ncipalitas tatis.

Principanter. i. impiose aduer. a p̄ncipoz.

Principat? a p̄ncipoz paris dicitur h p̄ncipat? tus tui. i. dīa
tio. Et vt dicit Aristo. in. v. et. h. p̄ncipat? virū ostēdit. z et
sic dicit qdā ordo angeloz quib? de? maxime p̄ncipat?
vel qz alijs p̄sunt: z subditos angelos ad explēdū diuini
ministerium disponūt. Et scias q̄ oīa officia humana p̄n
nētia ad singulares p̄sonas cū quibusq; ordinib? silu
dinē habeant: dirigunt p vltimū ordinē inq̄ntū p̄cipiūt
virtutes supioz. Sz illa officia q̄ ad multitudinē p̄tinent
dirigunt p p̄ncipes siue p̄ncipat?: vel p archangelos: z iō
hō in p̄latiōe cōstitut? illuminat ab angelo inferior? ordi
nis de his q̄ ad statū p̄sone sue p̄tinet: sz ab angelo p̄ncipe
de his q̄ spectent ad regnū multitudinis.

Principoz. a p̄nceps dī p̄ncipoz paris patus sum vñū depo.
z cor. penul. z construit cū datiuo: vt principoz tibi id est
dominoz.

Prin? grece lentisc? latine arbor est fm Papi. vel fm Hug.
P̄rin? arbor est. i. iler vt dicit. z est grecū.

Prior q̄nq; ē compatiuū a pridē qd compaf: vt prior p̄m?
Itē prior q̄nq; nō hz vim cōpatiui: sz simpliciter designat
ordinē. i. sine compatiōe: z tūc prior pprie dicit de duob?
bus: p̄m? de trib? vel q̄ttuoz vl de plurib?. Nā de dictiōe
dissyllaba q̄nq; solet queri p̄oz q̄nta: De polysyllaba p̄ma
q̄nta. vñ vsus: De multis pprie prim? dices aliussue. Sed
prior ac alter: dic cōcordare duob?. Itē prior q̄nq; desigt
dignitatē in ecclia: z tūc est tm maf. ge. sicut h prior oris.
vñ h priorissa se mulier q̄ talē hz dignitatē: vl vxoz p̄oris.
z h priorat? ei? dignitas vl district?. Vide in p̄cedo quō
aliqd dicat pri? altero q̄ttuoz modis. Et scias q̄ sepe iue
nit prior pro melior positū: z tūc sine dubio hz vim cōpa
tiui. z prim? pro optim?: z tūc superlatiui significatiōe
obinet seu compatiui. Un Virgi. in. ix. Inueniū primos
tot miserit orco. p̄mos posuit pro optimos. Prim? etiā p
maxim? inuenit. Un in p̄ma epla ad Thimo. dicit Pau
lus: X̄ps venit in hūc mūdū p̄ctōres saluos facere: quoz
p̄m? ego sum: vbi dicit glo. Prim? .i. maxim?. q. d. peior
oib? sum: qz p̄secutor quo non erat peior. prim? ergo fuit